

Հարգելի՛ ընթերցող.

ԵՊՀ հրատարակչությունը, չհետապնդելով որևէ եկամուտ, ԵՊՀ հայագիտական հետազոտությունների ինստիտուտի համացանցային կայքերում ներկայացնում է իր հայագիտական հրատարակությունները: Գիրքը այլ համացանցային կայքերում տեղադրելու համար պետք է ստանալ հրատարակչության համապատասխան թույլտվությունը և նշել անհրաժեշտ տվյալները:

Հ

ՀԱ, 1. մ. Ահա, ահաւասիկ: 2. ձ. Հապա՛, աղէ՛, օ՛ն:

ՀԱԳԱԳ, գ. Շուհնչ:

ՀԱԳԱԳԱՅՔ, գ. Արտաբերութիւն:

ՀԱԳԱԳԱՍՓԻԻԻ կամ ՀԱԳԱԳԱՍՓԻՈՒ, ա. 1. Արտաբերական, յօդաւոր: 2. Կոկորդախօս:

ՀԱԳԱԳԱՍՓՈՒԹԻԻԻՆ, գ. Արտաբերութիւն, բարբառումն:

ՀԱԳԱՄԱԲԱՆԵԼ, նբ. Աւելաբանել:

ՀԱԳԱՄԵԼ (իմ), չբ. 1. Զգածել, համակել, շաղիլ: 2. Հափել, շուսայտել:

ՀԱԳԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱԳԱՆԵԼ¹ (իմ):

ՀԱԳՆԵԼ, նբ. Կարկասել, կցկցել:

ՀԱԳՆԵՐԳԱԿԱՆ, ա. Քերթնողական, գուսանական:

ՀԱԳՆԵՐԳՈՂ, ա. գ. Քերթող, գուսան:

ՀԱԳՆԵՐԳՈՒԹԻԻՆ, գ. Գաւազաներգու-թիւն:

ՀԱԳՆԻ, տե՛ս ԿԱՆԵՓՈՒԿ:

ՀԱԶԱՐ, գ. (բսբ.) Մառուլ:

ՀԱԶԱՐԱՄԵԱՅ, ա. Հազարամեան:

ՀԱԶԱՐԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՀԱԶԱՐԱՄԵԱՅ:

ՀԱԶԱՐԱՊԵՏ, գ. 1. Հրամանատար: 2. Վերակացու, տնտես:

ՀԱԶԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՆ, գ. 1. Հրամանատարութիւն: 2. Կուսակալութիւն: 3. Տնտեսութիւն:

ՀԱԶԻԻ, մ. Դժուարաւ, դուռ ուրեք:

- ՀԱԶԻԻ ԹԷ, ՀԱԶԻԻ ԻՄՆ, ՀԱԶԻԻ ՀԱԶ, ՀԱԶԻԻ ՈՒՐԵՄՆ, ՀԱԶԻԻ ՈՒՐԵՔ, տե՛ս ՀԱԶԻԻ:

ՀԱԶԻԻԱԽՕՍ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽՕՍ:

ՀԱԶՄԱՐԱՐ, տե՛ս ԽԱԶՄԱՐԱՐ:

ՀԱԼ, հալք, գ. Հալումն, հալուած:

ՀԱԼԱՄԱԿԱՆ, ա. Հալածեալ, վտա-րանդի:

- ՀԱԼԱՄԱԿԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝

ՏԱՆԵԼ. Հալածել, վարել, քշել:

ՀԱԼԱՄԱՆՔ, գ. Հալածումն:

ՀԱԼԱՄԵԼ, նբ. Վանել, փախուցանել, փարատել, հեռացուցանել, մերժել, նեղել: չարչարել:

ՀԱԼԱՄՈՅ, ա. Զուլածոյ:

ՀԱԼԱՄՈՒԹԻՆ, ՀԱԼԱՄՈՒՄՆ, գ. Հա-լածանք, մերժումն:

ՀԱԼԱՄՁՈՒԹԻՆ, գ. Հալածումն, հա-լածանք:

ՀԱԼԱԿԱՆ, ա. Հալողական, հալիչ, հա-լուէն:

ՀԱԼԱՆՔ, գ. Հոգ, ծուփք:

ՀԱԼԱԻ, տե՛ս ԶԳԵՍ (1):

ՀԱԼԵԼ, նբ. 1. Լուծանել, հաշիլ, մաշել, ձուլել: 2. փխբ. Ծախել, սպառել: 3. Ամո-քել (կերակուրը մարսել):

ՀԱԼԻԶ, տե՛ս ՀԱԼԱԿԱՆ:

ՀԱԼՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱԼԱԿԱՆ:

ՀԱԼՈՅ, գ. 1. Բովք, հնոց, քուրայ, քրայ: 2. նման. Ստամոքս:

ՀԱԼՈՒՄ, տե՛ս ՀԱԼ:

ՀԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. տե՛ս ՀԱԼ: 2. Ամոքումն (մարսելը):

ՀԱԼՈՒՆ, տե՛ս ՀԱԼԱԿԱՆ:

ՀԱԿԱԲԱԺԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱ-ԺԱՆԵԼ:

ՀԱԿԱԲԱՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆ:

ՀԱԿԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼ:

ՀԱԿԱԴԱՌՆԱԼ, տե՛ս ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ² (իմ):

ՀԱԿԱԴԱՐՁԱԲԱՐ, ՀԱԿԱԴԱՐՁԱԿԻ, ՀԱԿԱԴԱՐՁԱՊԵՍ, մ. Ներհակաբար:

ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ¹, նբ. Յեղաշըջիլ:

ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ² (իմ), չբ. Հակադառնալ, անդրադարձիլ:

ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒԹԻՆ, ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒՄՆ, գ. Անդրադարձութիւն, անդրադարձումն:

ՀԱԿԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼ:

ՀԱԿԱԴՐՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄՈՒ-ԹԻՆ:

ՀԱԿԱԿ, ա. Զուգակիչիւ, համահասար:

ՀԱԿԱԿԱՅ, ա. Ներհակ, հակառակ:
ՀԱԿԱԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. Ընդդիմանալ,
ընդդէմ դառնալ:
ՀԱԿԱԿԱՅՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Հակադրութիւն,
ընդդիմութիւն, հակառակութիւն:
ՀԱԿԱԿԻՐ, ա. Ներհակակիր, հակառակ,
անմիաբան:
ՀԱԿԱՃԱՌ, ա. գ. 1. Ընդդիմաբան: 2.
Ընդդիմախօսութիւն, ընդդիմաբանու-
թիւն, հակաճառութիւն:
ՀԱԿԱՃԱՌՈՒԲԱՐ, մ. Վիճաբար, ընդդի-
մաբար:
ՀԱԿԱՃԱՌԱԿԱՆ, ա. Ընդդիմական:
ՀԱԿԱՃԱՌԵԼ, չբ. Վիճել, դիմախօսել,
դիմաբանել, ընդդիմախօսել, ընդդիմա-
բանել:
ՀԱԿԱՃԱՌՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Վէճ, բանա-
կրօուուութիւն:
ՀԱԿԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏ:
ՀԱԿԱՄԷՏ, ա. Հակամիտեալ, յօժար:
ՀԱԿԱՄՏԵԼ, չբ. Յօժարել:
ՀԱԿԱՄՏՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Յօժարութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿ, ա. 1. Հակակայ, ներհակ,
ընդդիմակ, ընդդէմ, դիմակաց, ընդդի-
մակաց, անմիաբան: 2. ա. գ. Հակառա-
կորդ, սատան, սատանայ:
- ՀԱԿԱՌԱԿ ԿԱԼ. Ընդդէմ կալ, հա-
կառակել:
- ԸՆԴ ՀԱԿԱՌԱԿՍ կամ Ի ՀԱԿԱՌԱԿՍ
ԵԼԱՆԵԼ՝ ՄՏԱՆԵԼ՝ ԳՈՐԾԵԼ՝ ԸՆԹԱ-
ՆԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ. 1. Հակառակ կալ, հակա-
ռակել: 2. ձգնել, մրցել:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆ, ա. Ընդդիմաբան, հա-
կառակախօս:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆԵԼ, չբ. Դիմախօսել,
ընդդիմախօսել, ընդդիմաբանել:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՒՆ, գ. 1. Ընդդ-
դիմախօսութիւն, ընդդիմաբանութիւն,
հակառակախօսութիւն, բանակառու-
թիւն: 2. Հակասութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՐ, մ. Դէմ ընդդէմ, ներ-
հակաբար:

ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Հակառակա-
ձայն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Այլազգազոյն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱ-
ՌԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԵՂ, տե՛ս ԱՆԴԵՂ(Ե)ԱՅ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԷՄ, ա. մ. Ընդ հակառակս,
խառնակ, խոտորնակի:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԻՐ, ա. 1. Հակակայ: 2.
Հակառակորդ, ընդդիմաբան:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակադրու-
թիւն, դիմադրութիւն, հակակայութիւն,
ընդդիմութիւն, առարկութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԽՕՍ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱ-
ԲԱՆ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱ-
ՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԱՅ, ա. Հակակայ, հակա-
ռակորդ, դիմակաց:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԱՆ, ա. Հակառակող, հա-
կառակասէր:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակա-
ռակազատութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԻՐ, ա. Հակակիր, դէմ ընդ-
դէմ, դիմակաց:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԶԱՅՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱ-
ԲԱՐԲԱՌ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԶԱՅՆԵԼ, չբ. Տարածայնել:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակա-
ռակաբանութիւն, տարածայնութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐՏ, ա. գ. 1. Ընդդիմա-
մարտ, հակառակորդ, թշնամի, ոսոխ,
ախոյեան: 2. տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐ-
ՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդդ-
դիմամարտութիւն, հակառակութիւն,
կռիւ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԷՏ, ա. Հակակայ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Սաղրիչ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԵԼ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԷՐ, ա. Հակառակող, խոտ-
վասէր, կռուարար, ոսոխասէր:

ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոսխասի-
բուժիչն:

ՀԱԿԱՌԱԿԱՏԻՊ, ա. Աննաման, ներհա-
կան:

ՀԱԿԱՌԱԿԵԼ, չբ. Հակառակ կալ, ընդ-
դիմանալ, կռուել, կազել, վիճել, պնդել:

ՀԱԿԱՌԱԿՈՂ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԵՐ:

ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴ, ա. գ. 1. Հակառակող,
թշնամի, ոսխ: 2. Սատան, սատանայ:

ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱ-
ՌԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդդիմամար-
տուժիչն, թշնամուժիչն, կազ, կռիւ,
մաքառումն, վէճ:

ՀԱԿԱՏԱՐԱԲԱՌՆԱԼ, տե՛ս ՀԱԿԱՏՐԱ-
ՄԱՏԵԼ:

ՀԱԿԱՏՌՓՈՂ, ա. Հոմանի:

ՀԱԿԱՏՐԱՄԱՏԵԼ, նբ. Հակատարաբառ-
նալ, ընդդիմաբաժանել, հակադրել:

ՀԱԿԱՏՐԵԼ, չբ. Հակամիտել:

ՀԱԿԱՐԱՇ, ա. Ընդդէմ, հակառակ:

ՀԱԿԵԼ, նբ. չբ. Միտել:

ՀԱԿԸՆԴԻՒՄ, մ. Դէմ ընդդէմ, դէմ ի
դէմ:

ՀԱԿԻՐՃ, ա. մ. Կարճառօտ, համառօտ,
կարճ, ամփոփ:

ՀԱԿՈՏՆԱՅՔ, ՀԱԿՈՏՆԵԱՅՔ, տե՛ս
ԸՆԴԻՄՈՒՄՈՒՆ:

ՀԱԿՈՐՈՇԵԼ, նբ. Տարրորշել, բացորոշել,
զանազանել:

ՀԱԿՈՐՈՇՈՒՄՆ, գ. Որոշումն, բացորո-
շումն, բացորոշութիւն:

ՀԱՂ, տե՛ս ԱՆԳԱՄ¹:

- ՀԱՂ ՔԱՆ ԶՀԱՂ. Գամ քան զգամ,
հեղհետէ:

ՀԱՂԲԻ, գ. Լար, թակարդ, որոգայթ:

ՀԱՂՈՐԴ, ա. 1. Հաղորդակից, մասնա-
կից, կցորդ, բաժանորդ, հաւասարորդ,
զովոր, ընկեր: 2. գ. Մասնակցութիւն:
3. (եկեղց.) Հաղորդութիւն:

- ՀԱՂՈՐԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՂՈՐԴԵ-
ՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՀԱՂՈՐԴԱԲԱՐ, մ. 1. Կցորդաբար: 2.
Միաբան, առ հասարակ:

ՀԱՂՈՐԴԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴԱ-
ԿԱՆ:

ՀԱՂՈՐԴԱԿԻՑ, տե՛ս ՀԱՂՈՐԴ (1):

- ՀԱՂՈՐԴԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՂՈՐ-
ԴԱԿՑԵԼ:

ՀԱՂՈՐԴԱԿՑԵԼ, չբ. Հաղորդակից կամ
ձայնակից լինել, մասնակցել:

ՀԱՂՈՐԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մասնակ-
ցութիւն, կցորդութիւն: 2. Սեղանակ-
ցութիւն:

ՀԱՂՈՐԴԵԼ (իմ), չբ. 1. Կցորդել, հա-
ղորդակցել: 2. Զուգաւորել:

ՀԱՂՈՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաղորդ առ-
նել:

ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մասնակցու-
թիւն, կցորդութիւն, հաղորդակցութիւն:
2. (եկեղց.) Հաղորդ: 3. (եկեղց.) Կենաց
դեղ:

ՀԱՃ, ա. 1. Հաշտ, քաղցրահայեաց, բա-
րեհամբոյր: 2. գ. Հաճութիւն:

ՀԱՃԱՐԱԾԱՌ, ՀԱՃԱՐՈՒԿ, տե՛ս Ա-
ՃԱՐԻ:

ՀԱՃԵԼ¹, նբ. Հաճեցուցանել, համոզել,
ամոքել, հաւանեցուցանել, հաշտել:

ՀԱՃԵԼ² (իմ), չբ. Ախորժել, սիրել, կա-
մել, ընտրել, հաւանել, շատանալ:

ՀԱՃԵԼԻ, ա. Հաճոյական, հաւանելի,
ընդունելի:

ՀԱՃԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՃՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՃԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՃԵԼ¹:

ՀԱՃԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաւանեցուցիչ, հաշ-
տեցուցիչ, կամակատար:

ՀԱՃՈՅ, ա. Հաճելի, հաճոյական, կամակ,
գոզելի, ընդունելի, սիրելի, ցանկալի:

- ՀԱՃՈՅՔ, գ. Հաճութիւն, կամք:

ՀԱՃՈՅԱԿԱՆ, ա. Հաճոյ, հաճելի, ըն-
դունելի:

ՀԱՃՈՅԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Հաճոյացուցիչ,
կամակատար: 2. Հաճոյական:

ՀԱՃՈՅԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Հաւանել, հաճել:

ՀԱՃՈՅԱՆԱԼ, չբ. Հաճել, Հաւանել:
ՀԱՃՈՅԱՏԵՍԻԼ, ա. Բարետեսիլ, գեղեցիկ, սիրուն:
ՀԱՃՈՅԱՅՈՒՅԻՁ, տե՛ս ՀԱՃՈՅԱԿԱՏԱՐ (1):
ՀԱՃՈՅՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաճոյք, Հաւանութիւն, բարեհաճութիւն:
ՀԱՄ, գ. 1. Ճաշակ: 2. Չափ, չափաւորութիւն, բարեկարգութիւն:
ՀԱՄԱԲԱՆ, ա. Միաբան, ձայնակից, Համեմատ:
ՀԱՄԱԲԱՆԱԲԱՐ, մ. Միաբան, միաբանաբար:
ՀԱՄԱԲԱՆԵՆԼ, չբ. Չայնակից լինել, միաբանել, Համեմատել:
ՀԱՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Չայնակցութիւն, Համաձայնութիւն, միաբանութիւն, Համեմատութիւն:
ՀԱՄԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Միաբարբառ, Համաձայն, միաբան:
ՀԱՄԱԲԱՐՈՅ, ա. Միաբարոյ, Համախոհ, Համամիտ:
ՀԱՄԱԲՆԱԿ, ա. Բնակակից, բնտանի:
ՀԱՄԱԲՆԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Բնութենակից, էակից, Համագոյական, Համագոյ:
ՀԱՄԱԲՆԱԿԻՅ, ա. 1. (կրօն.) Համագոյակից, բնութենակից: 2. Համաբուն, տնկակից: 3. Համաբնակ, բնակակից, յարակից:
ՀԱՄԱԲՆԵԱՅ, ա. Համաբուն:
ՀԱՄԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնութիւնակցութիւն, Համագոյակցութիւն, Համագոյութիւն, Համախոհութիւն:
ՀԱՄԱԲՈՂՈՐ, ա. Համօրէն, Համայն, բոլոր, բովանդակ, ամբողջ:
ՀԱՄԱԲՈՂԲՈՋ, ա. Տնկակից, Համաբուն:
ՀԱՄԱԲՈՒՆ, ա. 1. (կրօն.) Բնութենակից, Համագոյ: 2. Տնկակից, Համանման, միանման, բնաւորական:
ՀԱՄԱԳԱՆ, ա. Գահակից, Հաւասարապատիւ:
ՀԱՄԱԳԱՂԱՓԱՐ, ա. Համանման, Հան-

գունատիպ, նմանակերպ, նմանատիպ, նոյնօրինակ:
ՀԱՄԱԳԱՒԱՌ, տե՛ս ԳԱՒԱՌԱԿԻՅ:
ՀԱՄԱԳՆԱՅ, տե՛ս ԸՆԹԱՅԱԿԻՅ:
ՀԱՄԱԳՈՅ, ա. Էակից, իսկակից, Համաբուն, Համագոյակ, բնութենակից, Համագոյակից, միասնական, Համագոյական:
ՀԱՄԱԳՈՅԱԿ, ՀԱՄԱԳՈՅԱԿԱՆ, ՀԱՄԱԳՈՅԱԿԻՅ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՅ:
ՀԱՄԱԳՈՅԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՄԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. (կրօն.) Համագոյակցութիւն, միաբնութիւն, բնութիւնակցութիւն, միասնականութիւն: 2. Հաղորդակցութիւն, մասնակցութիւն, կենակցութիւն:
ՀԱՄԱԳՈՐԾ, ա. 1. Գործակից: 2. Արարչակից:
ՀԱՄԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն:
ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Համախումբ, միահամուռ:
ՀԱՄԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Նման, Համանման, Հաւասար, զուգական:
ՀԱՄԱԳՈՒՆԴ, ա. մ. Միաժողով, միագունդ, Համախումբ, Համագումար, բովանդակ, միաբան:
ՀԱՄԱԳՐԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐԵԼ:
ՀԱՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՄԱԴԱՄ, ա. Համահամ, Համեղահամ, Համեղաճաշակ, քաղցրահամ, անոյշ:
ՀԱՄԱԴԱՒԱՆ, ա. Դաւանակից:
ՀԱՄԱԴՈՒՌՆ, ա. Դրակից, դրացի:
ՀԱՄԱԶԱՐՄ, ա. Տոհմակից, ազգակից:
ՀԱՄԱԶԳԻ, ա. 1. Ազգակից, ազգական, Համացեղ, միազգի: 2. Համասեռ, Համատեսակ, Համանման:
ՀԱՄԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցութիւն, ազգականութիւն, Համանմանութիւն:

ՀԱՄԱԶՆ, ա. դ. Համազուն, համազգի, համացեղ:

ՀԱՄԱԶՈՅԳ, ա. 1. Անբաժան, միասնական: 2. Միանման, միօրինակ, միաբան: 3. Զուգակից, լծակից, ամուսին:

ՀԱՄԱԶՈՒԳԱԿՅԵԼ (իմ), ՀԱՄԱԶՈՒԳԵԼ (իմ), չբ. 1. Հաւասարել: 2. Միաբանել: ՀԱՄԱԶՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն:

ՀԱՄԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՆ:

ՀԱՄԱԶՕՐ, ա. 1. Հաւասարագոր, համակար, հանգիտագոր, հանգիտակարող: 2. գ. Համազօրութիւն:

ՀԱՄԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (2):

ՀԱՄԱԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաբնութիւն:

ՀԱՄԱԹԻԻ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹԻԻ (1):

ՀԱՄԱԹՈՒ, ա. Աթոռակից, գահակից, բարձրակից:

ՀԱՄԱԹՈՒԵԼ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹՈՒԵԼ:

ՀԱՄԱԺԱՄԱՆԱԿ, ա. Ժամանակակից:

ՀԱՄԱԼԾԱԿԻՑ, ՀԱՄԱԼԾՈՐԴ, ՀԱՄԱԼՈՒՄ, ա. Լծակից, ամոլք, գործակից:

ՀԱՄԱԽՄԲԵԼ, նբ. 1. Միախմբել: 2. չբ. Միանալ, միաւորել, ժողովակից լինել:

ՀԱՄԱԽՈՂ, ա. Համախոհակ, համախորհուրդ, համամիտ, համակամ, միախոհ, հաւասարախոհ:

ՀԱՄԱԽՈՂԱԿ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՂ:

ՀԱՄԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համամտութիւն, միաբանութիւն: 2. Տրամախոհութիւն:

ՀԱՄԱԽՈՐՀ, ՀԱՄԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՂ:

ՀԱՄԱԽՈՒՄԲ, ա. Համագումար, համագունդ, միագունդ:

ՀԱՄԱԽՕՍ, ա. 1. Միաբան, ձայնակից: 2. Միօրինակ:

ՀԱՄԱԾԱՌԱՅ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱԿԻՑ:

ՀԱՄԱԾԻՆ, ա. 1. Ծննդակից, երկուորեակ, միաբոյս: 2. Ազգակից, համասեռ: 3. Բնածին, ընդաբոյս:

ՀԱՄԱԿ¹, ա. Գորշախայտ:

ՀԱՄԱԿ², ա. մ. Համայն, համօրէն, բուր, բոլորովին, ողջոյն, յամենայնի, միշտ, յար, հանապաղ:

ՀԱՄԱԿԱՄ, ա. Միակամ, միախոհ, համամիտ, միաբան, կամակից:

ՀԱՄԱԿԱՄԵԼ (իմ), չբ. Միաբանել, կամակցել:

ՀԱՄԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամակցութիւն:

ՀԱՄԱԿԱՅ, ա. Անբաժանելի, անբաժան: ՀԱՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն:

ՀԱՄԱԿԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (1):

ՀԱՄԱԿԱՐԳ, ա. Կարգակից, դասակից:

ՀԱՄԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Շարակարգել, շարագրել (խօսքը):

ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դասակարգութիւն, կարգաւորութիւն: 2. Շարակարգութիւն, շարագրութիւն:

ՀԱՄԱԿԱՐԻ, ա. Կարեկից, կրակից:

ՀԱՄԱԿԴԵՆ, ա. Հաւատակից, դաւանակից:

ՀԱՄԱԿԵԱՅ, ա. Ժամանակակից:

ՀԱՄԱԿԵԼ¹, նբ. Պատել, պարուրել:

ՀԱՄԱԿԵԼ² (իմ), չբ. Շաղել, զգածել, զգածնուլ, զգննուլ:

ՀԱՄԱԿԵՐԱԿՈՒՐ, տե՛ս ՀԱՅԱԿԻՑ:

ՀԱՄԱԿԵՐՊ, ա. Համանման:

ՀԱՄԱԿԵՐՏ, ա. Բարեյարմար:

ՀԱՄԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեմատութիւն, բարեձևութիւն, համաձևութիւն:

ՀԱՄԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Համայնաջինջ:

ՀԱՄԱԿՐՕՆ, ա. Միակրօն, համահաւատ, հաւատակից:

ՀԱՄԱԿՅՈՐԴ, ա. Միաբան, միաբանական:

ՀԱՄԱՀԱՂՈՅՆ, մ. Նոյն հետայն, միանգամայն, համայն, առ հասարակ:

ՀԱՄԱՀԱՄ, տե՛ս ՀԱՄԱԴԱՄ:

ՀԱՄԱՀԱՅՐ, ա. Միահայր, համհօրեայ, հարազատ:

ՀԱՄԱՀԱՍԱԿԿԻՑ, ա. Հասակակից:

ՀԱՄԱՀԱՐԶ կամ ՀԱՄՀԱՐԶ, գ. Նիզակակից, թիկնապահ:

ՀԱՄԱՀԱՒԱՍԱՐ, աս. Միահաւասար, զուգահաւասար:
ՀԱՄԱՀԱՒԱՏ, տե՛ս ՀԱՄԱԿԲՕՆ:
ՀԱՄԱՀԱՒԱՔԵԼ, նբ. Համախմբել, ժողովել, գումարել:
ՀԱՄԱՀԵՏ, աս. Զուգընթաց:
ՀԱՄԱԶԱՅՆ, աս. 1. Համաձայնակից, միաձայն, ձայնակից, միաբան: 2. մ. Համաձայնաբար, համաձայնապէս, համաձայնակի:
ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԲԱՐ, ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԿԻ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԱՅՆ (2):
ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԿԻՑ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԱՅՆ (1):
ՀԱՄԱԶԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԱՅՆ (2):
ՀԱՄԱԶԱՅՆԵԼ, չբ. Միաձայնել, միաբանել, ձայնակցել, ձայնակից լինել, կարծակից լինել:
ՀԱՄԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաձայնութիւն, ձայնակցութիւն, միաբանութիւն:
ՀԱՄԱԶԵՒ, աս. Համանման:
ՀԱՄԱԶԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանմանութիւն, համաչափութիւն:
ՀԱՄԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, աս. Ուղեկից, ընթացակից:
ՀԱՄԱՄԱՅՐ, աս. Հարազատ:
ՀԱՄԱՄԻՏ, աս. Համախորհուրդ, համակամ:
ՀԱՄԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն, համաձայնութիւն:
ՀԱՄԱՅԱՐԿ, աս. Յարկակից, բնակակից:
ՀԱՄԱՅՆ, աս. 1. Ամբողջ, հանուր, բովանդակ, բոլոր: 2. մ. Համանգամայն, միանգամայն: 3. Առ հասարակ, բոլորովին, ամենայնիւ: 4. չ. Բայց, սակայն, տակաւին ևս:
- ՀԱՄԱՅՆԻԻ, տե՛ս ՀԱՄԱՅՆ (3):
- ԲԱՅՑ ՀԱՄԱՅՆ, ե՛ի ՀԱՄԱՅՆ, ՀԱՄԱՅՆ ԵՒ ԱՅՆՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՅՆ (4):
ՀԱՄԱՅՆԱԶԻՆՁ, աս. մ. Համակորոյս, համաջինջ, համաջնջական, համաջունջ:

ՀԱՄԱՆԳԱՄԱՅՆ, աս. 1. տե՛ս ՀԱՄԱՅՆ (1): 2. մ. Միանգամայն, ի միասին, զոյգ ընդ, նոյնպէս, ընդ ամենայն, բոլորովին, իսպառ, իսկոյն:
ՀԱՄԱՆԻԻԹ, տե՛ս ՆԻԻԹԱԿԻՑ:
ՀԱՄԱՆՄԱՆ, աս. նխդ. մ. Նմանակից, նոյնպիսի, հանգոյն, նմանապէս:
ՀԱՄԱՆՄԱՆԱԿԻ, ՀԱՄԱՆՄԱՆԻ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՄԱՆ:
ՀԱՄԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն:
ՀԱՄԱՆՇԱՆ, աս. Համանման:
ՀԱՄԱՆՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն (նոյնանման՝ միաբան լինելը):
ՀԱՄԱՆՈՒՆ, աս. Հոմանուն, համանունակ, նոյնանուն, միանուն, անուանակից:
ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, մ. Հոմանունաբար, միանունաբար, հոմանունակի, համանունակի:
ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆ:
ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԿԻ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
ՀԱՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուանակցութիւն, միանունութիւն, հոմանունութիւն:
ՀԱՄԱՇԱԿԻՂ, աս. Զուգաշաւիղ, նոյնօրինակ:
ՀԱՄԱՇԽԱՐՀ կամ ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԻ, աս. Համաշխարհական:
ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՐՈՁ:
ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ, աս. 1. Հասարակաց, ընդհանրական, տիեզերական: 2. Գաւառական, ազգային, քաղաքական, հանդիսական: 3. Բամական, հասարակ:
ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԻԿ, աս. Գաւառակից (միևնոյն աշխարհից՝ երկրից):
ՀԱՄԱՇԵՆՁԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱՆՁՆԱՊԷՍ:
ՀԱՄԱՇԵՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն, ձայնակցութիւն:
ՀԱՄԱՇՈՒՆՁ, աս. Համամիտ, համակամ, միաբան:

ՀԱՄԱԶԱՐԶԱՐ, ՀԱՄԱԶԱՐԶԱՐԱՆՔ,
ա. Չարչարակից, վշտակից, կրակից:
ՀԱՄԱԶԱՓ, ա. Հաւասարաչափ, համեմատ:
ՀԱՄԱԶՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափակցութիւն, համեմատութիւն, հասարակաչափութիւն:
ՀԱՄԱՊԱՇՏՕՆ, ա. Պաշտօնակից:
ՀԱՄԱՊԱՏԻՒ, ա. Հաւասարապատիւ, հասարակապատիւ, պատուակից, զուգապատիւ, համապատուեալ, փառակից:
ՀԱՄԱՊԱՏՈՒԱՐԱՐ, մ. Համապատուապէս, հաւասարապէս:
ՀԱՄԱՊԱՏՈՒՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱՏՈՒԱՐԱՐ:
ՀԱՄԱՊԱՏՈՒԵԱԼ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱՏԻՒ:
ՀԱՄԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն, փառակցութիւն, թուակցութիւն:
ՀԱՄԱՊԱՐԻՍՊ, ա. Յարկակից:
ՀԱՄԱՊԵՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆ:
ՀԱՄԱՋԻՆՋ, ՀԱՄԱՋՆՋԱԿԱՆ, ՀԱՄԱՋՈՒՆՋ, տե՛ս ՀԱՄԱՅՆԱՋԻՆՋ:
ՀԱՄԱՌՕՏ, ա. 1. Կարճառօտ, կարճ, սուղ, ամփոփ: 2. մ. Համառօտաբար, համառօտապէս, համառօտիւ, կարճառօտիւ, անվրէպ, փութով: 3. գ. (յունական ոճով) Համառօտութիւն, բովանդակութիւն:
ՀԱՄԱՌՕՏԱՐԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏ (2):
ՀԱՄԱՌՕՏԱԳԻԾ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏԱԳԻՐ:
ՀԱՄԱՌՕՏԱԳԻՐ, ա. Համառօտագիծ:
ՀԱՄԱՌՕՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Դուզնաբանաբոյն:
ՀԱՄԱՌՕՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏ (2):
ՀԱՄԱՌՕՏԵԼ, նբ. Բովանդակել, ամփոփել, կարճել, կարճատել:
ՀԱՄԱՌՕՏԻՉ, ա. Հոմառական:
ՀԱՄԱՌՕՏԻԻ, ՀԱՄԱՌՕՏԻՒՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏ (2):
ՀԱՄԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարճութիւն, կարճառօտութիւն:

ՀԱՄԱՌՕՏՈՒՄՆ, գ. Կարճումն, բարձումն:
ՀԱՄԱՍԵՂԱՆ, ա. Սեղանակից, հացակից:
ՀԱՄԱՍԵՌ, ա. Համազգի, համասեր, համատեսակ, համանման:
ՀԱՄԱՍԵՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՌ:
ՀԱՄԱՍԵՐՄ, ա. Հարազատ, երկուորեակ (եղբայր):
ՀԱՄԱՍՆԵԱԼ, ՀԱՄԱՍՆՈՒՆ Դ, ՀԱՄԱՍՈՒՆ, ա. 1. Սննդակից: 2. փխբ. Համանման, համաբարոյ:
ՀԱՄԱՍՊՐԱՄ, ա. Անուշաբոյր, անուշաբուրիչ, անուշահոտ:
ՀԱՄԱՍՏԵՂԾ, ա. Ընդաբոյս, բնածին:
ՀԱՄԱՍՓԻՒ, ՀԱՄԱՍՓԻՒՌ, ա. 1. Համատարած, ամենասփիւ(ւ)ռ: 2. մ. Տարածաբար, ցրիւ:
ՀԱՄԱՎԱՐ, ա. մ. Հաւասարաչափ:
ՀԱՄԱՎԿԱՅ, ա. Վկայակից:
ՀԱՄԱՍԱՐԱԾ, ա. Համասփիւռ, լայնատարած, լայնածաւալ:
ՀԱՄԱՏԵՍԱԿ, ա. Համաձև, նոյնակերպ, համանման, համաբուն:
ՀԱՄԱՏԻՊ, ա. Համաձև, համանման, նման:
ՀԱՄԱՏԻՔ, ա. Հասակակիցք:
ՀԱՄԱՏՈՂՄ, ա. Համատոհմիկ, տոհմակից, ազգակից, համազգի, համասեր, համասեռ:
ՀԱՄԱՏՈՂՄԻԿ, տե՛ս ՀԱՄԱՏՈՂՄ:
ՀԱՄԱՐ, գ. 1. Թիւ: 2. Հաշիւ: 3. Քննութիւն, վճիռ: 4. Վարկ:
- Ի ՀԱՄԱՐ, նխբ. Ի պէտս, ի սակս, պատճառաւ, վասն:
- Ի ՀԱՄԱՐ ԱԾԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԲԵՐԵԼ. Հաշուել, թուել, համարել, համեմատել, բաղդատել:
ՀԱՄԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Համարահատ:
ՀԱՄԱՐԱՎԱՅ, տե՛ս ՀԱՄԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՄԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատասխանատուութիւն:

ՀԱՄԱՐԵԱՒ ԹԷ, տե՛ս ԳՐԵԹԷ:
ՀԱՄԱՐԵԼ, հբ. 1. Ի համար արկանել,
թուել, հաշուել: 2. Վարկանել, կահել,
գրել, դնել ի մտի:
ՀԱՄԱՐԻԻՆ, ա. Արիւնակից, արեանա-
ռու, ազգական, ազգակից:
ՀԱՄԱՐՁԱԿ, ա. 1. Բացարձակ, ընդար-
ձակ: 2. Անարգել, ազատ: 3. Աներկիւղ,
անվեհեր, անահ, յանդուգն, վստահ: 4.
մ. Համարձակաբար, համարձակա-
պէս, աներկիւղաբար, վստահաբար, ան-
վախ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿ (4):
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԲԵՐԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՐ-
ՁԱԿԱԽՕՍ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱ ԴԷՄ, ա. մ. Ազատադէմ,
պարզերես, անվեհեր:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԽՕՍ, ա. Համարձակաբե-
րան:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԿԱՆ, ա. Համարձակ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Համարձա-
կատես:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՁԱՅՆ, ա. մ. Լայնաձայն,
ձայնարձակ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՄԱՐՏ, ա. Արի, անվեհեր:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿ
(4):
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՏԵՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿԱ-
ՀԱՅԵԱՅ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՓԱՅԼ, ա. Մեծապայծառ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼ¹, նբ. 1. Համարձակեցու-
ցանել, հրաման տալ, թոյլ տալ, թողա-
ցուցանել: 2. Վստահ առնել, վստահա-
ցուցանել, քաջալերել:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼ² (իմ), չբ. Համարձակ լի-
նել, վստահանալ, վստահել, քաջալերել,
գօրանալ, յանդգնել:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱ-
ՄԱՐՁԱԿԵԼ¹:
ՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԹԻՆ, գ. 1. Վստահու-
թիւն, աներկեանութիւն, քաջալերու-
թիւն, արիութիւն: 2. Թոյլտուութիւն,

իրաւունք, ազատութիւն: 3. Յանդըգ-
նութիւն, լրբութիւն:
ՀԱՄԱՐՄԱՏ, ա. Տնկակից:
ՀԱՄԱՐՈՂ, ա. գ. Մաթէմատիկոս:
ՀԱՄԱՐՈՂԱԿԱՆ ԱՐՈՒԵՍՏ, տե՛ս ՀԱ-
ՄԱՐՈՂԱԿԱՆԵ:
ՀԱՄԱՐՈՂԱԿԱՆՆ, ՀԱՄԱՐՈՂՈՒ-
ԹԻՆ, գ. Թուականն, թուականութիւն:
ՀԱՄԱՐՈՒԵՍՏ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԻՑ:
ՀԱՄԱՅԵՂ, ա. Հոմացեղ, համատոհմ,
համազգի, ազգակից:
ՀԱՄԱՅԵՂՈՒԹԻՆ, գ. Ազգակցութիւն:
ՀԱՄԱՓԱՌ, ա. 1. Համափառական, փա-
ռակից: 2. (յունական ոճով) Համամիտ,
միաբան, ուղղափառ:
ՀԱՄԱՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՓԱՌ (1):
ՀԱՄԱՓԱՌԵԼ, չբ. (յունական ոճով)
Միաբանել (դաւանաբանական հարցե-
րում):
ՀԱՄԱՔԱՄՈՒԱԾ, գ. Մրուր:
ՀԱՄԱՔԱՏԱԿԵԼ, նբ. Նմանեցուցանել,
քատակել:
ՀԱՄԲԱԿ, ա. գ. 1. Նորածին, երախայ,
տղայ, մանուկ, պատանի, երիտասարդ:
2. Զաւակ: 3. Աշակերտ:
ՀԱՄԲԱԿԱԲԱՐ, մ. Տղայաբար, համբա-
կօրէն, տխմարաբար:
ՀԱՄԲԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Մանկազոյն:
ՀԱՄԲԱԿԱԿԱՆ, ա. Մանկական, երի-
տասարդական:
ՀԱՄԲԱԿՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԱՄԲԱԿԱԲԱՐ:
ՀԱՄԲԱՌԵԱԼ¹, նբ. Ամբառնալ, վերա-
ցուցանել, բարձրացուցանել:
ՀԱՄԲԱՌԵԱԼ², չբ. Վերանալ, բարձրա-
նալ:
ՀԱՄԲԱՐ, գ. 1. Մթերանոց, շտեմարան,
համբարանոց, համբարոց, ամբարանոց,
ամբար: 2. Մթերք, մթերումն, պարէն:
ՀԱՄԲԱՐԱԾՈՒ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐԱԿ (2):
ՀԱՄԲԱՐԱԿ, գ. 1. Համբարանոց: 2.
Համբարածու, մատակարար:
ՀԱՄԲԱՐԱԿԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ:

ՀԱՄԲԱՐԱՆՈՅ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐ (1):
ՀԱՄԲԱՐԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ:
ՀԱՄԲԱՐԵԼ, նբ. Ամբարել, շտեմարանել,
մթերել, գանձել, պահել:
ՀԱՄԲԱՐԻ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐՈՒ:
ՀԱՄԲԱՐԶԱԲԵՐԶ, ա. Բարձրաբերձ, վե-
րամբարձ:
ՀԱՄԲԱՐԶԱԽՕՍԱԿԱՆ, ա. Վերամբար-
ձայածու (օդերևութաբանական):
ՀԱՄԲԱՐՈՅ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐ (1):
ՀԱՄԲԱՐՈՒ, գ. Յուշկապարիկ, պարիկ:
ՀԱՄԲԱՐՏԱԿ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՏԱԿ:
ՀԱՄԲԱԻ, գ. Լուր, տեղեկութիւն, հըռ-
չակ:
ՀԱՄԲԱԻԱԲԵՐ, ա. գ. Բանբեր:
ՀԱՄԲԱԻԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԱ-
ԻՆԵԼ:
ՀԱՄԲԱԻԱՏԵՆԶ, ա. Հոչակաւոր:
ՀԱՄԲԱԻԱԻՈՐ, ա. Հոչակեալ, հոչա-
կաւոր:
ՀԱՄԲԱԻԵԼ, նբ. Համբաւակոծ առնել,
հոչակ հարկանել, հոչակել:
ՀԱՄԲԵՐԱԿԱՆ, ա. Ժուժկալական, տո-
կուն, համբերող:
ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐ, ա. Համբերող, յերկա-
րահամբեր:
ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐՐ, ա. Հաստատ (համբե-
րութեան մէջ կայուն):
ՀԱՄԲԵՐԵԼ, չբ. Հանդուրժել, ժուժկալել,
ժոյժ ունել, հանդարտ լինել, հանդար-
տել, դիմանալ, տանել, տոկալ, սպասել:
ՀԱՄԲԵՐՈՂ, ա. Ժուժկալ, համբերատար:
ՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըմբերութիւն,
ժուժկալութիւն:
ՀԱՄԲՈՅՐ, գ. 1. Համբուրումն: 2. Սէր,
միութիւն, հաշտութիւն, միաբանութիւն:
3. Ընտելութիւն, ընտանութիւն (կեն-
դանիների մասին): 4. Հանդարտութիւն,
ցածութիւն: 5. ա. Ընտել, հանդարտ,
հեղ, հաշտ, միաբան, միակամ, համամիտ:
ՀԱՄԲՈՒՆ, մ. Բնաւ, բնաւիւն, ամենայ-
նիւ, ամենեւին, երբէք:

ՀԱՄԲՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Սիրելի, ըղձալի:
ՀԱՄԲՈՒՐԵԼ, նբ. 1. Պագանել, ողջունել,
ողջագուրել: 2. փխբ. Սիրել, յարել (սի-
րով), կապել (հոգով): 3. փխբ. Ընդունել,
համակել:
ՀԱՄԲՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընտելա-
ցուցանել, սովորեցուցանել:
ՀԱՄԲՈՒՐՈՒՄՆ, գ. Համբոյր (համբու-
րելը):
ՀԱՄԳՈՒՆԴ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՒՆԴ:
ՀԱՄԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԵՄԵԼ:
ՀԱՄԵՂ, ա. Ախորժահամ, ախորժահա-
շակ, անոյշ, քաղցր:
ՀԱՄԵՂԱՀԱՄ, ՀԱՄԵՂԱՃԱՇԱԿ, տե՛ս
ՀԱՄԱԴԱՄ:
ՀԱՄԵՂԱՃԱՇԱԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս
ՀԱՄԵՂՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՄԵՂԱՆԱԼ, չբ. Անուշանալ, քաղց-
րանալ:
ՀԱՄԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Համ, քաղցրութիւն,
համեղածաշակաւորութիւն:
ՀԱՄԵՄԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՄԵՄՔ:
ՀԱՄԵՄԱՏ, ա. Զուգակշիռ, յարմար,
նման, համանման, հաւասար, հանգէտ,
հանգոյն, նոյնպիսի:
ՀԱՄԵՄԱՏԱԲԱՐ, մ. Նմանօրէն, նոյն-
պէս:
ՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ, ա. Բաղդատական:
ՀԱՄԵՄԱՏԵԼ, նբ. Բաղդատել, զուգա-
կշռել, նմանեցուցանել, հաւասարել:
ՀԱՄԵՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բաղդատու-
թիւն, զուգաչափութիւն: 2. Յարմարու-
թիւն, պատշաճութիւն:
ՀԱՄԵՄԱԻՈՐ, ա. Ախորժելի:
ՀԱՄԵՄԵԼ, նբ. Համել, անուշել, անու-
շացուցանել:
ՀԱՄԵՄՔ, գ. Համեմանք:
ՀԱՄԵՍՏ, ա. 1. Զգաստ, պարկեշտ, ա-
մօթիւած, հեղ, հանդարտ, ցածուն: 2.
Չափաւոր, խոհական, զգօն:
ՀԱՄԵՍՏԱՆԱԼ, չբ. Զգաստանալ, պար-
կեշտանալ, քաղաքավարել:

ՀԱՄԵՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգաստացուցանել, զգօնացուցանել, հանդարտեցուցանել:

ՀԱՄԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարկեշտութիւն, զգաստութիւն, քաղաքավարութիւն:

ՀԱՄԵՏ, գ. Պաղան:

ՀԱՄԵՏԵԼ, նբ. Պաղանել:

ՀԱՄԵՐԱՄ, տե՛ս ԵՐԱՄՈՎԻՆ:

ՀԱՄԸՆԹԱՅ, ա. մ. Զուգընթաց:

ՀԱՄԻՄԱՅ, ա. Համամիտ, համախոհ, համախորհուրդ:

ՀԱՄԻՄԱՅԱԿԱՆ, ա. Միաբանական:

ՀԱՄԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համակամուրթիւն:

ՀԱՄԶՕՐԵԱՅ, տե՛ս ՀԱՄԱՀԱՅՐ:

ՀԱՄՈՁԱԿԵՐ, ա. Համոզիչ, խրատատու:

ՀԱՄՈՁԵԼ, նբ. Ամոքել, ողոքել, յորդորել, հաւանեցուցանել, խաղաղել:

ՀԱՄՈՁԻՉ, ա. Խաղաղարար:

ՀԱՄՐ, ա. Մուռնջ, անխօս, անբարբառ:

ՀԱՄՐԱՆԱԼ, չբ. Համրել, պապանձել:

ՀԱՄՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պապանձեցուցանել, լռեցուցանել, կարկեցուցանել, կարկել:

ՀԱՄՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՄՐԱՆԱԼ:

ՀԱՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխօսութիւն:

ՀԱՄՐԻՆ, ա. 1. Համայն, ամենայն, բոլոր, ընդհանուր, բովանդակ: 2. մ. Առհասարակ, միանգամայն, միահաղոյն, բոլորովիմբ, բովանդակապէս, իսպառ:

ՀԱՅԱՐԱՐԱՌ, տե՛ս ՀԱՅԵՐԷՆԱԽՕՍ:

ՀԱՅԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՅԿԱԶՆ:

ՀԱՅԱՐԱՆ, գ. Տեսանելիք, աչք:

ՀԱՅԵԱՅՔ, տե՛ս ՀԱՅԵՑՈՒԱՄ:

ՀԱՅԵԼ (իմ), չբ. 1. Նայել, յականել: 2. Վերանկել, վերահայել: 3. Դիտել, ակնակառոյց լինել, այց առնել, գննել, ուշ ունել, միտ գննել: 4. Ակնարկել: 5. Միտել, յօժարել, ձգտել: 6. Ակնուռնել, խիթալ, սպասել:

ՀԱՅԵԼԻ, ա. Թափանցիկ, երևելի:

ՀԱՅԵՐԷՆԱԽՕՍ, ա. Հայաբարբառ:

ՀԱՅԵՑԱՄ, տե՛ս ՀԱՅԵՑՈՒԱՄ:

ՀԱՅԵՑԱԿԱՆ, ա. Մտաւոր, հոգևոր:

ՀԱՅԵՑԻԿ, ա. Լուսանոցոյց (որտեղից կարելի է նայել):

ՀԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայեցութիւն, հայեցումն, նկատումն, դիտաւորութիւն:

ՀԱՅԵՑՈՒԱՄ, գ. Հայեացք, հայեցած, հայեցութիւն, հայեցումն, նայեցած, նայեցողութիւն, նայեցուած, տեսութիւն, տեսիլ:

ՀԱՅԵՑՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՅԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՅԵՑՈՒԱՄ:

ՀԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Նայեցուցանել:

2. Յօժարեցուցանել:

ՀԱՅԹԱՅԹԱՄՏԵԼ, տե՛ս ՀԱՅԹԱՅԹԵԼ:

ՀԱՅԹԱՅԹԱՆՔ, գ. 1. Հնարք, ջան, ելք, ճարտարանք, գիւտ, ճար, դարման, դեղ:

2. Պարէն, պիտոյք: 3. Պատճառանք:

ՀԱՅԹԱՅԹԵԼ, նբ. չբ. Հնարել, ճարտարել, պաճարել, ջանալ, նիւթել, կրկտել:

ՀԱՅԹԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Հայթայթանք (հայթայթել):

ՀԱՅԿԱԶՆ, ՀԱՅԿԱԶՆԵԱՅ, ա. Հայագուն, հայկազնի, հայկազուն:

ՀԱՅԿԱԶՆԻ, ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՅԿԱԶՆ:

ՀԱՅՀՈՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՀՈՅԻՉ (2):

ՀԱՅՀՈՅԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՅՀՈՅՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՅՀՈՅԵԼ, նբ. Անարգել, նախատել, թշնամանել, անիծանել, չարախօսել, բամբասել, լուտալ, պարսաւել, ի վայր հարկանել:

ՀԱՅՀՈՅԻՉ, ա. 1. Թշնամանիչ, թշնամանող, նախատիչ: 2. Հայհոյական:

ՀԱՅՀՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայհոյանք, թըշնամանք, լուտանք, յիշոց, պղծաբանութիւն, չարախօսութիւն, անէծք, բամբասանք:

ՀԱՅՍ, տե՛ս ԶԱՆԳՈՒԱՄ:

ՀԱՅՐ, գ. 1. Հայրիկ: 2. Աստուած: 3. Նախահայր, նահապետ, նախնի: 4. Վերակացու, տնօրէն, գլուխ, տէր, առաջ-

նորը: 5. Գտակ, հեղինակ, հաւակ: 6. Աբ-
բայ, վանական, միայնակեաց: 7. յոզն.
(ասորական ոճով) Ծնօղբ:
ՀԱՅՐԱԲԱՐ, մ. 1. Հայրապէս, հայրօրէ-
նաբար: 2. ա. Հայրական:
ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՅ, ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՒ, ա. 1. Հօ-
րաբարոյ, հօրամոյն: 2. Հայրանման:
ՀԱՅՐԱՐՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԻ:
ՀԱՅՐԱԳԻՐ, ա. Պատուաստիւ հայր:
ՀԱՅՐԱԶԵՂԾ, ա. Հայրանարգու, հայ-
րատանջ, հայրատեսց:
ՀԱՅՐԱԽԵՂԴ, ա. Հայրասպան:
ՀԱՅՐԱԾԻՆ, ա. Հօրածին:
ՀԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Հայրունակ, հայրօրէն:
ՀԱՅՐԱՆԱՐԳՈՒ, ա. Հայրազեղծ, հայ-
րատեսց, հայրասպան:
ՀԱՅՐԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՅ (2):
ՀԱՅՐԱՊԵՏ, գ. 1. Նախահայր, նահա-
պետ: 2. Պատրիարք, եպիսկոպոսապետ,
արքեպիսկոպոս:
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Եպիսկոպոսական,
կաթողիկոսական:
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՆՈՅ, գ. Հայրապետարան,
պատրիարքարան, կաթողիկոսարան:
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՐԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱՊԵՏԱ-
ՆՈՅ:
ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նահապե-
տութիւն: 2. Պատրիարքութիւն, կաթո-
ղիկոսութիւն, եպիսկոպոսապետութիւն,
եպիսկոպոսութիւն:
ՀԱՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐ:
ՀԱՅՐԱՍՊԱՆ, ա. Հայրախեղդ:
ՀԱՅՐԱՏԱՆՁ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԶԵՂԾ:
ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԻ:
ՀԱՅՐԵՆԱՏՈՒՐ, ա. Հայրենաւանդ, հայ-
րենական:
ՀԱՅՐԵՆԱՒԱՆԴ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԱՏՈՒՐ:
ՀԱՅՐԵՆԵԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԻ:
ՀԱՅՐԵՆԻ, ա. Հայրական, հայրենական,
հայրենեան, սեպհական, հայրաբուն,
բնիկ, բուն:
ՀԱՅՐԵՆԻՔ, գ. 1. Ժառանգութիւն,

ինչք, ստացուած: 2. Նախնիք: 3. Գա-
ւառ, երկիր, բնաշխարհ:
ՀԱՅՐԻԿ, գ. փղբ: ՀԱՅՐ-ի:
ՀԱՅՐՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԿԱՆ:
ՀԱՅՐՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԿԱՆ:
ՀԱՅՐՕՐԷՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐ (1):
ՀԱՅՅ, գ. Խնդիր, հարցափորձ, քննու-
թիւն:
ՀԱՅՅԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Փաստական (հո-
լով):
ՀԱՅՅԵԼ, նբ. 1. Խնդրել, աղաչել, աղեր-
սել, ժողել, մաղթել, թախանձել, պաղա-
տել: 2. Որոնել, խուզել:
ՀԱՅՅԵԼԻՆ, տե՛ս ԽՆԴՐԱՆՔ:
ՀԱՅՅՈՒԱԾ, մանաւանդ՝ ՀԱՅՅՈՒԱԾՔ,
գ. Խնդրուածք, խնդրանք, աղաչանք,
աղերս:
ՀԱՅՅՈՒՄՆ, գ. 1. Հայցուածք: 2. Քըն-
նութիւն, հարցափորձ: 3. Պահանջումն,
կարիք:
ՀԱՆ, տե՛ս ՀԱՆԻ:
ՀԱՆԱՊԱՁ, մ. Միշտ, հանապազօրդ,
շարունակաբար, օր ըստ օրէ, անդադար:
ՀԱՆԱՊԱՁԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱՁ:
ՀԱՆԱՊԱՁԱՐՈՒՂԽ, ա. Մշտաբուզիս,
հանապազահոս:
ՀԱՆԱՊԱՁԱԳՆԱՅ, ա. Մշտագնաց,
մշտահոս:
ՀԱՆԱՊԱՁԱԿԱՆ, ա. Հանապազօրդեան,
անընդհատ, մշտական, յաւէժական:
ՀԱՆԱՊԱՁԱՀՈՍ, ա. Մշտահոս:
ՀԱՆԱՊԱՁԱՄԵՆ, ա. Հանապազամեռիկ:
ՀԱՆԱՊԱՁԱՄԵՆՈՒԿ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱ-
ՁԱՄԵՆ:
ՀԱՆԱՊԱՁԱՍՈՒՏ, ա. Խաբեբայ, ստա-
խօս:
ՀԱՆԱՊԱՁԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԲԱԶԿԱՏԱ-
ՐԱԾ:
ՀԱՆԱՊԱՁԱՓՈՒՍ, ա. Փոփոխական, յոդ-
դողդ:
ՀԱՆԱՊԱՁՈՐԴ, տե՛ս 1. մ. ՀԱՆԱՊԱՁ:
2. ա. ՀԱՆԱՊԱՁՈՐԴԵԱՅ:

ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԱՅ, ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԱՆ, ա. 1. Հանապազորդ, հանապազորեայ, յաւէժական: 2. Օրըստօրեայ, օրըստ օրէ:

ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԼ, չբ. 1. Դեզերել, պարպել, ջրդել, ցանկորդել: 2. նբ. Յերկարել:

ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դեզերումն, պարապումն: 2. Շարունակութիւն, յարատևութիւն, անպակասութիւն:

ՀԱՆԱՊԱԶՈՐ, մ. Զօրհանապազ, յօրամենայն, օրըստ օրէ:

ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԵԱՅ, ա. Հանապազորդեայ, հանապազորդեան, հանապազորդ, մշտօրեայ:

ՀԱՆԳԱՄԱՆՔ, գ. 1. Պարագայ: 2. Եղանակ, օրինակ, կերպ, ձև: 3. Պատճառք, ցոյցք, ապացոյց: 4. Պէտք, ընտրութիւն, քննութիւն: 5. Տեղեկութիւն:

ՀԱՆԳԱՆԱԿԵԼ, չբ. 1. Դաշնաւորել, միաբանել, մասնակցել: 2. Զուգակշռել, համեմատել:

ՀԱՆԳԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն, դաշնաւորութիւն, դաշն:

ՀԱՆԳԷՏ, ա. Զոյգ, համեմատ, հաւասար, նման, նոյնանման, հանգիտակ, հանդոյն:

ՀԱՆԳԷՏԱԿԱՐ, տե՛ս ՀԱՆԳԻՏԱԶՕՐ:

ՀԱՆԳԷՏԱՀԱՍԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱԿԱԿԻՑ:

ՀԱՆԳԷՏԸԹԱՅ, ա. մ. Համաժամանակ, միանգամայն:

ՀԱՆԳԻՍՏ, գ. 1. Դադար, դուլ, հանդարտութիւն, անդորրութիւն, խաղաղութիւն: 2. Դադարք, կայան, բնակութիւն: 3. Մահ: 4. Գերեզման, չիբիմ, հանգըստարան, քնարան: 5. Կատարումն, դադարումն, վերջ: 6. Արևմուտք (արևի մայր մտնելը):

ՀԱՆԳԻՍՏԱՒՈՐ, տե՛ս ՀԱՆԳՍՏԱԻՏ:

ՀԱՆԳԻՏԱԲԱՐ, մ. Հաւասարապէս, զուգակցապէս:

ՀԱՆԳԻՏԱԳՈՅՆ, ա. Յարանման:

ՀԱՆԳԻՏԱԶՕՐ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (1):

ՀԱՆԳԻՏԱԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹԻՒՆ (1):

ՀԱՆԳԻՏԱԿ, տե՛ս ՀԱՆԳԷՏ:

ՀԱՆԳԻՏԱԿԱՐՈՂ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (1):

ՀԱՆԳԻՏԱՀԱԻԱՍԱՐ, տե՛ս ԶՈՒԳԱՀԱԻԱՍԱՐ:

ՀԱՆԳԻՏԱՀՐԵՇՏԱԿ, ա. Զուգահերշտակ, հրեշտակահանգէտ, հրեշտականման:

ՀԱՆԳԻՏԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ:

ՀԱՆԳԻՏԱՄԷՏ, ա. Զուգակշիռ, յարանման:

ՀԱՆԳԻՏԱՆԱԼ, չբ. Հաւասարել:

ՀԱՆԳԻՏԱՊԱՏԻՒՆ, ա. Հաւասարատիւ, համապատիւ, զուգապատիւ, հանգունապատիւ:

ՀԱՆԳԻՏԱՍՏՈՒԱԾ, ա. 1. Կիսաստուած:

2. Աստուածավայելուչ:

ՀԱՆԳԻՏԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Աստուածավայելուչ:

ՀԱՆԳԻՏԱՏԻՊ, ա. Հանգունատիպ, նմանատիպ:

ՀԱՆԳԻՏԱՓԱՌ, ա. Զուգափառ, համափառ:

ՀԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն, նմանութիւն:

ՀԱՆԳՈՅՆ, 1. նխբ. Նման, հաւասար, իբրև, պէս: 2. մ. Նմանապէս, նոյնպէս:

3. Գրեթէ, համարեա՛ թէ: 4. ա. Համանման, հանգիտակ, նոյնպիսի:

ՀԱՆԳՈՅՑ, գ. 1. Կապ, զօր, կնճիռն: 2. ա. Դժուարալոյց:

ՀԱՆԳՈՒՆԱԿ, ՀԱՆԳՈՒՆԱԿԱՅԵԱԼ, ա. Հանգոյն, նման, համանման, նմանատիպ:

ՀԱՆԳՈՒՆԱԿԻՑ, ՀԱՆԳՈՒՆԱԿՅԵԱԼ, ա. Նմանակից, համանման, հաւասար, հաղորդ:

ՀԱՆԳՈՒՆԱՆՄԱՆ, ա. Համանման, յարանման:

ՀԱՆ ԳՈՒՆԱՊԱՏԻԻ, Կ. Համապատիւ,
Հանգիտապատիւ:
ՀԱՆ ԳՈՒՆԱՊԷՍ, Ժ. Նմանապէս, նոյն-
պէս:
ՀԱՆ ԳՈՒՆԱՏԻՊ, Կ. Հանգիտատիպ, նը-
մանատիպ, Հանգոյն, Հանգէտ:
ՀԱՆ ԳՈՒՆԱԻՈՐ, Կ. Նման, Հաւասար:
ՀԱՆ ԳՈՒՇՆ, Կ. Ժ. Հանգրիճաճե, ամ-
փոփ, սեղմ:
ՀԱՆ ԳՈՒՅԱՆԵԼ, Կը. 1. Հանդարտե-
ցուցանել, դիւրել, ընկողմանեցուցանել,
յանձանձել: 2. Յանգ Հանել, դադարե-
ցուցանել, յանգեցուցանել, կացուցանել,
աւարտել, գլխաւորել: 3. Թաղել:
- ՀԱՆ ԳՈՒՅԵԱԼ, Կ. Գ. Ննջեցեալ, վախ-
ճանեալ, մեռեալ:
ՀԱՆ ԳՈՒՅԻՉ, Կ. Հանգստարար:
ՀԱՆ ԳՉԱՐԱՆ, տե՛ս ՀԱՆ ԳՍԱՐԱՆ (1):
ՀԱՆ ԳՉԵԼ (Իմ), չը. 1. Դադարել, գտեղի
առնուլ, բնակել, ազանել, իջևանել, իջա-
նել: 2. Յանգ ելանել, աւարտել: 3. Վախ-
ճանել, մահանալ, մեռանել:
ՀԱՆ ԳՍԱԿԱՆ, Կ. Խաղաղական:
ՀԱՆ ԳՍԱՆՈՅ, տե՛ս ՀԱՆ ԳՍԱՐԱՆ
(2):
ՀԱՆ ԳՍԱՐԱՆ, Գ. 1. Հանգչարան: 2.
Գերեզման, չիբիմ:
ՀԱՆ ԳՍԱՐԱՐ, Կ. Հանգուցիչ, դիւրիչ:
ՀԱՆ ԳՍԱԻԷՏ, Կ. Անդորր, անքոյթ:
ՀԱՆ ԳՍՈՅ, տե՛ս ՀԱՆ ԳՍԱՐԱՆ (2):
ՀԱՆ ԳՐԻՃԱՉԵԻ, տե՛ս ՀԱՆ ԳՈՒՇՆ:
ՀԱՆ ԳՐԻՃԵԼ, Կը. Հանգրիճեցուցանել,
ամփոփել, գսպել, ժողովել, Հաւաքել:
ՀԱՆ ԳՐԻՃԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՆ ԳՐԻ-
ՃԵԼ:
ՀԱՆ ԳՐՈՒԱՆ, Գ. 1. Կայան, իջալան:
2. Փարախ, մակաղատեղ: 3. Վկայարան:
- ՀԱՆ ԳՐՈՒԱՆ ՆԱԻՈՅ. Նաւահան-
գիստ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏ, Կ. 1. Անդորր, խաղաղ,
մեղմ, Հլու, Հեզ, լուի, ցածու: 2. Ժ.
Հանդարտաբար, Հանդարտապէս, Հան-

դարտորէն, Հանդարտիկ:
- ՀԱՆ ԴԱՐՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐԵԼ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏ (2):
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԲԱՐՔ, Կ. Հեզ, Հլու:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԳՆԱՅ, Կ. Ժ. Հանդարտ-
ընթաց, Հանդարտահետ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԳՈՅՆ, Կ. 1. Մեղմազոյն:
2. Ժ. Հանդարտաբար, Հեզաբար:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԿԱՆ, Կ. Հանդարտ, խաղաղ,
մեղմ, Հլու:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՀԵՏ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏԱ-
ԳՆԱՅ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՉԵԻ, Կ. Բարեճե:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏԵԼ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏ (2):
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՍԻՐՏ, Կ. Անդորրամիտ,
անխոռով, Հլու, Հեզ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՏԵՍԱԿ, Կ. Հանդարտ, մեղմ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՆ-
ԴԱՐՏԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՔԱՅԼ, Կ. Հանդարտընթաց,
Հեզազնաց, մեղմազնաց:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԵԼ, չը. 1. Շարժանալ, Հանգ-
չել, խաղաղանալ, խաղաղել, դադարել,
ցածնուլ, լուի, առանձնանալ: 2. Հան-
դուրեթել, ժուրեթել, տանել, Համբերել,
տոկալ: 3. Կը. տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏԵՅՈՒ-
ՅԱՆԵԼ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, Կը. Խաղաղել,
խաղաղացուցանել, ցածուցանել, դա-
դարեցուցանել:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԵՅՈՒՅԻՉ, Կ. Խաղաղացու-
ցիչ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԸՆԹԱՅ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏԱ-
ԳՆԱՅ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏԻԿ, Կ. Կ. Հանդարտաբար,
Հանդարտորէն, մեղմով, Հանդարտական,
Հանդարտ:
ՀԱՆ ԴԱՐՏՈՂԱԿԱՆ, Կ. Բարոյական:
ՀԱՆ ԴԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, Գ. Անդորրութիւն,
խաղաղութիւն, լուութիւն, Հեզութիւն:
ՀԱՆ ԴԱՐՏՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏ (2):

ՀԱՆԴԵՐՁՁ, գ. 1. Զգեստ, պատմուճան, ազանկիւք, արկանկիւ, ծածկոյթ, ձորձ: 2. Հանդերձանք, սպաս, կազմած, պատրաստութիւն:

ՀԱՆԴԵՐՁՁ, նխդ. Ի միասին, հետ, ընդ: ՀԱՆԴԵՐՁԱՆ, անք, տե՛ս ՀԱՆԴԵՐՁՁ (2):

ՀԱՆԴԵՐՁԱՊԵՏ, գ. Հազարապետ, շտեմարանապահ, շտեմարանապետ, տաճարապետ:

ՀԱՆԴԵՐՁԱՐԱՐ, տե՛ս ԴԵՐՁԱԿ (1):

ՀԱՆԴԵՐՁԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԴԵՐՁԵԼ:

ՀԱՆԴԵՐՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործաւորութիւն, իրազորութիւն, ծառայութիւն:

ՀԱՆԴԵՐՁԵԼ, նբ. Պատրաստել, կազմել, յարգարել, զարգարել, յօրինել, յարմարել, հոգալ:

- ՀԱՆԴԵՐՁԵԱԼ, ա. գ. 1. Առաջիկայ, ապագայ, ապառնի: 2. Յարգարուն, զարգարուն, պատուական:

ՀԱՆԴԵՐՁԻԿ, տե՛ս ԶԻԵՍՏԻԿ:

ՀԱՆԴԵՐՁԻՁ, ա. Կազմիչ, արարող:

ՀԱՆԴԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՆԴԵՐՁՈՒՄՆ, գ. Կազմութիւն, պատրաստութիւն:

ՀԱՆԴԷՊ, 1. ա. Դէպ, դիպող, պատշաճ, պատեհ: 2. նխդ. մ. Յանդիման, գտաւիաւ, առաջի, ընդդէմ, ընդ առաջ:

ՀԱՆԴԷՍ, գ. 1. Ատեան, դատ, հաւաստիք, ապացոյց, ցոյց: 2. Տեսարան, հրապարակ, ասպարէզ, մրցարան: 3. Մըրցանք, ազոն, նահատակութիւն, արիւթիւն, մեծագործութիւն: 4. Տօնախմբութիւն: 5. Առաջադրութիւն, նպատակ:

- ՀԱՆԴԷՍ ԱՌԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

- Ի ՀԱՆԴԻՍԻ ԱՆՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՍԵԼ:

ՀԱՆԴԻՊԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՊԵԼ:

ՀԱՆԴԻՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆ:

ՀԱՆԴԻՊԵԼ, չբ. 1. Պատահել, ընդ առաջ

ելանել, դիպել: 2. Մերձեանալ, հպել: 3. Վիճակել: 4. (յունական ոճով) Գոյ, լինել, գտանել:

ՀԱՆԴԻՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մերձեցուցանել, վիճակել, յարմարել:

ՀԱՆԴԻՊՈՂ, տե՛ս ԴԻՊՈՂ:

ՀԱՆԴԻՊՈՂԱՐԱՐ, մ. Ի դէպ, ճահողակի:

ՀԱՆԴԻՊՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիպողութիւն, պատեհութիւն, յարմարութիւն, հասողութիւն:

ՀԱՆԴԻՊՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ՀԱՆԴԻՊՈՂՈՒԹԻՒՆ: 2. Դիպուած, դէպք:

ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆ, գ. 1. Հանդիպաւորութիւն, պատահումն: 2. Դիպուած, դէպք:

ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱՐԱՆԵԼ:

ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՆԴԻՍԱԴԻՐ, տե՛ս ԳՈՒՊԱՐԱԴԻՐ:

ՀԱՆԴԻՍԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՒՊԱՐ:

ՀԱՆԴԻՍԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Հանդիսատես:

2. Հանդիսաւոր, բազմաժողով, հասարակական, շքանշանակիր:

ՀԱՆԴԻՍԱԿԱՏԱՐ, ա. Հասարակական:

ՀԱՆԴԻՍԱԿԻՐ, ա. Մրցական, փիւք վըրտակիր, ճահողական:

ՀԱՆԴԻՍԱԿԻՅ, ա. 1. Մարտակից, նահատակակից, ճգնակից: 2. Գործակից:

3. Պարակից, տօնակից: 4. Դատախազ, ոսոխ:

- ՀԱՆԴԻՍԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Պաշտպանել (դատարանում):

ՀԱՆԴԻՍԱԿՅԵԱԼ, ա. Հանդիսահաւասար:

ՀԱՆԴԻՍԱՀԱԻԱՍԱՐ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՍԱԿՅԵԱԼ:

ՀԱՆԴԻՍԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Հանդիսադիր:

ՀԱՆԴԻՍԱՆԱԼ, չբ. 1. Մրցել, ճգնել, նահատակել: 2. Առաքինանալ, աշխատել, ջանալ, գուն գործել, յառաջամիտ լինել: 3. Դիմել, հասանել:

ՀԱՆԴԻՍԱՊԵՏ, գ. Հանդիսադիր:

ՀԱՆԴԻՍԱՊԵՍ, մ. Հրապարակաւ, Հանդիսօրէն:
ՀԱՆԴԻՍԱՍԷՐ, ա. Առաքինասէր, ճրգ-նասէր:
ՀԱՆԴԻՍԱՏԵԱՆ, գ. Հանդիսարան, մըր-ցարան, ասպարէզ:
ՀԱՆԴԻՍԱՏԵՍ, ա. Հանդիսական:
ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆ, գ. 1. Հանդիսատեան, մրցարան, ասպարէզ: 2. Ատեան, դատա-րան: 3. Հանդիսացուցիչ, հանդիսադիր:
ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՐ, ա. Յորդորեցուցիչ, յոր-դորիչ, իրախոյս:
ՀԱՆԴԻՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պը. Հանդէս առ-նել, երևելի առնել, երևեցուցանել, նա-հատակեցուցանել:
ՀԱՆԴԻՍԱԻՈՐ, ա. 1. Հասարակական, հանրական, ատենական, դիմոսական: 2. Մրցող, մրցակից, նահատակ, ճգնաւոր:
ՀԱՆԴԻՍԵԼ, նը. չը. Ի հանդիսի անցու-ցանել, մրցել, փորձ առնել:
ՀԱՆԴԻՍՕՐԷՆ, մ. Հանդիսապէս, հա-մախումբ:
ՀԱՆԴՈՒՐԺԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐԵԼ:
ՀԱՆԵԼ, նը. 1. Արտաքսել: 2. Կորզել, առնուլ, բառնալ, քաղել, զրկել: 3. Մա-տուցանել, նուիրել: 4. Վերածել, շրջել:
5. Տարածել, հռչակել: 6. Յեղուլ, թարգ-մանել, փոխադրել:
- ՀԱՆԵԼ ԸՆԴ ԳԼՈՒԽ. Պատժել:
- ՀԱՆԵԼ ԸՆԴ ՄՈՒՐ. Ընդ սուր հանել, ընդաթուր հարկանել:
- Ի ԲԱՆՍ ՀԱՆԵԼ. Խաբել:
- Ի ՎԵՐ ՀԱՆԵԼ. Յայտնել, պատմել:
- ՅԻՆՔՆ ՀԱՆԵԼ. Իւրացուցանել, գրա-ւել:
ՀԱՆԻ, գ. Հան, հանիկ:
ՀԱՆԻԿ, տե՛ս ՀԱՆԻ:
ՀԱՆՃԱՐ, գ. Հնարագիտութիւն, խե-լամտութիւն, զգօնութիւն, ճարտարու-թիւն, իմաստութիւն, գիտութիւն, մա-կացութիւն, հասողութիւն, խոհեմու-թիւն, գիւտ, հնարք:

ՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ, մ. Հանճարեղաբար, հանճարեղականապէս, հանճարեղապէս:
ՀԱՆՃԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանճար, խելամտութիւն, իմաստութիւն, գիտու-թիւն:
ՀԱՆՃԱՐԱԿԱՆ, ա. Հանճարեղական, հանճարողական, հանճարաւոր, ճար-տար:
ՀԱՆՃԱՐԱՄԻՏ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԵՂ:
ՀԱՆՃԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՆԱՐԱ-ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՆՃԱՐԱՅԵՂՑ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԵՂ:
ՀԱՆՃԱՐԱՍԷՐ, ա. Իմաստասէր (իմաս-տութիւն սիրող):
ՀԱՆՃԱՐԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Իմաստասիրա-բար:
ՀԱՆՃԱՐԱԻՈՐ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԿԱՆ:
ՀԱՆՃԱՐԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՆՃԱ-ՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՆՃԱՐԻԵԼ, նը. Խորհել, ճարտարել, գտանել:
ՀԱՆՃԱՐԵՂ, ա. 1. Քաջահանճար, իմաս-տուն, գիտնաւոր, զգօն, խելացի, ուշիմ, հնարագէտ, խոհական, ճարտար: 2. Հան-ճարաւոր, հանճարական:
ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱ-ԲԱՐ:
ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Իմաստնագոյն:
ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԼԻՅ, ա. Իմաստալից, հան-ճարայեղց, հանճարիչ:
ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԿԱՆ, ա. Հանճարական, գիտնաւոր, հմտական:
ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԿԱՆԱՊԵՍ, ՀԱՆՃԱՐԵ-ՂԱՊԵՍ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ:
ՀԱՆՃԱՐԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանճար, զգօ-նութիւն, իմաստութիւն:
ՀԱՆՃԱՐԻՄԱՍՏ, ա. Հանճարաւոր, հան-ճարիչ, խելացի:
ՀԱՆՃԱՐԻՄՁ, ա. Ճարտար, հմուտ, խելա-մուտ, գիտակ, մակացու, մակացող:
ՀԱՆՃԱՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱ-ԿԱՆ:

ՀԱՆՈՒՐ, ա. Ընդհանուր, բոլոր, միա-
համուռ, ամենայն, բովանդակ, բնաւ,
համայն, ողջոյն:

ՀԱՆՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ:

ՀԱՆՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱ-
ԿԱՆԱԳՈՅՆ:

ՀԱՆՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱ-
ԿԱՆԱՊԷՍ:

ՀԱՇԱՆՔ, գ. Հաշումն, հիւժումն, տկա-
րութիւն:

ՀԱՇԵԼ¹, նբ. Մաշել, ծիրել, ծիրեցու-
ցանել, հալել, վատնել, տկարացուցա-
նել, կորուսանել:

ՀԱՇԵԼ² (իմ), չբ. Հիւծանել, ծիրել,
տկարանալ:

ՀԱՇԻԻ, գ. 1. Համար, թիւ, սակ: 2. Հա-
ւաստիք: 3. Վարկ:

- Ի ՀԱՇԻԻ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՇՈՒԵԼ
(իմ):

ՀԱՇՄ, ա. Հաշմոտ, խաշմանդամ, խեղ,
խեղանդամ, անդամախեղ, անդամաբեկ,
կաղ, փեցի, դօս:

ՀԱՇՄԵԼ (իմ), չբ. Գոնջանալ:

ՀԱՇՄՈՏ, տե՛ս ՀԱՇՄ:

ՀԱՇՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Խաշմութիւն, խեղու-
թիւն, գոնջութիւն:

ՀԱՇՈՒԵԼ (իմ), հբ. 1. Ի հաշիւ արկանել,
համարել, թուել, ի համար ածել՝ բերել:
2. Վարկանել, կարծել:

ՀԱՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՇԱՆՔ:

ՀԱՇՏ, ա. 1. Խաղաղ, համբոյր, հեզ, ցա-
ծուն, բարեսէր, մարդասէր: 2. Քաւիչ:

3. Հաշտական:

ՀԱՇՏԱԲԱՐ, մ. Մեղմոյ:

ՀԱՇՏԱԿԱՆ, ա. Խաղաղական, ներողա-
կան, հաշտ:

ՀԱՇՏԱՐԱՆ, գ. 1. Քաւարան: 2. Հաշ-
տարար:

ՀԱՇՏԱՐԱՐ, ա. Հաշտեցուցիչ, միջնորդ,
բարիօս:

ՀԱՇՏԱՐԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Հաշտութիւն,
քաւութիւն:

ՀԱՇՏԵԼ, նբ. Հաշտ առնել, հաշտեցու-
ցանել, խաղաղել, խաղաղացուցանել,
հաճել, հաճեցուցանել:

ՀԱՇՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՇՏԵԼ:

ՀԱՇՏԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաշտեցուցողական,
հաշտարար:

ՀԱՇՏԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՇՏԵ-
ՑՈՒՑԻՉ:

ՀԱՇՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Խաղաղութիւն, հա-
ճութիւն, սէր, միաբանութիւն:

ՀԱՇՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՇՏՈՒԹԻԻՆ:

ՀԱՉԵԼ, չբ. (սովորաբար ՀԱՌԱՉԵԼ բայի
հետ), տե՛ս ՀԱՌԱՉԵԼ:

ՀԱՉՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՌԱՉՈՒՄՆ:

ՀԱՊ, մ. 1. Հապա, յետոյ, այնուհետեւ,
անդէն առ նմին: 2. Երբեմն երբեմն:

ՀԱՊԱՂ, մ. չ. Ապա, արդ, և արդ, այ-
նուհետեւ, յետ այնորիկ:

ՀԱՊԱՂ², ձ. Աղէ՛, օն:

ՀԱՊՃԵՊ, մ. 1. Շտապ, արագադոյն, ան-
դանդաղ, շփոթալիկ: 2. մ. Փութանակի,
ճեպով, ստիպաւ, շտապանակի:

- ՀԱՊՃԵՊԻԻ, ՀԱՊՃԵՊՈՎ, տե՛ս ՀԱՊ-
ՃԵՊ (2):

- ՀԱՊՃԵՊ ՏԱԼ. Փութացուցանել, հապ-
ճեպել:

ՀԱՊՃԵՊԵԼ, նբ. և չբ. 1. Ճեպել, ճեպե-
ցուցանել, փութացուցանել: 2. Փութալ:

ՀԱՋԵԼ, չբ. Ղօղանջել (հաչոց արձակել):
ՀԱՋԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՋՈՒՄՆ:

ՀԱՋՈՒՄՆ, գ. Հաջիւն, ղօղանջիւն:

ՀԱՌԱՉ, տե՛ս ՀԱՌԱՉԱՆՔ:

ՀԱՌԱՉԱԿԱՆ, ա. Հեծական, հառաչա-
հան:

ՀԱՌԱՉԱՀԱՆ, տե՛ս ՀԱՌԱՉԱԿԱՆ:

ՀԱՌԱՉԱՆՔ, գ. Հառաչ, հառաչումն,
հեծեծանք, հեծութիւն, յոգևոցհանու-
թիւն:

ՀԱՌԱՉԵԼ, չբ. Հեծել, հեծեծել, յոգևոց
հանել՝ իլանել:

ՀԱՌԱՉՈՒԹԻԻՆ, ՀԱՌԱՉՈՒՄՆ, տե՛ս
ՀԱՌԱՉԱՆՔ:

ՀԱՍ, գ. 1. Ժամանուլթիւն, Հասումն:
2. Տուրք, բաժին, բաժ, տասանորդ:
ՀԱՍԱԿ, գ. 1. Տի, տիք: 2. Ժամանակ: 3. Բարձրութիւն, երկայնութիւն: 4. Մարդ (այսքան տարիք ունեցող):
ՀԱՍԱԿԱԳԵՂ, ա. Վայելչադիտակ:
ՀԱՍԱԿԱԼԻՑ, ա. Չափահասակ:
ՀԱՍԱԿԱԿԻՑ, ա. Համահասակակից, համատիք, միահասակ, հանդէտահասակ, ժամանակակից:
ՀԱՍԱԿԱՆ, ա. Հասու, իմանալի:
ՀԱՍԱԿԱԶԱՓ, ա. Չափահասակ, հասակաւոր:
ՀԱՍԱԿԱԿՈՐ, ա. Չափահասակ, հասակալից, հասակաչափ, հասակեայ:
ՀԱՍԱԿԵԱՅ, տե՛ս ՀԱՍԱԿԱԿՈՐ:
ՀԱՍԱՆԵԼ, չբ. 1. Գալ, ժամանել: 2. Ստանալ, զբուսմբ ածել, հանդիպել: 3. Վերահասու լինել, հասկանալ: 4. Խայծել, ատրքանալ:
ՀԱՍԱՆՈՂՈՒԹԻՒՒՆ, տե՛ս ՀԱՍՈՂՈՒԹԻՒՒՆ:
ՀԱՍԱՐԱԿ, ա. 1. Կէս, մէջ, միջին: 2. Հաղորդ, կցորդ, միաբան, միախորհ: 3. Հաւասար: 4. Դիւրագիւտ, սովորական, պարզ: 5. (քեր.) Ընդհանուր (սեռ, գոյական, բայ): 6. մ. Ի միասին, միանգամայն, առ հասարակ: 7. Հաւասարապէս, միօրինակ:
- ԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿ (6, 7):
- ՀԱՍԱՐԱԿ ՕՐ կամ ՕՐ ՀԱՍԱՐԱԿ.
Միջօր, միջօրէ, միջօրեայ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԲԱՐ, մ. Ընդհանրականապէս, հասարակապէս, առ հասարակ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Գործակցութիւն:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԶՈՅԳ, ա. Զուգակշիռ, զուգահասարար:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԶՕՐ, ա. Հաւասարազօր, համազօր:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԽԱՌՆ, ա. մ. 1. Հասարակ, սովորական: 2. Հաւասար, հասարակաբար:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներածութիւն:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԾ, գ. 1. Կէս, հասարակ (կէսը): 2. տե՛ս ԶՈՒԳՕՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԾԻՆ, ա. Մարդկային:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ, ա. 1. Հանրական, ընդհանուր: 2. Սովորական:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԻՑ, ա. Հաւասարակից:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԿՇՈՒ, ա. Հաւասարակշիռ, զուգակշիռ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՇԷՆ, ա. Հասարակածին, հասարակաստեղծ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԶԱՓՈՒԹԻՒՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԱՓՈՒԹԻՒՒՆ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՊԱՏԻՒ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱՏԻՒ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿԱԲԱՐ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՍՏԵՂՄ, ա. Հասարակաչէն, հաւասար:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՅ, ա. 1. Ընդհանուր, ընդհանրական, հանրական, հասարակական: 2. Հաւասար: 3. մ. Հասարակաբար, ընդհանրականապէս, առհասարակ: 4. Հաւասարապէս, միօրինակ, անխտիր:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԿՈՐՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Հաւասարութիւն, միաբանութիւն, կցորդութիւն:
ՀԱՍԱՐԱԿԵԼ, չբ. 1. Ընդմիջել: 2. Հաւասարել, բաշխել, հաղորդել, կցորդել:
ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴ, ա. Հաղորդ, հաղորդակից, հաւասարորդ, վիճակակից, հաւասարակից:
ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Հաղորդական:
ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴԵԼ, չբ. Հաղորդել, կցորդել:
ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաղորդակցութիւն, կցորդութիւն:
ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՒՆ, գ. 1. Հասարակորդութիւն, հաղորդակցութիւն, կցորդու-

թիւն, հաղորդութիւն: 2. Հաւասարութիւն: ՀԱՍԱՐԱԿՕՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՈՒԳՕՐՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՍԿԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատոքութիւն:

ՀԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացողութիւն, բմբռնումն, հասանդողութիւն, հասութիւն:

ՀԱՍՈՒ, ա. 1. Խելամուտ, հմուտ, տեղեակ: 2. Հասական, իմանալի:

ՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՍՈՒՀԱՍ, ա. Դիւրահաս, առձեռն պատրաստ:

ՀԱՍՈՒՄՆ, գ. 1. Հաս (հասանելի): 2. Խելամտութիւն:

ՀԱՍՈՒՆ, ա. 1. Չափահասակ, առոյգ, զօրաւոր, ձեռնհաս, կարող: 2. Ատոք:

ՀԱՍՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Ժաման կացուցանել՝ առնել, ժամանեցուցանել, տանել, ածել, բերել: 2. Ատոքացուցանել:

ՀԱՍ, ա. 1. Ամուր, պինդ, սերտ, կարծր, հաստատուն, անշարժ, յաղթ: 2. գ. Հաստատութիւն, ամրութիւն, պնդութիւն, սերտութիւն:

ՀԱՍԱԲԵՍ, ա. Հաստակապ, պնդակապ, ամուր:

ՀԱՍԱԽԱՐԻՍԽ, ա. Կարծրախարիսխ, հաստահիմն, անշարժ:

ՀԱՍԱԿԱՅ, ա. Անյողդող:

ՀԱՍԱԿԱՇԻ, ա. Թանձրամորթ:

ՀԱՍԱԿԱՊ, տե՛ս ՀԱՍԱԲԵՍ:

ՀԱՍԱԿԱՌՈՅՅ, ա. Հաստահիմն, ամբաշէն, ամրակառոյց:

ՀԱՍԱՀԱՐՈՒՍ, ա. Պինդ, տոկուն, ուժեղակ, զօրաւոր, յաղթ:

ՀԱՍԱՀԵՂՈՅՍ, ա. Հաստահիմն, հաստակառոյց:

ՀԱՍԱՀԻՄՆ, ա. մ. 1. Հաստախարիսխ, հաստակառոյց: 2. Անդրդուելի, անսասան, անշարժ:

ՀԱՍԱԶԵՂՈՒՆ, ա. Հաստայարկ, ամրակառոյց, անկործան:

ՀԱՍԱԶԻԳ, ա. Կորովածիգ, պնդածիգ (ազեղնաւոր):

ՀԱՍԱՄԵՍ, ա. Պնդակազմ, յաղթանդամ:

ՀԱՍԱՅԱՐԿ, ա. Հաստածեղուն, ամրակառոյց, ամուր:

ՀԱՍԱՆԱԼ, չբ. Ուռճանալ, թանձրանալ:

ՀԱՍԱՆԴԱՄ, ա. Պնդակազմ, հաստապինդ, յաղթանդամ:

ՀԱՍԱՆԶՆ, ա. Յաղթամարմին, յաղթանդամ, անձնեղ:

ՀԱՍԱՇԻՆԱՄ, ա. Ամրակառոյց:

ՀԱՍԱՋՈՎ, տե՛ս ՀԱՍԱՍՏԵՂՆ:

ՀԱՍԱՍՏԵՂՆ, ա. Հաստաջող:

ՀԱՍԱՏ, ա. 1. Հաստատուն, պինդ, ամուր: 2. Ստոյգ, իրական, հաւաստի: 3. մ. Հաւաստեալ, հաւաստապէս, անշուշտ, ստուգել:

ՀԱՍԱՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՍԱՏԱՊԷՍ:

ՀԱՍԱՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հաստատնագոյն, պնդագոյն, հաւաստագոյն, ստուգագոյն:

ՀԱՍԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Հաստատ, հաստատուն: 2. Կացուցիչ:

ՀԱՍԱՏԱՆԱԼ, չբ. Հաստատել, պնդել (հաստատուն լինել՝ դառնալ):

ՀԱՍԱՏԱՊԷՍ, մ. Հաստատաբար, հաստատութեամբ, հաստատ, հաւաստեալ, ստուգապէս, տիրապէս:

ՀԱՍԱՏԵԼ, նբ. 1. Դնել, զետեղել, կանգնել, պնդել, ամրացուցանել, կացուցանել: 2. Որոշել, կարգել, սահմանել, հաւաստել: 3. Կազդուրել, զօրացուցանել: 4. Հաստել, ստեղծանել, առնել: 5. կ. չբ. Յենուլ:

ՀԱՍԱՏՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԱՍԱՏԱԳՈՅՆ:

ՀԱՍԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ամրութիւն, պնդութիւն, սերտութիւն: 2. Հաստարան, նեցուկ: 3. Զօրութիւն, ոյժ: 4. Ստուգութիւն, ապացոյց: 5. Ստեղծումն:

- ՀԱՍԱՏՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՀԱՍԱՏԱՊԷՍ:

ՀԱՍՍԱՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՍՍԱՏՈՒԹԻՒՆ :
ՀԱՍՍԱՏՈՒՆ, ա. 1. Հաստատ, սերտ, պինդ, անշարժ, անզրդուելի, անխախտելի, անբոյթ, տոկուն, զօրաւոր : 2. Հաւաստի, ստոյգ, ճշմարիտ, անտարակուսելի, արժանահաւատ : 3. Բարի, հաւատարիմ : 4. մ. Հաստատապէս, հաստատաբար, հաստատութեամբ :
ՀԱՍՍԱՏՐԱՄ, ա. Պինդ, ամուր, տրամ, հաստատուն :
ՀԱՍՍԱՐԱՆ, գ. Հաստատութիւն, նեցուկ :
ՀԱՍՏԵԱՅՔ, գ. յոգն. Հայս, խմոր, զանգուած :
ՀԱՍՏԵԼ, նբ. 1. Հաստատել, պնդել, յեցուցանել, արմատացուցանել : 2. Ստեղծանել, առնել, արձանապրել :
ՀԱՍՏԻՉ, ա. գ. 1. Ստեղծիչ, արարիչ : 2. Աստուած : 3. Զօրացուցիչ :
ՀԱՍՏՈՅԺ, ա. 1. Ուժեղակ, զօրաւոր, տոկուն : 2. Զգուշաւոր :
ՀԱՍՏՈՅԲ, ա. Ազդոյ, ուժգին, սաստիկ :
ՀԱՍՏՈՒԱԾ, գ. Ստեղծուած, շինուած, բաղկացութիւն :
ՀԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստուծն, ստեղծուծն, արարչութիւն :
ՀԱՍՏՈՒՄՆ, գ. 1. Ստեղծումն, լինելութիւն, եղելութիւն, գոյաւորութիւն : 2. Հաստատումն, հաստատութիւն : 3. Զօրութիւն, կազդուրումն :
ՀԱՍՏՈՒՆ, ա. Հաստատուն, աստեոր, պինդ, ամուր :
ՀԱՍՏՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչագործութիւն (հաստիչ լինելը) :
ՀԱՏ, գ. 1. Հատումն, կտրումն : 2. Հատուած (կտրուած՝ անջատուած մասնիկ) : 3. Նունդ, ունդ, սերմն :
ՀԱՍԱԾ, գ. 1. Հատումն : 2. Հատուած, հատոր, բաժին, մասն : 3. Կտրած (կտրած՝ կտրուած տեղը) : 4. ա. Հատեալ, կտրեալ : ՀԱՍԿՈՏՈՐ, ա. մ. Հատակտոր, հատ-

կտոր, հատուկճիր, հատուկտիր, կցկըտուր :
ՀԱՍԿՈՏՈՐԵԼ, նբ. Կտրատել :
ՀԱՍԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՀԱՍԿՈՏՈՐ :
ՀԱՍԱՀԱՐՅ, տե՛ս ՀԱՏԸՆԿԷՑ :
ՀԱՍԱՀԱՐՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հատահամարութիւն :
ՀԱՍԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՍԱՀԱՐՅՈՒԹԻՒՆ :
ՀԱՍԱՆԵԼ, նբ. 1. Կտրել, կտրատել, կրճատել, կարճել, համառօտել : 2. Պակասեցուցանել : 3. Սպառել : 4. Պատառել, բաժանել, փորել : 5. Հերձուլ, ճեղքել, անցանել, ճանապարհ առնել (բանայլ), հորդել : 6. Որոշել, սակ արկանել, սահմանել, ընտրել : 7. Պեղել : 8. Դրոշմել (դրամ կտրել) :
ՀԱՍԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՏՈՂԱԿԱՆ :
ՀԱՍԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՏՈՒՄՆ :
ՀԱՍԱՎԱՃԱՌ, գ. Լուծայափոխ, սեղանաւոր :
ՀԱՏԵԱԼ, ա. Մալեալ (ամորձատած) :
ՀԱՏԸՆԿԷՑ, ա. Հատահարց, դարընկէց :
ՀԱՏԸՆՏԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԱՔԱՂԱՌՆԵԼ (2) :
ՀԱՏԻՃ, տե՛ս ԹԻՆ :
ՀԱՏԻՉ, տե՛ս ՀԱՏՈՂԱԿԱՆ :
ՀԱՏԿԵԼ (իմ), չբ. Յոգիս ապաստան լինել, հեկեկալ :
ՀԱՏԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՀԱՍԿՈՏՈՐ :
ՀԱՏԿՏԱԻ, տե՛ս ԿՏԱԻԱՏ :
ՀԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. Հատանողական, հատիչ, հատու :
ՀԱՏՈՐ, գ. Հատուած, կտոր, մասն, փերթ :
ՀԱՏՈՒ, ա. 1. Կտրիչ, սուր : 2. Սաստիկ : 3. տե՛ս ԳԱՆՉԱՀԱՏ :
ՀԱՏՈՒԱԾ, գ. 1. Հատած, հատոր, հատումն, բաժանումն, որոշումն, զանազանութիւն, կտրած, բաժին, մասն, կտոր, չերտ : 2. Փախուստ, գաղթ : 3. Գաղթական, տարաբնակ : 4. Տարաբնակութիւն :

ՀԱՏՈՒԱԾԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱՂԹԵԼ²:

ՀԱՏՈՒԿՑԻՐ, ՀԱՏՈՒԿՏԻՐ, տե՛ս ՀԱՏԱ-
ԿՈՏՈՐ:

ՀԱՏՈՒՄՆ, գ. Կտրումն, բաժանումն, ի
բայ բարձումն:

ՀԱՏՈՒՅԱՆԵԼ, նբ. 1. Փոխարինել, վճա-
րել, մատուցանել, տալ, աւանդել, ընծա-
յել: 2. Վրէժ առնուլ, վրէժխնդիր լինել,
վրէժս լուծանել: 3. Հատանել, կտրել,
կորզել, գատուցանել:

ՀԱՏՈՒՅԱՆՈՂ, տե՛ս ՀԱՏՈՒՅԻՉ:

ՀԱՏՈՒՅԻՉ, ա. Հատուցանող:

ՀԱՏՈՒՅՈՒՄՆ, գ. 1. Փոխարէն, տրի-
տուր, վճարումն: 2. Վճար, վարձ, տոյժ,
պատիժ: 3. Տուրք, ընծայ: 4. Հատումն,
կորզումն:

ՀԱՐԱԶԱՏ, ա. 1. Համահայր, համա-
մայր: 2. Ազգակից, մերձաւոր, մտե-
րիմ: 3. Սեպհական, յատուկ, բուն, իս-
կական, ճշմարիտ, անխարդախ:

ՀԱՐԱԶԱՏԱԲԱՐ, մ. 1. Հարգադատապէս,
եղբայրաբար, մտերմաբար: 2. Յատկա-
պէս, տիրապէս, իսկապէս, ճշմարտիւ,
անխարդախ:

ՀԱՐԱԶԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Մերձաւորագոյն,
սեպհականագոյն:

ՀԱՐԱԶԱՏԱՆԱԼ, չբ. Հարազատել, ըն-
տանեհալ:

ՀԱՐԱԶԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՐԱԶԱՏԱԲԱՐ:

ՀԱՐԱԶԱՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՐԱԶԱՏԱ-
ՆԱԼ:

ՀԱՐԱԶԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Եղբայրու-
թիւն: 2. Ազգականութիւն, ազգակցու-
թիւն, մերձաւորութիւն, մտերմութիւն:
3. Բնութիւնակցութիւն: 4. Ըշղութիւն,
ստուգութիւն, իսկութիւն, անկեղծու-
թիւն:

ՀԱՐԱԾ, գ. Վէր, խոց:

ՀԱՐԱՄԱՆԻ, տե՛ս ԽԱՐԱՄԱՆԻ:

ՀԱՐԱՆՔ, գ. Չարչարանք, հարուած:

ՀԱՐԱԻ, գ. Հարաւակողմն, միջօրէ:

ՀԱՐԱԻԱԿՈՂՄՆ, գ. 1. Հարաւակոյս,

հարաւ, միջօրէ: 2. ա. Հարաւային:

ՀԱՐԱԻԱԿՈՅՍ, տե՛ս ՀԱՐԱԻԱԿՈՂՄՆ
(1):

ՀԱՐԱԻԱՀՈՂՄ, գ. Խորշակ:

ՀԱՐԱԻԱՅԻՆ, ա. Հարաւակողմն:

ՀԱՐԱԻՈՒՆԻՔ, գ. 1. Յան, արտ: 2. Սերմն:

ՀԱՐԲԵՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՐԲԵՅՈՒԹԻԻՆ:

ՀԱՐԵԻԱՆՅԵԼ, իլ, տե՛ս ՀԱՐԵԻԱՆՅԻԿ
ԱՌՆԵԼ:

ՀԱՐԵԻԱՆՅԻ, ՀԱՐԵԻԱՆՅԻԿ, ա. մ. Թե-
թև, չնչին, դուզնաքեայ, դուզնաբար,
վեր ի վերոյ, վարկպարազի, ճեպով,
անխորհրդաբար:

– ՀԱՐԵԻԱՆՅԻԿ ԱՌՆԵԼ. Հարեանցել:

ՀԱՐԷՃ, տե՛ս ԽԵՐԵԻԷՇ:

ՀԱՐԹ, ա. 1. Արդակ, ողորկ, տափարակ,
կոկ, ուղիղ, անըստգիւտ, պարզ: 2. Նխդ.
Հաւասար, նման: 3. մ. Հարթաբար,
հարթապէս, հաւասարապէս, միօրինակ,
ուղղապէս:

ՀԱՐԹԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՐԹ (3):

ՀԱՐԹԱԾՄԱԿԱԼ, ա. մ. Համասփիւռ:

ՀԱՐԹԱԿՇԻՌ, ա. Հաւասարակշիւ, գու-
գակշիւ, վայելուչ:

ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿ, ա. մ. Հարթյատակ,
հարթարդակ:

ՀԱՐԹԱՅԱՐՄԱՐ, ա. մ. Հարթակշիւռ,
գուգահաւասար, փխբ. միաբան, ան-
վըրդով:

ՀԱՐԹԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՐԹ (3):

ՀԱՐԹԱՐԴԱԿ, տե՛ս ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿ:

ՀԱՐԹԵԼ, նբ. 1. Տափարակել, ուղղել,
կոկել, ողորկել: 2. Կտրել, յապաւել:

ՀԱՐԹՅԱՏԱԿ, տե՛ս ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿ:

ՀԱՐԹՆՈՒԼ կամ ՀԱՐԹՉԵԼ (իմ), չբ.
Ընդոստնուլ, ընդոստչել, խրտչել, շըրտ-
նուլ, սարտնուլ:

ՀԱՐԹՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Տափարակութիւն:

2. Հաւասարութիւն, համաչափութիւն,
միաբանութիւն, ուղղութիւն: 3. Մեղ-
մութիւն, ցածութիւն:

ՀԱՐԹՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ընդոստուցանել,

ուստուցանել, փախուցանել, ի բաց փա-
րատել:
ՀԱՐԻՁ, ա. 1. Հարուածիչ, զիրաւորիչ:
2. գ. տե՛ս ԿՆՏՆՏՈՅ:
ՀԱՐԻԻՐԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՀԱՐԻԻՐԱՄԵԱՆ:
ՀԱՐԻԻՐԱՄԵԱՆ, ա. Հարիւրամեայ, հա-
րիւրերմեան:
ՀԱՐԻԻՐԵՄԵԱՆ, տե՛ս ՀԱՐԻԻՐԱՄԵԱՆ:
ՀԱՐԻԻՐԵՐՈՐԳ, տե՛ս ՀԱՐԻԻՐՈՐԳ:
ՀԱՐԻԻՐՈՐԳ, թ. Հարիւրերորդ:
ՀԱՐԿ, գ. 1. Տուրք, սակ, հաս, բաժ,
տուգանք: 2. Սպասահարկութիւն, սպաս,
պաշտօն, ծառայութիւն, գործ: 3. Պէտ,
կարիք, կարօտութիւն: 4. Բռնադատու-
թիւն:
- ՀԱՐԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐԿԵԼ:
- ՀԱՐԿՍ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՏՐԵԼ
(1):
- Ի ՀԱՐԿԷ, ՀԱՐԿԱԻ, ՀԱՐԿԻԻ, ԸՍՏ
ՀԱՐԿԻ, ԱՌ ՀԱՐԿԻ, մ. Հարկաւորապէս,
ակամայ, բռնի, բռնիւ, բռնաբար:
ՀԱՐԿ Է, մք. Պէտ է:
ՀԱՐԿԱԲԱՐՁՈՒԹԻԻՆ, գ. Հարկատուու-
թիւն:
ՀԱՐԿԱԲԵՐ, ա. Հարկատու:
ՀԱՐԿԱԴԻՐ, ա. Բռնադատիչ, բռնա-
դատու:
ՀԱՐԿԱԴՐԵԼ, նք. Հարկել, հարկեցու-
ցանել, ծառայեցուցանել:
ՀԱՐԿԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՀԱՆ:
ՀԱՐԿԱՀԱՆ, ՀԱՐԿԱՀԱՆՈՒ, ա. գ. Հար-
կաժողով, հարկապահանջ, հարկապետ:
ՀԱՐԿԱՀԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Հարկապահան-
ջութիւն:
ՀԱՐԿԱՀԱՏՈՅՅ, ա. Հարկատու:
ՀԱՐԿԱՀԱՐ, ա. գ. Ծառայ, աղախին:
ՀԱՐԿԱՆԵԼ¹, նք. 1. Հարուլ, բախել,
ծեծել, հարուածել, գանել, ձաղկել: 2.
Նուաղել, փող հարկանել: 3. Վիրաւորել,
խոցել, խածանել, խայթել: 4. Կտորել,
հատանել, ջարդել, սպանանել, սատա-
կել: 5. Վնասել, ապականել: 6. Պատժել,

տանջել: 7. Մխել, խրել, հարստել: 8.
Բաղդատել: 9. Դրոշմել, արձանագրել,
ընդ գրող արկանել: 10. Ի բաց առնել,
փարատել, ցածուցանել, խափանել, մեր-
ժել, անցուցանել: 11. չք. Ընդհարկանել,
հպել:
- ԶԼԱԼ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ:
ՀԱՐԿԱՆԵԼ² (իմ), չք. Զառածանել, անձ-
նատուր լինել, մոլել, տուփալ, հակամի-
տել:
ՀԱՐԿԱՆԵԼԻ, ա. Հարկանող:
ՀԱՐԿԱՆՈՂ կամ ՀԱՐՈՂ, ա. գ. Հարկա-
նելի, հարուածիչ, հարիչ:
ՀԱՐԿԱՊԱՀԱՆՁ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՀԱՆ:
ՀԱՐԿԱՊԱՀԱՆՁՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՐ-
ԿԱՀԱՆՈՒԹԻԻՆ:
ՀԱՐԿԱՊԵՏ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՀԱՆ:
ՀԱՐԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՐԿԱԻՈՐԱՊԷՍ:
ՀԱՐԿԱՏՈՒ, ա. Հարկատուր:
ՀԱՐԿԱՏՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Հարկատուու-
թիւն:
ՀԱՐԿԱՏՈՒՐ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՏՈՒ:
ՀԱՐԿԱՏՐԵԼ, նք. չք. 1. Հարկա հարկա-
նել: 2. Հարկաւորել:
ՀԱՐԿԱՏՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. տե՛ս ՀԱՐ-
ԿԱՏՈՒՈՒԹԻԻՆ: 2. Հարկաւորութիւն,
ստիպումն:
ՀԱՐԿԱԻ, տե՛ս ՀԱՐԿ-ի տակ:
ՀԱՐԿԱԻՈՐ, ա. 1. Հարկաւորացուցիչ,
հարկեցուցանող, կարւոր, պիտանացու,
աղցաւոր: 2. Սպասաւոր, պաշտօնեայ:
3. Մտերիմ, մերձաւոր: 4. գ. Պէտ:
ՀԱՐԿԱԻՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՐԿԱԻՈՐԱ-
ՊԷՍ:
ՀԱՐԿԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՐԿԱԻՈՐ:
ՀԱՐԿԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. Հարկաւորաբար,
հարկապէս, ստիպաբար, ստիպապէս:
ՀԱՐԿԱԻՈՐԱՅՈՒՑԻՁ, ա. Հարկեցուցա-
նող, բռնադատիչ:
ՀԱՐԿԱԻՈՐԵԼ, նք. Հարկեցուցանել,
հարկել, բռնադատել, ստիպել:
ՀԱՐԿԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հարկ, բռնա-

դատութիւն: 2. Պէտ: 3. Ծառայութիւն,
սպասահարկութիւն, արբանեկութիւն:
ՀԱՐԿԵԼ, նբ. 1. Հարկեցուցանել, հարկ
առնել, հարկաւորել, բռնադատել, ստի-
պել, թախանձել: 2. Հարկս հարկանել,
հարկատրել, հարկատու առնել: 3. չբ.
Սպասահարկել, ծառայել, աշխատել:
ՀԱՐԿԵՒՈՐ, ա. Արգոյ, պատուաւոր,
պատուական, պատկառելի:
ՀԱՐԿԻՔ, գ. Լուծ (միասին լծուող եզ-
ների գոյգ):
ՀԱՐՃՈՐԴԻ, տե՛ս ԱՂՋԿՈՐԴԻ:
ՀԱՐՈՒԱԾ, գ. 1. Հարումն, բախումն,
զարկումն, զարկուած: 2. Գան, կոտո-
րած, սպանութիւն: 3. Պատիժ, տանջանք:
4. Խայթուած, վէր:
ՀԱՐՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Պատժական:
ՀԱՐՈՒԱԾԵԼ, նբ. Հարկանել, պատժել:
ՀԱՐՈՒԱԾԻՉ, ա. Հարիչ:
ՀԱՐՈՒԼ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՆԵԼ¹:
ՀԱՐՈՒՄՆ, գ. 1. Բարիւն, հարուած,
գան: 2. Ընդհարումն, կռիւ, բախումն:
ՀԱՐՈՒՍ, ա. 1. Կարող, ուժեղ, հզօր,
զօրեղ, բուռն, թիկնաւէտ: 2. Ճոխ, ա-
ւազ, իշխան, մեծամեծք: 3. Մեծատուն,
ընչեղ: 4. Առատ, բազում: 5. Երկար,
շատ, յորով (ժամ, ժամանակ):
- ՀԱՐՈՒՍ ՄԻ, մ. Հեռագոյնս:
ՀԱՐՍԱՆԵԱԿ, գ. Հարսնեղբայր:
ՀԱՐՍԱՆԵԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՐՄՆԱԿԱՆ:
ՀԱՐՍԱՆԻՔ, գ. 1. Փեսայանուէրք,
հարսնութիւն: 2. (յունարէնի նմանա-
կութեամբ) Ամուսնութիւն:
ՀԱՐՄՆ, գ. Հարսնուհի, նորահարս:
- ՀԱՐՄՈՒՆՔ, տե՛ս ՅԱԼԷՐԺԱՀԱՐ-
ՍՈՒՆՔ:
ՀԱՐՄՆԱԶԳԵԱՅ, ա. մ. Հարսնազգեստ:
ՀԱՐՄՆԱԶԳԵՍ, տե՛ս ՀԱՐՄՆԱԶԳԵԱՅ:
ՀԱՐՄՆԱՆՕՍ, ա. Առիթ, միջնորդ:
ՀԱՐՄՆԱԾԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՄՆԱՅՈՒՑԱ-
ՆԵԼ:
ՀԱՐՄՆԱԿԱՆ, ա. Հարսանեկան:

ՀԱՐՄՆԱՆԱԼ, չբ. Ամուսնանալ:
ՀԱՐՄՆԱՐԱՆ, գ. Առագաստ, փեսայա-
րան:
ՀԱՐՄՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հարսնածել:
ՀԱՐՄՆԵՂԲԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՐՍԱՆԵԱԿ:
ՀԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կնութիւն: 2.
Հարսանիք:
ՀԱՐՄՆՈՒՀԻ, տե՛ս ՀԱՐՄՆ:
ՀԱՐՍԱԲԱՐ, մ. Ճոխաբար, առատապէս:
ՀԱՐՍԱԲՈՒՌՆ, ա. Բազմածեռն, հզօր,
ուժեղ:
ՀԱՐՍԱԳՈՅՆ, ա. 1. Զօրագոյն, բունա-
գոյն: 2. Ճոխագոյն: 3. մ. Ճոխաբար,
տիրաբար: 4. Պնդագոյն:
ՀԱՐՍԱԼԻՐ, ա. Առատ, լիուլի:
ՀԱՐՍԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՐՈՒՍ:
ՀԱՐՍԱԿՈՂ, ա. Ուժեղակ, թիկնաւէտ,
թիկնեղ, բուռն, զօրաւոր, կարչնեղ:
ՀԱՐՍԱՀԱՐԿԱՆ, ա. Հարստահարեալ:
ՀԱՐՍԱՀԱՐԿԱՆ, ա. Բռնաւորական:
ՀԱՐՍԱՀԱՐԵԼ, նբ. 1. Նուածել, յաղ-
թահարել, ընկճել, անիրաւել, բռնանալ,
նեղել, ճնշել, ճգնել, նկուն, առնել: 2.
Հարստել, վարսել, մխել:
ՀԱՐՍԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոռոզութիւն,
բունութիւն, բունաւորութիւն, ուժգնու-
թիւն:
ՀԱՐՍԱՅԵՂՅ, ա. Զօրեղ, զօրաւոր:
ՀԱՐՍԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, ճոխանալ,
զօրանալ, իշխել, տիրել, բռնակալել:
ՀԱՐՍԱՊԵՍ, մ. 1. Հարստաբար, ճոխա-
բար, առատապէս, լիով: 2. Խորագոյն:
3. Բռնաբար:
ՀԱՐՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեծացուցա-
նել, ճոխացուցանել:
ՀԱՐՍԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Ճոխացուցիչ:
ՀԱՐՍԵԼ, նբ. 1. Խրել, մխել, վարսել:
2. Պնդել, զօրել:
ՀԱՐՍԻ, ա. Մեծամարմին, վիթխարի:
ՀԱՐՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մեծութիւն, ճո-
խութիւն, առատութիւն: 2. Իշխանու-
թիւն, տէրութիւն, գոռոզութիւն, բռնա-

կալուցիներն, տիրապետութիւն, ինքնակալուցիներն, թագաւորութիւն: 3. Յերկալուցիներն, երկայնութիւն, շատութիւն: ՀԱՐՑ, գ. Հարցումն, խնդիր, հարցուած, հարցուփորձ, քննութիւն: ՀԱՐՑԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՆԵԼ: ՀԱՐՑԱՆԵԼ, նբ. Հարցաբանել, հարցափորձել, որոնել, քննել, հետազօտել: ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ, գ. Հարց և փորձ, հարց և խնդիր, հարցափորձութիւն, հարցափորձանք, խուզափորձ, հարցաքննութիւն, հարց և քննիչ: - ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ ԱՌՆԵԼ (զոք), տե՛ս ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ: ՀԱՐՑԱՓՈՐՁԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: ՀԱՐՑԱՓՈՐՁԵԼ, նբ. 1. Հարցափորձ առնել, հարցաքննել, հարցաբանել: 2. Ջրննել, հետազօտել: ՀԱՐՑԱՔՆՆԻՒՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ: ՀԱՐՑԱՔՆՆԱԿԱՆ, ա. Խնդրական: ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ, նբ. Հարցափորձել, հարցանել, հարցաքննիչ լինել, հարց և քննիչ առնել, հարցափորձ առնել: ՀԱՐՑԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: ՀԱՐՑ ԵՒ ԽՆԴԻՐ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: ՀԱՐՑ ԵՒ ՓՈՐՁ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: ՀԱՐՑ ԵՒ ՔՆՆԻՆ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: - ՀԱՐՑ ԵՒ ՔՆՆԻՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ: ՀԱՐՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւթութիւն, կախարդութիւն: ՀԱՐՑՈՒԱԾ, տե՛ս ՀԱՐՑ: ՀԱՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հարցուած: 2. Հարցկուցիներն: ՀԱՐՑՈՒԿ, գ. Գուշակ, ըղձապատուժ, իղձ, կախարդ, դիւթ, վհուկ: ՀԱՐՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՐՑ: ՀԱՐՑՈՒՓՈՐՁ, ՀԱՐՑՓՈՐՁ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: ՀԱՐՕՐԱՆԱԼ, չբ. Արօրանալ (երամոլ

թուչիլ գետնի վրայով): ՀԱՅ, գ. 1. Գարեհաց, պան, նկան, նկանակ, գրտակ: 2. լայնաբար՝ Կերակուր, ճաշ, ընթրիք, սեղան: ՀԱՅԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՀԱՅԱՐԱՐ: ՀԱՅԱԼԻՅ, ա. 1. Յագ: 2. Հացաւէտ: ՀԱՅԱԿԻՅ, ա. Հացկից, համակերակուր, սեղանակից, ճաշակից: ՀԱՅԱՄՈԼ, տե՛ս ՀԱՅԱԻՏ: ՀԱՅԱՆՈՅ, տե՛ս ՀԱՅԱՐԱՐՈՅ: ՀԱՅԱՐԱՐ, ա. գ. Հացագործ, հացեփեաց: ՀԱՅԱՐԱՐՈՅ, գ. Հացանոց: ՀԱՅԱԻՏ, ա. Հացամոլ: ՀԱՅԵՆԷՅ, գ. Փեսաւէր, փեսայածու: ՀԱՅԵՓԵԱՏ, տե՛ս ՀԱՅԱՐԱՐ: ՀԱՅԿԱՏԱԿ, ա. գ. Պորտաբոյծ: ՀԱՅԿԵՐՈՅԹ, գ. 1. Հացկերութիւն, կոչուք, ճաշ, ընթրիք, խրախուսք: 2. ա. Կոչնական: ՀԱՅԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՅԿԵՐՈՅԹ (1): ՀԱՅԿԻՅ, տե՛ս ՀԱՅԱԿԻՅ: ՀԱՅՏՈՒ, տե՛ս ԿՈՉՆԱՏԷՐ: ՀԱՅՔՈՒԼԵՓ, ա. Անյագ: ՀԱԻ¹, գ. 1. Թուչուչ: 2. Մարի: 3. տե՛ս ԱՔԱՂԱՂ: ՀԱԻ², գ. Պապ: - ՀԱԻՔ, գ. յոգն. Նախնիք: ՀԱԻ³, գ. Հաւակ, սկիզբն: - ՀԱԻ ԱՌՆԵԼ. Սկսանել: ՀԱԻԱԴԷՏ, ա. գ. Հաւածմայ, հաւահարց, հաւակոխիչ: ՀԱԻԱԴԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւածմայք, հաւազիւթականն: ՀԱԻԱԴԵԻԹԱԿԱՆԵՆ, տե՛ս ՀԱԻԱԴԵՏՈՒԹԻՒՆ: ՀԱԻԱՆՈՅ, գ. Թաքստոց: ՀԱԻԱՆՈՒՄՆ, գ. (կենդբ.) Թոնձ, թանձր: ՀԱԻԱԿ, գ. Հաւ, սկիզբն, սկզբնապատճառ, առաջնորդ, հեղինակ: ՀԱԻԱԿԻԹՁ, տե՛ս ՀԱԻԱԴԷՏ: ՀԱԻԱՀԱՐՑ, տե՛ս ՀԱԻԱԴԷՏ: ՀԱԻԱՀՄԱՅՔ, տե՛ս ՀԱԻԱԴԵՏՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱԻԱՅ, գ. Յանկութիւն, նկրտումն:
ՀԱԻԱՆ, գ. 1. Հաւանութիւն, հաճութիւն, համաձայնութիւն, յօժարութիւն: 2. Համաձայն, միաբան, կամակից:
- Ի ՀԱԻԱՆ ԱԾԵԼ, տե՛ս ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- Ի ՀԱԻԱՆ ԳԱԼ. Հաւանել, հաճել:
- ՀԱԻԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- ՀԱԻԱՆ ԼԻՆԵԼ. Հաւանել, համաձայնել, միաբանել:
ՀԱԻԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Ճարտարախօսութիւն, ճարտարաբանութիւն, քաղցրաբանութիւն:
ՀԱԻԱՆԱԲԱՐ, մ. Հաւանապէս, յօժարաբար, մտադիւր:
ՀԱԻԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Դիւրահաւան, միաբան, ձայնակից: 2. մ. Հաւանաբար:
ՀԱԻԱՆԱԿ, տե՛ս ՀԱԻԵԼ (իմ):
ՀԱԻԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Հաւան, հաւանողական, ընդունող, բարեհաւան, դիւրահաւան, ինքնակամ, հլու: 2. Ստորասական: 3. Ընդունելի: 4. Պատիւր:
ՀԱԻԱՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Արժանահաւատ:
ՀԱԻԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Հաւատարմութիւն, վստահութիւն:
ՀԱԻԱՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Հաւանել, ձայնակից լինել, ընդունել, անսալ:
ՀԱԻԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱԻԱՆԱԲԱՐ:
ՀԱԻԱՆԵԼ՝, տե՛ս ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՀԱԻԱՆԵԼ՝ (իմ), չբ. Հաւան լինել, ի հաւան դալ, անսալ, յօժարել, հաճել, յանձն առնուլ, զիջանել:
ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաւան առնել, ի հաւան ածել, հաճել, յօժարեցուցանել, խելամուռ առնել, ամոքել, համոզել, հաւատացուցանել:
ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԻՉ:
ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաւանեցուցողական, հաւանողական, համոզիչ, հաճեցուցիչ:

ՀԱԻԱՆԸՆԿԵՐՔ, գ. յոգն. Ամոլք, ընկերակիցք:
ՀԱԻԱՆԻ, ա. գ. Արու, որձ:
ՀԱԻԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս 1. ՀԱԻԱՆԱԿԱՆ: 2. ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԻՉ:
ՀԱԻԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հաւան, հաճութիւն, ձայնակցութիւն, համակամութիւն, հպատակութիւն: 2. Թելադրութիւն, ապացոյց:
ՀԱԻԱՆՈՒՄՆ, գ. Հաւանութիւն (հաւանելը, համաձայնելը):
ՀԱԻԱՍԱՐ, ա. 1. Զուգակշիռ, զոյգ: 2. Հասարակորդ, հաղորդ, ընկեր: 3. Յարմար, համանման, միօրինակ, հասարակաց: 4. Նիւղ. Հանգէտ, հանգոյն, նման, բատ: 5. գ. Պատճէն: 6. մ. Հաւասարապէս, անխտիր, առ հասարակ, միանգամայն, ի միասին, զուգապէս:
- ԱՌ ՀԱԻԱՍԱՐ, տե՛ս ՀԱԻԱՍԱՐ (6):
ՀԱԻԱՍԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱԻԱՍԱՐԱՊԷՍ:
ՀԱԻԱՍԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Նմանազոյն:
ՀԱԻԱՍԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Համազործ:
ՀԱԻԱՍԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Արդարադատութիւն: 2. Համեմատութիւն, բաղդատութիւն:
ՀԱԻԱՍԱՐԱԶՕՐ, ա. Համազօր:
ՀԱԻԱՍԱՐԱԹԻԻ, ա. Զուգաթիւ, նոյնքանի:
ՀԱԻԱՍԱՐԱԽՈՂ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՂ:
ՀԱԻԱՍԱՐԱԿԱՆ, ա. 1. Հաւասար, միաբան: 2. Հետեակ, արձակ (խօսք):
ՀԱԻԱՍԱՐԱԿԱՐԳ, ա. Համեմատ:
ՀԱԻԱՍԱՐԱԿԵԱՅ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆԱԿԵԱՅ:
ՀԱԻԱՍԱՐԱԿԻՑ, ա. Հաւասար, զուգահաւասար, համահաւասար, հաւասարորդ, հասարակորդ, հաղորդակից, մասնակից, կցորդ, բաժանորդ, միաբան, ձայնակից:
ՀԱԻԱՍԱՐԱԿՇԻՌ, ա. Զուգակշիռ, հաւասար, համեմատ:

ՀԱԻԱՍՍԱՐԱԿՈՂ, ՀԱԻԱՍՍԱՐԱԿՈՂՄ,
տե՛ս ԶՈՒԳԱԿՈՂՄՆ:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱԿՑԵԼ (ԻՄ), չբ. Հաւասարել:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱՀԱՆԴԵՊ, ա. Տրամագիծ:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱՄԱՍՆ, տե՛ս ՀԱԻԱՍՍԱՐԱ-
ԶԱՓ:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Համանման:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱԶԱՓ, ա. Հաւասարամասն,
Համաչափ, գուգալիւ:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱՊԱՏԻ, տե՛ս ԶՈՒԳԱՊԱ-
ՏԻ:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՈՒ-
ԳԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱՊԷՍ, մ. Զուգակցապէս,
անխտր:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱՍԷՐ, ա. Արդարասէր, անա-
չառ:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱՓԱՌ, ա. Փառակից, Համա-
փառ:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԵԼ¹, նբ. 1. Հաւասարեցուցա-
նել, նմանեցուցանել, Համեմատել, բաղ-
դատել: 2. Զուգակցել:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԵԼ², չբ. 1. Հանդիտանալ,
նմանել: 2. Հաղորդել, կցորդ լինել, ձայ-
նակցել, ձայնակից լինել:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱԻԱՍԱ-
ՐԵԼ¹:
ՀԱԻԱՍՍԱՐՈՐԴ, ա. Կցորդ, Հաւասարա-
կից, Հասարակորդ, մասնակից:
ՀԱԻԱՍՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համաչափու-
թիւն, Հաւասարակցութիւն 2. Միաբա-
նութիւն, մտերմութիւն: 3. Հաղորդու-
թիւն, մասնակցութիւն:
ՀԱԻԱՍՍԿԻԶԲՆ, գ. Սկզբնահաւ, սկզբնա-
հայր:
ՀԱԻԱՍՍ, տե՛ս ՀԱԻԱՍՏԻ, ՀԱԻԱՍՏԵԱԻ:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱՆԵԼ, նբ. չբ. Իսկաբանել,
ստուգաբանել:
ՀԱԻԱՍՍԱՐԱՐ, տե՛ս ՀԱԻԱՍՍԱՊԷՍ:
ՀԱԻԱՍՍԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ստուգա-

գոյն, յայտնագոյն:
ՀԱԻԱՍՍԱՆԱԼ, չբ. Ստուգել (Հաւաստի՛
ստոյգ դառնալ):
ՀԱԻԱՍՍԱՊԷՍ, մ. 1. Հաւաստեալ, Հա-
ւաստի, Հաւաստաբար, Հաստատապէս,
աներկբայաբար, ստուգապէս, անշուշտ:
2. Յստակապէս, յայտնապէս:
ՀԱԻԱՍՏԵԱԻ, տե՛ս ՀԱԻԱՍՍԱՊԷՍ:
ՀԱԻԱՍՏԵԼ, նբ. Հաւաստեցուցանել,
Հաստատել, ստուգել, ճշգրտել:
ՀԱԻԱՍՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱԻԱՍՏԵԼ:
ՀԱԻԱՍՏԻ, ա. 1. Ճշգրիտ, ստոյգ, Հա-
տատ, Հաստատուն, քաջայայտ, աներկ-
բայ, արժանահաւատ, անվրէպ, ճիշդ:
2. մ. Հաւաստապէս, Հաւաստեալ:
- ՀԱԻԱՍՏԻՔ, գ. 1. Հաւաստութիւն,
ստուգութիւն, ճշտութիւն, իսկութիւն,
ճշգրտութիւն, ապացոյց, փաստ: 2. Փոյթ,
ջան:
ՀԱԻԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԻԱՍՏԻՔ:
ՀԱԻԱՍՏՈՒՄՆ, գ. Ստուգութիւն, ապա-
ցոյց, Հաստատութիւն:
ՀԱԻԱՏ, մանաւանդ՝ ՀԱԻԱՏՔ, գ. 1. Դա-
ւանք, խոստովանութիւն, դեմ: 2. Հա-
ւաստիք, ապացոյց: 3. Ուխտ, դաշն:
- ՀԱԻԱՏՈՅ. Արժանահաւատ:
ՀԱԻԱՏԱԼ, նբ. չբ. Դաւանել, խոստովա-
նել, վստահել, վստահանալ:
ՀԱԻԱՏԱԿԻՑ, ա. 1. Դաւանակից, ու-
սումնակից: 2. Միակրօն, միախոհ:
ՀԱԻԱՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուսումնակցու-
թիւն:
ՀԱԻԱՏԱՐԻՄ, ա. 1. Մտերիմ, Հաւա-
տացեալ: 2. Արժանահաւատ, Հաւաստի,
աներկեան, անքոյթ, Հաստատուն: 3. մ.
Հաւատարմաբար, Հաւատարմապէս:
- ՀԱԻԱՏԱՐԻՄ ԱՌՆԵԼ. Ստուգել, Հաս-
տատել, Հաւատարմացուցանել:
- ՀԱԻԱՏԱՐԻՄ ԼԻՆԵԼ. Հաւատարմա-
նալ:
ՀԱԻԱՏԱՐՄԱՐԱՐ, տե՛ս ՀԱԻԱՏԱՐՄԱ-
ՊԷՍ:

ՀԱԻԱՏԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. Հաւատարիմ լինել:

ՀԱԻԱՏԱՐՄԱՊԷՍ, մ. Հաւատարմաբար:

ՀԱԻԱՏԱՐՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հաւատարիմ առնել, հաւատացուցանել, հաւաստել:

ՀԱԻԱՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մտերմութիւն, անկեղծութիւն: 2. Հաւաստիք, հաւաստութիւն:

ՀԱԻԱՏԱՅԵԱԼ, տե՛ս ՀԱԻԱՏԱՐԻՄ (1):

ՀԱԻԱՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Հաւանեցուցանել, համոզել: 2. Հաւատարիմ առնել:

ՀԱԻԱՏԱԻՈՐ, ա. գ. Միայնուհի:

ՀԱԻԱՔԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱԻԱՔԵԼ (2):

ՀԱԻԱՔԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (տրամ.) Հաւաքակցութիւն, հետեւաբանութիւն, բաղբանութիւն, հաւաքումն:

ՀԱԻԱՔԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԻԱՔԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱԻԱՔԱՐԱՆ, գ. Ժողովարան, ընդունարան:

ՀԱԻԱՔԵԼ, նբ. 1. Ժողովել, գումարել, ամփոփել, ամբարել, կուտել, դիզել: 2. Հաւաքաբանել:

ՀԱԻԱՔՈՒՄՆ, գ. 1. Ժողովումն, ամփոփումն: 2. Հաւաքաբանութիւն:

ՀԱԻԵԼ (իմ), չբ. Հաւանալ, սկզբնաւորել, սկսանել:

ՀԱԻՈՒՄՆ, գ. Սկսումն, սկիզբն:

ՀԱԻՓԱԼ, գ. (կենդբ.) Հորալ, հովփալ:

ՀԱՓԱՓԵԼ, տե՛ս ԱՌԵՒԱՆԳԵԼ:

ՀԴՆԻ կամ ՀԼԴՆԻ, ա. Սապատողն:

ՀԵԳ, գ. Վանկ, սիւղորայ:

ՀԵԳԵԼ, նբ. Ոգել:

ՀԵԳԵՄՈՆ, գ. Առաջնորդ, վերակացու:

ՀԵԳԵՆԱՅ, գ. Տառ, գիր:

ՀԵԳՆԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՆԳՆԵԼ:

ՀԵԳՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՆԳՆ:

ՀԵԳՆԱԿԱՆ, ա. Հենդնաւոր, ծաղրական:

ՀԵԳՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՆԳՆԵԼ:

ՀԵՁ, ա. 1. Մեղմ, անբարկացող, քաղցրաբարոյ, խոնարհ, լռիկ, հլու, հանդարտ, խաղաղ, ցածուն, համեստ, նազելի: 2. Հեզական, մեղմիկ, դաշն:

ՀԵՁԱՐԱՐ, մ. Մեղմով, խաղաղիկ, հեզիկ:

ՀԵՁԱԳՆԱՅ, ա. Հանդարտաքայլ, մեղմազնաց:

ՀԵՁԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՁ (2):

ՀԵՁԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Քաղցր, մարդասէր:

ՀԵՁԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Քաղցրահայեաց:

ՀԵՁԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՁՈՒԹԻՒՆ:

ՀԵՁԱՆՔ, գ. Հեզութիւն, հանդարտութիւն:

ՀԵՁԱՍԱՀ, ա. Հանդարտընթաց:

ՀԵՁԱՏԵՍԱԿ, ա. Ցածուն, պարկեշտ:

ՀԵՁԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հանդարտել, հանդարտեցուցանել, ամբքել, ընդելացուցանել, մեղմացուցանել:

ՀԵՁԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, ա. Հանդարտեցուցիչ:

ՀԵՁԻԿ, ա. 1. տե՛ս ՀԵՁ: 2. մ. Հեզաբար, հանդարտիկ, մեղմով:

ՀԵՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անբարկացողութիւն, հանդարտութիւն, մեղմութիւն, քաղցրութիւն, համբերութիւն, գիջումն: 2. Պարկեշտութիւն:

ՀԵԹԱՆՈՍ, գ. 1. Օտարազգի, ալլազգի:

ՀԵԹԱԿԵՆ, անհաւատ, բարբարոս: 3. Հելլեն, հելլենացի:

ՀԵԹԱՆՈՍԱՐԱՐ, մ. ա. Հեթանոսօրէն, հեթանոսական:

ՀԵԹԱՆՈՍԱԿԱՆ, ա. 1. Հեթանոսակիր: 2. գ. Հեթանոս:

ՀԵԹԱՆՈՍԱԿԻՐ, ա. Հեթանոսական:

ՀԵԹԱՆՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիցապաշտութիւն, կռապաշտութիւն:

ՀԵԹԱՆՈՍՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԵԹԱՆՈՍԱՐԱՐ:

ՀԵԹԵԹԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՅԹԱՅԹԱՆՔ:

ՀԵԼԼԵՆ, գ. 1. Հելլենացի, յոյն: 2. ա. Հելլենական, յունական:

ՀԵԼԼԵՆԱԿԱՆ, ա. Յունական:

ՀԵԼԼԵՆԱՅԻ, տե՛ս ՀԵԼԼԵՆ:

ՀեՄ, գ. Հառաջանք, հեծուլթիւն:
ՀեՄԱԿԱՆ, ա. Հառաջական, ողբալի:
ՀեՄԱՆ, գ. 1. Գերան, մարդակ: 2. Կոճղ:
3. Բիր, գաւազան:
ՀեՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԳերԱՆ (2):
ՀեՄԱՆԵԼ, չբ. Աշտանակիլ, նստիլ:
ՀեՄԱՆԵԼԻՔ, գ. 1. Գրաստ: 2. Կառք:
ՀեՄԱՆՈՅ, գ. Հոսիչ (էրանելու գործիք):
ՀեՄԵԱԼ, գ. Զրական, հեծելակ, սպայ:
ՀեՄԵԼ, տե՛ս ՀեՄԵՄԵԼ:
ՀեՄԵԼԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ՀեՄԵԼԱՊԵՏ:
ՀեՄԵԼԱԳՈՒԽ Դ, տե՛ս ՀեՄԵԼԱԶՕՐ:
ՀեՄԵԼԱԶՆ, ա. գ. Սպայ, ասպետ:
ՀեՄԵԼԱԶՕՐ, գ. Հեծելազուռ, հեծելա-
խումբ, այրուձի:
ՀեՄԵԼԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՀեՄԵԼԱԶՕՐ:
ՀեՄԵԼԱԿ, տե՛ս ՀեՄԵԱԼ:
ՀեՄԵԼԱԿԱՆ, ա. Երիվարական, ձիա-
կան:
ՀեՄԵԼԱՊԵՏ, գ. Հեծելազուռիւ:
ՀեՄԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Երիվարութիւն, շա-
հատակութիւն:
ՀեՄԵՄԱԼ, տե՛ս ՀեՄԵՄԵԼ:
ՀեՄԵՄԱՆՔ, տե՛ս ՀեՄԵՄՈՒԹԻԻՆ:
ՀեՄԵՄԵԼ, չբ. Հեծել, հաչել, հառաչել,
յոզոց հանել՝ ելանիլ:
ՀեՄԵՄԵԼԻ, ա. Աւաղիկ, ողբալի:
ՀեՄԵՄՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀեՄՈՒԹԻԻՆ:
ՀեՄԵՄՈՒՄՆ, տե՛ս ՀեՄՈՒԹԻԻՆ:
ՀեՄԿԱԼ, չբ. Հեկեկալ:
ՀեՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Հեծեծութիւն, հեծե-
ծումն, հեծումն, հեծեծանք, հեկեկանք,
հառաջանք, յոզոցհանութիւն:
ՀեՄՈՒՄՆ, տե՛ս ՀեՄՈՒԹԻԻՆ:
ՀեՄՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նստուցանիլ (հեծնել
տալ):
ՀեԿԵԿԱԼ, չբ. Հեծկալ, հեծեծել, կականել:
ՀեԿԵԿԱՆՔ, գ. Հեծեծանք, կականք:
ՀեՂԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՀեՂՈՒԼ:
ՀեՂԳ, ա. Ծոյլ, պղերգ, վատ, գործա-
տեսաց, յոյլ, անհոգ, անփոյթ, դանդաղ,
յամբ:

ՀեՂԳԱԳՆԱՅ, ա. Յամբազնաց, յամբա-
շարժ, յոյլ:
ՀեՂԳԱԳՈՅՆ, ա. Պղերգագոյն, յամբա-
գոյն, դանդաղագոյն:
ՀեՂԳԱԼ, չբ. Պղերգանալ, պղերգել,
ծուլանալ, դանդաղել, յուլանալ, կասել,
անտես առնել:
ՀեՂԳԱԿԱՆ, տե՛ս ՀեՂԳ:
ՀեՂԳԱՄԻՏ, ա. Թուլամիտ, անհոգ:
ՀեՂԳԱՅՈՒՍՈՒԹԻՆ, գ. Անյուսու-
թիւն, վհատութիւն:
ՀեՂԳԱՆՔ, տե՛ս ՀեՂԳՈՒԹԻՆ:
ՀեՂԳԱՍԻՐՏ, ա. Թոյլ, անհոգ:
ՀեՂԳԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հեղգել, թու-
լացուցանիլ, կասեցուցանիլ:
ՀեՂԳԵԼ, տե՛ս ՀեՂԳԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՀեՂԳՈՒԹԻՆ, գ. 1. Հեղգանք, հեղ-
գումն, պղերգութիւն, ծուլութիւն, թու-
լութիւն, յուլութիւն, անհոգութիւն: 2.
Յամբութիւն, դանդաղութիւն:
ՀեՂԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՀեՂԳՈՒԹԻՆ:
ՀեՂԵՂ, գ. Ողոզ, ուղիւ, ջրհեղեղ, յոր-
ձան:
ՀեՂԵՂԱԲԱՐ, մ. Յորդառատ (հեղեղի
պէս):
ՀեՂԵՂԱԿԱՆ, ա. Ողոզիչ:
ՀեՂԵՂԱՏ, գ. Ճեպանցոյ ջուր, խո-
խումբ, ծործոր, ծործորակ, ձոր, ձորակ:
ՀեՂԵՂԱՏԵԼ, նբ. Հեղեղել, ողողանիլ,
ողողել:
ՀեՂԵՂԵԼ, տե՛ս ՀեՂԵՂԱՏԵԼ:
ՀեՂԵՂՈՒՄՆ, գ. Զեղումն, յորդութիւն:
ՀեՂԻՆԱԿ, գ. Առաջնորդ, առաջնորդիչ,
վարիչ, գլուխ, հաւակ, սկզբնահայր:
ՀեՂԻՆԱԿԱՆ, ա. Առաջնորդական:
ՀեՂԶԱԿԱՆ, տե՛ս ՀեՂԶՈՒՅԻԶ:
ՀեՂԶԱՄԱՃ ԼԻՆԵԼ. Խեղդամահ լինել:
ՀեՂԶԱՄՂԶՈՒԿ, ա. 1. Ծնչասպառ: 2.
Խեղդողական, հեղձուցիչ:
- ՀեՂԶԱՄՂԶՈՒԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀեՂ-
ԶԱՆԵԼ:
ՀեՂԶԱՆԵԼ, նբ. Խեղդել, հեղձուցանիլ,

Հեղձուցիկ առնել, հեղձամղձուկ առնել, խեղդամահ առնել:
ՀեՂՁԱՆԵԼ² (իմ), ՀեՂՁԵԼ (իմ), ՀեՂՁ-
ՆՈՒԼ, չբ. Խեղդչնուլ, Հեղձամահ լինել,
խեղդամահ լինել:
ՀեՂՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀեՂՁՈՒՄՆ:
ՀեՂՁՈՒՄՆ, գ. 1. Խեղդ, խեղդումն,
հեղձութիւն: 2. լայնաբար՝ Յափրանք,
յափրութիւն:
ՀեՂՁՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀեՂՁԱՆԵԼ¹:
ՀեՂՁՈՒՅԵԱԼ, տե՛ս ՀեՂՁՈՒՅԻԿ:
ՀեՂՁՈՒՅԻԿ, ա. Հեղձուցեալ:
- ՀեՂՁՈՒՅԻԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀեՂՁԱ-
ՆԵԼ¹:
- ՀեՂՁՈՒՅԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀեՂՁԱ-
ՆԵԼ²:
ՀեՂՁՈՒՅԻՉ, ա. Հեղձական, խեղդողա-
կան:
ՀեՂՁՈՒՅՈՒՄՆ, գ. Հեղձումն (խեղ-
դելը):
ՀեՂՈՅՍ, տե՛ս ԲԵՒԵՌՆ¹:
ՀեՂՈՒԹԻՒՆ ԱՐԵԱՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆՀԵ-
ՂՈՒԹԻՒՆ:
ՀեՂՈՒԼ, նբ. 1. Հոսել, վայթել, թափել:
2. Լնուլ, արկանել: 3. Ծաւալել, տարա-
ծել, սփռել: 4. կ. չբ. Խռնել, յարձակել:
ՀեՂՈՒԿ, ա. Լոյծ:
ՀեՂՈՒՄՆ, գ. Հոսումն, թափումն:
ՀեՂՈՒՍԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԲԵՒԵՌԵԼ: 2.
Կցել:
ՀեձՈՒԿՔ, գ. Հեղձն, հակառակութիւն:
ՀԵՆԳՆ, նաև ՀԵՆԳՔ, գ. 1. Հեղձաբա-
նութիւն, կատակ, կատականք, երգի-
ծանութիւն, երգիծումն: 2. տե՛ս ՀԵ-
ՁՈՒԿՔ:
- Ի ՀԵՆԳՆ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՆԳՆԵԼ:
- ԸՆԴ ՀԵՆԳՆ՝ ԸՆԴ ՀԵՆԳՍ ԵԼԱՆԵԼ,
Ի ՀԵՆԳՆԻ՝ Ի ՀԵՆԳՆՈՋ ԿԱԼ. Հակա-
ռակել:
ՀԵՆԳՆԱՒՈՐ, տե՛ս ՀԵԳՆԱԿԱՆ:
ՀԵՆԳՆԵԼ, նբ. Հեղձել, հեղձաբանել,
այսպն առնել, այսպանել, խաղ առնել,

ծաղր առնել:
ՀԵՆՈՒԼ, նբ. Ոստայնանկել, անկանել,
հիւսել, նիւթել:
ՀԵՇՄԱԿԱՊԱՇՏ, ա. Դիւապաշտ, դիցա-
պաշտ, կռապաշտ, կռապարիշտ:
ՀԵՇՏ, ա. 1. Հեշտալի, հեշտական, դիւբ,
դիւբին, դիւբիչ, կամակ, ընդունելի,
ցանկալի, քաղցր, ախորժ: 2. գ. Դիւբու-
թիւն, հաճութիւն, հաճոյք:
- ՀԵՇՏ ՅԱՆԿՈՒԹԻՒՆ. Փափկութիւն,
հեշտութիւն, ցանկասիրութիւն, հեշ-
տախտութիւն, հեշտացողութիւն, վաւա-
շտութիւն:
ՀԵՇՏԱԲԱՐ, մ. Հեշտապէս, կամակար,
մտադիւբ, հեշտաւ, հեշտիւ, հեշտեւ,
դիւբաւ:
ՀԵՇՏԱԳՈՅՆ, ա. Դիւբագոյն, հեշտա-
կանագոյն:
ՀԵՇՏԱԼԻ, տե՛ս ՀԵՇՏ (1):
ՀԵՇՏԱԼԻՐ, ա. 1. Հեշտալից, դիւբիչ: 2.
Դիւբին:
ՀԵՇՏԱԼԻՅ, տե՛ս ՀԵՇՏԱԼԻՐ:
ՀԵՇՏԱԼՈՅԾ, ա. Դիւբալոյծ:
ՀԵՇՏԱԼՈՒՐ, ա. 1. Դիւբալուբ, ախոր-
ժալուբ, քաղցրալուբ: 2. Դիւբընկալ:
ՀԵՇՏԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽԱՌ-
ՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՇՏԱԽՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՒԱՇԱԿԱՆ:
ՀԵՇՏԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՇՏ ՅԱՆ-
ԿՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՇՏԱԽՕՍ, ա. Քաղցրախօս, քաղցրա-
ձայն:
ՀԵՇՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՇՏ (1):
ՀԵՇՏԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԵՇՏԱԳՈՅՆ:
ՀԵՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւբութիւն,
անդորրութիւն, զուարճութիւն, փափ-
կութիւն, հեշտութիւն:
ՀԵՇՏԱԿԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկեցութիւն,
վայելք, զուարճութիւն:
ՀԵՇՏԱԿԻՐ, ա. Դիւբիչ, ցանկալի, հեշ-
տալի:
ՀԵՇՏԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտութիւն, հա-

ճուրթիւն, արտոք, բերկրութիւն:
ՀԵՇՏԱՄՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՆ ԴԱՄՏԵԼ
(իմ):
ՀԵՇՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՆ ԴԱՄՏՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀԵՇՏԱՅԻՆ, ա. Հեշտական, հեշտալի:
ՀԵՇՏԱՆԱԼ, չբ. Զուարճանալ, փափկա-
նալ, հաճել, արտոքել, բարեկրել, բերկ-
րել, խնդալ:
ՀԵՇՏԱՆՔ, տե՛ս ՀԵՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՇՏԱՇՈՒՆՉ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՇՈՒՆՉ:
ՀԵՇՏԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՊԱՏԻՐ:
ՀԵՇՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԵՇՏԱՔԱՐ:
ՀԵՇՏԱՍԷՐ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՍԷՐ:
ՀԵՇՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանկասիրու-
թիւն, փափկասիրութիւն:
ՀԵՇՏԱՍՈՒՆ, ա. Փափկասուն, փափկա-
սնոյց:
ՀԵՇՏԱՐԱՐ, ա. Հեշտացուցիչ:
ՀԵՇՏԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՇՏ ՅԱՆ-
ԿՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՇՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զուարճացուցա-
նել, քաղցրացուցանել:
ՀԵՇՏԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Հեշտարար, հաճե-
ցուցիչ, դիւրիչ:
ՀԵՇՏԱԻ, տե՛ս ՀԵՇՏԱՔԱՐ:
ՀԵՇՏԱՔԱՅԼ, ա. Դիւրաքայլ:
ՀԵՇՏԵԱԻ, տե՛ս ՀԵՇՏԱՔԱՐ:
ՀԵՇՏԸՆԿԱԼ, ա. 1. Դիւրալուր, դիւր-
ընկալ: 2. Հեշտացուցիչ, արտոքելի, հեշ-
տալի:
ՀԵՇՏԻ, ա. 1. Հեշտ, հեշտին, դիւրին, հեշ-
տալի, անդորր: 2. մ. Յանդորրու, հեշ-
տեալ:
ՀԵՇՏԻՆ, ա. Հեշտ, դիւրին:
ՀԵՇՏԻԻ, տե՛ս ՀԵՇՏԱՔԱՐ:
ՀԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտոք, հեշտանք,
հաճութիւն, բարեկրութիւն, բերկրու-
թիւն, մարմնարտոքութիւն:
- ՀԵՇՏՈՒԹԵԱՄՐ, մ. Դիւրալ, յօժարու-
թեամբ:
ՀԵՌ, գ. 1. Հակառակութիւն, կազ, կռիւ:

2. Մարանք, չարակնութիւն, ռխակա-
լութիւն: 3. ա. Չարակնոտ, նախանձոտ,
ռխակալ:
ՀԵՌԱՔՆԱԿ, ա. Հեռաւոր:
ՀԵՌԱԳՆԱՅ, ա. Երկար (գնալու համար
հեռու կամ երկայն):
ՀԵՌԱԳՈՅՆ, ա. մ. Բացազոյն, մեկու-
սազոյն:
ՀԵՌԱԼ, չբ. Հակառակել, խեռալ, մարալ,
քինալ:
ՀԵՌԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՀԵՌԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ,
ՀԵՌԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հեռաւորութիւն:
2. Միջոց, տարակացութիւն, անջրպետ:
ՀԵՌԱՉԳԵԼ, չբ. Յերկարածել, հեռանալ
(աւելի հեռու ձգուել):
ՀԵՌԱՉԻԳ, ա. 1. Հեռաձգեալ: 2. Հեռու,
հեռաւոր, երկայնածիզ, յերկարածիզ:
ՀԵՌԱՆԱԼ, չբ. Հեռի լինել, ի բաց գնալ,
ի բաց ելանել, հեռաւորել, մեկուսանալ:
ՀԵՌԱՍԱՆ, ա. Հեռաւոր, հեռի:
- Ի ՀԵՌԱՍԱՆԷ, մ. Ի հեռուտ, ի
բացուտ, ի բացեալ, հեռի:
ՀԵՌԱՐՁԱԿ, ա. Բացարձակ, հեռաստան,
հեռաւոր:
ՀԵՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հեռի առնել, ի
բաց առնել, ի բաց կացուցանել, արտա-
կացուցանել:
ՀԵՌԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Տարազրիչ:
ՀԵՌԱԻՈՐ, ա. 1. Հեռի, բացակայ: 2. Տա-
րաչիարհիլ, օտարական, օտար: 3. Եր-
կար:
ՀԵՌԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԵՌԱԳՈՅՆ:
ՀԵՌԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՌԱԻՈՐ:
ՀԵՌԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԵՌԱՆԱԼ:
ՀԵՌԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացակայու-
թիւն, հեռակայութիւն: 2. Միջոց, ան-
ջրպետ, երկարութիւն:
ՀԵՌԵՌՈՐ, տե՛ս ՀԵՌԱԻՈՐ:
ՀԵՌԻ, ա. 1. Հեռաւոր, բացակայ, տար,
երկար: 2. Անագան, վաղ, հին: 3. մ. նխ-
Մեկուսի, ի բացեալ, օտար, անմասն,
առանց:

ՀեՌՌՅ, ա. մ. Հեռի:
ՀեՌՌՌՌՌՌՌՌ, գ. 1. Հեռ, գրգռութիւն,
ոխակայութիւն, առեւտրութիւն: 2. Հեռա-
ւորութիւն, մեկուսութիւն:
ՀեՌՌՌՌՌՌՌՌ, ի ՀեՌՌՌՌՌՌՌՌ, մ. 1. Ի հե-
ռաստանէ, ի բացուստ, ի բացեայ: 2. ա.
Հեռաւոր:
ՀեՍՍԿ, գ. Չուան, պարան:
ՀեՍՍ, տե՛ս ՀեՍՍՌՌՌՌՌՌՌ:
ՀեՍՍԱՆԱԼ, տե՛ս ՀեՍՍԵԼ:
ՀեՍՍԱՆՔ, տե՛ս ՀեՍՍՌՌՌՌՌՌՌ:
ՀեՍՍԵԼ, տե՛ս ԱՆՍԱՍԵԼ:
ՀեՍՍՌՌՌՌՌՌՌՌ, ՀեՍՍՌՌՌՌՌՌՌ, տե՛ս ԱՆ-
ՍԱՍՌՌՌՌՌՌՌՌ:
ՀեՏ, մանաւանդ՝ ՀեՏՔ, գ. 1. Ոտնատե-
ղի, շաւիղ, հետարան: 2. Մնացորդ, նիշ,
նշան:
- ՀեՏ, նիւդ. 1. Զհետ: 2. Հանդերձ, ընդ,
ի միասին:
- Ի ՀեՏ, նիւդ. մ. Յետ, զհետ, ի միասին:
- Ի ՀեՏՌՅ (յունական ոճով). Յետուստ:
- ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ ՀեՏ կամ ԶՀեՏ, մ.
Համայն, նոյն հետայն:
ՀեՏԱԳԱՅ, ա. Հետազոյ, հետակայ, հե-
տեազայիկ, յաջորդ:
ՀեՏԱԳՆԱՅ, ա. 1. Հետի, հետեակ, հե-
տեակազնայ: 2. Հետամուտ:
ՀեՏԱԳՆԱՅՌՌՌՌՌՌՌ, գ. Հետեակազնա-
ցութիւն:
ՀեՏԱԳՈՅ, տե՛ս ՀեՏԱԳԱՅ:
ՀեՏԱԶՕՏԵԼ, նբ. Հետախուզել, հետա-
քընին լինել, հետավարել, խուզել, քննել:
ՀեՏԱԶՕՏԻՉ, ա. Հետազօտող, խուզակ:
ՀեՏԱԶՕՏՌՌՌՌՌՌՌ, գ. Հետաքննութիւն,
խուզողութիւն:
ՀեՏԱԽԱՂԱՂ ՄԱՄԿԵԼ՝ ԱՌՆԵԼ. Ան-
հետ առնել, հետակորոյս առնել:
ՀեՏԱԽՈՅՁ, ա. Հետալոյց, հետազօտիչ:
ՀեՏԱԽՈՒՉԵԼ, տե՛ս ՀեՏԱԶՕՏԵԼ:
ՀեՏԱԿԱՅ, տե՛ս ՀեՏԱԳԱՅ:
ՀեՏԱԿՈՐՌՅԱ ԱՌՆԵԼ. Կորուսանել, ան-
հետ՝ բնաջիւղ առնել:

ՀեՏԱԿՈՐՌՅԱ ԼԻՆԵԼ. Անհետ՝ աներե-
վոյթ լինել, անհետանալ:
ՀեՏԱՀԱՆ, ա. 1. Հետամուտ: 2. գ.
(կենդբ.) Ինքնիմոն:
ՀեՏԱՄՈՒՏ, ա. Հետամտիկ, հալածիչ:
- ՀեՏԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ. Հետամտել, զհետ
մտանել, զհետ պնդել, զհետ կրթել, հա-
լածել:
ՀեՏԱՄՏԵԼ, չբ. 1. տե՛ս Հետամուտ լինել:
2. Զհետ երթալ՝ գնալ:
ՀեՏԱՄՏԻԿ, տե՛ս ՀեՏԱՄՈՒՏ:
ՀեՏԱՅՈՅՁ, տե՛ս ՀեՏԱԽՈՅՁ:
ՀեՏԱՎԱՐԵԼ, տե՛ս ՀեՏԱԶՕՏԵԼ:
ՀեՏԱՐԱՆ, տե՛ս ՀեՏ(Ք):
ՀեՏԱՌՈՐ, ա. Յաջորդող:
ՀեՏԱՔՆԻՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀեՏԱԶՕՏԵԼ:
ՀեՏԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀեՏԱԶՕՏՌՌ-
ԹԻՒՆ:
ՀեՏԱՔՐՔԻՐ, ա. 1. Հետաքնին, ընդ
վայրախոյց, ընդ վայրաքնին: 2. մ. Աւե-
լորդ, վայրապար:
ՀեՏԵՒԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԱ-
ՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀեՏԵՒԱՐԱՐ, մ. Հետեակպէս, հետեղա-
բար, հետեղապէս, հետեազոյնս, ըստ
կարգի, օրինօք:
ՀեՏԵՒԱԳԱՅԻԿ, տե՛ս ՀեՏԱԳԱՅ:
ՀեՏԵՒԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՀեՏԵՒԱՐԱՐ:
ՀեՏԵՒԱԿ, ա. գ. 1. Ոտնաւոր, հետի:
2. Հետեակամարտ (զօրական, զինուոր):
3. Չորքոտանի: 4. մ. ա. Հետիոտ, հե-
տիոտս, ի հետիոտս: 5. Արձակ (խօսք):
6. Գետնաքարչ, ստորաքարչ, նուաստ,
անշուք, ընկեցիկ: 7. մ. Նուաստա-
բար:
ՀեՏԵՒԱԿԱԳՆԱՅ, տե՛ս ՀեՏԱԳՆԱՅ (1):
ՀեՏԵՒԱԿԱԳՆՌՌՌՌՌՌՌ, տե՛ս ՀեՏԱ-
ԳՆԱՅՌՌՌՌՌՌՌ:
ՀեՏԵՒԱԿԱԳՈՒՆԴ, տե՛ս ՀեՏԵՒԱԿԱ-
ԶՕՐ (1):
ՀեՏԵՒԱԿԱԶՕՐ, գ. ա. 1. Հետեակա-
գունդ: 2. Հետեակախումբ, հետեակ (հե-

տեակ գինուորներից բաղկացած՝ խրմ-
բուած):
ՀԵՏԵՒԱԿԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԿԱ-
ԶՕՐ (2):
ՀԵՏԵՒԱԿԱՄԱՐՏ, ա. 1. տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԿ
(2): 2. գ. Հետևակամարտութիւն:
ՀԵՏԵՒԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետևա-
կամարտ:
ՀԵՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Ընթացողական, ընթա-
ցական:
ՀԵՏԵՒԱԿԵԼ, չբ. Քայլել:
ՀԵՏԵՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնաքարշու-
թիւն, նուաստութիւն, խոնարհութիւն:
(Ի) ՀԵՏԵՒԱԿՈՒՅ, տե՛ս ՀԵՏԻ (2):
ՀԵՏԵՒԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԵԼ:
ՀԵՏԵՒԱՆՔ, գ. Հետևութիւն, հետևումն,
զհետերթանք, հետևողութիւն, հանգա-
մանք, պարագայք, ընթացք, գնացք,
կարգ:
ՀԵՏԵՒԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱՐԱՐ:
ՀԵՏԵՒԵԼ, չբ. 1. Զհետ երթալ՝ գնալ՝ լի-
նել: 2. Հետամուտ լինել, վարել, նմանել,
անսալ: 3. Երթալ, գիմել, ընթանալ, ու-
ղեորել:
ՀԵՏԵՒՈՂ, ա. Նմանող, նմանակից:
ՀԵՏԵՒՈՂԱՐԱՐ, ՀԵՏԵՒՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս
ՀԵՏԵՒԱՐԱՐ:
ՀԵՏԵՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱՆՔ:
ՀԵՏԵՒՈՒԹԻՒՆ, ՀԵՏԵՒՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԵ-
ՏԵՒԱՆՔ:
ՀԵՏԶՀԵՏԷ, մ. Ետ գետէ, գամ քան զգամ,
ոտն առ ոտն, առ փոքր փոքր:
ՀԵՏ ԸՆԴ ՀԵՏ, մ. Ետ ընդ ետ, նոյնհե-
տայն, վաղվաղակի, փութանակի:
ՀԵՏԻ¹, ա. 1. տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԿ (1): 2. մ.
(նաև Ի ՀԵՏԻ) Ի հետևակուց:
ՀԵՏԻ², նխգ. Զհետ, յետ:
ՀԵՏԻՈՏ, ՀԵՏԻՈՏԱՍ, Ի ՀԵՏԻՈՏԱՍ, ՀԵ-
ՏԻՈՏԻՔ, ՀԵՏԻՈՏԻՅ, մ. Ի հետևակուց,
հետի:
ՀԵՏՔ, տե՛ս ՀԵՏ:
ՀԵՐ, գ. Մագ, վարս, գէս, ծամ:

ՀԵՐԱՊԱՆԾ, ա. Վարսագեղ, տերևա-
զարդ, սաղարթագուարճ (տունկերի մա-
սին):
ՀԵՐԱՏՈՒԿ, ա. Հերարձակ, անպատկառ,
լիբբ, անամօթ, լիտի (կանանց մասին):
ՀԵՐԱՐՁԱԿ, ա. մ. Արձակահեր:
ՀԵՐԱՌՈՐ, ա. Մագեղ:
ՀԵՐԵՏԻԿՈՍ, ա. գ. Հերձուածող, աղան-
դաւոր:
ՀԵՐԻՒՆ, գ. Մախաթ:
ՀԵՐԻՔ, ա. Բաւական, շատ:
ՀԵՐԻՔԱՆԱԼ, չբ. Բաւականանալ:
ՀԵՐԿ, գ. 1. Վար, հերկումն, հերկագոր-
ծութիւն, արօրադրութիւն: 2. Անդ (հեր-
կած):
- ՀԵՐԿ կամ ՀԵՐԿԱ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս
ՀԵՐԿԵԼ:
ՀԵՐԿԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՀԵՐԿԵԼ:
ՀԵՐԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՐԿ (1):
ՀԵՐԿԱՀԱՐ կամ ՀԵՐԿԱՐԱՐ, ա. գ. Արօ-
րադիր, արօրածիգ:
ՀԵՐԿԵԼ, նբ. Հերկ՝ հերկս հարկանել,
հերկագործել, աղօս պատառել, արօրել,
արօրադրել, վարել:
ՀԵՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԵՐԿ (1):
ՀԵՐՁ, ա. 1. Հերձեալ, ճեղքեալ: 2. գ. Ծերպ:
ՀԵՐՁԱԾ, գ. Պատառուած, աղօս, առու:
ՀԵՐՁԱԿ, տե՛ս ՓՔԻՆ:
ՀԵՐՁԱՆԵԼ, նբ. 1. Ճեղքել, խզել, ցելուլ,
պատառել, հերձուցանել, բաժանել, պայ-
թուցանել, բեկանել: 2. (բժշկ.) Հատանել:
3. Երկպառակել, պառակտել:
ՀԵՐՁԱՏԵԼ, նբ. Հերձտել:
ՀԵՐՁԵԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՆԵԼ:
ՀԵՐՁՆՈՒ, չբ. Ճայթել, պայթել:
ՀԵՐՁՈՏԵԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՏԵԼ:
ՀԵՐՁՈՒԱԾ, գ. 1. Երկպառակութիւն,
անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն:
2. Հերձուածողութիւն, հերձուածութիւն,
աղանդ:
ՀԵՐՁՈՒԱԾՎԱԿԱՆ, ա. Հերձուածողական,
աղանդական:

ՀԵՐՁՈՒԱԾԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՅԼ ԱՓԱՌԵԼ :
ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂ, տե՛ս ՀԵՐԵՏԻԿՈՍ :
ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՐՁՈՒԱ-
ԾԱԿԱՆ :
ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՐ-
ՁՈՒԱԾ (2) :
ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՐՁՈՒԱԾ
(2) :
ՀԵՐՁՈՒԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՆԵԼ :
ՀԵՐՁՈՒՄԵՆ, գ. 1. Պատառումն, ցելումն,
պայթումն : 2. Հերձուած, երկպառակու-
թիւն, աղանդ :
ՀԵՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՆԵԼ (1) :
ՀԵՐՄԷՍ, տե՛ս ՓԱՅԼԱԾՈՒ :
ՀԵՐՈՒ, մ. Ի հերու հետէ :
- Ի ՀԵՐՈՒ ՀԵՏԷ, տե՛ս ՀԵՐՈՒ :
ՀԵՐՔԵԼ, նբ. 1. Հեռի առնել, ի բաց փա-
րատել, վանել, պուղել, վտարել, հալա-
ծել, յաղթահարել : 2. չբ. Կարող լինել,
բաւել, զօրել, տոկալ, ընդդէմ կալ :
ՀԵՐՔԻՁ, տ. Հեռացուցիչ, հալածիչ, փա-
րատիչ :
ՀԵՐՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերժումն, վանումն :
ՀՁՐ, տ. 1. Զօրաւոր, զօրեղ, ուժեղ, քաջ,
կորովի, բուռն, կարող : 2. ձոխ, ուժգին,
խիստ, սաստիկ, յորդ :
ՀՁՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՁՐԱՊԷՍ :
ՀՁՐԱԲԱՐՈՅ, տ. Զօրաւոր, առաքինի :
ՀՁՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջութիւն,
հզօրութիւն, արուժիւն, առաքինութիւն :
ՀՁՐԱԳԻՆ, տե՛ս ՀՁՐԱԳՈՅՆ :
ՀՁՐԱԳՈՅՆ, տ. 1. Զօրագոյն, ուժեղա-
գոյն, կարողագոյն, ճոխագոյն, բռնա-
գոյն, սաստկագոյն : 2. մ. Հզօրապէս,
սաստկապէս :
- ՀՁՐԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՀՁՐԱԳՈՅՆ (2) :
ՀՁՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, տ. Խորախորհուրդ,
ամէնիմաստ :
ՀՁՐԱՆԱԼ, չբ. Զօրանալ, արիանալ,
ուժեղանալ :
ՀՁՐԱՊԷՍ, մ. 1. Հզօրաբար, քաջաբար,
արիաբար, պնդապէս, սաստկապէս,

ուժգին : 2. տ. Հզօր :
ՀՁՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զօրացուցանել,
ամրացուցանել, ուժեղացուցանել :
ՀՁՐԵՂ, տ. Զօրեղ, հզօրագոյն, քաջ,
կորովի :
ՀՁՐԵՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀՁՐԱԳՈՅՆ :
ՀՁՐԵՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՁՐԱՊԷՍ :
ՀՁՐԻՁ, տ. Զօրացուցիչ, զօրավիգն :
ՀՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրեղութիւն, զօրու-
թիւն, քաջութիւն, արիութիւն :
ՀԷՊ, տե՛ս ՀԷՔ :
ՀԷՆ, գ. 1. Աւագակ, հուղկահար, ելու-
զակ, հինահար : 2. Հրոսակ, սաստակ :
ՀԷՔ, տ. Ողորմելի, եղկելի, թշուառ,
թշուառական :
ՀԺԿՈՒՆ, տե՛ս ՀՈՒԺԿՈՒ :
ՀԻԱՂԱՇ, տ. Սքանչելահարչ, հրաշա-
փառ :
ՀԻԱՆԱԼ, չբ. Ապշել, պակնուլ, սքանչա-
նալ, սխրանալ, ընդարմանալ :
ՀԻԱՆԱԼԻ, տ. Սքանչելի, սխրալի :
ՀԻԱՅԱԿԱՆ, տ. Հիացուցանող, հիանալի :
ՀԻԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՀԻԱՅՈՒՄԵՆ, գ. 1. Սքան-
չացումն, սքանչանք, պակուցումն, ապ-
շութիւն, թմբբութիւն : 2. Արհաւիրք :
ՀԻԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սքանչացուցանել,
ապշեցուցանել, պակուցանել, զարհուրե-
ցուցանել :
ՀԻԱՅՈՒՑԱՆՈՂ, տ. Հիացական, սքան-
չացուցիչ :
ՀԻԲԱՐ, մ. շ. Հիկէն, հիզան, հիպէս, որ-
գոն, որպէս, զոր օրինակ :
ՀԻՋԱՆ, ՀԻԿԷՆ, տե՛ս ՀԻԲԱՐ :
ՀԻՂ, տե՛ս ՀԻԻՂ :
ՀԻՄ, եղբ. Առ ի մէ՞, զմէ՞, է՞րբ, էրո՞ւմ,
է՞ր վասն, ընդէ՞ր :
ՀԻՄԷՆ, ՀԻՄԷՆԻ, տե՛ս ԴՈՐԱԿ :
ՀԻՄՆ, գ. նման. 1. Յատակ, խորք : 2.
Սկիզբն, զլիւաւոր, հաւակ : 3. Հաստա-
տութիւն, ամբութիւն :
- ՀԻՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Հիմնել, հիմնադրել,
հիմնարկել :

- ՀիՄՆ Ի ՎԷՐ, մ. Թսպառ:
- ՀիՄՆ Ի ՎԵՐ ԱՌՆԵԼ, ՀիՄՆ Ի ՎԵՐ
ՏԱՊԱԼԵԼ. Հիմնայատակ առնել, կոր-
ծանել:
ՀիՄՆԱԴԻՐ, ա. Հիմնացուցիչ:
ՀիՄՆԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ՀիՄՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀիՄՆԱՐԿՎՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀիՄՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիմնադրու-
թիւն, փխբ. մտադրութիւն, հասողու-
թիւն, ըմբռնումն, ճանաչումն:
ՀիՄՆԱՅԱՏԱԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆ Ի
ՎԵՐ ԱՌՆԵԼ:
ՀիՄՆԱՆԱԼ, չբ. Հիմնաւորել:
- ՀիՄՆԱՅԵԱԼ. Հիմնացուցեալ:
ՀիՄՆԱՇԱՐԺ, ա. մ. Հիմն ի վեր:
ՀիՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀիՄՆԱՐԿՎՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀիՄՆԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ՀիՄՆԱՐԿԵՔ, տե՛ս ՀիՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ՀիՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիմնադրութիւն,
հիմնարկէք:
ՀիՄՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հիմնաւորել,
հիմնել, հիմնարկել, հիմն արկանել, հաս-
տել, հաստատել, ամրացուցանել:
ՀիՄՆԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Հիմնադիր:
ՀիՄՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆԱՅՈՒՅԱ-
ՆԵԼ:
ՀիՄՆԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ՀիՄՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆԱՅՈՒՅԱ-
ՆԵԼ:
ՀիՆ, ա. Վաղեմի, վաղուց, նախնի, առա-
ջին, սկզբնական, նախկին:
- ՀիՆ ԱՒՈՐՅ. Ծեր, ալւոր:
ՀիՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐ:
ՀիՆԱՀԱՐ, տե՛ս ՀԷՆ (1):
- ՀիՆԱՀԱՐ ԱՌՆԵԼ. Ասպատակել, ա-
ւար հարկանել:
ՀիՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ասպատակ:
ՀիՆԳԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՀիՆԳԱՄԵԱՆ:
ՀիՆԳԱՄԵԱՆ, ա. գ. Հինգամեայ, հին-
գեմեան:

ՀիՆԳԱՇԱՐԺ, տե՛ս ՀիՆԳԱՇԱՐԺ:
ՀիՆԳԵԱԿ, տե՛ս ՀիՆԳԵԱԿ:
ՀիՆԳԵԿԻՆ, տե՛ս ՀիՆԳԵԿԻՆ:
ՀիՆԳԵՄԵԱՆ, ա՛ս ՀիՆԳԱՄԵԱՆ:
ՀիՆԳԵՏԱՍԱՆ, տե՛ս ՀիՆԳԵՏԱՍԱՆ:
ՀիՆԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՀիՆԳԵ-
ՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ:
ՀիՆԳԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԳ, տե՛ս ՀիՆԳԵՏԱ-
ՍԱՆԵՐՈՐԳ:
ՀիՆԳԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՀիՆԳԵԱԿ:
ՀիՆԳԵՔԵԱՆ, ՀիՆԳԵՔԻՆ, տե՛ս ՀիՆԳԵ-
ՔԵԱՆ:
ՀիՆԳԿԱՆԳԵԱՅ, տե՛ս ՀիՆԳԿԱՆԳ-
ՆԵԱՆ:
ՀիՆԳԿԱՆԳԵԱՆ, ա. Հինգկանգնեայ:
ՀիՆԳԿԻՆ, տե՛ս ՀիՆԳԵԿԻՆ:
ՀիՆԳՀԱՐԻՐԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՀիՆԳՀԱ-
ՐԻՐԱՄԵԱՆ:
ՀիՆԳՀԱՐԻՐԱՄԵԱՆ, ա. Հինգհարիւ-
րամեայ:
ՀիՆԳՇԱՐԱԹ, տե՛ս ՀիՆԳՇԱՐԱԹԻ:
ՀիՆԳՇԱՐԱԹԻ, ա. Հինգշարաթ:
ՀիՆՕՐԵԱՅ, ա. Բազմօրեայ, բազմաժա-
մանակեայ, ալւորեալ, հին:
ՀիՊԱՏ, տե՛ս ՀիՊԱՏՈՍ:
ՀիՊԷՍ, տե՛ս ՀիՐԱՐ:
ՀիՌ ԳԱԼ. Շրջան առնուլ, շրջադա-
շարել, պտուտել, յածել:
ՀիՒԱՆԳ, ա. 1. Խօթ, ախտացեալ,
ախտաժէտ, տկար: 2. փխբ. Վնասա-
կար:
ՀիՒԱՆԳԱԳՈՐԾ, ա. Հիւանդարար:
ՀիՒԱՆԳԱԿԱՆ, ա. 1. Հիւանդարար,
վնասակար: 2. Տկար, անզօր
ՀիՒԱՆԳԱՄԻՏ, ա. 1. Խօթամիտ, տկա-
րամիտ, թուլամիտ: 2. Խօթասիրտ:
ՀիՒԱՆԳԱՆԱԼ, չբ. 1. Խօթանալ, տկա-
րանալ: 2. փխբ. Թուլանալ:
ՀիՒԱՆԳԱՆԻ, գ. յողմ. Հիւանդք:
ՀիՒԱՆԳԱՆՈՅ, գ. Տկարանոց:
ՀիՒԱՆԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վնասակա-
րութիւն (հիւանդութեան պատճառ):

ՀիտիԱն ԴԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տկարացու-
ցանիկ:
ՀիտիԱն ԴՈՏ, ա. Հիւանդ, ցաւազար:
ՀիտիԱն ԴՈՒԹԻԻՆ, գ. Խօթութիւն, արխտ,
ցաւ, տկարութիւն:
ՀիտիԹ, գ. 1. Նիւթ, տարր: 2. Հոյզ: 3.
փխբ. Զօրութիւն, իսկութիւն, բնութիւն,
էութիւն:
ՀիտիԹԱԿԱՆ, ա. Հիւթալին, հիւթաւոր,
նիւթական, տարրական, մարմնեղէն,
Հողեղէն:
ՀիտիԹԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Նիւթականու-
թիւն, նիւթ, մարմին:
ՀիտիԹԱՅԻՆ, տե՛ս ՀիտիԹԱԿԱՆ:
ՀիտիԹԱՆԻԹ, ա. գ. 1. Նիւթեղէն, մարմ-
նաւոր: 2. Արմատ:
ՀիտիԹԱԻՈՐ, տե՛ս ՀիտիԹԱԿԱՆ:
Հիտիթե՛Լ, նբ. Նիւթիւ, հիւսել:
ՀիտիԹե՛Ղ, ա. Թանձրահող, յուռթի:
Հիտի՛Լ, տե՛ս Հիտի՛Ղ:
ՀիտիԾԱՆԵԼ (իմ), չբ. Ծիւրեկ, հաշեկ,
ծնկեկ, նուաղեկ, պակասել:
ՀիտիԾՈՒՄՆ, գ. Հաշանք:
Հիտի՛Ղ¹, գ. Հիղ, խուղ:
Հիտի՛Ղ², տե՛ս Հիտի՛Ղ:
Հիտի՛ՂԱԿԱՆ, ա. Արեգակնային:
Հիտի՛ՂԱՅ, Հիտի՛ՂԵԱՅ, տե՛ս Հիտի՛Ղ:
Հիտի՛ՂԵ, գ. 1. Նիւթ, հիւթ, տարր: 2. Արե-
գակն:
Հիտի՛ՊԱՏ, տե՛ս Հիտի՛ՊԱՏՈՒ:
Հիտի՛ՊԱՏԵԱՆ, գ. յոգն. Հիւպատոսք:
Հիտի՛ՊԱՏՈՒ, տե՛ս ԲԴԵՇԽ:
Հիտի՛ՊԱՏՈՒԹԻԻՆ, Հիտի՛ՊԱՏՈՒԹԻԻՆ,
տե՛ս ԲԴԵՇԽՈՒԹԻԻՆ:
Հիտի՛ՊԵՐՆԷՏ, գ. Պաշտօնեայ, սպասաւոր:
Հիտի՛Ս, գ. Հիւսուած, հիւսակ:
Հիտի՛ՍԱԾՈՅ, ա. Հիւսուածոյ:
Հիտի՛ՍԱԿ, գ. 1. տե՛ս ԳԻՍԱԿ: 2. Զօդ,
կապ, հիւսուած (հիւսուած բան),
Հիտի՛ՍԵԼ, նբ. Հիւսուել, ոլորել, հիւթել,
նիւթել, կցել, զօդել, յարմարել:
Հիտի՛ՍԻՍԱԲՆԱԿ, ա. Հիւսիսական:

Հիտի՛ՍԻՍԱԿԱՆ, ա. 1. Հիւսիսային: 2.
Հիւսիսաբնակ:
Հիտի՛ՍԻՍԱԿՈՂՄ(Ն), տե՛ս Հիտի՛ՍԻՍԻ:
Հիտի՛ՍԻՍԱՅԻՆ, տե՛ս Հիտի՛ՍԻՍԱԿԱՆ (1):
Հիտի՛ՍԻՍ, գ. Հիւսիսակողմ(ն):
Հիտի՛ՍԿԷՆ, ա. Հիւսուածոյ, հիւսածոյ:
Հիտի՛ՍՆ, գ. Ատաղձագործ:
Հիտի՛ՍՆԱԿԱՆՆ, տե՛ս Հիտի՛ՍՆՈՒԹԻԻՆ:
Հիտի՛ՍՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Հիւսնականն:
Հիտի՛ՍՈՒԾ, գ. Հիւսուածն, շարամանու-
թիւն, յօրհնուած:
Հիտի՛ՍՈՒԼ, տե՛ս Հիտի՛ՍԵԼ:
Հիտի՛ՍՈՒՄՆ, տե՛ս Հիտի՛ՍՈՒԾ:
Հիտի՛Ր, գ. Հրաւիրական, բազմական, վա-
նաւոր, օտար:
Հիտի՛ՐԱՄԵԾՄԱՐ, տե՛ս Հիտի՛ՐԱՄԷՐ:
Հիտի՛ՐԱՄԵԾՄԱՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս Հիտի՛ՐԱ-
ՍԻՐՈՒԹԻԻՆ:
Հիտի՛ՐԱՆՈՅ, գ. Օտարանոց, օտարա-
տուն:
Հիտի՛ՐԱՄԷՐ, ա. Հիւրամեծար, հիւրընկալ,
օտարասէր:
Հիտի՛ՐԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Հիւրամեծարու-
թիւն:
Հիտի՛ՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Օտարասպա-
նութիւն:
Հիտի՛ՐԸՆԿԱԼ, ա. գ. Օտարընկալ, հիւ-
րասէր:
Հիտի՛ՐԸՆԿԱԼԵԼ, նբ. Օտարընկալել, վա-
նասրել:
Հիտի՛ՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Օտարընկալու-
թիւն, հիւրութիւն, հիւրոյթք, հիւրոյք,
վանասրութիւն:
Հիտի՛ՐՈՅԹ, Հիտի՛ՐՈՅԹ, գ. 1. տե՛ս Հիտի՛Ր-
ԸՆԿԱԼՈՒԹԻԻՆ: 2. Հացկերոյթ:
Հիտի՛ՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Օտարութիւն, պան-
դրիստութիւն: 2. Հիւրընկալութիւն:
Հիտի՛ՐԱԳՈՅՆ, ա. Թշուառագոյն:
Հիտի՛ՐԱՅԵԱԼ, ա. Թշուառացեալ, տառա-
պեալ, ողորմելի, եղկելի, հէք:
Հիտի՛ՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Թշուառութիւն:
ՀԼՈՒ, ա. 1. Լսող, ունկնդիր, հնազանդ,

Հեղ, բարեհամբոյր, հանդարտ, զգօն: 2.
Հլուական:
ՀԼՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԼՈՒ (2):
ՀԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լսողութիւն, ունկնդրու-
թիւն, հնազանդութիւն:
ՀԾԾԱՆՔ, գ. Շշնջիւն:
ՀԾԾԵԼ, չբ. Շշնջիւ:
ՀՄԱԿԵՐ, ա. Շաղղակեր:
ՀՄԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շաղղակերութիւն,
գազանութիւն:
ՀՄԱՅԱԿԱՆՆ, տե՛ս ՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՀՄԱՅՆԱԿ, տե՛ս ԳՐԱՊԱՆԱԿ (1):
ՀՄԱՅՆԵԼ, նբ. Դիւթիւ:
ՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՄԱՅՔ (1):
ՀՄԱՅՔ, գ. 1. Հմայութիւն, ըղձութիւն:
2. Դիւթ:
ՀՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Խակութիւն, փխբ. գա-
զանութիւն, անգթութիւն:
ՀՄՈՒՏ, ա. Խելամուտ, գիտակ, տեղեակ,
իրագէտ, մակացող, մակացու, հասու,
փորձ, վարժ:
ՀՄՏԱԲԱՐ, մ. Հմտորէն:
ՀՄՏԱԳՈՅՆ, ա. Գիտանաւոր,
ՀՄՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՄՈՒՏ:
ՀՄՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՄՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀՄՏԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Գիտակ լինել:
ՀՄՏԱՆԱԼ, չբ. Խելամուտ լինել, խելա-
մբտել, տեղեկանալ, վերահասու լինել:
ՀՄՏԱՍԷՐ, ա. Ուսումնասէր:
ՀՄՏԱՎԱՐԺ, ա. Կիրթ, ճարտար:
ՀՄՏԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Իմաստնացուցիչ:
ՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ներհմտութիւն, տե-
ղեկութիւն, գիտութիւն, խելամտութիւն:
2. Ճարտարութիւն, վարժութիւն:
ՀՄՏՏՐԷՆ, տե՛ս ՀՄՏԱԲԱՐ:
ՀՆԱԲՈՒՆ, ա. Նախնի, վաղեմի:
ՀՆԱԳԷՏ, ա. Հին, հնախօս:
ՀՆԱԳԻՐ, ա. Հնագրական:
ՀՆԱԳՈՅՆ, ա. Վաղեմի, ծերագոյն, եր-
կարագոյն:
ՀՆԱԳՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՆԱԳԻՐ:

ՀՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՆԱԽՕՍՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀՆԱԶԱՆԴ, ա. 1. տե՛ս ՀԼՈՒ (1): 2.
Հպատակ:
- ՀՆԱԶԱՆԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՆԱԶԱՆ-
ԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- ՀՆԱԶԱՆԴ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀՆԱԶԱՆ-
ԴԵԼ² (իմ):
ՀՆԱԶԱՆԴԵԼ¹, տե՛ս ՀՆԱԶԱՆԴԵՑՈՒ-
ՑԱՆԵԼ:
ՀՆԱԶԱՆԴԵԼ² (իմ), չբ. 1. Հնազանդ
լինել, անսալ, ունկնդիր լինել, լսել: 2.
Հպատակել:
ՀՆԱԶԱՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնազանդ
առնել, հնազանդել, նուաճել, ծառայե-
ցուցանել:
ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսողութիւն,
անսացողութիւն, ունկնդրութիւն, հլու-
թիւն: 2. Հպատակութիւն, ստորագա-
սութիւն:
ՀՆԱԽՕՍ, տե՛ս ՀՆԱԳԷՏ:
ՀՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնագրութիւն:
ՀՆԱԾՈՒՆ, գ. Պետ, իշխան, առաջնորդ:
ՀՆԱՄԻ, ա. Բազմամեայ:
ՀՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Յերկարել, յերկարա-
ձգել: 2. Մաշել, ապականել, փտել: 3.
Ծերանալ:
ՀՆԱՐ, մանաւանդ՝ ՀՆԱՐՔ, գ. 1. Ճար,
ճարտարութիւն, ճարտարանք, հնարա-
գիտութիւն, արուեստ, գիւտ, էլք, հայ-
թայթանք, մարթանք, ոճ, կար, մեքե-
նաւորութիւն: 2. (տրամ.) Ձեռնարկութիւն
(ապացուցման տրամաբանական մեթոդ):
- ՀՆԱՐ Է, ՀՆԱՐ ԻՆՁ ԻՅԷ, մբ. Մարթ է,
ի դէպ է:
- ՁԷ ՀՆԱՐ, ՁԻՔ ՀՆԱՐ, մբ. Անկարելի
է, անհնարիւն է:
ՀՆԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՆԱՐԱՊԷՍ:
ՀՆԱՐԱԳԷՏ, ա. 1. Խորագէտ, ճարտար:
2. Հնարագիւտական:
ՀՆԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարու-
թիւն, հնարք:

ՀնԱՐԱԳԻՒՏ, ա. Հնարագէտ, հնարագործ, արարող:
ՀնԱՐԱԳԻՒՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՀնԱՐԱԳԵՏ (2):
ՀնԱՐԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՀնԱՐԱԳԻՒՏ:
ՀնԱՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ստեղծագործել, ստեղծանել, յորինել, հնարել:
ՀնԱՐԱԴԻՐ, ա. Որոգայթադիր, չարարուեստ, մեքենաւոր:
ՀնԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որոգայթադրութիւն, թակարդ, մեքենաւորութիւն, մեքենայութիւն:
ՀնԱՐԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարիմացութիւն, ճարտարութիւն:
ՀնԱՐԱԿԵՐՏ, ա. Հնարաւոր, կարելի:
ՀնԱՐԱՊԷՍ, մ. Հնարաբար, հմտաբար:
ՀնԱՐԱՅՈՅՑ, ա. Առաջնորդ, ուսուցիչ:
ՀնԱՐԱՒՈՐ, ա. 1. Հնարագէտ, կարող, ձեռնհաս, ճարտար, հնարագիրտ: 2. Հնարադիր, մեքենայագործ: 3. Կարելի, մարթելի, ներընդունական:
ՀնԱՐԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՀնԱՐԵԼ:
ՀնԱՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարողութիւն, կար, հնար, ճար, ճարտարութիւն, ջան: 2. Մեքենաւորութիւն:
ՀնԱՐԵԼ, նբ. մանաւանդ՝ ՀնԱՐԵԼ (իմ), հբ. Հնարաւորել, ճարտարել, մեքենայել, արուեստագործել, արուեստակել, գուն գործել, ջանալ:
ՀնԱՐԻՄԱՅ, ա. Մեքենաւոր, նենգաւոր, ճարտար, ճարտարիմաց, արուեստական:
ՀնԱՐԻՄԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀնԱՐԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՀնԱՐԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարիմացորութիւն, հնարագիտութիւն, հնարողութիւն, մեքենայութիւն, խորամանկութիւն, ճարիմացութիւն, ճարտարամտութիւն, հնարք, հանճար:
ՀնԱՐԻՆ, ա. Հնարաւոր, կարելի:
ՀնԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարք, հնարիմացութիւն, արուեստ:
ՀնԱՐՔ, տե՛ս ՀնԱՐ:

ՀնԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Ապակահիչ:
ՀնԳԱԿԻ, տե՛ս ՀնԳԵԿԻՆ (2):
ՀնԳԱՇԱՐԺ, ա. Հինգաշարժ:
ՀնԳԵԱԿ, գ. Հինգերեակ, հնգերեակ, հինգեակ:
ՀնԳԵԿԻՆ, ա. 1. Հինգեկիւն: 2. մ. Հընգակի:
ՀնԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. Հինգետասանամեայ, հնգետասանամեան:
ՀնԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՀնԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ:
ՀնԳԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ, թ. Հինգետասաներորդ:
ՀնԳԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՀնԳԵԱԿ:
ՀնԳԵՔԵԱՆ, ՀնԳԵՔԻՆ, թ. Հինգեքեան, հինգեքին:
ՀնԴԻԿ ՄՐՋԻՒՆ, տե՛ս ՄՐՋԻՒՆԱՌԻՒԾ:
ՀնԴԻԿ ՈՐԴՆ, տե՛ս ՇԵՐԱՍ:
ՀնԴԻԿ ՓԱՅՏ, տե՛ս ԵՐԵՆՈՍ:
ՀնԶԵԼ, նբ. 1. Քաղել: 2. փխր. Զարդել, կոտորել:
ՀնՈՅ, գ. 1. Փուռն, թոնիր: 2. Հալոց, քուրայ, բով:
ՀնՈՅԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բորբոքել, լուցանել:
ՀնՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փտութիւն, ապականութիւն: 2. Մերութիւն:
ՀնԶԱԿԱՆ, ա. Հնչողական, ձայնատրական:
ՀնԶԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Զայնակցութիւն:
ՀնԶԵԼ, չբ. նբ. 1. Զայն արձակել, ձայնել: 2. Շահել, շառահել: 3. Հոչակել, լսելի առնել, լսելի լինել: 4. Թնդալ:
ՀնԶԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լսելի առնել, ղօղանջեցուցանել, գոչեցուցանել, հոչակել, քարոզել:
ՀնԶԻՒՆ, գ. 1. Զայն, գոչիւն, բարբառ:
2. Շահիւն, շառահիւն, բոմբիւն, դղըրդիւն: 3. Հոչակ:
ՀնԶՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀնԶԱԿԱՆ:
ՀնԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀնԶԻՒՆ (1):
ՀնԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՀնԶԻՒՆ և ՀՈՒՆԶՔ:

ՀՈՐԱԼ, տե՛ս ՀԱԻՓԱԼ:

ՀՈԳ, գ. Փոյթ, խնամ, մտածուժիւն, զբաղանք, վարանք, տատամսուժիւն, տխրուժիւն:

- ՀՈԳ ԱՌՆԵԼ՝ ՅԱՆՁԻՆ ԲԵՐԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՀՈԳԱԼ:

ՀՈԳԱԲԱՐՁ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:

- ՀՈԳԱԲԱՐՁ ԼԻՆԵԼ. Հոգ տանել, խնամարկել:

ՀՈԳԱԲԱՐՁԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ:

ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ, ա. 1. Հոգաբարձ, հոգածու, խնամատար, վերակացու, առաջնորդ: 2. Փոյթ, փուլիկոտ:

ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խնամակալուժիւն, վերակացուժիւն, տնտեսուժիւն: 2. Փոյթ, խնամ, զգուշուժիւն, արթնուժիւն, հոգողուժիւն:

ՀՈԳԱԼ, չբ. Հոգ տանել, փոյթ առնել՝ ունել, փուլալ:

ՀՈԳԱԾ, ա. Ընդմտատար:

ՀՈԳԱԾԵԼ, նբ. Հոգալ, խնամ ածել՝ ունել՝ տածել, խորհել:

ՀՈԳԱԾՈՒ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:

ՀՈԳԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հոգաբարձուժիւն, հոգարկուժիւն, հոգողուժիւն, փոյթ, խնամ: 2. Տատամսուժիւն:

ՀՈԳԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնամատարուժիւն, հոգաբարձուժիւն:

ՀՈԳԱՐԱՆ, գ. (յունական ոճով) Կրթարան, վարժարան, խորհրդարան:

ՀՈԳԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգ, հոգածուժիւն:

ՀՈԳԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈԳՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ՀՈԳԵԲԱՐՁՈՒ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:

ՀՈԳԵԶԳԵՍ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԻՐ:

ՀՈԳԵԶՈՒԱՐՁ, ա. Հոգեպարար:

ՀՈԳԵԼԻ, ՀՈԳԵԼԻՐ, ա. Հոգելից (Ս. Հոգով լցուած):

ՀՈԳԵԼԻՑ, տե՛ս ՀՈԳԵԼԻ:

ՀՈԳԵԽԱՂԱՑ, տե՛ս ՀՈԳԵՇԱՐԺ:

ՀՈԳԵԽԱՌՆ, ա. 1. Հոգիւրնկալ: 2. Մարգարէական, հոգեւոր:

ՀՈԳԵԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. (եկեղց.) Հաղորդել, հաղորդակցել:

ՀՈԳԵԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Հաղորդուժիւն, հաղորդակցուժիւն:

ՀՈԳԵԾԻՆ, ա. Հոգեծնունդ:

ՀՈԳԵԾՆՈՒՆԳ, տե՛ս ՀՈԳԵԾԻՆ:

ՀՈԳԵԿԱՆ, ա. 1. Հոգեւոր, հոգեւորական: 2. Աննիւթական:

ՀՈԳԵԿԵՑՈՅՑ, ա. Փրկագործ:

ՀՈԳԵԿԻՐ, ա. Հոգեզգեստ, հոգիազգեստ, հոգեւորազգեստ, հոգիւրնկալ:

ՀՈԳԵԿՈՐՈՅՍ, ա. Հոգեկորուստ, հոգեմաշ, ոգեսպառ:

ՀՈԳԵԿՈՐՈՒՍՏ, տե՛ս ՀՈԳԵԿՈՐՈՅՍ:

ՀՈԳԵԿՐՕՆ, ա. Կրօնաւոր, կրօնաւորական:

ՀՈԳԵՂԷՆ, ա. գ. 1. Աննիւթական, անմարմին, հրեշտակ: 2. Հոգեկան, հոգեւոր:

ՀՈԳԵՄԱՇ, տե՛ս ՀՈԳԵԿՈՐՈՅՍ:

ՀՈԳԵՆԱԼ, տե՛ս ՀՈԳԻԱՆԱԼ:

ՀՈԳԵՆԻԹ, ա. Հոգեղէն:

ՀՈԳԵՆՈՒԳ, տե՛ս ՀՈԳԵՐԳՈՂ:

ՀՈԳԵՇԱՂ, ա. Ոգեշահ, հոգեւորաշահ:

ՀՈԳԵՇԱՐԺ, ա. (եկեղց.) Հոգեխաղաց:

ՀՈԳԵՇՈՐՀ, ա. Հոգեւորաշնորհ, հոգեպարգև:

ՀՈԳԵՇՈՒՆՁ, ա. Ոգեշունչ:

ՀՈԳԵՊԱՐԱՐ, տե՛ս ՀՈԳԵԶՈՒԱՐՁ:

ՀՈԳԵՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս ՀՈԳԵՇՈՐՀ:

ՀՈԳԵՊԷՍ, մ. Հոգեւորապէս, հոգեւորաբար:

ՀՈԳԵՍԷՐ, ա. Հոգիասէր, ոգեսէր, բարեպաշտ:

ՀՈԳԵՍՆՈՅՑ, ա. Հոգեսնունդ:

ՀՈԳԵՍՆՈՒՆԳ, տե՛ս ՀՈԳԵՍՆՈՅՑ:

ՀՈԳԵՐԳՈՂ, ա. (կրօն.) Քաջերգող:

ՀՈԳԵՐՈՐ, ա. 1. Հոգեղէն, հոգեկան, աստուածային: 2. Իմանալի, մտաւոր: 3. Հոգեկիր:

ՀՈԳԵՐՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՈԳԵՊԷՍ:

ՀՈԳԵՒՈՐԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԻՐ:
ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԱՆ և ՀՈ-
ԳԵՒՈՐ:
ՀՈԳԵՒՈՐԱՇԱՀ, տե՛ս ՀՈԳԵՇԱՀ:
ՀՈԳԵՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՈԳԵՊԷՍ:
ՀՈԳԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոգևորութիւն:
ՀՈԳԷԲԱՐՁ, ՀՈԳԷԲԱՐՁՈՂ, ՀՈԳԷ-
ԲԱՐՁՈՒ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:
ՀՈԳԷԳԷՇ, գ. Ուրուական (մեռած մար-
դու ստուերը):
ՀՈԳԻ, գ. 1. Ոգի, շունչ: 2. Կեանք, կեն-
դանութիւն: 3. Մարդ, անձն: 4. Հողմ:
5. Այս, սատանայ:
- ՀՈԳԻ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ՈԳԻ ԱՌՆՈՒԼ:
ՀՈԳԻԱՆԱԼ, չք. Հողեհայ:
ՀՈԳԻԱՆԻԹ, տե՛ս ՀՈԳԵՆԻԹ:
ՀՈԳԻԱՏԱԻԻՂ, ա. (կրօն.) Հոգիաքնար:
ՀՈԳԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պք. Կենդանացու-
ցանիկ:
ՀՈԳԻԱՔՆԱՐ, տե՛ս ՀՈԳԻԱՏԱԻԻՂ:
ՀՈԳԻԸՆԿԱԼ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԻՐ:
ՀՈԳՈՂ, ա. Խնամակալ, հոգածու:
ՀՈԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգացողութիւն,
հոգածութիւն, հոգաբարձութիւն:
ՀՈԳՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈԳԱՏԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀՈԼԱԹԵՒԵԱՆ, տե՛ս ԹԵՒԱՏԱՐԱՄ (1):
ՀՈԼԱՄՈՒԿ, տե՛ս ՉԻՂՁ:
ՀՈԼԱՆԵԼ, նք. Հոյանի առնել, հոլանե-
ցուցանել, մերկացուցանել, բանալ, մեր-
կել:
ՀՈԼԱՆԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՈԼԱՆԵԼ:
ՀՈԼԱՆԻ, ա. Անծաւկոյթ, բաց, գլխա-
բացեալ:
ՀՈԼԱՐԱՆ, գ. Մրցարան:
ՀՈԼԵԼ, ՀՈԼՈՆԵԼ, նք. չք. Հաւաքել,
խմբել, ժողովել:
ՀՈԼՈՎ, գ. Թաւալումն, բոլորումն, յեղ-
յեղումն, շրջան, պտոյտ:
ՀՈԼՈՎԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Տապալական:
ՀՈԼՈՎԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոլովումն,
շրջան:

ՀՈԼՈՎԵԼ, նք. 1. Գլել, գլորել, թաւալել,
թաւալեցուցանել, շրջել: 2. փխք. Փոխել,
յեղյեղել, բոլորել, գալարել:
ՀՈԼՈՎԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՈԼՈՎԵԼ:
ՀՈԼՈՎՈՒՄՆ, գ. Թաւալումն, գլորումն,
շրջան, ընթացք, յեղյեղումն:
ՀՈԼՔ, տե՛ս ՀՈՅԼՔ:
ՀՈՄ, ա. 1. Խիտ, կուռ, սեղմ, ստուար:
2. Պատարուն, խճող, լի, յաճախ, անընդ-
հատ:
ՀՈՄԱՏԵՍԱԿ, ա. Հոճեալ, խճողեալ:
ՀՈՄԵԼ (իմ), չք. 1. Խտանալ, թանձրանալ,
պնդել, ամբանալ: 2. Խճողել, յաճախել:
- ՀՈՄԵԱԼ ԲԵՐԱՆ. Թանձրալեզու:
ՀՈՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Խտութիւն, սերտու-
թիւն, լիութիւն, թանձրութիւն, պնդու-
թիւն:
ՀՈՂ, գ. 1. Երկիր, գետին: 2. Գերեզման,
չիրիմ: 3. Կալուած:
ՀՈՂԱԲԵՐ, ա. Հողածին, հողեղէն:
ՀՈՂԱԲԻՐ, բիրք, գ. Բրիչ, բաշ:
ՀՈՂԱԲԼՈՒՐ, գ. Թումբ, հողակոյտ, հո-
ղակոյտ բլուր:
ՀՈՂԱԲՈՅՍ, ա. Երկրաբոյս:
ՀՈՂԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Երկրագործ, հո-
ղապատակ, մշակ, արդիւնարար: 2. Հո-
ղագործական:
ՀՈՂԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Երկրագործական:
ՀՈՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրագործու-
թիւն, մշակութիւն:
ՀՈՂԱԴԱՐՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՀՈՂԱՆԱԼ:
ՀՈՂԱԶԱՆԳՈՒԱՄ, ա. Հողանիւթ, հո-
ղեղէն:
ՀՈՂԱԹԱԻԱԼ, ա. 1. Գետնաթաւալ: 2.
փխք. Երկրաքարչ:
ՀՈՂԱԹՈՓ, գ. Մոյկ, սանդալ, կօշիկ:
ՀՈՂԱԽՇՏԻ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԲԵԿ:
ՀՈՂԱՄԻՆ, ա. 1. Հողածնեալ, երկրածին,
մարդ: 2. Ցամաքային (կենդանի):
ՀՈՂԱՄՆԵԱԼ, տե՛ս ՀՈՂԱՄԻՆ (1):
ՀՈՂԱԿՈՅՑ, ՀՈՂԱԿՈՅՑ ԲԼՈՒՐ, տե՛ս
ՀՈՂԱԲԼՈՒՐ:

ՀՈՂԱՅԻՆ, ա. 1. Հողանիւթ, հողատե-
սակ, հողեղէն: 2. Ցամաքային:
ՀՈՂԱՆԱԼ, չբ. Հողազարձեկ:
ՀՈՂԱՆԻԻԹ, ՀՈՂԱՆԻԻԹԵԱՅ, ՀՈՂԱ-
ՆԻԻԹԵԱՆ, ա. Հողազանգուած, հողե-
ղէն, մարմնեղէն, երկրաւոր, մերանիւթ:
ՀՈՂԱՆՄԱՆ, ա. Հողատեսակ, հողային:
ՀՈՂԱՍՏԵՂԾ, ՀՈՂԱՍՏԵՂԾԵԱԼ, ՀՈ-
ՂԱՍՏԵՂԾՈՒԱԾ, ա. (կրօն.) Հողեղէն:
ՀՈՂԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Հողագործ, երկրա-
գործ:
ՀՈՂԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՀՈՂԱՆՄԱՆ:
ՀՈՂԵՂԷՆ, ա. Հողանիւթ, հողածին,
կաւեղէն, խեցեղէն, մարմնեղէն, երկ-
րաւոր:
ՀՈՂՄ, նաև ՀՈՂՄՆ, գ. Սիք, այս, շունչ,
հողմիկ:
- ՀՈՂՄՔ, տե՛ս ԴԱԼՈՒԿՆ:
ՀՈՂՄԱՔԵՐ, ա. ՀողմաՎար:
ՀՈՂՄԱԽԱՂԱՂ, ա. Հանդարտ:
ՀՈՂՄԱԽԱՌՆ, ա. Հողմային:
ՀՈՂՄԱԿՈՄ, ա. Հողմակոծեալ:
ՀՈՂՄԱԿՈՄԵԼ (իմ), չբ. Այէկոծել (հող-
մով), տատանել, տարաբերել, տազնա-
պել:
ՀՈՂՄԱԿՈՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Տատանումն,
վրդովումն:
ՀՈՂՄԱՀԱՐ, գ. Հովահար:
ՀՈՂՄԱՀՈՍ, ա. ՀողմաՎար:
ՀՈՂՄԱՅԻՆ, ա. Հողմախառն, հողմեղէն:
ՀՈՂՄԱՅՈՅՁՔ, գ. յոգն. Մրբիկ, փո-
թորիկ:
ՀՈՂՄԱՎԱՐ, ա. մ. Հողմաբեր, հողմա-
հոս:
ՀՈՂՄԵՂԷՆ, ա. Հողմային, հողեղէն:
ՀՈՂՄԻԿ, գ. Սիք (թեթև՝ մեղմ քամի):
ՀՈՂՈՒՏ, ա. Թանճրահող, հողային:
ՀՈՄԱԽՈՂ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՂ:
ՀՈՄԱԾԻՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԾԻՆ:
ՀՈՄԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԿԱ-
ՄՈՒԹԻՒՆ:
ՀՈՄԱՀԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՀԱՅՐ:

ՀՈՄԱՄԻԱԻՈՐԵԼ, տե՛ս ԶՈՒԳԱՄԻԱ-
ԻՈՐԵԼ:
ՀՈՄԱՆԱԽԱՆՁՈՐԴ, ա. Նախանձակից,
նախանձընդդէմ, հետևող:
ՀՈՄԱՆԻ, ա. գ. 1. Սեղեխ, հակատուփող:
2. նման. Համախոհ, գործակից (վատ
գործի մէջ):
ՀՈՄԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՄԱՆ:
ՀՈՄԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆ:
ՀՈՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, ՀՈՄԱՆՈՒՆԱԿԻ,
տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
ՀՈՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒ-
ՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀՈՄԱՊԱՏՈՒԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱ-
ՏՈՒԱԲԱՐ:
ՀՈՄԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏԻՉ:
ՀՈՄԱՍԵՂԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՂԱՆ:
ՀՈՄԱՍԵՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՐ:
ՀՈՄԱՍԵՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՐ:
ՀՈՄԱՍԵՍԱԿ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՍԱԿ:
ՀՈՄԱՏՈՉՄ, տե՛ս ՀԱՄԱՏՈՉՄ:
ՀՈՄԱՐԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՐԻԻՆ:
ՀՈՄԱՅԵՂ, տե՛ս ՀԱՄԱՅԵՂ:
ՀՈՄԵՐԱԿԱՆ, ա. Քերթողական, բա-
նասեղծական, հազներգական:
ՀՈՄԵՐԱՄ, տե՛ս ՀԱՄԵՐԱՄ:
ՀՈՄԻԼ, եալ, չբ. Միաբան լինել:
ՀՈՄԻՇԽԱՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԿԻՑ:
ՀՈՅՅ, գ. Ահ, երկիւղ:
ՀՈՅՅ, տե՛ս ԽՈՅ (2):
ՀՈՅԱԿԱՊ, ա. Հրաշակերտ, մեծամուր,
հռչակաւոր, փառաւոր, երևելի, ականա-
ւոր, շքեղ, գովելի, մեծանուն, անուանի:
ՀՈՅԱԿԱՊԵԱԼ, ա. Փառաւորեալ (հոյա-
կապ դարձած):
ՀՈՅԱՆՈՒՆ, ա. Քաջանուն, մեծանուն:
ՀՈՅՁ, գ. Խիժ, կռիւղ:
ՀՈՅՔ, տե՛ս ԲՈՅԼ:
- ՀՈՅԼ Ի ՀՈՅԼ, մ. Գունդադունդ:
ՀՈՅՅ, ա. 1. Նոճ, խիտ: 2. Ողորկ, հարթ:
ՀՈՍ, մանաւանդ՝ ՀՈՍՔ, գ. Հոսումն, հո-
սութիւն, հոսանք:

ՀՈՍԱՆԱՀՈՒՈՎԱՇՇԱՐԺ, ա. Յորդախա-
ղաց:
ՀՈՍԱՆՈՒՏ, ա. 1. Հեղուկ, լոյծ, ծորուն:
2. Յորդահոս: 3. նման. Անցաւոր:
ՀՈՍԱՆՔ, գ. Հոսք, հոսումն, ուղիք,
յորձան:
ՀՈՍԵԼ¹, նբ. 1. Հոսեցուցանել, ծորե-
ցուցանել, բղխեցուցանել, հեղուկ, ցրել,
ցրուել, ցնդել: 2. Գահավէժ առնել, զըն-
կենուկ, թօթափել, կործանել, թափել:
ՀՈՍԵԼ², չբ. 1. Ծորել, բղխել, յորդել,
իջանել, վայրաբերել: 2. Յարձակել, գրոհ
տալ, անկանել:
ՀՈՍԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՈՍԵԼ:
ՀՈՍԻՉ, տե՛ս ՀԵԾԱՆՈՅ:
ՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, ՀՈՍՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՈՍ(Ք):
ՀՈՎ, ա. 1. Զով, ցուրտ, ցողազին: 2. գ.
Հովուութիւն, զովութիւն: 3. Հովանոց,
ամարանոց:
ՀՈՎԱՐԵՐ, տե՛ս ՀՈՎԱՇՇՈՒՆՉ:
ՀՈՎԱՀԱՐ, տե՛ս ՀՈՂՄՈՀԱՐ:
ՀՈՎԱՀԱՐԵԼ, նբ. Հովիկ, զովացուցանել:
ՀՈՎԱՅ, ձ. Ո՛վ, վա՛յ, աւա՛ղ:
ՀՈՎԱՆԱԳՐԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՒԵՐԱԳՐԵԼ:
ՀՈՎԱՆԱԼ, չբ. Զովանալ, ցրտանալ,
պաղել:
ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ, չբ. Հովանի լինել՝ ունել,
հովանոցանալ, փխբ. հովանաւորել,
պահպանել, պաշտպանել:
ՀՈՎԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Հովանուտ: 2. փխբ.
Պաշտպան:
ՀՈՎԱՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ:
ՀՈՎԱՆԻ, գ. 1. Ստուեր, շուք: 2. Հովա-
նոց: 3. փխբ. Խնամարկութիւն, պաշտ-
պանութիւն:
- ՀՈՎԱՆԻ ԼԻՆԵԼ կամ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս
ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ:
ՀՈՎԱՆՈՅ, գ. 1. Հովանոցակ, ծածկոց,
ծածկոյթ: 2. Ամարանոց:
ՀՈՎԱՆՈՅԱԿ, տե՛ս ՀՈՎԱՆՈՅ (1):
ՀՈՎԱՆՈՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ:
ՀՈՎԱՆՈՒՏ, տե՛ս ՀՈՎԱՆԱՒՈՐ (1):

ՀՈՎԱՇՇՈՒՆՉ, ա. Հովաբեր, զովացուցիչ:
ՀՈՎԱՍՈՒՆ, ա. Հով, զով:
ՀՈՎԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զովացուցանել,
ցրտացուցանել:
ՀՈՎԵԼ, տե՛ս ՀՈՎԱՀԱՐԵԼ:
ՀՈՎԻՏ, գ. 1. Զորադաշտակ, լեռնադաշտ:
2. նման. Գող, ծոց, ընդունարան:
ՀՈՎԻԻ, ա. գ. 1. Խաշնարած, խաշնա-
դարման, խաշնարօտ, հօտարած: 2. փխբ.
Առաջնորդ:
ՀՈՎՈՒԱԿԱՆ, ա. 1. Հովուաւոր: 2.
(եկեղց.) Առաջնորդական, եպիսկոպո-
սական:
ՀՈՎՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՎՈՒՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀՈՎՈՒԱԿԻՅ, ա. Եպիսկոպոսակից:
ՀՈՎՈՒԱՆՈՅ, գ. 1. Փարախ: 2. Եպիսկո-
պոսարան, եպիսկոպոսանոց:
ՀՈՎՈՒԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) 1. Հօտապետ:
2. Քահանայապետ, եպիսկոպոսապետ:
ՀՈՎՈՒԱՒՈՐ, տե՛ս ՀՈՎՈՒԱԿԱՆ:
ՀՈՎՈՒԵԼ, նբ. 1. Արածել, տածել, դար-
մանել: 2. փխբ. Առաջնորդել, կառա-
վարել:
ՀՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Զովութիւն, ցրտու-
թիւն:
ՀՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Հովուականութիւն,
առաջնորդութիւն:
ՀՈՎՏԱԳՈՅՆ, ա. Յածագոյն, խոնարհա-
գոյն, գոգեալ (տեղի մասին):
ՀՈՎՏԱՁԵԻ, ա. Սարահարթ:
ՀՈՎՏԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հովտութիւն:
ՀՈՎՏԱՆԱԼ, չբ. Գողանալ:
ՀՈՎՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՎՏԱՁԵՒՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀՈՎՓԱԼ, տե՛ս ՀԱԻՓԱԼ:
ՀՈՏ, գ. փխբ. Նշանակ, նշմարանք:
- ՀՈՏ ԱՆՈՅՇ՝ ԱՆՈՒՇԻՅ՝ ԱՆՈՒՇՈՒ-
ԹԵԱՆ. Անուշանոցութիւն:
- ՀՈՏ ՀԱՆԵԼ. Հոտոտել:
- ՀՈՏ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Բուրիլ:
ՀՈՏԱՐԱՆ, տե՛ս ԲՈՒՐԱՍՏԱՆ (1):

ՀՈՏԵԼ¹, նր. Նեխել, փտել:
ՀՈՏԵԼ² (իմ), չբ. Նեխել, փտել, ժողիել:
ՀՈՏՈՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ:
ՀՈՏՈՏԵԼ, նր. չբ. 1. Հոտ հանել: 2. Մեր-
ձենալ:
ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ, գ. Հոտոտաւորութիւն,
հոտոտելութիւն, հոտոտիչք, ունգուչք,
ոււնչք, քիթ:
ՀՈՏՈՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ:
ՀՈՏՈՏԻՉՔ, տե՛ս ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ:
ՀՈՐ¹, գ. Խոր, գուբ, ջրհոր, փոս:
ՀՈՐԱՆ, տե՛ս ՀՕՐԱՆ:
ՀՈՐԴԱՆ ՏԱԼ. Խաղացուցանել, վարել:
ՀՈՐԴԵԼ, նր. Բանալ, դիւբել, ճանապարհ
առնել:
ՀՈՐՄԱՅ, գ. Մանեակ, քայո:
ՀՈՒԺԿՈՒ, ա. Ուժեղ, ուժեղակ, կորովի,
զօրաւոր, հզօր, երևելի, հոյակապ:
ՀՈՒՂ ԿԱՀԱՐ, ՀՈՒՂ ԿԱՀԱՐՈՒ, տե՛ս
ՀԷՆ (1):
ՀՈՒՂ ԿԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւազակու-
թիւն:
ՀՈՒՄ, ա. 1. Անխաբչ, տհաս, խակ: 2.
փխբ. Տմարդի, անազորոյն, անգուլթ:
ՀՈՒՆ, գ. 1. Անցք: 2. ա. Ծանծաղ, ծան-
ծաղուտ:
ՀՈՒՆ Դ, գ. Ունդ, սերմն, արմտի:
ՀՈՒՆԶՔ, գ. 1. Արմտիք (հնձելու): 2.
Ամառն (հնձելու ժամանակը):
ՀՈՒՆԶՔ, գ. Հնչիւն, հնչումն:
ՀՈՒՊ, ա. 1. Մօտաւոր, մօտակայ, մերձա-
ւոր, առընթերակայ: 2. Հաղորդ, կցորդ,
նման: 3. նխգ. Մերձ, մօտ: 4. նխգ. Դէպ:
5. մ. Ի հարոյ, ընդ հուպ, հուպ ընդ հուպ,
ի մօտոյ, անդէն առ նմին, իսկոյն, մերձ
ընդ մերձ, հետըզհետէ, անընդմիջաբար:
- ԸՆԴ ՀՈՒՊ, Ի ՀՊՈՅ, տե՛ս ՀՈՒՊ (5):
- ՀՈՒՊ ԱՌ ՀՈՒՊ, ՀՈՒՊ ԸՆԴ ՀՈՒՊ, մ.
1. տե՛ս ՀՈՒՊ (5): 2. Մօտ առ միմեանս,
կից:
- ՀՈՒՊ ԼԻՆԵԼ. Մերձ լինել, մերձենալ,
մօտենալ:

ՀՈՒՍԿ, ա. մ. Յտին, վերջին:
ՀՈՒՐ, գ. 1. Կրակ, հրատ, խարոյկ, ջահ,
բոց: 2. փխբ. Ցանկութիւն: 3. փխբ. Տենդ:
4. ա. Հրեղէն:
- ՀՈՒՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՎԱՌԵԼ,
ՀՐՈՎ ԴԱՏԵԼ. Հրձիգ առնել, հրկիզել,
կիզուլ, այրել, բորբոքել, տոչորել:
ՀՈՒՐԸՆԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԸՆԿԵ-
ՑՈՒԹԻՒՆ:
ՀՊԱԲԱՐ, մ. Մերձաւորաբար, մերձաւո-
րապէս:
ՀՊԱԳՈՅՆ, ա. 1. Մօտագոյն: 2. Ընտա-
նեղոյն:
ՀՊԱՏԱԿ, ա. 1. Ի ներքոյ անկեալ, իշխա-
նաւոր, իշխեցեալ, ստորակայ: 2. Հնա-
զանդ, հլու: 3. Փոյթ:
- ՀՊԱՏԱԿ ԿԱԼ, տե՛ս ՀՊԱՏԱԿԵԼ:
ՀՊԱՏԱԿԱԲԱՐ, մ. Խնամով:
ՀՊԱՏԱԿԱՆՔ, գ. Մտադրութիւն, խնա-
մարկութիւն, հպատակութիւն, հպատա-
կումն:
ՀՊԱՏԱԿԵԼ, չբ. 1. Հպատակ կալ, հնա-
զանդել: 2. Արբանեկել, պաշտել, հոգալ,
փոյթ առնել:
ՀՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հնազանդութիւն,
հլութիւն: 2. տե՛ս ՀՊԱՏԱԿԱՆՔ (2):
ՀՊԱՏԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՊԱՏԱԿԱՆՔ (2):
ՀՊԱՏԱԿՕՐԷՆ, մ. Հպատակաբար (հպա-
տակի նման):
ՀՊԱՐՏ, ա. 1. Ամբարտաւան, բարձրա-
միտ, բարձրայօն, մեծամիտ, փառաւէր,
արհամարհոտ: 2. Ամբարտաւանական:
ՀՊԱՐՏԱԲԱՐ, մ. Հպարտագոյնս:
ՀՊԱՐՏԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՀՊԱՐՏԱԲԱՐ:
ՀՊԱՐՏԱԽՈՂ, ա. Բարձրամիտ, մեծամիտ,
հպարտասիրտ, հպարտ:
ՀՊԱՐՏԱՆԱԼ, չբ. Փքանալ, ամբարտա-
ւանել, գոռողանալ, բարձրամտել, պար-
ծել, պանծանալ, ամբարհաւաճել, մեծա-
բանել:
ՀՊԱՐՏԱՆՔ, գ. Հպարտութիւն, սնա-
պարծութիւն:

Հ ՊԱՐՏԱՍԻՐՏ, տե՛ս Հ ՊԱՐՏԱԽՈՂ:
Հ ՊԱՐՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փբացուցանել:
Հ ՊԱՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս Հ ՊԱՐՏԱՆԱԼ:
Հ ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հպարտանք, ամբարտաւանութիւն, բարձրամտութիւն, գոռոզութիւն, փքանք, յանդգնութիւն, ամբարհաւաճութիւն, փառասիրութիւն:
Հ ՊԱՒՈՐ, ա. Մօտաւոր, մերձաւոր, առաջիկայ:
Հ ՊԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս Հ ՊԱԳՈՅՆ:
Հ ՊԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս Հ ՊԵԼ² (իմ):
Հ ՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հպուլթիւն, հըպուլմն, մերձաւորութիւն: 2. Շօշափումն: Հ ՊԵԼ¹, տե՛ս Հ ՊԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:
Հ ՊԵԼ² (իմ), չբ. 1. Հուպ լինել, հպաւորել, մատչել, մերձենալ, մօտենալ, շօշափել, յարել: 2. Զուգաւորել: 3. Վարել:
Հ ՊԵԼԻՔ, Հ ՊԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Շօշափելիք: Հ ՊԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հպել, մերձեցուցանել, յարել, յարմարել:
Հ ՊՈՒԹԻՒՆ, Հ ՊՈՒՄՆ, տե՛ս Հ ՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
Հ ՊՏԱՆՔ, գ. Հտպտանք, սեթեկթ, պլչրանք, պչրութիւն:
Հ ՊՏԵԼ (իմ), չբ. 1. Պաճուճել, պճնել: 2. Խենեշանալ:
ՀՌԵՏՈՐ, գ. Ծարտասան, ճարտարախօս:
ՀՌԵՏՈՐԱԲԱՆ, ա. Ծարտարախօս:
ՀՌԵՏՈՐԱԿԱՆ, ա. Ծարտասանական:
ՀՌԵՏՈՐԱՅՔ, գ. յոգն. Հռետորք, ճարտասանք:
ՀՌԵՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծարտասանութիւն:
ՀՌԻԿ ԳԱԼ, տե՛ս ՀՌԻ ԳԱԼ:
ՀՌԻՏՈՐԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՌԵՏՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀՌՈԳ, գ. Թոշակ, ոտճիկ (սպրուստի փող):
ՀՌՈՄԱՅԻՆ, մ. Հռոմբէն, հռոմէարէն, դաղմտեղէն:
ՀՌՈՄԵՐԷՆ, ՀՌՈՄԷԱՐԷՆ, տե՛ս ՀՌՈՄԱՅԻՆ:

ՀՌՁԱԿ, գ. Համբաւ, բարեհամբաւութիւն, ազդ:
- ՀՌՁԱԿ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՌՁԱԿԵԼ:
ՀՌՁԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Մեծահնչակ:
ՀՌՁԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՌՁԱԿԱՒՈՐ:
ՀՌՁԱԿԱՀԱՆ ԴԵՍ, ա. Մեծաշուք:
ՀՌՁԱԿԱՆՈՒՆ, ա. Մեծանուն, անուանի:
ՀՌՁԱԿԱՏԵՍ, ա. Երեւելի (մարգարէ):
ՀՌՁԱԿԱՒՈՐ, ա. Հոչակելի, անուանի, երեւելի, ականաւոր, նշանաւոր, հոյակապ:
ՀՌՁԱԿԱՒՈՐԵԱԼ, ա. Հոչակեալ, հոչակաւոր:
ՀՌՁԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոչակութիւն, հոչակ:
ՀՌՁԱԿԵԼ, նբ. Հոչակ հարկանել, հոչակեցուցանել, բարեհամբաւել, հրապարակել, հանդիսացուցանել, յայտ առնել, բարոզել:
ՀՌՁԱԿԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՌՁԱԿԵԼ:
ՀՌՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՌՁԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀՍԿԱԶՆ, տե՛ս ՀՍԿԱՅԱԶՆ:
ՀՍԿԱՅ, տե՛ս ՍԿԱՅ:
ՀՍԿԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ՍԿԱՅԱԲԱՐ:
ՀՍԿԱՅԱԶՆ, ՀՍԿԱՅԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՍԿԱՅԱԶՆ:
ՀՍԿԱՅԱԶԵԻ, ա. Յաղթանդամ, վիթխարի:
ՀՍԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՀՍԿԵԼ, տե՛ս ՍԿԵԼ¹:
ՀՍԿԵՅՈՂ, ՀՍԿՈՂ, ա. Հսկուն, արթուն, զգաստ, տքնական:
ՀՍԿՈՒԹԻՒՆ, ՀՍԿՈՒՄՆ, գ. Արթնութիւն, տքնութիւն:
ՀՍԿՈՒՆ, տե՛ս ՀՍԿԵՅՈՂ:
ՀՏՊԻՏ, ա. 1. Միմոս, խեղակատակ, ծաղրածո: 2. Խենէշ, մեղի, դերափոփոխ:
ՀՏՊՏԱՆՔ, տե՛ս Հ ՊՏԱՆՔ:
ՀՏՊՏԵԼ (իմ), տե՛ս Հ ՊՏԵԼ (իմ):
ՀՐԱԲԵՐ, ա. Կրակաբեր:

ՀՐԱԲԵՐԱՆ, աս. Հրաշունչ:
ՀՐԱԲԵՐՁ, աս. Հրեղէն:
ՀՐԱԲԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեղինութիւն:
ՀՐԱԲՐՐԲՈՒՔ, աս. Հրատարորբք, բոցա-
վառեալ:
ՀՐԱԲՈՒՂԽ, աս. Հրահոս, հրահոսան:
ՀՐԱԲՈՒՆ, աս. 1. Հրանիւթ, լուսեղէն,
հրածնունդ, հրեշտակային: 2. Աստու-
ծային:
ՀՐԱԲՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԲՈՒՆ (1):
ՀՐԱԳՈՅՆ, աս. Բոցագոյն, հրաշէկ, հրա-
դիմական:
ՀՐԱԴԷՁ, աս. Բոցադէզ:
ՀՐԱԴԻՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԳՈՅՆ:
ՀՐԱԶԱՐԴ, աս. Հրախառն:
ՀՐԱԶԳԵՍՏ, աս. Հրատեսակ, հրատեսիլ,
հրակերպ:
ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆ, աս. Բացասական, հրա-
ժարելի, արգելիչ:
ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՀՐԱԺԱ-
ՐԱԿԱՆԱՊԷՍ:
ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Հրաժարակա-
նաբար, բացասաբար:
ՀՐԱԺԱՐԵԼԷՂ, տե՛ս 1. ՀՐԱԺԱՐԵՑՈՒՑԱՆ-
ՆԵԼ: 2 Ի ՀՐԱԺԵՇՏ ԿԱՅՈՒՑԱՆՆԵԼ:
ՀՐԱԺԱՐԵԼՁ, չբ. 1. Հեռանալ, հեռաւո-
րել, հրաժեշտ առնուլ՝ լինել, ի բաց գնալ,
ի բաց ելանել, ի բաց կալ, ձեռնթափ լի-
նել, յետս կալ, չառնուլ յանձն, մերժել,
մեկնել: 2. Վախճանել, մեռանել, մեկնել
յաշխարհէ:
ՀՐԱԺԱՐԵԼԻ, աս. Հրաժարական (ոչ յօ-
ժարելի):
ՀՐԱԺԱՐԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱԺԱ-
ՐՈՒՄՆ:
ՀՐԱԺԱՐՈՒՄՆ, գ. Հրաժարութիւն, հրա-
ժարեցութիւն, հրաժեշտ, արգելումն:
- ՀՐԱԺԱՐՈՒՄՆ ՅԱՇԽԱՐՀԷ. Մահ:
ՀՐԱԺԵՇՏ, գ. 1. Հրաժարումն, արգե-
լումն: 2. Բացասութիւն, բացասումն:
3. Ազատութիւն: 4. Մեկնումն: 5. Մահ:
- ՀՐԱԺԵՇՏ ԱՌՆՈՒՎ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս

ՀՐԱԺԱՐԵԼՁ (1):
- Ի ՀՐԱԺԵՇՏ ԿԱՅՈՒՑԱՆՆԵԼ. Հրաժա-
րել, յուզարկել:
ՀՐԱԼԻՑ, աս. 1. Հրատալից, կրակալից,
հրախառն: 2. Հրագոյն, հրակերպ:
ՀՐԱԽԱՌՆ, ՀՐԱԽԱՌՆԵԱԼ, աս. Հրա-
տախառն, հրալից, հրակերպ:
ՀՐԱԾԻՒՆ, աս. Փայլակնացայտ, հրացայտ,
հրալից, հրեղէն:
ՀՐԱԾՆՈՒՆ Դ, աս. Հրածին, հրաբուն,
հրեղէն:
ՀՐԱԾՈՐԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՀՈՍԱՆ:
ՀՐԱԿԱՅՄԱԿ, աս. Բոցալէզ, հրափայլ:
ՀՐԱԿԵՐՊ, աս. 1. Հրատեսիլ, հրեղէն:
2. գ. Հրեշտակք:
ՀՐԱԿԵՐՊԵԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԿԵՐՊ:
ՀՐԱԿԷՁ, աս. Հրակիզանող:
- ՀՐԱԿԷՁ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱԿԷՁ
ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:
ՀՐԱԿԻԶԱՆՈՂ, տե՛ս ՀՐԱԿԷՁ:
ՀՐԱԿԻԶԵԼ, տե՛ս ՀՐԱԿԻԶԵԼ:
ՀՐԱԿԻԶՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱԿԻԶՈՒԹԻՒՆ:
ՀՐԱԿԻԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԱԿԻԶՈՒՄՆ:
ՀՐԱԿԻՐ, աս. Կրակաբեր:
ՀՐԱՀԱՆԳ, մանաւանդ՝ ՀՐԱՀԱՆԳՔ, գ.
1. Կրթութիւն, կրթականութիւն, վարժք,
ուսումն, մրցանք, փորձ, հանդէս: 2.
Մրցարան, վարժարան: 3. Չափաւորու-
թիւն, կարգաւորութիւն: 4. աս. Կիրթ,
կրթական, կարգաւոր:
ՀՐԱՀԱՆԳԱՊԵՏ, գ. Վարժապետ, վար-
դապետ:
ՀՐԱՀԱՆԳԵԼ, նբ. Կրթել, վարժել, մար-
զել, դաստիարակել, ուսուցանել, խրա-
տել, կարգաւորել:
ՀՐԱՀԱՆԳԻՁ, ՀՐԱՀԱՆԳՈՂ, աս. Կրթակ:
ՀՐԱՀՈՍ, տե՛ս ՀՐԱՀՈՍԱՆ:
ՀՐԱՀՈՍԱԿ, տե՛ս ՀՐԱՍԱԿ:
ՀՐԱՀՈՍԱԿ, աս. Հրահոս, հրածորան,
հրաբուխ:
ՀՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ:
ՀՐԱԶԵԼ, աս. Հրատեսիլ, հրատեսակ,

Հրակերպ, հրեղէն, լուսափայլ, լուսա-
ճաճանչ:
ՀՐԱՄԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՆ:
ՀՐԱՄԱՅԵԼ, նբ. 1. Հրաման՝ պատուէր
տալ, պատուիրել: 2. Կարգաւորել, տըն-
տեսել, կարգել, սահմանել: 3. Թոյլ տալ:
ՀՐԱՄԱՆ, գ. 1. Պատուէր, պատուիրան,
պատգամ, կարգաւորութիւն, վճիռ, որո-
շողութիւն, հրովարտակ: 2. Թոյլտու-
թիւն:
- ՀՐԱՄԱՆՔ. Ճակատազիր, բախտ:
- ՀՐԱՄԱՆ ԴՆԵԼ՝ ՏԱԼ. 1. Հրամայել:
2. Թոյլ տալ:
ՀՐԱՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Իշխանաբար, տիրա-
բար, ճոխաբար:
ՀՐԱՄԱՆԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐ-
ԾԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ:
ՀՐԱՄԱՆԱԲԵՐ, ա. գ. Պատգամաբեր,
պատգամաւոր, մարգարէ:
ՀՐԱՄԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. Հրաման դնել,
հրամայել, սահմանել:
ՀՐԱՄԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրինադրու-
թիւն, սահմանադրութիւն, հրաման,
պատգամ:
ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՆ, ա. Հրամայական, տի-
րական:
ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՏԱՐ, ա. Պատուիրանա-
պահ, օրինապահ:
ՀՐԱՄԱՆԱՀԱՆ, ա. Հրամանատու:
ՀՐԱՄԱՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուիրա-
նազանցութիւն:
ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐ, գ. Հրամանատու, տէր,
իշխան, հազարապետ, բղեաշխ, կուսակալ:
ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրամանա-
տրութիւն:
ՀՐԱՄԱՆՏԷՐ, ա. Գլխաւոր (հրամանի
տէր):
ՀՐԱՄԱՆԱՏՈՒ, ա. գ. Կարգաւորիչ,
օրինադիր:
ՀՐԱՄԱՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաման,
պատուիրան, հրամանատրութիւն, կար-
գաւորութիւն:

ՀՐԱՄԱՆԱՏՐԵԼ, նբ. Հրաման տալ,
կարգաւորել, օրինադրել:
ՀՐԱՄԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱՄԱ-
ՆԱՏՈՒԹԻՒՆ և ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀՐԱՄԱՆԱՒՐԵԼ, նբ. Օրինադրել:
ՀՐԱՅԻՆ, ա. Հրաւոր, հրեղէն, ջերմ:
ՀՐԱՅՐԵԱՑՔ, գ. Հրայրեցութիւն, հրկի-
զութիւն, հրձգութիւն, հրդեհ:
ՀՐԱՅՐԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱՅՐԵԱՑՔ:
ՀՐԱՅՐՔ, գ. Տնչանք (բուռն ցանկու-
թիւն):
ՀՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Կայծականալ: 2. փխբ.
Վառել, բորբոքել:
ՀՐԱՆԻԹ, ա. 1. Հրեղէն, բոցեղէն, լու-
սեղէն: 2. գ. Հրեշտակ:
ՀՐԱՆԻԹԱԿԱՆ, ՀՐԱՆԻԹԵԱՅ, ա. 1.
Հրանիւթ, հրեղէն: 2. Հրեշտակային:
ՀՐԱՆՇՈՅԼ, ա. Հրափայլ, հրացայտ:
ՀՐԱՆՈՒՏ, ա. Հրեղէն, լուսեղէն:
ՀՐԱՇ, տե՛ս ՀՐԱՇՔ:
- ՀՐԱՇ ԱՌ ՀՐԱՇ, մ. Հրաշափառապէս:
ՀՐԱՇԱԳԵՂ, ա. Գեղեցկահարաշ, սքան-
չելագեղ, հրաշատեսիլ, չքնաղ:
ՀՐԱՇԱԳՈՐԾ, ա. 1. Սքանչելագործ,
նշանագործ: 2. Զարմանալի, զարմա-
ցուցիչ, հոյակապ:
ՀՐԱՇԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Սքանչելագոր-
ծել: 2. Հրաշակիրտել:
ՀՐԱՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սքանչե-
լագործութիւն: 2. Սքանչելիք: 3. Հրա-
շակիրտութիւն (հրաշալի շինուածք՝ կեր-
տուածք):
ՀՐԱՇԱԴԵՏ, ա. գ. Նշանադէտ:
ՀՐԱՇԱԴԵՏԱԿ, ա. Սքանչելատեսիլ:
ՀՐԱՇԱԶԱՆ, ա. Զարմանազան, սքան-
չելի, սխրալի, ահաւոր:
ՀՐԱՇԱԶԱՆԱՊԵՍ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՊԷՍ:
ՀՐԱՇԱԶԱՐԴ, ա. Գերափայլ, չքնաղ,
գեղազարդ, վստամ, սքանչելի:
ՀՐԱՇԱԼԻ, ա. Հրաշական, սքանչելի,
սխրալի, աննման, վստամ:

ՀՐԱՇԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՒԻ:
ՀՐԱՇԱԿԱՌՈՅՑ, տե՛ս ՀՐԱՇԱԿԵՐՏ:
ՀՐԱՇԱԿԵՐՏ, ա. 1. Հրաշակառոյց, նշա-
նակերտ, հրաշալի, հրաշափառ, վսամ:
2. գ. Հրաշակերտութիւն:
ՀՐԱՇԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՇԱԳՈՐԾԵԼ
(2):
ՀՐԱՇԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱՇԱ-
ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (3):
ՀՐԱՇԱՃԱՃԱՆՁ, ա. Ճամանչագեղ:
ՀՐԱՇԱՆԱԶԵԼԻ, ա. Պարկեշտագեղ,
սքանչելաշուք:
ՀՐԱՇԱՆԱԼ, չք. Սքանչանալ, հիանալ:
ՀՐԱՇԱՆՇԱՆ, ա. Երեկի, ակնաւոր:
ՀՐԱՇԱՆՈՐՈՔ, ա. մ. Նորանշան, նոր-
օրինակ:
ՀՐԱՇԱՆՈՒՆ, ա. Մեծանուն, հռչա-
կաւոր:
ՀՐԱՇԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհաշուք:
ՀՐԱՇԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Պայծառահրաշ:
ՀՐԱՇԱՊԱՏԻՒ, ա. Գերապատիւ, մեծա-
շուք:
ՀՐԱՇԱՊԷՍ, մ. Սքանչելապէս:
ՀՐԱՇԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԼ:
ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԼ, ա. Հրաշատեսակ, հրաշա-
տեսիկ, հրաշագեղ:
ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԼ:
ՀՐԱՇԱՐՓԻ, ա. Լուսապայծառ, գեղեց-
կափայլ:
ՀՐԱՇԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պք. Սքանչացուցա-
նել, հիացուցանել:
ՀՐԱՇԱԻՈՐ, ՀՐԱՇԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Հրա-
շալի, հրաշական, նորահրաշ:
ՀՐԱՇԱՓՈՅԸ, ա. Գերափայլ, գերա-
պայծառ:
ՀՐԱՇԱՓՈՅԸՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերապայծա-
ռութիւն:
ՀՐԱՇԱՓՈՒ, ա. Գերահրաշ, գերափառ:
ՀՐԱՇԱՓՈՒՌԱՐԱՐ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՓՈՒ-
ՌԱՊԷՍ:
ՀՐԱՇԱՓՈՒՌԱԳՈՅՆ, ա. Գերափառա-
գոյն, գերապանծ:

ՀՐԱՇԱՓՈՒՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՓՈՒ:
ՀՐԱՇԱՓՈՒՊԷՍ, մ. Հրաշափառաբար,
գերահրաշապէս:
ՀՐԱՇԱՓՈՒՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գերապան-
ծութիւն: 2. Հրաշք:
ՀՐԱՇԷԿ, ա. Հրագոյն, հրաբորբոք:
ՀՐԱՇՈՒԹԻՒՆ, ՀՐԱՇՈՒՄՆ, գ. 1. Հիա-
ցումն: 2. Հրաշք:
ՀՐԱՇՈՒՆՁ, ա. 1. Բոցաշունչ, հրաբե-
րան: 2. փխր. Բուռն, յարուռն:
ՀՐԱՇՈՒՆՔ, տե՛ս ՀՐԱՇՔ:
ՀՐԱՇՔ, գ. 1. Սքանչելիք, սքանչելա-
գործութիւն, նշան: 2. Հրէշք:
ՀՐԱՇՕՐԷՆ, ա. մ. Հրաշալի, հրաշապէս:
ՀՐԱՉԵԱՅ, ա. Բոցակնադոյն, հրատեսիլ:
ՀՐԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԿՐԱԿԱՊԱՇՏ:
ՀՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՐԱԿԱՊԱՇ-
ՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀՐԱՊԱՐ, գ. Փոկ (կաշուէ չուան):
ՀՐԱՊԱՐԱԿ, գ. 1. Ասպարէզ, հանդիսա-
րան, վաճառանոց, պողոտայ, փողոցա-
մէջ: 2. Ատեան, դիւան, դահլիճ: 3. Ամ-
բոխ:
- ՀՐԱՊԱՐԱԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱ-
ՐԱԿԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱՐԱ-
ՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՏԵ-
ՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱ-
ԿԱԻ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ, ա. մ. 1. Հրապա-
րակեալ: 2. Հրապարակաւ:
- ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ. 1. Հրա-
պարակախօս առնել, հրապարակել, հրո-
չակել: 2. Նշաւակել:
- Ի ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ, ա. 1. Ատեանախօս:
2. Ատեանական, հանդիսական:
- ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱ-
ՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ (1):

- ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԿՈՅՏ, ա. Համագուցող, միահամուռ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԶԵԻ, ա. Հրապարակատես:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՅԱՅՏ, ա. մ. Հրապարակագոյժ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԼԻ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ, ա. Հրապարակեալ, հանդիսական:
- ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ ԱՌՆԵԼ. Հրապարակել, յայտնել, հանդիսացուցանել, հրապարակացոյց առնել:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍԻԼ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ ԱՌՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հռչակութիւն:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՅՈՅՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ ԱՌՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԼԻ, մ. Հրապարակապէս, հրապարակաբար, հանդիսապէս:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՔԱՐՈՋ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԵԼ, նբ. Հրապարակ առնել, հրապարակայայտ առնել, յայտնի առնել, հրապարակագոյժ առնել, յայտնել, հրռչակել, նշաւակել:
ՀՐԱՊՈՅՐՔ, գ. Հրապուրանք, հրապուրումն, յորդոր, թելադրութիւն, շողքորթութիւն:
ՀՐԱՊՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Հրապուրիչ, պատրողական:
ՀՐԱՊՈՒՐԱՆՔ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՅՐՔ:
ՀՐԱՊՈՒՐԵԼ, նբ. Հրապուրեցուցանել, յորդորել, հաւանեցուցանել, թելադրել, դրդել:
ՀՐԱՊՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՒՐԵԼ:
ՀՐԱՊՈՒՐԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՒՐԻՉ:
ՀՐԱՊՈՒՐԻՉ, ա. Հրապուրեցուցիչ, դըր-

դիչ, սաղորիչ, հաւանեցուցիչ:
ՀՐԱՊՈՒՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՒՐԱՆՔ:
ՀՐԱՍԱԽ, տե՛ս ԽՐԱՍԱԽ:
ՀՐԱՏՂ, գ. 1. Հուր, խարոյկ: 2. նման. Տապ, տե՛նդ (մարմնի տաքութիւն):
ՀՐԱՏՂ, գ. (աստղգ.) Հրաւոր, Մառեխ, Արէս (Մարս):
ՀՐԱՏԱՌՐՐՈՒՔ, տե՛ս ՀՐԱՌՐՐՈՒՔ:
ՀՐԱՏԱՒԻՑ, տե՛ս ՀՐԱՒԻՑ:
ՀՐԱՏԱԽԱՌՆ, տե՛ս ՀՐԱԽԱՌՆ:
ՀՐԱՏԱԿԱՆ, ա. Հրայիւն, հրանուտ, տապաղիւն:
ՀՐԱՏԱՐԱԿԱՒՈՐ, ա. Հռչակաւոր:
ՀՐԱՏԱՐԱԿԵԼ, նբ. Հռչակել, քարոզել, հրապարակել, հանդիսացուցանել:
ՀՐԱՏԱՐԱԿՕՐԷՆ, մ. Հանդիսապէս:
ՀՐԱՏԵՍ, տե՛ս ՀՐԱՏԵՍԱԿ:
ՀՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Հրատեսիլ, հրագոյն, հրախառն, հրաւորագոյն:
ՀՐԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեղինութիւն:
ՀՐԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՀՐԱՏԵՍԱԿ:
ՀՐԱՅԱՅՏ, ա. Հրանշոյլ, հրացան:
ՀՐԱՅԱՆ, ա. Հրացայտ, շանթաձիգ, հրընկէց:
- ՀՐԱՅԱՆ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ կամ ՇԱՆԹ. Կայծակն:
ՀՐԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հրընկեցութիւն, հրձգութիւն: 2. Շանթ, կայծակն:
ՀՐԱԻԷՐ, գ. Կոչ, կոչումն, հրաւիրան, հրաւիրումն:
- ՀՐԱԻԷՐ ՏԱԼ, տե՛ս ՀՐԱԻԻՐԵԼ:
ՀՐԱԻԻՐԱԿ, ա. գ. Հրաւիրատու:
ՀՐԱԻԻՐԱԿԱՆ, ա. 1. Հրաւիրողական: 2. գ. Հիր: 3. Հրաւիրան, տե՛ս ՀՐԱԻԷՐ:
ՀՐԱԻԻՐԱՏՈՒ, տե՛ս ՀՐԱԻԻՐԱԿ:
ՀՐԱԻԻՐԵԼ, նբ. Հրաւէր տալ, կոչել:
ՀՐԱԻԻՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԻԻՐԱԿԱՆ:
ՀՐԱԻԻՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԱԻԷՐ:
ՀՐԱԻՈՐ, ա. 1. Հրայիւն: 2. գ. տե՛ս ՀՐԱՏՂ:
ՀՐԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀՐԱՏԵՍԱԿ:

ՀՐԱՓԱՅԼ, ւ. Բոցափայլ:
ՀՐԴԵՀ, գ. Հուր, հրատ, հրձգութիւն,
հրկիզութիւն, հրընկեցութիւն:
ՀՐԴԵՀԱԿԱՆ, ւ. Հրդեհիչ:
ՀՐԴԵՀԱԿԷԶ ԼԻՆԵԼ. Հրկէզ՝ հրակէզ
լինել:
ՀՐԴԵՀԵԼ, նբ. Հրկէզ առնել, հրկիզել,
փաղաղել:
ՀՐԴԵՀԻԶ, տե՛ս ՀՐԴԵՀԱԿԱՆ:
ՀՐԴԵՀՆՈՒԹԻՒՆ, ՀՐԴԵՀՆՈՒՄՆ, գ. Հրկի-
զումն, հրկիզութիւն, հրդեհ:
ՀՐԵՂԷՆ, ւ. 1. Հրաբուն, հրանիւթ,
հրանուտ, հրատեսակ, հրային: 2. գ.
յոգն. Հրեշտակք:
ՀՐԵՂԻՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
ՆԱԼ:
ՀՐԵՂԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաբերձութիւն,
հրատեսակութիւն:
ՀՐԵՆԱԿԱՂ, գ. 1. Զուարթուն: 2. Պատգա-
մաւոր, սուրհանդակ, թղթաբեր: 3. Մար-
գարէ, առաքեալ, կարապետ: 4. Նշանակ
(կանխայայտ նշան): 5. Դև, ոգի:
ՀՐԵՇՏԱԿԱԲԱՐ, մ. ւ. Հրեշտակապէս,
հրեշտակօրէն, հրեշտականման:
ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՆԱՅ ԱՌՆԵԼ կամ ԼԻՆԵԼ.
Պատգամազնաց լինել:
ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեշտա-
կութիւն, պատգամաւորութիւն:
ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՈՒՄԱՐ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
ԳՈՒՆ Դ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՈՒՆ Դ, ւ. Հրեշտակագու-
մար, հրեշտակազօր, հրեշտակամբոխ,
հրեշտակերամ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱԶՕՐ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
ԳՈՒՆ Դ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԱՆ, ւ. Հրեշտակային:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՐԳ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԿՐՕՆ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԵՐՊ, ւ. Հրեշտակատեսակ,
հրեշտակատեսիլ, հրեշտակաձևեալ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱԿՐՕՆ, ւ. Հրեշտակարգ, երկ-
նակրօն:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՀԱՆԳԷՏ, ւ. Հանգիտահրեշ-

տակ, հրեշտակատիպ, հրեշտակահաւա-
սար:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՀԱՒԱՍԱՐ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱ-
ԿԱՀԱՆԳԷՏ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱԶԵԻԵԱԼ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
ԿԵՐՊ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՄԲՈՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
ԳՈՒՆ Դ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԱՆ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. Հրեղինանալ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՆՄԱՆ, ւ. Զուգահրեշտակ,
հրեշտակատիպ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏ, գ. (կրօն.) Նախազօրա-
վար:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԲԱՐ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԵՍԱԿ, ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԵՍԻԼ,
տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԵՐՊ:
ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԻՊ, ւ. Հրեշտականման,
հրեշտակահանգէտ:
ՀՐԵՇՏԱԿԵԼ, տե՛ս ԱԻԵՏԱՐԱՆԵԼ (2):
ՀՐԵՇՏԱԿԵՐԱՄ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
ԳՈՒՆ Դ:
ՀՐԵՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
ԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՀՐԵՇՏԱԿՕՐԷՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԲԱՐ:
ՀՐԷՇՐ, տե՛ս ՀՐԱՇՐ:
ՀՐԸՆԿԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրկիզութիւն,
հրացանութիւն, հրձգութիւն, հրդեհ:
ՀՐԸՆԿԷՅ, ւ. Հրձիգ, շանթընկէց, շան-
թաձիգ, հրացան:
- ՀՐԸՆԿԷՅ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ. Շանթ, կայ-
ծակն:
ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ. Հրակէզ առնել, հրձիգ
առնել, հրկիզել, հրկիզուլ, այրել, կիզուլ:
ՀՐԿԷԶ ԼԻՆԵԼ. Հրակէզ լինել, հրձիգ
լինել:
ՀՐԿԻԶԵԼ, տե՛ս ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ:
ՀՐԿԻԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրակիզութիւն, հրը-
ձգութիւն, հրընկեցութիւն, հրկիզումն,
հրձգումն, հրդեհ:
ՀՐԿԻԶՈՒԼ, տե՛ս ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ:
ՀՐԿԻԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԿԻԶՈՒԹԻՒՆ:

ՀԻԶԳՈՒԹԻԻՆ, ՀԻԶԳՈՒՄՆ, գ. 1. տե՛ս
ՀԻԿԻԶՈՒԹԻԻՆ: 2. Շանթ:
ՀԻԶԻԳ, ՀԻԶԻԳՔ, ա. գ. 1. Հըընկէց:
2. Հըճգուժիւն, հրացանութիւն:
- ՀԻԶԻԳ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԻԿԷԶ ԱՌՆԵԼ:
- ՀԻԶԻԳ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԻԿԷԶ ԼԻՆԵԼ:
ՀԻՃՈՒԱԼԻ, ՀԻՃՈՒԱԼԻՐ, ՀԻՃՈՒԱԼԻՑ,
ա. մ. Յնծալից, ուրախալից:
ՀԻՃՈՒԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Խնդակից լինել,
ուրախակից լինել:
ՀԻՃՈՒԱՆՔ, գ. Ուրախութիւն, խնդու-
թիւն, ցնծութիւն, զուարճութիւն, բերկ-
րութիւն, բերկրանք:
ՀԻՃՈՒԵԼ (իմ), չբ. Զուարճանալ, զուար-
թանալ, ցնծալ, խայտալ:
ՀԻՃՈՒԵԼԻ, ա. Ուրախարար, զուարճալի:
ՀԻՃՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ուրախ առնել,
զուարճացուցանել, հաճոյացուցանել:
ՀԻՃՈՒՈՂԱԼԻՑ, տե՛ս ՀԻՃՈՒԱԼԻՑ:
ՀԻՃՈՒՈՂԱԿԱՆ, ա. Ուրախական, ցըն-
ծալից:
ՀԻՃՈՒՈՒԹԻԻՆ, ՀԻՃՈՒՈՒՄՆ, տե՛ս
ՀԻՃՈՒԱՆՔ:
ՀԻՈՍ, տե՛ս ՀԻՈՍԱԿ:
ՀԻՈՍԱԿ, գ. Հրոս, հրահոսակ, ասպատակ
(ասպատակողներ խումբ՝ դունդ):
ՀԻՈՍՈՂ, ա. Ասպատակաւոր:
ՀԻՈՍՈՒՄՆ, գ. Յարձակումն:
ՀԻՈՎԱՐՏԱԿ, գ. Գիր, թուղթ, նամակ,
կոնդակ, քարտէս, հրաման:
ՀԻՈՎԱՐՏԱԿԱՒՈՐ, ա. գ. Թղթաբեր,
թղթատար, սուրհանդակ:
ՀԻՈՒՑ, տե՛ս ՀԻԱՆՈՒՑ:
ՀՕՏ, գ. 1. Խաչն: 2. Երամակ: 3. փխբ.
Ժողովուրդ (հաստացեալների ժողով՝
խումբ):
ՀՕՏԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) Հովիւ, հովուա-
պետ, հօտերէց:
ՀՕՏԱՊԵՏՈՒԹԻԻՆ, գ. (եկեղց.) Հովուա-
պետութիւն:
ՀՕՏԱՐԱՄ, տե՛ս ԽԱՇՆԱՐԱՄ:
ՀՕՏԵՐԷՑ, տե՛ս ՀՕՏԱՊԵՏ:

ՀՕՐԱԲԱՐՈՅ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՅ (1):
ՀՕՐԱՄԻՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱՄԻՆ:
ՀՕՐԱՄՈՅՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՅ (1):
ՀՕՐԱՆ, գ. 1. Հօտ, երամակ: 2. Փարախ:
- ՀՕՐԱՆ ԼԻՆԵԼ. Խայտալ:

Չ

ՉԱԳ, գ. 1. Ճնճող: 2. տե՛ս ՅԱՒԱՆԱԿ
(2):
- ՉԱԳՍ ՀԱՆԵԼ. Չագասնոյց լինել,
բունել:
ՉԱԳԱՍՆՈՅՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՉԱԳՍ ՀԱ-
ՆԵԼ:
ՉԱԳԱՐ, գ. Պարզուտ:
ՉԱԽ, ա. գ. Ահեակ:
ՉԱԽԱԿՈՂՄԵԱՆ, ա. Ահեկան, ահեկեայ,
ահեկակողմն, ձախակողման, ձախային:
ՉԱԽԱԿՈՂՄՆ, գ. Ահեկակողմն:
- ՉԱԽԱԿՈՂՄԱՆ, տե՛ս ՉԱԽԱԿՈՂ-
ՄԵԱՆ:
ՉԱԽԱՉԵՌՆԵԱՅ, ա. Չախակողման:
ՉԱԽԱՅԻՆ, տե՛ս ՉԱԽԱԿՈՂՄԵԱՆ:
ՉԱԽՈՂ, ՉԱԽՈՂԱԿ, ա. 1. Անյաջ, դըժ-
պատեհ, անպատեհ: 2. Թիւր, հակառակ,
ներհակ, վատթար:
ՉԱԽՈՂԱԿԻ, մ. 1. Խոտորնակի, անյաջ,
չարաչար: 2. ա. Չախոզ, խոտորնակ,
հակառակ, թիւր:
ՉԱԽՈՂԱՆՔ, գ. Չախորութիւն, վա-
տաբախտութիւն, չաջողութիւն:
ՉԱԽՈՅ կամ ՉԱԽՈՒ, ա. Չախ, ահեակ,
ձախային:
ՉԱԽՈՐՂՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Չախողանք,
վնաս: 2. Անկարգութիւն:
ՉԱՉԵՂ, ա. Լի, խուռն, հոծ, պատարուն:
ՉԱՂ, գ. 1. Ծաղր, խաղ, այլան, ծանակ:
2. ա. Ծաղրելի:
- ՉԱՂ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՉԱՂԵԼ:
ՉԱՂԱԴԷՄ, ա. Խայտառակ:
ՉԱՂԱՄԱՆԱԿ, ա. Այլանկատակ:

- ԶԱՂԱԾԱՆԱԿ ԱՌՆԵԼ. Ծանակել, խայտառակել, ձաղակոծ առնել:
ԶԱՂԱԿՈՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՂԱԾԱՆԱԿ ԱՌՆԵԼ:
ԶԱՂԱՆՔ, գ. Զաղ, այսին, ծանականք, անարգանք, նշաւակութիւն:
ԶԱՂԵԼ, նբ. Զաղ՝ ծաղը՝ խաղ՝ այսին առնել, ծանակել, թշնամանել, Հանդիսացուցանել, նշաւակել:
ԶԱՂԿ, գ. 1. Գաւազան, բիր, մահակ:
2. Գան, ձաղկանք:
ԶԱՂԿԱՀԵՐ, ա. Զաղկամազ:
ԶԱՂԿԱՄԱԶ, տե՛ս ԶԱՂԿԱՀԵՐ:
ԶԱՂԿՈՒՆՔ, գ. Գան, ձաղկ:
ԶԱՂԿԵԼ, նբ. Գան Հարկանել, դանել, բրածեծ առնել, ծեծել:
ԶԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զաղանք, ձաղումն, ձաղ, այսին, ծաղը, խաղ, խայտառակութիւն, նշաւակութիւն:
ԶԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՂՈՒԹԻՒՆ:
ԶԱՅՆ, գ. 1. Հնչիւն, բարբառ, աւաչ: 2. Եղանակ (երգի): 3. Բառ: 4. Խօսք, լիզու:
- ԶԱՅՆ ԱԾԵԼ՝ ԱՄԲԱՌՆԱԼ՝ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԱՐՁԱԿԵԼ՝ ԲԱՌՆԱԼ՝ ՇՐՁԵԼ՝ ՏԱԼ ևն. Զայնել, կարգալ, գոչել, բարբառել:
ԶԱՅՆԱԿԱՆ, ա. Զայնային, ձայնայնոց:
ԶԱՅՆԱԿԻՑ, ա. 1. Միաձայն, Համաձայն, միաբան: 2. Երգակից: 3. տե՛ս ԲԱՂԱԶԱՅՆ:
- ԶԱՅՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՅՆԱԿՑԵԼ:
ԶԱՅՆԱԿՑԱԲԱՐ, մ. Միաբանաբար:
ԶԱՅՆԱԿՑԵԼ, չբ. Զայնակից լինել, միաձայնել, միաբանել, երգակիցել:
ԶԱՅՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երգակցութիւն: 2. Միաձայնութիւն, Համաձայնութիւն, շարաձայնութիւն:
ԶԱՅՆԱՅԻՆ, ԶԱՅՆԱՅՆՈՑ, տե՛ս ԶԱՅՆԱԿԱՆ:
ԶԱՅՆԱՏՈՒ, ա. Զայնարկու:
- ԶԱՅՆԱՏՈՒ ԼԻՆԵԼ. Զայն տալ, ձայ-

նել, կարգալ, հնչել:
ԶԱՅՆԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Հնչական, Հնչողական:
ԶԱՅՆԱՐԿԵԼ, նբ. չբ. Զայն արկանել, բարբառ արձակել, գոչել:
ԶԱՅՆԱՐԿՈՒ, ա. գ. 1. Զայնատու: 2. Լալական: 3. Ողբերգակ:
ԶԱՅՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացաբանչութիւն, ձայնարձակութիւն:
ԶԱՅՆԱՐՁԱԿ, ա. Համարձակձայն:
ԶԱՅՆԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԱՅՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ԶԱՅՆԱԻՈՐ, ա. Զայնական, Հնչողական, երգողական:
ԶԱՅՆԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Հնչել:
ԶԱՅՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զայն:
ԶԱՅՆԵԼ, նբ. Զայն տալ, ձայն արձակել, կոչել:
ԶԱՅՆՈՐԳ, տե՛ս ԲԱՂԱԶԱՅՆ:
ԶԱՆԾԱՂ, տե՛ս ԾԱՆԾԱՂ:
ԶԱՆՁԻՐ, ա. գ. 1. Զանձրալի, տաղտկալի: 2. գ. Զանձրոյթ, տաղտկութիւն:
ԶԱՆՁՐԱԼԻ, ա. Զանձրանալի, տաղտկալի:
ԶԱՆՁՐԱՆԱԼ, չբ. Տաղտկանալ, դաղրանալ, նեղուլ, թուլանալ, ծուլանալ, վատակել, լքանել:
ԶԱՆՁՐԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԶԱՆՁՐԱԼԻ:
ԶԱՆՁՐԱՅԿՈՏ, ա. Տաղտկոտ:
ԶԱՆՁՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զանձրոյթ առնել, տաղտկացուցանել, նեղել, աշխատ առնել:
ԶԱՆՁՐԱՅՈՒՅԻՑ, ա. Նեղիչ:
ԶԱՆՁՐՈՅԹ, գ. 1. Զանձրութիւն, տաղտկութիւն, աշխատութիւն, նեղութիւն: 2. ա. Ծանրատաղտուկ, ձանձրալի:
- ԶԱՆՁՐՈՅԹ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՆՁՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ԶԱՆՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զանձրոյթ, տաղտկութիւն, վհատութիւն: 2. Ծուլութիւն, յուլութիւն, թուլութիւն:
ԶԱՌԱԴԷՄ, ա. Զարադէմ, խոժոռադէմ:

ՁԱՐ, գ. Մաղ:

ՁԱՐԱԶԵԻ, ա. Մաղեայ, մաղեղէն:

ՁԱՐԻ, ա. Մաղեղ, թաւ:

ՁԳԱԿԱՆ, ա. 1. Ձգողական: 2. Ուժգնապիրկ:

ՁԳԱՆՔ, գ. 1. Ձգումն: 2. տե՛ս ՁԳԱՐԱՆ:

ՁԳԱՐԱՆ, գ. Առասան, չուան, լար:

ՁԳԵԼ, նբ. 1. Տարածել, սփռել, ծաւալել, երկայնել, ընդարձակել, կարկռուել: 2. Քարշել: 3. Կորցել: 4. Ընկենուլ, զընկենուլ, արկանել, արձակել, նետել:

ՁԳԻՁ, տե՛ս ՁԳՈՂԱԿԱՆ:

ՁԳՁԳԵԼ, նբ. Քաշել, քարշել, ձգտել:

ՁԳՈՂԱԿԱՆ, ա. Ձգիչ, ձգական, քարշողական:

ՁԳՈՒՄՆ, գ. Ձգանք, տարածումն, քարշումն, ընկեցումն:

ՁԳՏԵԼ, նբ. Ձգտեցուցանել, տարածել, ծաւալել, ընդարձակել, երկայնել, պրկել, ձգձգել:

ՁԳՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԳՏԵԼ:

ՁԵՂՈՒՆ, գ. 1. Տանիք, դստիկոն, յարկ: 2. Առաստաղ:

- ՎԵՐԻՆ ՁԵՂՈՒՆՔ ԲԵՐԱՆՈՅ, տե՛ս ՔԻՄՔ:

ՁԵՌԱԳԷՏ, ա. գ. Հմուտ, ճարտար, արուեստաւոր, ձեռագործ:

ՁԵՌԱԳԻՐ, գ. 1. Թուղթ, մուրհակ, յետկար: 2. Ստորագրութիւն, դրոշմ:

ՁԵՌԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ձեռակերտ: 2. գ. Արհեստ, արուեստ, ձեռնարուեստ, ձեռագործութիւն: 3. Կուռք: 4. Ձեռագէտ:

ՁԵՌԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Արուեստական:

ՁԵՌԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ձեռակերտել, ձեռնածուլել:

ՁԵՌԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արհեստ, ձեռագործ: 2. Արարչագործութիւն:

ՁԵՌԱԳՐԵԼ, նբ. Ստորագրել:

ՁԵՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՌԱԳԻՐ:

ՁԵՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՌՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:

ՁԵՌԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ:

ՁԵՌԱԿԱՆ, ա. 1. Ձեռակերտական, արուեստական: 2. Ձեռնասուն: 3. Սեպհական, իւրական:

ՁԵՌԱԿԱՊ, գ. Կապանք, շղթայ:

ՁԵՌԱԿԵՐՏ, գ. 1. Ստեղծուած: 2. Դաստակերտ, գիւղ, աւան, քաղաք: 3. Կուռք: 4. ա. Ձեռակերտական, արուեստական, նիւթական: 5. Ձեռական, սեպհական: 6. Ձեռագէտ, արուեստաւոր:

ՁԵՌԱԿԵՐՏԱԿԱՆ, ա. Ձեռակերտիկ, ձեռաստեղծական, արուեստական, նիւթական:

ՁԵՌԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս ՁԵՌԱԳՈՐԾԵԼ:

ՁԵՌԱԿԵՐՏԻԿ, ա. Ձեռակերտական, ձեռագործական:

ՁԵՌԱՁԻՐ, գ. Ձեռէք:

ՁԵՌԱՄՐԱՑԻ, մ. Ձերբացի:

ՁԵՌԱՍՈՒՆ, տե՛ս ՁԵՌՆԱՍՈՒՆ:

ՁԵՌԱՍՏԵՂԾ, ա. գ. 1. Ձեռագործ, ձեռակերտ: 2. Կուռք:

ՁԵՌԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՁԵՌԱԿԵՐՏԱԿԱՆ:

ՁԵՌԱՍՏԻԿ, գ. 1. Ձեռակերտ, արարած: 2. Սան:

ՁԵՌԱՐՈՒԵՍ, ՁԵՌԱՐՈՒԵՍԱԿ, տե՛ս ՁԵՌՆԱՐՈՒԵՍ և ՁԵՌԱԳԷՏ:

ՁԵՌԱՐՈՒԵՍԻԿ, ա. Արուեստական, մարդկային:

ՁԵՌԻՔ, տե՛ս ՁԵՌԱՁԻՐ:

ՁԵՌԸՆԴԵԼ, տե՛ս ՁԵՌՆԸՆԴԵԼ:

ՁԵՌՆ, գ. 1. Բազուկ, թև: 2. Թաթ (ձեռքի): 3. Ափ, բուռն: փխր. 4. Գործի, միջնորդ, գործ: 5. Կար, կարողութիւն, գործութիւն, իշխանութիւն, բաւականութիւն: 6. Անձն:

- ՁԵՌՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. 1. Ըմբռնել, բուռն հարկանել: 2. Ձեռնարկել, սկսանել:

ՁԵՌՆ Ի ԳՈՐԾ ԱՌՆԵԼ Կամ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՌՆ ԱՐԿԱՆԵԼ (2):

- ՁԵՌՆ ՏԱԼ. Ձեռնտու լինել, օգնել, օգ-

տեղ:

- Զեռթ Պ Դենել. 1. Զեռնադրել: 2. Ստորագրել:

- ԶՁեռնալեռն Ուենել՝ ԱՌենՈւ՝ ԶԳեՆ.

Ըմբռնել, օգնել, տանել, առաջնորդել:

- Ի Զեռն, նխդ. Ընդ ձեռն, միջնորդաւ:

- Ի Զեռն ԱՌենՈւ՝ Ըմբռնել, ստանալ, տրել, կրել:

- Ի Զեռն ՏԱ. Ընձեռնել, շնորհել, տալ:

ԶեռնԱՌԱՇեռնՈւթիտն, գ. Զեռնաշարժութիւն:

ԶեռնԱԳէՏ, տե՛ս ԶեռնԱԳէՏ:

ԶեռնԱԴրել, նբ. 1. Զեռս գնել, կարգել,

կացուցանել: 2. Մկրտել: 3. Դրոշմել:

ԶեռնԱԴրՈւթիտն, գ. Օրհնութիւն,

մկրտութիւն, դրոշմ, կնիք:

ԶեռնԱԶնիտն, ա. Նիւթական:

ԶեռնԱԾՈւ, ա. գ. Դիւթ, վհուկ, կիւս, կախարդ:

ԶեռնԱԾՈւթիտն, գ. Դիւթութիւն:

ԶեռնԱԿԱԱ ԱՌենել, տե՛ս ԶերբԱԿԱԱ ԱՌենել:

ԶեռնԱԿԱՊ, ԶեռնԱԿԱՊԱնՔ, տե՛ս ԶեռնԱԿԱՊ:

ԶեռնԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ԶեռնՐեկ:

ԶեռնԱԶՈւել, տե՛ս ԶեռնԱԳՈՐԾել:

ԶեռնԱՄեՐՁ Լիենել. Հպել:

ԶեռնԱՄեՆել, տե՛ս ԶեռնԱՄՈւիտ Լիենել:

ԶեռնԱՄՈւիտ Լիենել. 1. Բուռն Հարկանել, ձեռնարկել, սկսանել, միջամուխ լինել: 2. Իշխել, յանդգնել, ժպրհել, գունդ գործել:

ԶեռնԱՇԱՐԺՈւթիտն, տե՛ս ԶեռնԱՌԱՇեռնՈւթիտն:

ԶեռնԱՊեՏ, գ. (կրօն.) Արարչապետ:

ԶեռնԱՍՈւ, ա. գ. 1. Աշակերտ, սան: 2. Զեռնընդել:

ԶեռնԱՍՏեՂԾԱԿԱՆ, տե՛ս ԶեռնԱՍՏեՂԾԱԿԱՆ:

ԶեռնԱՏ, տե՛ս ԶեռնՐեկ:

ԶեռնԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԲԱԶԿԱՏԱՐԱԾ:

ԶեռնԱՏՈՒ, տե՛ս ԶեռնՏՈՒ:

ԶեռնԱՏՈՒՈւթիտն, տե՛ս ԶեռնՏՈՒՈւթիտն:

ԶեռնԱՏՈՒՐ Լիենել, տե՛ս ԱնՁնԱՏՈՒՐ Լիենել:

ԶեռնԱՐԿ, գ. 1. Զեռնարկութիւն: 2. Ստորագրութիւն:

ԶեռնԱՐԿԱԾՔ, գ. Փոյթ, ջան:

ԶեռնԱՐԿել, չբ. նբ. 1. Զեռն ի գործ արկանել, բուռն Հարկանել, ձեռնամուխ՝ ձեռնբեք լինել, ձեռն արկանել: 2. Ընձեռնել, յանձնել, աւանդել:

ԶեռնԱՐԿՈւթիտն, գ. 1. Զեռնարկումն: 2. Զեռնբեքութիւն, ջան: 3. Զեռնսուտութիւն: 4. Ստորագրութիւն: 5. (տրամ.)

տե՛ս ՀնԱՐ (2):

ԶեռնԱՐԿՈՒՄ, տե՛ս ԶեռնԱՐԿՈՒթիտն:

ԶեռնԱՐՁԱԿՈՒթիտն, գ. Զեռնձգութիւն:

ԶեռնԱՐՈՒեՍ, տե՛ս ԶեռնԱԳՈՐԾ (2):

ԶեռնԱՔԱՐՇՈՒթիտն, գ. Գողութիւն, յափշտակութիւն, ձեռնարձակութիւն:

ԶեռնՐեկ, ա. Զեռնակոտոր, ձեռնատ:

Զեռն ԴրՈւթիտն, տե՛ս ԶեռնԱԴրՈւթիտն:

ԶեռնեՐէՑ, ա. Համարձակ, յանդուգն, բուռն:

- ԶեռնեՐէՑ Լիենել. Համարձակել, ձեռնարկել, յանդգնել:

ԶեռնեՐԻՑՈՒթիտն, գ. Համարձակութիւն (ձեռնբեք լինել):

ԶեռնԸՆ ԴեՆ, ա. Ընդել, ընտանի, ձեռնասուն:

ԶեռնԸՆ ԴեՆԱԳՈՅՆ, ա. Ընդելագոյն:

ԶեռնԸՆ ԴեՆՈւթիտն, գ. Ընդելութիւն:

ԶեռնԹԱՓ Լիենել. Հրաժարել (ձեռք քաշել):

ԶեռնԿԱԱ, ԶեռնԿԱԱՈՒ, ա. Զեռնսուտ, օգնական, գորավիզն, պաշտպան:

- ԶեռնԿԱԱՈՒ Լիենել. Օգնել, օժանդակել, պաշտպանել:

ՁեռնկալԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնտուռութիւն, օգնականութիւն, պաշտպանութիւն, նըպաստ:

ՁեռնէՀԱՍ, ա. Կարող, բաւական:

- ՁեռնէՀԱԼ ԼԻՆԵԼ. Կարել, կարող լինել, կարողանալ, զօրել, բաւել:

ՁեռնէՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաւականութիւն, կարողութիւն:

ՁեռնէԶԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁեռնէԱՐԶԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ՁեռնէՈՒՆԱՅՆ, ա. մ. Ունայնաձեռն, դատարկաձեռն:

ՁեռնէՈՒՐԱՐ, գ. (եկեղց.) Բազպան:

ՁեռնէՊԱՀ ԼԻՆԵԼ. Զգուշանալ:

ՁեռնէՏՈՒ, ա. Ձեռնկալու, օգնական, սատար:

- ՁեռնէՏՈՒ ԼԻՆԵԼ. 1. Ձեռն տալ, օգնել:

2. Առթել: 3. Անձնատուր լինել:

ՁեռնէՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնկալութիւն, օգնութիւն, սատարութիւն, նպաստ:

ՁեռնէՕԺԱՆ ԴԱԿԵԼ, նը. Դաստիարակել:

ՁեՏ, գ. Տուտն, տտուն, ազի, դմակ:

ՁեՐԱՅԻՆ, ա. Ձերոյին, ձերոյին:

ՁեՐԲԱԿԱԼ, ա. գ. Գերի:

- ՁեՐԲԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ. Ձեռակալ առնել, ձերբակալել, ըմբռնել:

ՁեՐԲԱԿԱԼԵԼ, տե՛ս ՁեՐԲԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ:

ՁեՐԲԱՅԻ, տե՛ս ՁեռնԱՄԲԱՅԻ:

ՁեՐՈՅԻՆ, ՁեՐՈՎԻՆ, տե՛ս ՁեՐԱՅԻՆ:

ՁեՒ, գ. 1. Եղանակ, օրինակ, տարագ, տեսակ, կերպարանք, կերպ, տես, տիպ:

2. Նմանութիւն, համեմատութիւն: 3. Հանդերձ, զգեստ, մանաւանդ՝ սքեմ:

ՁեՒԱԳՐԵԼ, նը. Գծագրել, կերպարանել:

ՁեՒԱԿ, գ. Ձե (արտաքին տեսք):

ՁեՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձե, ձեակ:

ՁեՒԱԿԵՐՊԵԼ, նը. Ձեացուցանել, յարմարեցուցանել, յարմարել:

ՁեՒԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն, ձե:

ՁեՒԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաձեռնութիւն:

ՁեՒԱՆԱԼ, չը. 1. Կերպարանալ, կերպանալ, ձեռողանալ, տպաւորել, նմանել: 2. Կեղծաւորել: 3. Երևել, թուել:

ՁեՒԱՆՇԱՆ, ա. Գծագրեալ, նկարեալ:

ՁեՒԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեացումն (ձեանալը):

ՁեՒԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՁեՒԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՁեՒԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պը. Ձեւել, ձեակերպել, առնել, կազմել, կերպարանել, նմանեցուցանել, տպաւորել:

ՁեՒԱՅՈՒՅԻԶ, ա. Կացուցիչ:

ՁեՒԱՓՈՒՆ ԼԻՆԵԼ. Փոխակերպել (իբ ձեւը փոխել):

ՁեՒԵԼ, տե՛ս ՁեՒԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՁեՒԻԶ, գ. Կտրոց:

ՁեՒՈՂԱՆԱԼ, տե՛ս ՁեՒԱՆԱԼ:

ՁեՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս 1. ԲԱՐԵՁԵՒՈՒԹԻՒՆ: 2. ՁեՒ:

ՁԷԹ, գ. 1. Իւր, ճարպ: 2. Ձիթապտուղ:

ՁԻ, գ. Երիվար, նժոյգ, զրաստ, յովատակ (արու):

ՁԻԱԹԱՓ, մ. Ձիարչաւ:

ՁԻԱԿԱՆ, տե՛ս 1. ՀԵՄԵԼԱԿԱՆ: 2. ՀԵՄԵԱԼ:

ՁԻԱԿԵՐՊ, ա. Ձիանման:

ՁԻԱՀԵՄԵԱԼ, ա. գ. Հեծեալ (ձիաւոր զինուոր):

ՁԻԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձիամարտք:

ՁԻԱՄԱՐՏՔ, տե՛ս ՁԻԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ՁԻԱՆ կամ ՁԻԱՆՔ, գ. յոգն. Ձիք, երիվարք:

ՁԻԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՁԻԱԿԵՐՊ:

ՁԻԱՍՏԱՅ, գ. (կենդը.) Գոռեխ, պիծակ:

ՁԻԱՎԱՐԱԿԱՆԵՆ, տե՛ս ՁԻԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ՁԻԱՎԱՐԵԼ, չը. նը. Երիվարել, ձիարկել, ձիաւորել, ասպատակել:

ՁԻԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձիաւորութիւն, երիվարութիւն, երիվարավարութիւն, հեծելութիւն:

ՁԻԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՁԻԱՎԱՐԵԼ:

ՁԻԱՐՁԱԿԱՐԱՆ, գ. Թողարան, ձիրն-

Թացարան:

ԶԻԱՐՁԱԿ ԼԻՆԵԼ՝ ԱՐՇԱԻՆԵԼ. ԶԻԱՐՁԱԿ
առնել՝ արչաւել:

ԶԻԱՐՇԱԻ, տե՛ս 1. ԶԻԱԹԱԿ: 2. ԶԻՐՆ-
ԹԱԿ:

ԶԻԱՐՇԱԻԱՆՔ, գ. 1. ԶԻՐՆԹԱԿԵ: 2. տե՛ս
ԱՍՊԱՐԷՉ (2):

ԶԻԱՐՇԱԻ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐՇԱԻՆԵԼ, տե՛ս ԶԻ-
ԱՐՁԱԿ ԼԻՆԵԼ՝ ԱՐՇԱԻՆԵԼ:

ԶԻԱՅՈՒԼ, գ. Յուշկապարիկ:

ԶԻԱԻՈՐԵԼ, տե՛ս ԶԻԱՎԱՐԵԼ:

ԶԻԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԻԱՎԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԶԻԳ, ա. մ. 1. ՊԻՐԿ: 2. Ամուր, պիւնդ:

3. Երկար, երկարածիւղ, յերկարածիւղ:

4. Յերկար, ընդ երկար, անընդհատ: 5.
գ. Զգուսն (մանաւանդ՝ նետի):

- ԶԻԳ ԴԵԼ. Նետածիւղ առնել՝ լիւնել:

- Ի ԶԻԳ ԱՐԿԱՆԵԼ. Յերկարածիւղ, յեր-
կարիկ:

ԶԻԸՆԹԱՅ, ա. 1. ԶԻԱՐՁԱԿ, ձիւնթացիկ:

2. տե՛ս ԶԻԸՆԹԱՅՔ:

ԶԻԸՆԹԱՅԱՐԱՆ, տե՛ս ԶԻԱՐՁԱԿԱՐԱՆ
և ԶԻԸՆԹԱՅՔ:

ԶԻԸՆԹԱՅԻԿ, տե՛ս ԶԻԸՆԹԱՅ (1):

- ԶԻԸՆԹԱՅԻԿՔ, տե՛ս ԶԻԸՆԹԱՅՔ:

ԶԻԸՆԹԱՅՔ, գ. 1. ԶԻԱՐՁԱԿԱՆՔ: 2.
ԶԻՐՆԹԱԿԱՐԱՆ, ձիւնթացարան, ձիւնթացիկ:
ԶԻԹԱՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԶԵԹ (2):

ԶԻԹԱՍՏԱՆ, գ. ԶԻԹԱՍՏԱՆԱԿԵ:

ԶԻԹԱՍՏԱՆԵՆԱՅՔ, տե՛ս ԶԻԹԱՍՏԱՆ:

ԶԻԹԵՆԻ, գ. (բար.) Իւղընձիւղ փայտ,
ելէս:

ԶԻՐ, գ. Պարգև, շնորհ:

ԶԻՐԵԼ, նբ. Պարգևել, շնորհել:

ԶԻԻԹ, գ. Կուպր, կպրածիւթ:

ԶԻԻՆԱԲԵՐ, գ. 1. ԶԻՆԱԲԵՐԵՐԵԼԹԻՆ: 2.
փխբ. Փորձութիւն, փորձանք, վիշտ:

ԶԻԻՆԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԲԵՐ
(1):

ԶԻԻՆԱԳՈՅՆ, ա. ԶԻՆԱԹՅՈՐ:

ԶԻԻՆԱԹԱՂ, ա. ԶԻՆԱԹԱՂԵԿ:

ԶԻԻՆԱԹԱՂԵԱԼ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԹԱՂ:

ԶԻԻՆԱԹՈՅՐ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԳՈՅՆ:

ԶԻԻՆԱԽԱՂԱՂ, ա. ԶԻՆԱՍՏՈՅԿ:

ԶԻԻՆԱԽԵՂԴ, ա. ԶԻՆԱՏԻՂՃ, բքա-
խեղդ:

ԶԻԻՆԱԿԵՐՊԻԿ, ա. մ. ԶԻՆԱՆՄԱՆ:

ԶԻԻՆԱՀԵՂՁ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԽԵՂԴ:

ԶԻԻՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԻԻՆԱՓԱՅԼԵԼ:

ԶԻԻՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԿԵՐՊԻԿ:

ԶԻԻՆԱՍՈՅՁ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԽԱՂԱՂ:

ԶԻԻՆԱՓԱՅԼ, ա. Սպիտակափայլ:

ԶԻԻՆԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. ԶԻՆԱՆԱԿ:

ԶԿՆԱԽՈՅՁ, տե՛ս ԶԿՆՈՐՍ:

ԶԿՆԱՀԱՆ, տե՛ս ԶԿՆՈՐՍ:

ԶԿՆԱՔԱՂ, տե՛ս ԿԱՐԱՊ:

ԶԿՆՈՐՍ, գ. ԶԿՆԱԽՈՅԿ, ձկնահան, կար-
թընկէց, որսական:

ԶԿՆՈՐՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարթարկութիւն:

ԶԿՏԵԼ, տե՛ս ԶԳՏԵԼ:

ԶՄԵՌՆ, գ. 1. Զմերանի, ձմերայնի: 2.

(յունական ոճով) Բուք, մրբիկ, փոթորիկ,

ալէկոծութիւն: 3. փխբ. Վիշտ, փորձանք:

ԶՄԵՌՆԱՀԱՐ ԼԻՆԵԼ. Յրտահարել:

ԶՄԵՌՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԶՄԵՐՆԱՅԻՆ:

ԶՄԵՌՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԶՄԵՐԵԼ:

ԶՄԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԶՄԵՐՆԱՅԻՆ:

ԶՄԵՐԱՅԻՆ, ա. 1. Զմերական, ձմեռնա-

յին: 2. փխբ. Ալէկոծ, դժուրակ:

ԶՄԵՐԱՅՆԻ, ԶՄԵՐԱՆԻ, գ. 1. Զմեռն:

2. Մրբիկ, ալէկոծութիւն: 3. փխբ. Նե-

ղութիւն, վիշտ: 4. մ. Ի ձմերայնի:

- Ի ԶՄԵՐԱՅՆԻ, տե՛ս ԶՄԵՐԱՅՆԻ (4):

ԶՄԵՐԱՅՆՈՅ, ԶՄԵՐԱՆՈՅ, տե՛ս ԶՄԵ-
ՐՈՅ:

ԶՄԵՐԵԼ, չբ. Զմեռնանալ:

ԶՄԵՐՆԱԿԱՆ, ԶՄԵՐՆԱՅԻՆ, տե՛ս

ԶՄԵՐԱՅԻՆ:

ԶՄԵՐՈՅ, գ. Զմերայնոց, ձմերանոց:

ԶՈՆԵԼ (իմ), չբ. Շեղել, խտտորել:

ԶՈՂ, գ. Բուն (երկար՝ ուղիղ ու բարակ
փայտ):

ՁՈՅԼ, ա. 1. Ձուլածոյ, միաձոյլ, միա-
 պաղաղ: 2. Պինդ, հոծ, խիտ, ստուար,
 հաստատուն: 3. գ. Ձուլած, ձուլումն:
 Ծանրութիւն, կշիռ:
 ՁՈՐ, գ. Ծործոր, եմակ, հեղեղատ:
 ՁՈՐԱ ԴԱՇՏԱԿ, տե՛ս ՀՈՎԻՏ (1):
 ՁՈՐԱԿ, գ. Ծործորակ:
 ՁՈՐՁ, գ. 1. Հանդերձ, զգեստ: 2. Սփա-
 ծանելի, կապերտ, կտաւ, տեռ, քող:
 ՁՈՐՁԱՊԱՏ, ա. Ձորձապատեալ:
 ՁՈՐՁԱՊԱՏԵԱԼ, տե՛ս ՁՈՐՁԱՊԱՏ:
 ՁՈՒ, գ. Կիթ, կթեղէն:
 ՁՈՒԼԱԴՐՈՇՄ, ա. Ձուլածոյ (ձուլելով
 դրոշմած):
 ՁՈՒԼԱՄ, տե՛ս ՁՈՅԼ (3):
 ՁՈՒԼԱՄՈՅ, ա. գ. 1. Ձոյլ, հալածոյ: 2.
 Կուռք: 3. նման. Միաձոյլ:
 ՁՈՒՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՁՈՅԼ (3):
 ՁՈՒԿՆ, գ. Լողակ, լուղակ:
 ՁՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՁՕՆԵԼ:
 ՁՈՒՆՁ, գ. Ցնցոտի, քուրձ, կապերտ:
 ՁՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՁՐԱՎԱՍՏԱԿ:
 ՁՐԻ, մ. ա. 1. Անվարձ: 2. Ձուր, ի գուր,
 տարապարտուց: 3. Ընդունայն, տարա-
 պարտ, վայրապար: 4. գ. Ձիր:
 ՁՐԻԱՏՈՒՐ, ա. Ընծայատուր, պարզե-
 ւական:
 ՁՐՁԵԼ, նբ. Կորգել, շորթել, կեղեքել,
 գզել:
 ՁՐՁԻՏ, ա. Յափշտակիչ:
 ՁՕՆԱՐԱՆ, գ. Ընծայարան, մատու-
 ցարան:
 ՁՕՆԵԼ, նբ. Մատուցանել, նուիրել, ըն-
 ծայել, ընծայաբերել, պատարագել:
 ՁՕՆԻ, գ. Նուէր:
 ՁՕՆԻՁ, գ. Քուրմ:

ՂԱԿԻՇ, գ. 1. Գունդը, զօր: 2. Ծակատ,
 բանակ, ճամբար, բանակետոյ:
 ՂԱՄԲԱՐ կամ ՂԱՄՊԱՐ, գ. 1. Զահ,
 լոյս, բոց: 2. Լապտեր, կանթեղ, ճրագ:
 ՂԱՄԲԱՐԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսանշոյլ:
 ՂԱՄԲԱՐԱՋԱՆ, ա. Լուսագզեաց:
 ՂԱՄԲԱՐԱՒՈՐ, ա. Լուսաւոր:
 ՂԱՄԲԱՐԱՓՈՅԼ, ա. Լուսափայլ, պայ-
 ծան:
 ՂԱՄԲԱՐԵԼ, նբ. Զահաւորել, լուսա-
 զարդել, վառել, բորբոքել:
 ՂԱՄԲԱՐՈՒՄՆ, գ. Զահաւորութիւն,
 լուսաւորութիւն, վառումն:
 ՂԱՄՎԱՅԵԱԼ, ա. Զարդարուն (զգեստ-
 ներ):
 ՂԱՇԻԿ, տե՛ս ՂԱԿԻՇ:
 ՂԵԿ, գ. Ուղղեակ, ուղղիչ, քեղի:
 ՂԵԿԱՆ, տե՛ս ԼԵԿԱՆ:
 ՂԵԿԱՎԱՐ, գ. Ուղղիչ, ղեկավարիչ, ուղ-
 դաւորիչ, նաւուղիղ, նաւապետ, առաջ-
 նորդ:
 ՂԵԿԱՎԱՐԵԼ, նբ. և չբ. Ուղղել, ուղ-
 դաւորել, առաջնորդել, բարեկարգել:
 ՂԵԿԱՎԱՐԻՁ, տե՛ս ՂԵԿԱՎԱՐ:
 ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջնորդու-
 թիւն:
 ՂԵՂԻ, տե՛ս ԼԵՂԻ:
 ՂԵՆՋԱԿ, գ. 1. Ընթանոց, սփածանելի:
 2. Պատառակալ: 3. Դատառակ:
 ՂՈՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՂՈՐԿՈՒԹԻՒՆ:
 ՂՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԼՈՂԱԿ:
 ՂՈՒՂԱԿԵԼ, տե՛ս ՂՕՂԵԼ¹:
 ՂՈՒՂԱՆ, տե՛ս ԳԼԱՆ:
 ՂՈՒՂԵԼ¹ (իմ), տե՛ս ՂՕՂԵԼ³:
 ՂՈՒՂԵԼ² (իմ), տե՛ս ՂՕՂԵԼ²:
 ՂՕՂԱԿ¹, տե՛ս ԼՈՂԱԿ:
 ՂՕՂԱԿ², ա. Ղօղուն:
 ՂՕՂԱՆՁ, գ. Լաց (լացի ձայն):

ՂՕՂԱՆՋԱՆՔ, տե՛ս ՂՕՂԱՆՋՈՒՄՆ: ՂՕՂԱՆՋԵԼ, չբ. 1. Հնչել: 2. Հաջել: 3. Բարբաջել, հայհոյել, տրտնջել: ՂՕՂԱՆՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել: ՂՕՂԱՆՋԻԻՆ, գ. Հաջիւն, հաջումն: ՂՕՂԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Ղօղանջանք, շաղփաղփանք, բարբանջումն, բարբանջ: ՂՕՂԵԼ¹, նբ. Ղօղեցուցանել, ղուղակել, գողել, թաքուցանել, ծածկել, պահել: ՂՕՂԵԼ², չբ. Ղուղել, ղօղկել, թաքջել, սալարել: ՂՕՂԵԼ³, չբ. Ղուղել, լողալ, լուղել: ՂՕՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՂՕՂԵԼ¹: ՂՕՂԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՂՕՂԵԼ²: ՂՕՂՈՐԴ, տե՛ս ԼՈՂՈՐԴ: ՂՕՂՈՒՆ, տե՛ս ՂՕՂԱԿ²:

Ճ

ձԱՍ, տե՛ս ձԱՀ: ձԱՍԱՆՈՅ, գ. Ոտնակապ (ձիու): ձԱՍԱՐԱԿ, գ. Անիւ (անուաւոր գործիք): ձԱՍԱՐԱԿԱԳՈՐԾ, ա. ձախարակած: ձԱՍԱՐԱԿԱՁԵԻ, տե՛ս ձԱՍԱՐԱԿԱԳՈՐԾ: ձԱՍԱՐԱԿԱԻՈՐ, ա. ձախարակած: ձԱՍԱՐԱԿԵԱՅ, ա. ձախարակագործ, փխբ. բոլորչի, ողորկ, հարթ: ձԱՍԱՐԱԿԵԼ, նբ. Հարթել, ողորկել, կոկել, զարդարել: ձԱՍԻՐ, գ. ձախրանք, ճախրումն, շրջան, շրջագայութիւն: - ձԱՍԻՐ ԱՌՆՈՒԼ. Շրջան առնուլ, հիւ գալ, շրջագայել, պտուտկել, ճախրել: ձԱՍԻՐԱԳԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Շրջագայութիւն, շրջաբերութիւն, շրջան: ձԱՍԻՐԱՆՔ, տե՛ս ձԱՍԻՐ: ձԱՍԻՐԵԼ, չբ. ձախր առնուլ, շրջան առնուլ, թևապարել, խոյանալ, խաղալ:

ձԱՍԻՐՈՒՄՆ, տե՛ս ձԱՍԻՐ: ձԱԿ, տե՛ս ՄԱՍԱԿ: ձԱԿԱՁԱՆ, ա. Գիջամոլ, իգամոլ, իգասէր, վարար, վաւաշոտ, յօսնական: ձԱԿԱՁԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Իգամոլութիւն, վաւաշոտութիւն, գիջութիւն: ձԱԿԱՏ, գ. 1. Մարտ, ճակատամարտ, պատերազմ: 2. ձակատատերի: - ձԱԿԱՏ ԱՌ ձԱԿԱՏ, մ. Դէմ ընդդէմ: - ձԱԿԱՏ ՅԱՐԴԱՐԵԼ, ձԱԿԱՏ ՅՕՐԻՆԵԼ. ձակատել: ձԱԿԱՏԱԳԻՐ, գ. Բախտ, հրամանք: ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏ, գ. 1. Մարտ, պատերազմ, ուզմ: 2. գ. ա.. ձակատամարտիկ, պատերազմող: 3. Պատերազմական: ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. ձակատել, մարտնչել: ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏ (2): ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏ (1): ձԱԿԱՏԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Զօրագլուխ: ձԱԿԱՏԱՏԵՂ, ձԱԿԱՏԱՏԵՂԻ, տե՛ս ձԱԿԱՏ (2): ձԱԿԱՏԵԼ¹, նբ. ձակատեցուցանել, ճակատ յարդարել՝ յօրինել: ձԱԿԱՏԵԼ² (իմ), տե՛ս ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏԵԼ (իմ): ձԱԿԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ձԱԿԱՏԵԼ¹: ձԱՀ, ա. 1. Դիպող, վայելչական, պատշաճ, յարմար: 2. գ. Վայելչութիւն, յարմարութիւն: - Ի ձԱՀ, մ. Վայելչապէս, ի դէպ, քաջ: - Ի ձԱՀ է, մբ. Ի դէպ է, պատեհ է, պատշաճ է, անկ է, յարմար է: ձԱՀԱԳՈՅՆ, ա. մ. Դիպողագոյն, պատեհագոյն, պատշաճագոյն, յարմարագոյն: ձԱՀԱԻՈՐ, ձԱՀԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. ձահ, դիպող, պատշաճական, յարմար, արժանաւոր: ձԱՀԱԻՈՐԵԼ, նբ. չբ. ձահել, ճահեցու-

ցանկի, պատշաճեի, յարմարեի, ի դէպ
գալ՝ ելանեի:
ձԱՀԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. ձահողութիւն,
յարմարութիւն, քաջադիպութիւն, վա-
յելչութիւն, պատեհութիւն:
ձԱՀԵԼ, տե՛ս ձԱՀԱԻՈՐԵԼ:
ձԱՀԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ձԱՀԱԻՈՐԵԼ:
ձԱՀԻՃՔ, գ. եղտիւր, աղտիւր, մարգճա-
խիւն, մարգճակ, խաղ, մօր:
ձԱՀՈՂԱԲԱՐ, ձԱՀՈՂԱԿԻ, ձԱՀՈՂԱ-
ՊԷՍ, մ. Հանդիպողաբար, ի ճահ, ի դէպ,
վայելչապէս, դէպուղիի:
ձԱՀՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ձԱՀԱԻՈՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ձԱՀՈՒԿ, գ. Խումբ, ջոկ:
ձԱՂՁԱԽԻՔ, տե՛ս ձԱՊԱՂԻՔ:
ձԱՂՁԱՄԱՀ, ա. Կիսամահ:
ձԱՁԱՆՁ, գ. Շող, ցոլք, նշոյլ, ճառա-
գայթ:
ձԱՁԱՆՁԱԳԵՂ, ա. Հրաշաճաճանչ,
նշուլագեղ:
ձԱՁԱՆՁԱՁԱՐԴ, ա. Նշուլագարդ:
ձԱՁԱՆՁԱՆԱԼ, տե՛ս ձԱՁԱՆՁԵԼ:
ձԱՁԱՆՁԱՆԱԻՈՒԽՏ, ա. Բազմագոյն,
գոյնագոյն:
ձԱՁԱՆՁԱՏԵՍԱԿ, ձԱՁԱՆՁԱՏԵՍԱ-
ԿԱՆ, ա. Լուսատեսիլ, լուսափայլ:
ձԱՁԱՆՁԱԻԷՏ, տե՛ս ձԱՁԱՆՁԵՂ:
ձԱՁԱՆՁԱԻՈՐ, ա. Լուսափայլ, նշուլա-
գեղ, շողշողենի, պայծառ, փայլուն:
ձԱՁԱՆՁԵԼ, չք. Ճաճանչանալ, ճառա-
գայթեի, շողշողել, փայլել, ծագել:
ձԱՁԱՆՁԵՂ, ա. Բազմաճաճանչ, բազ-
մապայծառ, ճաճանչաւէտ:
ձԱՄԱՐՏԱԿԵԼ, նք. չք. Ճոխաբանել,
մեծաբանել, ճոռոմաբանել:
ձԱՄԲԱՐ, գ. 1. Բանակ, բանակետղ: 2.
Վարսակալ:
ձԱՅ, գ. (Կենդը.) Որոր:
ձԱՅԹԵԼ, չք. 1. Պայթել, շահել, ճարճա-
տել, հնչել: 2. Կայթել:
ձԱՅԹԻՒՆ, ձԱՅԹԻՔ, ձԱՅԹՈՒՄՆ, գ.

Շահիւն, շառահիւն, պայթիւն, ճարճա-
տիւն:
ձԱՅԹՈՒՈՒՄՆ, գ. Փայլատակումն:
ձԱՅԻԿ, տե՛ս ՄԱՏԱԿ:
ձԱՅՂ, տե՛ս ՏԻՂՄ:
ձԱՅՐՈՏԵԼ, ձԱՅՐՈՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, նք.
պք. Շլացուցանել, մթացուցանել, բլշա-
ցուցանել:
ձԱՅՐՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բլշակութիւն:
ձԱՆԱՁԱԿԱՆ, ա. 1. Իմաստնական: 2.
Ճանաչելի, ծանօթ:
ձԱՆԱՁԵԼ, նք. Գիտել, գիտենալ, իրա-
զեկ լինել, իմանալ:
ձԱՆԱՁԵԼԻ, ա. Գիտելի, ծանօթ, ծանու-
ցեալ:
ձԱՆԱՁԵՆԱԼ, տե՛ս ձԱՆԱՁԵԼ:
ձԱՆԱՁԻՉ, ա. Ճանաչող:
ձԱՆԱՁՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանաչումն,
ծանօթութիւն, իմացութիւն:
ձԱՆԱՁՈՒՄՆ, տե՛ս ձԱՆԱՁՈՂՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ձԱՆԱՊԱՐՀ, գ. 1. Ուղի, ուշ, արահետ,
շաւիղ: 2. Գնացք, ընթացք, անցք: 3.
փխք. Կհանք, քաղաքավարութիւն, կեն-
ցաղաւարութիւն, կարգ, օրէնք, օրինակ,
եղանակ:
- ձԱՆԱՊԱՐՀ ԱՌԵՆԵԼ. 1. Ճանապար-
հորդել: 2. Հորդել:
ձԱՆԱՊԱՐՀԱԳՆԱՅ, տե՛ս ձԱՆԱՊԱՐ-
ՀՈՐԴ:
ձԱՆԱՊԱՐՀԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ձԱ-
ՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ձԱՆԱՊԱՐՀԱԿԻՑ, գ. ա. Ճանապարհոր-
դակից, ուղեկից, ուշակից:
ձԱՆԱՊԱՐՀԱԿՅԵԼ, չք. Ճանապարհոր-
դակցել, ուղեկցել:
ձԱՆԱՊԱՐՀԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղեկցու-
թիւն:
ձԱՆԱՊԱՐՀԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանա-
պարհագնացութիւն, ճանապարհորդու-
թիւն:
ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴ, գ. ա. Ճանապարհա-

գնաց, ուղեգնաց, ուղևոր:
ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Ուղևորա-
կան:
ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. ձա-
նապարհորդութիւն, ընթացք:
ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԻՑ, տե՛ս ձԱՆԱ-
ՊԱՐՀԱԿԻՑ:
ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿՑԵԼ, տե՛ս ձԱՆԱ-
ՊԱՐՀԱԿՑԵԼ:
ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԼ, չբ. Ուղևորել:
ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. ձանա-
պարհազնացութիւն, ուղևորութիւն:
ձԱՆԿ կամ ձԱՆԳ, գ. 1. տե՛ս ձԱՆ-
ՃԻՒՌՆՆԷ: 2. Մագիլ, ճիրան:
ձԱՆՁԱՃԵՐՄԱԿ, տե՛ս ձԱՆՃԿԷ:
ձԱՆՁԵԱՆ, տե՛ս ձԱՆՃԻՒՌՆԷ:
ձԱՆՃԻՒՌՆԷ¹, գ. ձանճեան (ճանճերի
բազմութիւն):
ձԱՆՃԻՒՌՆԷ², գ. ձանկ (երկաթեայ կեռ):
ձԱՆՃԿԷ, ա. ձանճանքմակ:
ձԱՆՇ, գ. 1. Կերակուր (կէսօրուայ): 2.
Հաց, հացկերոյթ, կոչուել:
- ձԱՆՈՅ ԺԱՄ, տե՛ս ձԱՆՇԺԱՄ:
ձԱՆՇԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Կոչնատէր: 2. Կոչ-
նական:
ձԱՆՇԺԱՄ, գ. ձաշոյ ժամ, օր հասարակ,
միջօրէ:
ձԱՆՇԱԿ, գ. 1. Ճաշակումն, կերակուր,
ըմպելի: 2. Համ: 3. Փորձ, նշանակ: 4.
Բաժակ, գաւաթ:
ձԱՆՇԱԿԱԿԻՑ, տե՛ս ձԱՆՇԱԿԻՑ:
ձԱՆՇԱԿԱՐԱՆ, գ. ձաշակելիք, բերան,
քիմք:
ձԱՆՇԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. ձաշակելիք:
2. ձաշակ, ճաշակումն:
ձԱՆՇԱԿԵԼ, նբ. 1. ձաշել, ուտել, ըմպել:
2. նման. Զփորձ առնուլ իրիք, զգալ,
իմանալ, նախըմպել:
- ձԱՆՇԱԿԵԼ ԶԱՇԽԱՐՀ. Ամուսնանալ:
ձԱՆՇԱԿԵԼԻ, ա. Ուտելի:
ձԱՆՇԱԿԵԼԻՔ, գ. ձաշակարան, ճաշա-
կաւորութիւն, ճաշակելութիւն:

ձԱՆՇԱԿԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ձԱՆՇԱԿԵԼԻՔ:
ձԱՆՇԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զամբեցուցա-
նել, ջամբել, կերակրել, արբուցանել:
ձԱՆՇԱԿԻՑ, ա. գ. ձաշակակից, սեղա-
նակից:
ձԱՆՇԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ձԱՆՇԱԿ (1):
ձԱՆՇԱՏԵՂ, ձԱՆՇԱՏՈՒՆ, տե՛ս ձԱՆՇԱ-
ՐԱՆ:
ձԱՆՇԱՐԱՆ, գ. ձաշատեղ, ճաշատուն:
ձԱՆՇԵԼ, տե՛ս ձԱՆՇԱԿԵԼ (1):
ձԱՊԱՂ, ա. 1. Ծաւալիւայ: 2. գ. Ծաւա-
լումն:
ձԱՊԱՂԵԼ, նբ. 1. Ծաւալել, սփռել, գե-
ղուլ, տարածել, ցրել: 2. չբ. Պարապել,
զբաղել:
ձԱՊԱՂԻՔ, գ. ձաղճախիք, հեղումն,
հոսումն:
- ձԱՊԱՂԻՔ ԱՐԵԱՆ. Արիւնհեղութիւն,
կոտորած:
ձԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. Շաղապատել, գա-
լարել:
ձԱՊՈՒԿ, ա. Դիրաշարժ, արագաշարժ,
ժիբ:
- ԸՆԴ ձԱՊՈՒԿ, մ. ձեպով:
ձԱՌ, գ. 1. Առասանութիւն, առասու-
թիւն, ասացուած, խօսք, բան, բառ: 2.
Վէպ, պատմութիւն: 3. Մեկնութիւն:
4. Քարոզ, վարդապետութիւն: 5. Ներ-
բող, ներբողեան: 6. Գլուխ (զրուածքի
բաժանում):
ձԱՌԱԳԱՅԹ, գ. ձաճանչ, նշոյլ, ցոլք,
շող:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԱՐԴ, ձԱՌԱԳԱՅԹԱ-
ԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Լուսազարդ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶ-
ԳԵԱՅ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԼՈՅՍ, ա. Լուսաճաճանչ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Լուսազար-
դել:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԵԼ, ա. 1. ձառագայթա-
տեսիլ, լուսատեսակ: 2. Լուսաւոր, պայ-
ծառ: 3. նման. Անուաճև:

ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԵՒԱԳՈՅՆ, աս. Գերա-
փայլ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԻԳ, աս. Լուսասփիւռ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՅԵՂՅ, աս. Յորդալոյս,
բազմանշոյլ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՆԱԼ, չբ. Լուսազգեհնուլ,
լուսափայլել:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՆՇՈՅԼ, աս. Լուսանշոյլ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՋԱՀ, աս. Լուսափայլ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՏԵՍ, ձԱՌԱԳԱՅԹԱՏԵ-
ՍԻԼ, տե՛ս ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԵՒ (1):
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՐՁԱԿ, աս. Ճառագայթա-
փայլ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ձԱՌԱ-
ԳԱՅԹԵԼ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԻԷՏ, աս. Լուսալիբ, լու-
սապայծառ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԻՈՐ, աս. Լուսափայլ, շող-
շողենի, բազմանշոյլ, ճաճանչաւոր:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՓԱՅԼ, աս. Ճառագայթար-
ձակ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԵԼ, նբ. Ծագեցուցանել,
լուսաւորել:
ձԱՌԱԳԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Ծագումն:
ձԱՌԱԳՐԵԼ, նբ. Արձանագրել, ի գիր
արկանել:
ձԱՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրութիւն, գիրք:
ձԱՌԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճառ, խօսք, բան:
ձԱՌԱՏԵԼ, նբ. չբ. Ճոռոմաբանել, շաղ-
փաղփել:
ձԱՌԵԼ, նբ. Ատենաբանել, գրել, սանել,
պատմել, քարոզել, հռչակել, յայտնա-
բանել:
ձԱՐ, գ. Հնար, ելք:
ձԱՐԱԿ, գ. 1. Դարման, պարէն, կուր,
բուտ, արօտ, խար, դալարի: 2. Ճարա-
կուսն, ծախուսն, կեր (սպառելի նիւթ):
3. Ճար:
- ձԱՐԱԿ ԱՌՆԵԼ. Ծախել, սպառել, ճա-
րակել:
ձԱՐԱԿԱԿԻՑ, աս. Արօտակից:
ձԱՐԱԿԱԻՈՐ, աս. Խոտաճարակ, խո-

տաբուտ, արօտական:
ձԱՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Արածել, ճարակեցու-
ցանել, կերակրել, սնուցանել, դարմանել:
2. փխբ. Ճարակ առնել, ծախել, սպառել:
ձԱՐԱԿԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ձԱՐԱԿԵԼ (1):
ձԱՐԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ձԱՐԱԿ (2):
ձԱՐԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՆԱՐԻՄԱ-
ՅՈՒԹԻՒՆ:
ձԱՐՁԱՏԵԼ, տե՛ս ձԱՅԹԵԼ (1):
ձԱՐՁԱՏԻՒՆ, տե՛ս ձԱՅԹԻՒՆ:
ձԱՐՄԱՆԴ, տե՛ս ՇԻԳՂ:
ձԱՐՊ, գ. 1. Ճրագու: 2. Պարարտութիւն:
3. նման. Ձէթ: 4. աս. Գէր, պարարտ:
ձԱՐՊԱՊԱՐԱՐՏ, աս. Ճարպաւորական:
ձԱՐՊԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ձԱՐՊԱՊԱ-
ՐԱՐՏ:
ձԱՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարարտութիւն:
ձԱՐՏԱՍԱՆ, գ. 1. Ճարտարաբան, ճար-
տարախօս, պերճաբան, հռետոր: 2.
Իմաստակ: 3. աս. Ճարտասանական:
ձԱՐՏԱՍԱՆԱԿԱՆ, աս. 1. Հռետորական,
ճարտարասանական: 2. Իմաստական:
- ձԱՐՏԱՍԱՆԱԿԱՆՆ, գ. 1. Ճարտասա-
նութիւն: 2. Ճարտասան:
ձԱՐՏԱՍԱՆԵԼ, նբ. չբ. Ատենաբանել,
ատենախօս լինել, փաստաբանել, պեր-
ճաբանել:
ձԱՐՏԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճարտասա-
նական, ճարտարախօսութիւն, փաստա-
բանութիւն: 2. Ճոռոմաբանութիւն, պեր-
ճաբանութիւն:
ձԱՐՏԱՐ, աս. գ. 1. Արուեստագէտ, ձե-
ռագէտ, հանճարեղ, ճմուռ: 2. Քերթող,
բանաստեղծ: 3. Իմաստակ: 4. մ. Քաջ,
տիրապէս, լաւ, անվրէպ:
ձԱՐՏԱՐԱՔԱՆ, տե՛ս ձԱՐՏԱՐԱԽՕՍ:
ձԱՐՏԱՐԱՔԱՆԵԼ, տե՛ս ձԱՐՏԱՐԱԽՕ-
ՍԵԼ:
ձԱՐՏԱՐԱՔԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ձԱՐՏԱ-
ՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ձԱՐՏԱՐԱՔԱՐ, մ. Ճարտարապէս, ճար-
տարապետապէս:

ՃԱՐՏԱՐԱԳԷՏ, ա. Հմուտ, գիտակ:
ՃԱՐՏԱՐԱԴԵՏ, ա. Քաջագէտ, արթուն,
զգոյշ:
ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍ, ա. գ. Ճարտարաբան,
ճարտասան, հոեորդ:
ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍԵԼ, նբ. չբ. 1. Ճարտարա-
բանել, հաւաստաբանել, իմաստասիրել:
2. Իմաստակել:
ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճարտա-
սանութիւն: 2. Ճարտարաբանութիւն,
պերճաբանութիւն, քաղցրաբանութիւն:
ՃԱՐՏԱՐԱԿ, ա. Ճարտար, քաջարուեստ:
ՃԱՐՏԱՐԱԿԱՆ, ՃԱՐՏԱՐԱԿԻ, ա. Ա-
րուեստական:
ՃԱՐՏԱՐԱՄՏԵԼ, չբ. Իմաստասիրել,
տրամաբանել, իմաստնանալ:
ՃԱՐՏԱՐԱՆԱԼ, չբ. Գուն գործել, ջանալ,
հայթայթել:
ՃԱՐՏԱՐԱՆՔ, գ. Հայթայթանք, հնարք:
ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏ, գ. ա. 1. Ճարտար, ա-
րուեստագէտ: 2. Արարչագործ: 3. Քեր-
թող, սփեւտէս: 4. Իմաստուն (չատ
ճարտար):
ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԱ-
ԲԱՐ:
ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏԵԼ, նբ. Կազմել, յորինել,
ճարտարել:
ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարու-
թիւն:
ՃԱՐՏԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԱԲԱՐ:
ՃԱՐՏԱՐԱՍԱԿԱՆ, ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆ, ա.
Ճարտարախօս, ճարտասան:
ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆԱԿԱՆ, ա. Ճարտասանա-
կան:
ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆԵԼ, տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԱԽՕ-
ՍԵԼ:
ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՃԱՐՏԱ-
ՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ՃԱՐՏԱՐԵԼ, նբ. 1. Արուեստագործել,
արուեստակել, իմաստակել: 2. Իմաստա-
սիրել: 3. Ճարտարաբանել, ճարտարա-
խօսել: 4. տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԱՆԱԼ:

ՃԱՐՏԱՐԻՄԱՅ, տե՛ս ՀՆԱՐԻՄԱՅ:
ՃԱՐՏԱՐՄՏԵԼ, տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԱՄՏԵԼ:
ՃԱՐՏԱՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարագիտու-
թիւն, իմաստակութիւն:
ՃԱՐՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արուեստ, ա-
րուեստագիտութիւն, գիւտ, հնարք, հնա-
րագիտութիւն, հայթայթանք, աջողա-
կութիւն: 2. Հանճար, իմաստութիւն: 3.
Իմաստասիրութիւն, փիլիսոփայութիւն:
4. Իմաստակութիւն:
ՃԱՐՏՈՒԿ, տե՛ս ԱՇԽԷՏ:
ՃԱԻԱԿ, գ. Որդի, տղայ, ուստր:
ՃԱԻԱԿԵԹ, գ. Աղջիկ, դուստր:
ՃԳՆԱԶԳԵԱՅ, ա. Ճգնազգեստ, ճրգ-
նազգեցիկ:
ՃԳՆԱԶԳԵՍ, ՃԳՆԱԶԳԵՅԻԿ, տե՛ս
ՃԳՆԱԶԳԵԱՅ:
ՃԳՆԱԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճգնութիւն,
նահատակութիւն:
ՃԳՆԱԽՈՆՋ, ա. Անխոնջ:
ՃԳՆԱԿԱՆ, ա. Մրցական, դժուարակիր,
ճգնողական, ճգնաւորական:
ՃԳՆԱԿԻՑ, ա. Վաստակակից, պատե-
րազմակից, չարչարակից, հանդիսակից:
ՃԳՆԱՍԷՐ, ա. Համբերատար, համբերող:
ՃԳՆԱԻՈՐ, գ. 1. Միայնակեաց, մենա-
կեաց: 2. Նահատակ, մարտիրոս: 3. Առա-
քինի: 4. Ըմբիշ, ագոնարար: 5. ա. Ճգնա-
ւորական, ճգնողական:
ՃԳՆԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Ճգնական, ճգնո-
ղական:
ՃԳՆԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ճգնել, առաքի-
նանալ, նահատակել, մրցել, կրթել:
ՃԳՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճգնութիւն,
ժուժկալութիւն:
ՃԳՆԵԼ¹, նբ. Ի նեղ արկանել, ճգնեցու-
ցանել, նեղել, տազնապել, չարչարել:
ՃԳՆԵԼ² (իմ), չբ. Ճգնաւորել, մրցել,
նահատակել, կրթել, ջնալ, աշխատել:
ՃԳՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՃԳՆԵԼ¹:
ՃԳՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Ճգնական, ճգնաւո-
րական:

ձԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճիգն, նեղուժիւն, վիշտ, տազնապ, կիրք, չարչարանք, քիրտն, վաստակ, երկ: 2. Մրցանք, նահատակութիւն, կրթութիւն, ջան: 3. Ժուժկալութիւն:

ձԳՆՈՒՄՆ, գ. Մրցանք, մրցումն:
ձեՂ, տե՛ս ԿՈՒՆ Դ:

ձեՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՆՏՈՒԹԻՒՆ:

ձեՂՔեՒ, ձեՂՔՈՒԼ, նբ. Հերձանել, Հերձուլ, ցելուլ, խզիլ, պատռել, բաժանել, որոշել, հասանել, կտրել:

ձեՄ¹, գ. Շրջագալութիւն, քայլափոխութիւն, ընթացք, գնացք:

- ձեՄ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ձեՄԵԼ (իմ):

ձեՄ², տե՛ս ԿԵՄ:

ձեՄԱՐԱՆ, գ. 1. ձեմելիք: 2. Բնակարան, սրահ: 3. Դպրոց, վարժարան:

- ձեՄԱՐԱՆՔ, տե՛ս ձեՄ:

ձեՄԱՐԱՆՈՅ, գ. ձեմելիք:

ձեՄԵԼ (իմ), չբ. ձեմ առնուլ, շրջել, շրջագայել, գգնալ, երթևեկել, քայլել, խաղալ:

ձեՄԵԼԻ, լիք, գ. 1. ձեմարան, ճեմարանոց: 2. ձեմ, ճեմարանք:

ձեՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շրջեցուցանել, յածեցուցանել:

ձեՄՈՒԹԻՒՆ, գ. ձեմ, շրջագալութիւն, փխբ. զրուցատրուժիւն:

ձեՆձԵՐ, գ. Ծուխ, գոլորշի (խորոզուող մսի):

ձեՆձԵՐԱԼ, տե՛ս ձեՆձԵՐԵԼ²:

ձեՆձԵՐԱԼԻՐ, ա. ձենճերալից:

ձեՆձԵՐԱԼԻՑ, տե՛ս ձեՆձԵՐԱԼԻՐ:

ձեՆձԵՐԵԼ¹, նբ. 1. Խորովել, ծխել, բուրել: 2. Ձոհել:

ձեՆձԵՐԵԼ², չբ. ձենճերալ, բզզալ, տզզալ:

ձեՆձԵՐՈՏԻԼ, չբ. Ծխոտել:

ձեՊ, գ. Աճապարումն, վաղվազումն, փոյթ, ջան, ճիգն, հոգ:

- ձեՊ ՁձեՊԻ, ձեՊ Ի ձեՊՈՅ, ձեՊՈՎ, մ. Փոյթ ընդ փոյթ, փոյթ ի փութոյ,

փութով, ստիպաւ, ստիպով, հապճեպ:

- ձեՊՍ ԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ. ձեպել, ճեպեցուցանել, փութացուցանել:

ձեՊԱՆՑՈՅՑ ՁՈՒՐՑ, տե՛ս ՀԵՂԵՂԱՏ:

ձեՊԵԼ¹, նբ. 1. ձեպս կացուցանել, ճեպեցուցանել, փութացուցանել:

2. Ստիպել, տազնապել, հարկեցուցանել, ի նեղ արկանել:

ձեՊԵԼ² և ձեՊԵԼ (իմ), չբ. 1. Փութալ, աճապարել, վաղվաղել, շտապել, երագել, ընթանալ, կանխել:

2. Հոգալ, գուն գործել: ձեՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ձեՊԵԼ¹:

ձեՊԻՄՆ, գ. ձեպ, փոյթ, ստիպումն:

ձեՑ, գ. Ջարմ, սերունդ, ծնունդ, զաւակ: ձԵՐՄԱԿ, ա. Սպիտակ:

ձԵՐՄԱԿԱԶԻ, ա. Սպիտակաճի:

ձԵԻԵՂԻԿ, տե՛ս ձԻԻԱՂ:

ձԻԳՆ, տե՛ս ձԳՆՈՒԹԻՒՆ:

ձԻՂՄ, ա. Մատաղ, տղայական:

ձԻՁԻ, տե՛ս ձՁԻ:

ձԻՇԴ, ա. 1. Ստոյգ, անվրէպ, սոսկ: 2. գ. Ճշգուլթիւն:

ձԻՁ, գ. Կանչ, կանչիւն, ողբ, բողբոջ, կական, գոչիւն, աղաղակ, գուժումն, հեծութիւն:

- ձԻՁ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԲԱՌՆԱԼ, ՁՁԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ձՁԵԼ:

ձԻՁԵԼ, տե՛ս ձՁԵԼ:

ձԻՊՈՒՌՆ, տե՛ս ձՊՈՒՌՆ:

ձԻՊԻ, տե՛ս ԲԻԺ (1):

ձԻՌ, տե՛ս ՈՂԿՈՅՁ:

ձԻՏԱԿ, գ. Քայռ, քառամանեակ, մեհեւանդ:

ձԻՐԱՆ, գ. ձանկ, մազիլ:

ձԻԻԱՂ, գ. ձևեղիկ, ճուաղն, հրէշ:

ձԻԻԱՂԱԲԱՐՈՅ կամ ձՈՒԱՂԱԲԱՐՈՅ, ա. Գագանաբարոյ, վայրենամիտ, անուսումն:

ձԻԻԱՂԱԿԱՆ կամ ձՈՒԱՂԱԿԱՆ, ա. Այլանդակ, վայրենի:

ձԻԻԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլանդակութիւն, վայրենութիւն:

ձի՛հՂ, գ. Ոստ, ուղէշ, ստեղն, բազուկ,
բարունակ, շառախւղ:
ձԿՈՅԹ, գ. Ծկոյթ:
ձՂՃԱՍԻՐՏ, տե՛ս ձՂՃԻՄ (1):
ձՂՃԻՄ, ա. 1. Փոքրորդի, ճղճասիրտ: 2.
Ռիշտ, կծծի, ագա՛հ:
ձՂՃՄԵԼ (իմ), չբ. Զառամանալ, թառա-
մեկ, խորշոմեկ:
ձՂՓՈՒՄՆ, գ. Ճողփումն:
ձձԵԿԵՐ, տե՛ս ՈՐԳՆԱՀԱՐ:
ձձԻ, գ. 1. ձի՛ճի, որդն: 2. Զեռուն, սո-
ղուն:
ձձՈՒԵԼ, տե՛ս ձՈՒՈՒՈՂԵԼ:
ձձՈՒՈՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Ճոռուղումն:
ձՄԼԵԼ, նբ. 1. ձնչեկ, քամել: 2. Նեղեկ,
նուաճել, կոխան առնել, խեղդել: 3.
փխբ. Խորովել, տոչորել:
ձՄԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. ձմլել, մորմոքե-
ցուցանել, կակձեցուցանել, վրդովել:
ձՆՁՂՈՒԿ, գ. (կենդբ.) Ծիտ, ձազ:
ձՆՇԵԼ, նբ. 1. ձմլել, սեղմել, քամել,
զսպել: 2. Նուաճել, նկուն առնել, ճգնել,
նեղել:
ձՆՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ձՆՇԵԼ:
ձՆՇՈՒԹԻԻՆ, գ. ձնշումն:
ձՆՇՈՒՄՆ, տե՛ս ձՆՇՈՒԹԻԻՆ:
ձՆՁԱՆՈՒՆՔ, տե՛ս ԱՐԳԱՆԻ:
ձՇԳՐԻՏ, ա. 1. Ճշմարիտ, ճիշդ, անվրէպ,
ստոյգ, հաւաստի, իսկական, բուն, յա-
րանման: 2. մ. տե՛ս ձՇԳՐՏԻԻ:
ձՇԳՐՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Իսկաբանել,
հաւաստաբանել:
ձՇԳՐՏԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Իսկաբանու-
թիւն, ստուգաբանութիւն:
ձՇԳՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ձՇԳՐՏԻԻ:
ձՇԳՐՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հաւաստագոյն,
իսկագոյն, ճշդիւ:
ձՇԳՐՏԱԳՈՐԾ, ա. Անվրէպ, ճշգրիտ,
ճիշդ:
ձՇԳՐՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ճշգրտեցուցանել:
ձՇԳՐՏԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Ստուգապատում:
ձՇԳՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ձՇԳՐՏԻԻ:

ձՇԳՐՏԱՏԵՍԻԼ, ա. Ճշմարտատեսիլ,
հանգունատիպ, յարանման:
ձՇԳՐՏԵԼ, նբ. Ստուգել, ճշդել, հաւաս-
տել, հաւաստեցուցանել:
ձՇԳՐՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ճշգրտել, նմա-
նեցուցանել, ճշգրտագործել:
ձՇԳՐՏԻԻ, մ. Ճշգրիտ, ճշգրտաբար,
ճշգրտապէս, հաւաստեաւ, ստուգիւ,
ճշդիւ, ճշդով, զգուշեաւ, անշուշտ:
ձՇԳՐՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Իսկութիւն, հաւաս-
տիք, անվրիպութիւն, ստուգաբանու-
թիւն, ստուգութիւն:
ձՇԴԱՊԱՀԱՆՁ, ա. Սաստկապահանջ:
ձՇԴԵԼ, նբ. 1. Խնայել, անխայել, զնդալ:
2. Ստուգել, ճշգրտել:
- ձՇԴԻԻ, ձՇԴՈՎ, տե՛ս ձՇԳՐՏԻԻ:
ձՇԴՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ճշգրտութիւն (ճիշդ
լինելը): 2. Ոչստութիւն, ժլատութիւն,
խնայութիւն, կծծութիւն:
ձՇՄԱՐԻՏ, ա. 1. Անսուտ, անշուշտ,
իրաւ, ստոյգ, ճշգրիտ, ճիշդ, հաւաստի,
աներկբայ: 2. Արդար, ուղիղ, հաւատա-
րիմ, ճշմարտախօս, աննենգ: 3. յոգն. գ.
Ճշմարտութիւն, ուղղութիւն: 4. մ. Ճըշ-
մարտապէս, ստուգիւ, արդարեւ, յիրաւի:
ձՇՄԱՐՏԱԲԱՆ, տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱԽՕՍ:
ձՇՄԱՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱՊԷՍ:
ձՇՄԱՐՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ստուգագոյն:
2. մ. Ճշդիւ, ճշգրտիւ:
ձՇՄԱՐՏԱԳՈՐԾ, ա. Արդարագործ:
ձՇՄԱՐՏԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱ-
ԳՈՐԾ:
ձՇՄԱՐՏԱԳՐԵԼ, նբ. Ստուգագրել,
ստուգաբանել:
ձՇՄԱՐՏԱԴԱՏ, ա. Արդարադատ:
ձՇՄԱՐՏԱԽՈՂ, ա. Ողջամիտ:
ձՇՄԱՐՏԱԽՕՍ, ա. Ճշմարտաբան, ստու-
գաբան, ճշմարիտ:
ձՇՄԱՐՏԱԽՕՍԵԼ, տե՛ս ձՇՄԱՐՏԵԼ:
ձՇՄԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ձՇՄԱՐԻՏ:
ձՇՄԱՐՏԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ձՇՄԱՐ-
ՏԱԿՅԵԼ:

ձՇՄԱՐՏԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Մոլորեակ:
ձՇՄԱՐՏԱԿՑԵԼ, չբ. ձշմարտակից լինել:
ձՇՄԱՐՏԱՀԱԻԱՏ, ա. 1. Ողջամիտ, ուղ-
ղահաւատ: 2. Հաւատարիմ:
ձՇՄԱՐՏԱՃԱԹ, տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱՊԱ-
ՏՈՒՄ:
ձՇՄԱՐՏԱՊԱՏՈՒՄ, ա. ձշմարտաճառ,
խսկապատուժ, ուղղապատուժ, ստուգա-
բան, ճշմարտաբան, ճշմարտախօս:
ձՇՄԱՐՏԱՊԷՍ, մ. ձշմարտաբար, Հաս-
տատապէս, ստուգապէս, իսկապէս, ճըշ-
մարտիւ, արդարեւ, յիբաւի:
ձՇՄԱՐՏԱՍԷՐ, ա. Արդարասէբ, ճշմա-
րիտ:
ձՇՄԱՐՏԱՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱ-
ՍԻՐԱՊԷՍ:
ձՇՄԱՐՏԱՍԻՐԱՊԷՍ, մ. ձշմարտասի-
բաբար:
ձՇՄԱՐՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարա-
մըտութիւն:
ձՇՄԱՐՏԱՏԵՍԻԼ, ա. ձշմարտատիպ,
անխաբ, ստոյգ, հաւաստի:
ձՇՄԱՐՏԱՏԻՊ, տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱՏԵՍԻԼ:
ձՇՄԱՐՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ձՇՄԱՐ-
ՏԵԼ:
ձՇՄԱՐՏԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒՂՂԱ-
ՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ձՇՄԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Ստուգել, ճշգրտել:
2. Հաւատարմացուցանել, հաստատել,
յայտ առնել: 3. ձշմարտախօսել:
ձՇՄԱՐՏԻԻ, մ. ձշմարիտ, ստուգիւ,
ճշգրտիւ, հաւաստեաւ, յիբաւի, ճշդիւ,
քաջ:
ձՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ստուգութիւն,
խսկութիւն ուղղութիւն: 2. Անկեղծու-
թիւն, հաւատարմութիւն: 3. Արդարու-
թիւն:
- ձՇՄԱՐՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. ձշմարտիւ,
ճշգրտիւ:
ձՇՆԵԼ, նբ. ձնչել, ճգնել:
ձՈՆ, ա. 1. Հարուստ, մեծատուն, փար-
թամ: 2. Մեծ, հզօր, կարող, երեւելի: 3.

Շքեղ, պերճ, բարդաւած: 4. դ. Ազատ,
աւազ, իշխան:
ձՈՆԱԲԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ձՈՆԱԲԱՆԵԼ
(1):
ձՈՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. 1. ձոխաբան լինել:
2. Շատախօս լինել: 3. Մեծաբանել, ճա-
մարտակել:
ձՈՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. ձոռոմաբանու-
թիւն, պերճաբանութիւն:
ձՈՆԱԲԱՐ, մ. Տիրաբար, ազատօրէն,
ինքնիշխանաբար:
ձՈՆԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հարստագոյն:
ձՈՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծագործու-
թիւն:
ձՈՆԱԶԳԻ, ա. Մեծազգի, ազատ:
ձՈՆԱԿԱՆ, ա. ձոխ (որտեղ կայ ճոխու-
թիւն):
ձՈՆԱՁԻՐ, ա. Առատաձիբ, մեծապարզ:
ձՈՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Բռնանալ, պանծանալ:
2. Մեծանալ, փարթամանալ:
ձՈՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ձՈՆՍԻՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ձՈՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մեծացուցանել,
մեծարել, հարստացուցանել:
ձՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծութիւն, հարստու-
թիւն, պատիւ, փառք, ինքնիշխանու-
թիւն, աւազութիւն:
- ձՈՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Տիրաբար, իշխա-
նաբար:
ձՈՆՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անափառութիւն:
ձՈՂԵԼ, նբ. Փետել (մազերը):
ձՈՂԾԵԼ, չբ. Փայլել, շողալ, շողշողել:
ձՈՂՈՊԵԼ, նբ. 1. Շորթել, կորզել, գեր-
ծուլ, քաղել, կապտել, ի բաց թափել,
ազատել: 2. չբ. Պրծանել, գերծանել:
ձՈՂՓՈՒՄՆ, տե՛ս ձՂՓՈՒՄՆ:
ձՈՂՔԵԼ, նբ. Պատառել:
ձՈՊԱՆ, գ. Չուան, պարան, տոռն, լար:
ձՈՊԱՆԱՁԻԳ, տե՛ս ձՈՊԱՆԱԻՈՐ:
ձՈՊԱՆԱԻՈՐ, ա. ձոպանաձիգ:
ձՈՌՈՄ, ա. ձոխ, պերճ, սեթեւեթեալ:
- ձՈՌՈՄՍ ԽՕՍԵԼ. Մեծաբանել:

ձՈՌՈՄԱՐԱՆ, ա. Պերճաբան, պաճու-
ճաբան:

ձՈՌՈՄԱՐԱՆԵԼ, չբ. ձոռոմս խօսել, մե-
ծաբանել:

ձՈՌՈՄԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պերճաբա-
նութիւն: 2. Շատախօսութիւն, շաղփաղ-
փութիւն:

ձՈՌՈՄԱՆԱԼ, չբ. ձոխանալ, պանծա-
նալ, գոռոզանալ, մեծաբանել:

ձՈՐՏ, գ. Ծառայ, սպասաւոր:

ձՈՒԱՂՆ, տե՛ս ձի՛իԱՂ:

ձՈՒՁ, գ. ձի՛չ, գոչիւն, աղաղակ:

ձՁԵԼ, չբ. ձի՛չել, ճի՛չ բառնալ, կռնչել:

ձՁԻՒՆ, գ. ձի՛չ, ճչումն:

ձՁՈՒՄՆ, տե՛ս ձՁԻՒՆ:

ձՊՈՒՌՆ, գ. (կենդբ.) ձիպուռն:

ձՌԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ. ձռաքաղել, պտղա-
քաղ առնել՝ լինել:

ձՌԱՔԱՂԵԼ, տե՛ս ձՌԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ:

ձՌՈՒՂԵԼ, տե՛ս ձՌՈՒՂԵԼ:

ձՌՈՒՂԵԼ, չբ. ձռուղի, ճռուղի, ճռուել:

ձՌՈՒՂՈՒՄՆ, տե՛ս ձձՈՒՂՈՒԹԻՒՆ:

ձՌՈՒՂԵԼ, տե՛ս ձՌՈՒՂԵԼ:

ձՐԱԳ, գ. 1. Լոյս, ջահ, լապտեր, կան-
թեղ, ճրագարան: 2. փխբ. Առաջնորդ: 3.
փխբ. Մխթարութիւն, յոյս, ապաւէն:

ձՐԱԳԱԿԱԼ, տե՛ս ձՐԱԳԱԿԻՐ:

ձՐԱԳԱԿԻՐ, ա. ձրագակալ:

ձՐԱԳԱՐԱՆ, գ. 1. Աշտանակ, ճրագա-
կալ, ճրագակիր, կանթեղ: 2. ձրագ:

- ձՐԱԳԱՐԱՆ ՏԵՍՈՒԹԵԱՆ. նման.
Աչք:

ձՐԱԳՈՒ, տե՛ս ձԱՐՊ (1):

ձՕՁ, ա. ձօճան, դիւրաշարժ:

- ձՕՁ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ձՕՁԵԼ² (իմ):

ձՕՁԱՆ, տե՛ս ձՕՁ:

ձՕՁԵԼ¹, նբ. ձօճեցուցանել, շարժել,
շարժել, տատանել:

ձՕՁԵԼ² (իմ), չբ. ձօճ առնուլ, ծածանել,
կրկրել, տարաբերել:

ձՕՁԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ձՕՁԵԼ¹:

Մ

ՄԱԳԱՂԱԹ, ՄԱԳԱՂԱՏ, գ. Մատեան:

ՄԱԳԻԼ, գ. ձանկ, ճիրան:

ՄԱԳԻՍՏՐԻԱՆՈՍ, գ. Մագիստրոս, պետ,
գօրապետ, իշխանապետ:

ՄԱԳԻՍՏՐՈՍ, տե՛ս ՄԱԳԻՍՏՐԻԱՆՈՍ:

ՄԱԳԻՍՏՐՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱԳԻՍ-
ՐՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱԳԻՍՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մագիստրոսու-
թիւն:

ՄԱԳԼԵԼ, ՄԱԳԼՅԵԼ, տե՛ս ՄԱԳԼՅՏԵԼ:

ՄԱԳԼՅՏԵԼ, նբ. Մագլիկ, մագլցիկ, ցտիկ:

ՄԱԳՆԵՍՏԻՍ, գ. Մագնիտ:

ՄԱԳՆԻՏ, տե՛ս ՄԱԳՆԵՍՏԻՍ:

ՄԱՁ¹, գ. Հեր, գէս, ձար, վարս:

ՄԱՁ², գ. Գան, գաւազան, խարազան:

ՄԱՁԱՐԵՐ, ա. Մագեղ:

ՄԱՁԱԳՈՐԾ, ա. Մագեղէն:

ՄԱՁԱՊՈՒՐ, մ. Հագիւ, Հագիւ Հագ,
մարդապուր:

ՄԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրութիւն:

ՄԱՁԵԱՅ, ա. Մագեղէն:

ՄԱՁԵՐ, ա. Մագաբեր, Հերաւոր:

ՄԱՁԵՂԷՆ, ա. 1. Մագեայ: 2. գ. Քուրճ,
խարազն, խորդ:

ՄԱԹԷՄԱՏԻԿՈՍ, ա. գ. Համարող, ու-
սումնական, ուսող:

ՄԱԺԻՍՏՌՈՍ, տե՛ս ՄԱԳԻՍՏՐՈՍ:

ՄԱԺԻՍՏՌՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱԳԻՍ-
ՐՈՍՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱԼԵԼ, նբ. 1. ձնչել, տրորել, ճմլել,
մաշել, ջախել, լիսուլ: 2. Մեղիկ, իզա-
ցուցանել, ներքինացուցանել: 3. Աղալ

(ծամելով մանրացնել):

ՄԱԼՈՒՆ, տե՛ս ԿԱՌԱՆ:

ՄԱԽԱՁ, ա. Անառակ, պագչոտ, խենէչ,
ցոփ, լիտի, շուալտոտ:

ՄԱԽԱՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոփութիւն, լըկ-
տութիւն, շուալտութիւն:

ՄԱԽԱԹ, գ. Հերիւն:
ՄԱԽԱԱ, չբ. Նախանձեւ, խանդալ, յա-
չաղեւ, չարակնեւ:
ՄԱԽԱՂ, գ. 1. Պարկ, բակեղեթ, քսակ:
2. Քուրճ, խորք: 3. Զամբիւղ, կողոպ, սապատ, սփիւրիդ:
ՄԱԽԱՅՈՐԴ, ՄԱԽԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Նա-
խանձոտ, յաչաղկոտ:
ՄԱԽԱՆՔ, գ. Զարակնութիւն, յաչա-
ղանք:
ՄԱԽԻՁ, ա. Տգեղ, զագրելի, գարշ, աղ-
տեղի, զագիր, անարգ:
ՄԱԽՈՂ, ա. Նախանձաբեկ:
ՄԱԾ, ա. 1. Մածեալ, հոծեալ, թանձրա-
ցեալ: 2. Կից, յարեալ, յեռ:
ՄԱԾԱՆԵԼ¹, տե՛ս ՄԱԾՈՒՅԱՆԵԼ:
ՄԱԾԱՆԵԼ² (իմ), ՄԱԾՆՈՒԼ, չբ. Մատ-
գել, շաղել, հոծել, թանձրանալ, մակար-
դել, յարել:
ՄԱԾՈՒԱԾ, գ. Կառուած, բաղկացու-
թիւն, Հաստատութիւն:
ՄԱԾՈՒՄՆ, գ. Մածուցումն:
ՄԱԾՈՒՆ, տե՛ս ՄԱՃԱՌԱԿ:
ՄԱԾՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Փակուցանել, միա-
ցուցանել, կցել, յարել, պնդել:
ՄԱԾՈՒՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԱԾՈՒՄՆ:
ՄԱԿԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Ըստանձնել:
ՄԱԿԱԳԱՆՉԵԼ, չբ. Վերագոչել:
ՄԱԿԱԳԱՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրաձայ-
նութիւն, ճիչ:
ՄԱԿԱԳԻԾ, ա. Մակագրեալ, արձանա-
գրեալ:
ՄԱԿԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Վերագրել: 2. Ըն-
ծայել, սեպհականել: 3. Շարադրել, գրել,
արձանագրել, դրոշմել:
ՄԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերագրութիւն:
ՄԱԿԱԴԻՏՈՂ, տե՛ս ՎԵՐԱԴԻՏՈՂ:
ՄԱԿԱԴՐԱԿԱՆ, ա. (քբ.) Վերադիր,
մակդիր:
ՄԱԿԱԿՐԵԼ, նբ. 1. Վերադրել, գետեղել:
2. Մականուանել, վերանուանել, վերա-
կոչել:

ՄԱԿԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱԿԱՆՈՒ-
ՆՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱԿԱՁԻ, ա. գ. Հեծեալ, ասպետ:
ՄԱԿԱՂԱՏԵՂ, գ. Բակ, պառակ, փա-
րախ:
ՄԱԿԱՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. 1. Խոհական: 2.
Մտացածին:
ՄԱԿԱՄՏԱԾԵԼ, նբ. 1. Հնարել, յորինել:
2. Որոճել, խորհրդածել:
ՄԱԿԱՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խորհուրդ,
մտածութիւն, խորհրդածութիւն: 2. Խե-
լամտութիւն, խոհականութիւն, խելք:
3. Յօդուած (յորինած՝ մոզոնած բան):
ՄԱԿԱՆ, գ. Գաւազան, ցուպ:
ՄԱԿԱՆՈՒԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱԿԱԴՐԵԼ (2):
ՄԱԿԱՆՈՒՆ, գ. 1. Աւելաձայնութիւն,
մականունութիւն: 2. ա. Անուանակիր
(մի պատուի անուն կրող):
ՄԱԿԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մակակո-
չութիւն: 2. տե՛ս ՄԱԿԱՆՈՒՆ:
ՄԱԿԱՏԵՍՈՒՉ, ա. գ. Վերատեսուչ, վե-
րակացու:
ՄԱԿԱՏՊԱՆՈՐԵԼ, նբ. Դրոշմել:
ՄԱԿԱՐԴ, գ. Խախաց, փխբ. պատճառ
(մեղքեր առաջ բերող միջոց):
ՄԱԿԱՐԴԱԿ, ա. գ. 1. Արդակ, հարթ,
ողորկ: 2. Մակերևոյթ:
ՄԱԿԱՐԴԱԿԵԼ, նբ. Հարթել, յարդարել,
հաւասարել, ողորկել:
ՄԱԿԱՐԴԵԼ (իմ), չբ. Ընդխառնել,
թանձրանալ, միանալ:
ՄԱԿԱՅԱԿԱՆ, ա. 1. Մակացողական,
գիտնական: 2. Մակացու, գիտուն:
ՄԱԿԱՅՈՂ, ա. Մակացու, հմուտ, գիտ-
նաւոր, գիտնական:
ՄԱԿԱՅՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱԿԱՅԱԿԱՆ:
ՄԱԿԱՅՈՒ, տե՛ս ՄԱԿԱՅՈՂ:
ՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն, հասո-
ղութիւն, հմտութիւն, ուսումն:
ՄԱԿԱՍԱՍԱՐ, ա. 1. Զուգահաւասար,
յարանման, անյլայլակ, բարեխառն,
հասարակ: 2. Հասարակորդ, հաղորդ:

ՄԱԿԱՒԱՍԱՐԵԼ (իմ), չբ. Հաւասարել, կցորդ լինել:
ՄԱԿԵՂՈՆ, տե՛ս ՄՍԱՎԱՃԱՌԱՆՈՅ:
ՄԱԿԵՐԵՒԵԼ (իմ), չբ. Մակերևութանալ:
ՄԱԿԵՐԵՒՈՅԹ, տե՛ս ՄԱԿԵՐԵՒՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՄԱԿԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱԿԵՐԵՒԵԼ
(իմ):
ՄԱԿԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակերևույթ:
ՄԱԿԸՆ ԴՈՒՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԵՐԸՆ-
ԴՈՒՆԵԼ (իմ):
ՄԱԿԹԵՒԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԹԵՒԵԼ:
ՄԱԿԽՈՂՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱԿԱՄՏԱ-
ԾՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱԿԶԱՅՆԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԶԱՅՆԵԼ:
ՄԱԿՈՅԳ, գ. Կուր, նաւամակրյկ, նաւակ:
ՄԱԿՍԱՍՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաստկուլթիւն,
ուսկուլթիւն, առաւելուլթիւն, գերա-
զանցուլթիւն:
ՄԱՀ, գ. 1. Մեռելուլթիւն, վախճան, օր-
հաս: 2. Կոտորած, սպանուլթիւն, սատա-
կումն: 3. Անձնասպանուլթիւն: 4. Ժան-
տամազ, ժանտախտ:
ՄԱՀԱՔԵՐ, ա. Մահառիթ, մահածին,
սատակիչ:
ՄԱՀԱՔԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՀԱՔԵՐ:
ՄԱՀԱՔԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մահածուլթիւն:
ՄԱՀԱՔՈՅԾ, ա. Մահառիթ, մահաբեր:
ՄԱՀԱԳՈՅԺ, ա. Բօթաբեր:
ՄԱՀԱԳՈՐԾ, ՄԱՀԱԳՈՐԾԱԿ, ա. Մա-
հաբեր, մահարար, մահառիթ:
ՄԱՀԱԳՈՒՇԱԿ, ա. Մահագեկոյց:
ՄԱՀԱԴԵՂ, տե՛ս ԹՈՅՆ:
ՄԱՀԱԶԳԵԱՅ, ա. Մահզգեեստ, մահա-
կիր:
ՄԱՀԱԶԳԵՍ, տե՛ս ՄԱՀԱԶԳԵԱՅ:
ՄԱՀԱԶԵԿՈՅՅ, տե՛ս ՄԱՀԱԳՈՒՇԱԿ:
ՄԱՀԱԹՈՅՆ, ա. Մահացուլթիւն:
ՄԱՀԱՆՈՅԾ, ա. Մահալուծող:
ՄԱՀԱՆՈՒԾՈՂ, տե՛ս ՄԱՀԱՆՈՅԾ:
ՄԱՀԱԾԻՆ, տե՛ս ՄԱՀԱՔԵՐ:
ՄԱՀԱԾՈՒ, ա. Մահաբեր, մահացու:

ՄԱՀԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՀԱՔԵՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՄԱՀԱԿ, գ. Բիր, գաւազան:
ՄԱՀԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, ա. Մահառիթ:
ՄԱՀԱԿԻՐ, տե՛ս ՄԱՀԱԶԳԵԱՅ:
ՄԱՀԱՀԱՆԳՈՅՆ, ա. Մահատեսակ,
մեռօրինակ:
ՄԱՀԱՀՐԱԽԷՐ, ա. Մահաչբաւիբակ:
ՄԱՀԱՀՐԱԽԻՐԱԿ, տե՛ս ՄԱՀԱՀՐԱԽԷՐ:
ՄԱՀԱԶԻՐ, ա. Մահատու:
ՄԱՀԱՆԱԼ, չբ. Մեռանել, անշնչանալ:
ՄԱՀԱՇՇՈՒԿ, ա. Մահաշունչ:
ՄԱՀԱՇՈՒՆՁ, ա. Մահաբեր, մահառիթ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏ, ա. Մահապարտական, մա-
հապարտակ:
- ՄԱՀԱՊԱՐՏ ԱՌԵԼ, տե՛ս ՄԱՀԱ-
ՊԱՐՏԵԼ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՀԱՊԱՐՏ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏԵԱԼ, տե՛ս ՄԱՀԱՊԱՐՏ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏԵԼ, չբ. Մահապարտ առնել:
ՄԱՀԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատապար-
տուլթիւն:
ՄԱՀԱՌԻԹ, ա. Մահաբեր, մահածին:
ՄԱՀԱՏԵՍԱԿ, ա. Մահատիպ, մահա-
հանդոյն:
ՄԱՀԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԱՀԱՏԵՍԱԿ:
ՄԱՀԱՏՈՒ, տե՛ս ՄԱՀԱԶԻՐ:
ՄԱՀԱՐԱՐ, ա. Մահագործ, մահացու,
մահաբեր, մահառիթ:
ՄԱՀԱՐՔՈՅՅ, ա. Դեղատու, մահառիթ:
ՄԱՀԱՐՁԱՆ, գ. 1. Արձան, կոթող: 2.
Աշտարակ, բուրգ:
ՄԱՀԱՅԱՆ, ա. Մահառիթ:
ՄԱՀԱՅՈՒ, ա. 1. Մահածու, մահաբեր,
մահարար, մահառիթ: 2. Մահկանացու:
ՄԱՀԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մեռուցանել,
սպանանել:
ՄԱՀԱՅՈՒՅԻՁ, ա. Մեռուցիչ, սպանող,
մահարար:
ՄԱՀԱՌՈՐ, ա. Մահկանացու:
ՄԱՀԻԿ, տե՛ս ԱՌՈՒՆ:
ՄԱՀԻՃՔ, գ. 1. Անկողին, գահոյբ,

մահճակ: 2. Դադաղ:
ՄԱՀԻՆԱԲՈՂԲՈՋ, ա. Մահաբեր, մահ-
հարար, օրհասական:
ՄԱՀԿԱՆԱՅՈՒ, ա. 1. Մահացու, մահ-
հաւոր, մեռոտ: 2. տե՛ս ՄԱՀԱՅՈՒ (1):
3. գ. Մարդ:
ՄԱՀՃԱԿ, տե՛ս ՄԱՀԻՃԻ:
ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆ, ա. գ. Մալմանակ:
ՄԱՂ, գ. 1. Նքոյր: 2. Խորիսխ (մոմեղէն
բջիջներէ ցանց): 3. Սակառ:
ՄԱՂԱԶՄԱՅ, ՄԱՂԱԶՄԻ, տե՛ս ՄԱՂ-
ԶԼՄԱՅ:
ՄԱՂԱՍ, գ. Լորճն:
ՄԱՂԵԼ, նբ. 1. Խարբալիլ, խախալիլ: 2.
Ցրել, տարածել:
ՄԱՂԶՄԱՅ, գ. Սկաւառակ, ափսէ:
ՄԱՂԹ, մաղթք, գ. Մաղթանք, աղօթք:
ՄԱՂԹԱԿԱՆ, ա. Աղօթական, աղաչա-
ւոր:
ՄԱՂԹԱԿԻՅ, ա. Աղօթակիրց, աղաչաւոր,
բարեխօս:
ՄԱՂԹԱՆՔ, գ. Մաղթք, աղաչանք, ա-
ղերս, պաղատանք, աղօթք, բարեխօսու-
թիւն:
ՄԱՂԹԵԼ, նբ. և չբ. Աղօթել, աղաչել,
աղերսել, պաղատել, խնդրել, բարեխօսել:
ՄԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՂԹԱՆՔ:
ՄԱՂԿԱՏԵԼ, նբ. 1. Խածանել, խայթել,
կծանել: 2. Մորմոքեցուցանել:
ՄԱՂԿԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՂԿԱ-
ՏԵԼ:
ՄԱՂԿԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խածուած, խայ-
թուած:
ՄԱՂԶ, գ. 1. Լեղի: 2. փխբ. Բարկութիւն,
տրամութիւն:
ՄԱՂԶԱԽԱՌ, ա. մ. Լեղախառն:
ՄԱՂԶԱՀԱՄ, ա. Լեղահամ:
ՄԱՂԶԱՏԱՐ, տե՛ս ՄԱՂԶԸՆԿԱԼ:
ՄԱՂԶԱԻՈՐ, ա. Ցասկոտ:
ՄԱՂԶԸՆԿԱԼ, ա. Մաղճատար:
ՄԱՂՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դառնութիւն, դժըն-
դակութիւն, գարշութիւն:

ՄԱՃ, գ. Խոփ:
ՄԱՃԱԿԱԼ, ա. գ. Հերկահար:
ՄԱՃԱՌԱԿ, գ. Մածուն, պանիր:
ՄԱՃԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թանճարացու-
ցանել:
ՄԱՄՈՆԱՅ, գ. Ինչք, մեծութիւն:
ՄԱՄՈՆԱՊԱՇՏ, ա. Արծաթասէր:
ՄԱՄՈՒԹ, գ. Լօռ, քարաքոս:
ՄԱՄՓՈՒՂ, գ. Իշխան, գաւառապետ:
ՄԱՅՈՒ, տե՛ս ԵՐԱԿ:
ՄԱՅՏԱՆ, գ. Հրապարակ:
ՄԱՅՐ¹, գ. 1. Ծնօղ, մանկամայր: 2.
Մայրպետ: 3. փխբ. Սկիզբն, պատճառ:
- ՄԱՅՐ ԱՐԵԳԱԿԱՆ կամ ԱՐԵԻՈՒ.
Արեմուտք:
- ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՅԻ կամ ԵԿԵՂԵՅԵԱՅ.
Կաթողիկէ:
- ՄԱՅՐ ՔԱՂԱՔԱՅ. Մայրաքաղաք:
ՄԱՅՐ², գ. (բսբ.) Սարդ, մայր լիբանա-
նու:
- ՄԱՅՐ ԼԻԲԱՆԱՆՈՒ, տե՛ս ՄԱՅՐ²:
ՄԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Մայրենի, մայրօրինակ:
- ՄԱՅՐԱԿԱՆ ՈՐՈՎԱՅՆ, տե՛ս ԱՐ-
ԳԱՆԴ:
ՄԱՅՐԱՍՏԱՆԻԿ, ա. Մայրոյրոտ:
ՄԱՅՐԱԻՈՐ, գ. Մայրի, անտառ:
ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔ, գ. Քաղաքամայր, մե-
ծաքաղաք, մայր քաղաքաց:
ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԱՅԻ, ա. գ. 1. Մեծա-
քաղաքացի: 2. տե՛ս ՄԵՏՐԱՊՕԼԻՏ:
ՄԱՅՐԵՆԻ, տե՛ս ՄԱՅՐԱԿԱՆ:
ՄԱՅՐԵԻՈՐ, գ. 1. տե՛ս ՄԱՅՐԱԻՈՐ: 2.
Փայտահար:
ՄԱՅՐԵԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՏԱՌԱ-
ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՅՐԻ, գ. 1. Անտառ: 2. տե՛ս ՄՈՐԻ:
ՄԱՅՐՈՒՈՐՏ, տե՛ս ՄԱՅՐԱՍՏԱՆԻԿ:
ՄԱՅՐՊԵՏ, տե՛ս ԱՐԲԱՍՈՒՀԻ:
ՄԱՅՐՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՅՐԱԿԱՆ:
ՄԱՆ¹, տե՛ս ՄՆԱՍ:
ՄԱՆ², տե՛ս ՄԱՆԱՆԱՅ:
ՄԱՆԱՆԱՅ, տե՛ս ԳԱԶՊԷՆ:

ՄԱՆԱԻԱՆԴ, ՄԱՆԱԻԱՆԴ ԶԻ, ՄԱՆԱԻԱՆԴ ԹԷ, մ. եղբ. Առաւել, յաւէտ, տիւն:

ՄԱՆԳԱՂ, գ. Գերանդի, սրիան:

ՄԱՆԳԱԻԻՏ, գ. Սենեկապան (արքայի):

ՄԱՆԳՂԻՈՆ, ՄԱՆԳՂՈՆ, գ. Մենքե-

նայ, մեքենայ, նետակալ (պաշարողական ռազմական գործիք):

ՄԱՆԳՆԵՍՏԻՍ, տե՛ս ՄԱԳՆԵՍՏԻՍ:

ՄԱՆԴԻԱ, գ. Զգեստ, քղանցք:

ՄԱՆԵԱԿ, գ. Գուամարտակ, քայո, քառամանեակ, ճիտակ, որմիսկ:

ՄԱՆԵԼ, նբ. Ոլորել, նիւթել, հիւսել, պատատել:

ՄԱՆԵԼԻՔ, տե՛ս ԻԼ:

ՄԱՆԵԻԱՐ, ՄԱՆԵԻՈՐ, տե՛ս ԵՐԻՁ:

ՄԱՆԿ, գ. Խորամանկութիւն, մեքենաւորութիւն, խարդախութիւն, դաւ:

ՄԱՆԿԱԲԱՐ, մ. 1. Տղայաբար, մանկապէս: 2. Երիտասարդապէս: 3. ա. Մանկական:

ՄԱՆԿԱԲԱՐՁ, ա. գ. Ծնուցիչ, դայեակ, մանկակալ:

ՄԱՆԿԱԲԱՐՈՅ, ա. 1. Տղայաբարոյ: 2.

Տղայական, երիտասարդական:

ՄԱՆԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կրտսերագոյն,

համբալագոյն: 2. Նոր, արդի, նորագոյն:

ՄԱՆԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ծննդագործել, զաւակագործել, մանկածնել:

ՄԱՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեծնութիւն, մանկածնութիւն, մանկարարութիւն, զաւակասերութիւն:

ՄԱՆԿԱԶՐԱԻ, ա. Անորդի, անզաւակ,

անժառանգ:

ՄԱՆԿԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Մանկասպան,

մանկակոտոր:

ՄԱՆԿԱԾՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԳՈՐԾԵԼ:

ՄԱՆԿԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱՆԿԱԾՈՒ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՎԱՐԺ:

ՄԱՆԿԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Սնուցիչ, ստնտու:

2. տե՛ս ՄԱՆԿԱԲԱՐՁ:

ՄԱՆԿԱԿԱՆ, ա. Տղայական:

ՄԱՆԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առոյգութիւն:

ՄԱՆԿԱԿԵՐ, ա. Զաւակակեր, որդեկեր:

ՄԱՆԿԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԽՈՂԽՈՂ:

ՄԱՆԿԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկավարժութիւն:

ՄԱՆԿԱՀԱՍԱԿ, ա. Մանկատիպ:

ՄԱՆԿԱՄԱՅՐ, գ. 1. Մայր: 2. Մանկամարդ (կիւն):

ՄԱՆԿԱՄԱՐԴ, ա. գ. Երիտասարդուհի:

ՄԱՆԿԱՄԱՐՁ, ա. Մարդիչ:

ՄԱՆԿԱՄԻՏ, ա. Տղայամիտ, տհաս:

ՄԱՆԿԱՄՈՒ, ա. Մանկատուփ, արուամոլ:

ՄԱՆԿԱՄՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկատրուփութիւն, մանկասերմնութիւն, արուամոլութիւն:

ՄԱՆԿԱՄՏԱԿԱՆ, ա. Տղայական, տըրմար, տհաս:

ՄԱՆԿԱՍԱԼ, չբ. 1. Տղայանալ: 2. Առոյգանալ, ժրանալ:

ՄԱՆԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԲԱՐ (1):

ՄԱՆԿԱՍԵՐՄԵՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՄՈՒՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱՆԿԱՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեծնութիւն:

ՄԱՆԿԱՍԷՐ, ա. Որդեսէր:

ՄԱՆԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեսիրութիւն:

ՄԱՆԿԱՍՊԱՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԽՈՂԽՈՂ:

ՄԱՆԿԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեսպանութիւն:

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺ, ա. գ. Մանկածու, դաստիարակ:

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԵԼ, նբ. Դաստիարակել,

հրահանգել, կրթել, մարդել:

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկակրթութիւն, դաստիարակութիւն, հրահանգք:

ՄԱՆԿԱՍԻՊ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՀԱՍԱԿ:

ՄԱՆԿԱՍՈՒՓ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՄՈՒ:

ՄԱՆԿԱՍՈՒՓՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՄՈՒՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱՆԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱ-
ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՆԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Առոյգացու-
ցանել, նորոգել:
ՄԱՆԿԱԻՈՐ, ա. Մանկական, տղայա-
կան:
ՄԱՆԿԵՐԱՄ, գ. Մանկտի:
ՄԱՆԿԻԿ, գ. Մանկուկ, պատանեկիկ:
ՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ¹, գ. Տղայութիւն:
ՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ², գ. Խորամանկութիւն,
մեքենայութիւն:
ՄԱՆԿՈՒԿ, տե՛ս ՄԱՆԿԻԿ:
ՄԱՆԿՈՒՑ, ա. Մանկաւոր, մանկական,
տղայական:
ՄԱՆԿՏԻ, գ. յոգն. Մանկունք, տղայք,
պատանիք, երիտասարդք:
ՄԱՆՆԱՅ, գ. Ընծայ, նուէր, պատարագ,
տուրք:
ՄԱՆՈՅ, տե՛ս ԻԼ:
ՄԱՆՈՒԱԾ, գ. Ոլոր, հիւսուած, շարա-
մանութիւն:
ՄԱՆՈՒԱԾԵԼ, նբ. Հիւսել:
ՄԱՆՈՒԿ, գ. 1. Երախայ, տղայ: 2. Զա-
ւակ, որդի: 3. Պատանի, երիտասարդ:
4. Ծառայ, սպասաւոր: 5. Զինուոր, զօ-
րական: 6. ա. Փոքր, փոքրիկ, մանր:
7. Մանկական:
ՄԱՆՏԱՏՈՐ, գ. Թղթաբեր, սուրհանդակ:
ՄԱՆՐ, ա. 1. Փոքրիկ: 2. Նուրբ: 3.
փխբ. Աննշան, չնչին: 4. մ. Մանրա-
մասնաբար:
ՄԱՆՐԱԳՈՅՆ, ա. Մանրիկ, մանրա-
մասն:
ՄԱՆՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Նրբել:
ՄԱՆՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարու-
թիւն, նրբութիւն:
ՄԱՆՐԱԽԻՃ, տե՛ս ԿՈՊԻՃ:
ՄԱՆՐԱԽՈՅՁ, ա. Մանրակրկիտ:
- ՄԱՆՐԱԽՈՒՋԻԻ, մ. Մանրամասնա-
բար:
ՄԱՆՐԱԿԱՐԿԱՏ, ա. Մնորի:
ՄԱՆՐԱԿԾԾԻ, ա. Ագազ:

ՄԱՆՐԱԿՏԻՏ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ԿՐԿՏԵԼ:
ՄԱՆՐԱԿՐԿԻՏ, ա. մ. Մանրաքնին,
մանրամասնաբար:
ՄԱՆՐԱՀԵՏԵԼ, նբ. Հետաքնին լինել,
հետազօտել:
ՄԱՆՐԱՄԱՆԱԿ, գ. Վայրկեան, բոպէ:
ՄԱՆՐԱՄԱՄՆ, ա. 1. Մանրամասնեայ,
մանրամասնաբար: 2. գ. Միւսիոն (խճա-
նկարի մանր քար):
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԱԲԱՐ, մ. 1. Մի ըստ
միոջէ, մանրախուզիւ: 2. ա. Մանրա-
մասնեայ:
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԱԳՈՅՆ, ա. Նրբամաս-
նագոյն:
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Մանրամասնա-
բար, լիակատար, անթերի:
ՄԱՆՐԱՔՆԻՆ, ա. Մանրակրկիտ:
ՄԱՆՐԵԼ, նբ. Զարդել, խորտակել, փըշ-
րել, մալել:
ՄԱՆՐԻԿ, ա. 1. Փոքրիկ: 2. Նուրբ:
ՄԱՆՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆՐՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՆՐՈՒԱԾ, գ. Փշրանք:
ՄԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանրկութիւն, փո-
քրկութիւն:
ՄԱՇ, ա. Մաշեալ:
ՄԱՇԱԾՈՅ, ա. Մաշական, մաշուածոյ,
ապականացու:
ՄԱՇԱԿԱՆ, ա. Մաշածոյ, դիւրամաշ:
ՄԱՇԱՊԵՐՃԱՆ, տե՛ս ՄԱՇԿԱՊԱ-
ՃԷՆ:
ՄԱՇԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԻՒՐԱԿԱՆ:
ՄԱՇԱՐԱՅ, տե՛ս ԾԻՒՐԱԿԱՆ ԱԽՏ:
ՄԱՇԱՐԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԻՒՐԱԿԱՆ:
ՄԱՇԵԼ, նբ. չբ. 1. Ծախել, վատնել: 2.
Լուծանել, եղծանել, սատակել: 3. Հաշել,
հիւծանել: 4. Ուտել: 5. Հնացուցանել,
հնանալ: 6. Մանրել, փշրել: 7. Այրել,
տոչորել (հրով):
- ՄԱՇԵԼ Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒՍԵՐԻ. Ընդ սուր
հանել:
ՄԱՇԿ, գ. 1. Մորթ, կաշի, մորթի: 2.
Մաշկեակ:

ՄԱՇԿԱԳՈՐԾ, ա. Մաշկեղէն, մաշկեայ: ՄԱՇԿԱԹԵԻ, ա. Թաղանթաթեւ: ՄԱՇԿԱՀԱՆԴԵՐՁ, ա. մ. 1. Մաշկեա-ըզգեաց: 2. դ. Մաշկեակ: ՄԱՇԿԱՄԻՐԳ, տե՛ս ՇԱԳԱՆԱԿ: ՄԱՇԿԱՊԱՃԷՆ, դ. Մաշկաւարզան, մաշակերճան (Պարսից թագաւորի կանանոցի վրան): ՄԱՇԿԱՒԱՐՁԱՆ, տե՛ս ՄԱՇԿԱՊԱՃԷՆ: ՄԱՇԿԵԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ՄԱՇԿԱՀԱՆԴԵՐՁ (1): ՄԱՇԿԵԱԿ, դ. Մաշկահանդերձ: ՄԱՇԿԵԱՅ, ՄԱՇԿԵՂԷՆ, ա. 1. Մորթեղէն, կաշեայ: 2. դ. Մաշկեակ, մաշկահանդերձ: ՄԱՇՈՒԱԾ, դ. Մաշումն, մաշութիւն, փտութիւն: ՄԱՇՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ՄԱՇԱԾՈՅ: ՄԱՇՈՒԹԻԻՆ, դ. Հնութիւն, փտութիւն, մաշումն, մաշուած: ՄԱՇՈՒՄՆ, դ. Հաշումն: ՄԱՇՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԿՆՏԱՆԱԼ: ՄԱՌԱԽԼԱԶԵԻ, տե՛ս ԲԱԼԱԶԵԻ: ՄԱՌԱԽԼԱՄԱԾ, տե՛ս ՄԱՌԱԽԼԱՊԱՏ: ՄԱՌԱԽԼԱՊԱՏ, ա. Մառախլամած, միգապատ: ՄԱՌԱԽԼԵԼ (իմ), չբ. Մթագնել: ՄԱՌԱԽՂԻՆ, ՄԱՌԱԽՂՈՒՏ, ա. Մառախլապատ: ՄԱՌԱԽՈՒՂ, դ. 1. Մէգ, բալ: 2. փխբ. Աղջամուղջ, մթուլթիւն: ՄԱՌԱՆ, դ. 1. Ամբար, ամբարանոց, մթերանոց, շտեմարան: 2. Ներքնատոււն, նկուղ: ՄԱՌԵԽ, տե՛ս ՀՐԱՏ²: ՄԱՌԵՆԱՄՈՒՏ, ա. Մոսյլ, մթին: ՄԱՌՈՒԼ, տե՛ս ՀԱԶԱՐ: ՄԱՍՆ, դ. 1. Բաժին, հատուած, հատոր, կոտոր, պատառ: 2. Կողմն, վայր: 3. Կլիմայ: - ՄԱՍՈՒՆՔ. (եկեղց.) Նշխար: ՄԱՍՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՍՆԱՒՈՐԱԲԱՐ:

ՄԱՍՆԱԴԻՐ, ա. Մասնաւոր, առանձնական: ՄԱՍՆԱԿ, դ. Մասնիկ: ՄԱՍՆԱԿԱՆ, ա. Մասնաւոր, առանձնական, եզրական: ՄԱՍՆԱԿԻՑ, ա. Հաղորդ, հաղորդակից, բաժանորդ: ՄԱՍՆԱԿՅԵԼ, չբ. Հաղորդակցել: ՄԱՍՆԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, դ. Հաղորդութիւն, հաղորդակցութիւն, կցորդութիւն: ՄԱՍՆԱՅՔ, տե՛ս ԸՍՏՄԱՍՆԵԱՅՔ: ՄԱՍՆԱՒՈՐ, ա. 1. Մասնական, առանձնական: 2. Չափաւոր, սակաւ: 3. Եզրական, անհատ, իւրաքանչիւր: - Ի ՄԱՍՆԱՒՈՐԻ, մ. Մասնաւորապէս, առանձնապէս, յատկապէս: ՄԱՍՆԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. 1. Մասնաբար: 2. Մանրամասնաբար: 3. Յատկապէս, առանձնապէս: ՄԱՍՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Մասնական, մասնաւոր: ՄԱՍՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՍՆԱՒՈՐԱԲԱՐ: ՄԱՍՆԱՒՈՐԵԼ¹, նբ. Հաղորդ առնել, հաղորդել, բաշխել: ՄԱՍՆԱՒՈՐԵԼ² (իմ), չբ. Մասնել, մասնակցել, հաղորդակցել: ՄԱՍՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԱՍՆԱՒՈՐԵԼ² (իմ): ՄԱՍՆԻԿ, դ. Մասնակ: ՄԱՍՏՆՈՒԹԻԻՆ, դ. Հաստատութիւն, ամբուլթիւն: ՄԱՏԱԿ, դ. Ծակ, ճայիկ, մատեան: ՄԱՏԱԿԱԽԱԶ, ա. Իգամոլ (ճիւրի մասին): ՄԱՏԱԿԱԽԱԶՈՒԹԻԻՆ, դ. Իգամոլութիւն, վրնջիւն (մատակախազ լինելը): ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ, դ. Տնտես: ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱԲԱՐ, մ. Մատակարարապէս, տնտեսաբար: ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Տնտեսական, տնօրինական:

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱՐԱՐ:
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԵԼ, նբ. Տնտեսել, տնօրինել, բաշխել, ընձեռել, պաշտել, սպասահարել:
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնտեսութիւն, տնօրէնութիւն, բաշխումն, նախախնամութիւն, խնամակալութիւն, պաշտօն:
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒՄՆ, գ. Մատակարարութիւն (մատակարարելը):
ՄԱՏԱՂ, ա. 1. Փափուկ, կակուղ, գիրգ: 2. Նորածին, նորաբողբոջ:
ՄԱՏԱՂԱԾԻՆ, ա. 1. Նորածին: 2. Երկնիչ, մատաղամայր:
ՄԱՏԱՂԱԿԱՆ, ա. Տղայական:
ՄԱՏԱՂԱՄԱՅՐ, տե՛ս ՄԱՏԱՂԱԾԻՆ (2):
ՄԱՏԱՂԱՆԱԼ, չբ. Մանկանայ:
ՄԱՏԱՂԱՏՈՒՆԿ, ա. գ. 1. Նորատունկ: 2. Նորահաստ:
ՄԱՏԱՂԵԼ, տե՛ս ՄԱՏԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՄԱՏԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փափկացուցանել, կակղել, կակղացուցանել:
ՄԱՏԱՂՕՐԵԱՅ, ա. Մանկահասակ, տըղայ:
ՄԱՏԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՏՆԵԱԿ:
ՄԱՏԱՆԻ, գ. Կնիք:
ՄԱՏԱՆԱՅ¹, գ. 1. Մագաղաթ, թուղթ, գիրք, գրութիւն, արձանագրութիւն: 2. Գլուխ (գրքի մաս): 3. Մատենադարան: - ՄԱՏՆԵԻՑ ԴԱՐԱՆ. Մատենադարան: - Ի ՄԱՏՆԵԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ կամ ՏԱԼ. Մատենագրել:
ՄԱՏՆԱՅ², տե՛ս ՄԱՏԱԿ:
ՄԱՏՆԱՆԱԳՐԵԼ, տե՛ս ՄԱՏՆԵԱԳՐԵԼ:
ՄԱՏՆԵԱԳԷՏ, ա. գ. Գրագէտ, գրագիր, մտենադպիր, գպրապետ:
ՄԱՏՆԵԱԿԻՐ, գ. 1. Պատմագիր: 2. Դպիր:
ՄԱՏՆԵԱԿՐԵԼ, նբ. Դնել գիրս, ի մատենի հարկանել՝ տալ, ընդ գրով ար-

կանել, արձանագրել, շարագրել, մատենաւորել, վիպագրել:
ՄԱՏՆԵԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատմագրութիւն: 2. Մատենան, գիրք:
ՄԱՏՆԵԱԴԱՐԱՆ, գ. Մատենից դարան, գրանոց, դիւան:
ՄԱՏՆԵԱԻՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԱՏՆԵԱԳՐԵԼ:
ՄԱՏՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԱԾԱՆԵԼ (իմ):
ՄԱՏԻՏՈՒՄՆ, գ. Ընդելուզումն, յետումն:
ՄԱՏՆ ԱՌՆԵԼ. Մատնացոյց առնել, այսպանել, նշաւակել:
ՄԱՏՆԱՅՈՅ ԱՌՆԵԼ. 1. Նշանակել: 2. Մատն առնել, նշաւակել:
ՄԱՏՆ ԵՒ ՏՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Մատնել:
ՄԱՏՆ ԼԻՆԵԼ. 1. Մատնել, չարախօսել: 2. Անձնատուր լինել:
ՄԱՏՆԵԱԿ, գ. Մատն, ձեռն, բուռն: - Ի ՄԱՏՆԵԱԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Զբուսմբարկանել:
ՄԱՏՆԵԼ, նբ. Մատն լինել, մատն և տուր լինել:
ՄԱՏՆԻՉ, ա. գ. Մատնտու, չարախօս, բանսարկու, դաւաճան:
ՄԱՏՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՏՆՈՒՄՆ:
ՄԱՏՆՈՒԼ, տե՛ս ՄԱՏՁԵԼ (իմ):
ՄԱՏՆՈՒՄՆ, գ. Մատնութիւն:
ՄԱՏՆՏՈՒ, տե՛ս ՄԱՏՆԻՉ:
ՄԱՏՈՒՌ, գ. Վկայարան, վկայանոց, մարտիրոսարան, մատրանոց, աղօթանոց:
ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Մօտեցուցանել, մերձեցուցանել: 2. Տալ, առբերել, կարկառել, ընծայել, նուիրել, պատարագել, զոհել, ձօնել: 3. Վերագրել:
- ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼԻՔ. Մատուցիչ, մատուցող:
ՄԱՏՈՒՑԱՐԱՆ, գ. (եկեղց.) Ընծայարան, սեղան, խորան:
ՄԱՏՈՒՑԻՉ, ՄԱՏՈՒՑՈՂ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼԻՔ:
ՄԱՏՈՒՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատուցումն, նուիրումն:

ՄԱՏՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Ընծայուսն (մատուցանելը):
ՄԱՏՁԵԼ, չբ. Մօտել, մօտենալ, մօտաւորել, մերձել, մերձենալ, մերձաւորել, հպել, շօշափել:
ՄԱՏՌՈՒԱԿ, ա. գ. Գինեպաշտ, տակաւապետ:
ՄԱՏՌՈՒԱԿԵԼ, նբ. և չբ. 1. Գինեպաշտ լինել, տակաւապետել: 2. նման. Սպասահարկել, սպաս ունել, արբանեկել:
ՄԱՏՌՈՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գինեպաշտութիւն, տակաւապետութիւն: 2. Մաւալութիւն, սպասաւորութիւն:
ՄԱՏՐԱՆՈՅ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՌՆ:
ՄԱՐԱԽ, գ. (կենդբ.) Մորիս:
ՄԱՐԳ, մանաւանդ՝ ՄԱՐԳՔ, գ. Մարգագետին:
ՄԱՐԳԱԳԵՏԻՆ, գ. Լօռամարգբ:
ՄԱՐԳԱՐԷ, գ. Գուշակ:
- ԿԻՆ ՄԱՐԳԱՐԷ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷՆՈՒՆ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԲԱՐ, մ. Մարգարէսպէս, մարգարէօրէն:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԳԷՏ, ա. Մարգարէսածանօթ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԶՐԱԻ, ա. Մարգարէսապան:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԾԱՆՕԹ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԳԷՏ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԱՆ, ա. Նախագուշակական:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԻՐ, ա. Մարգարէսհրաշ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՀՐԱՇ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԻՐ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՆԱԼ, չբ. նբ. Գուշակել, նախաձայնել:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՆՈՅ, գ. Մարգարէսարան:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՊԵՏ, ա. գ. Նախամարգարէ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԲԱՐ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՍՊԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԶՐԱԻ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱՆՈՅ:

ՄԱՐԳԱՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գուշակութիւն, նախաձայնութիւն, կանխասացութիւն, կանխապատմութիւն:
ՄԱՐԳԱՐԷՆՈՒՆԻ, գ. Կին մարգարէ:
ՄԱՐԳԱՐԷՕՐԷՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԲԱՐ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱԳՈՅՆ, ա. Մարգարտերանգ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ, ա. Մարգարտապատ, մարգարտախուռն, մարգարտակապ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱԽՈՒՌՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱԿԱՊ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՐ, ա. Մարգարտատող:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՊԱՏ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՏԵՍԱԿ, ա. Մարգարտատեսիլ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱՏԵՍԱԿ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՏՈՂ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՐ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՓԱՅԼ, ա. Մաքրափայլ:
ՄԱՐԳԱՐՏԵՐԱՆԳ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԳՈՅՆ:
ՄԱՐԳՃԱԽԻՆ, ՄԱՐԳՃԱԿ, տե՛ս ՃԱՆՃԻՃԻ:
ՄԱՐԴ, մանաւանդ՝ յոգն. ՄԱՐԴԻԿ, գ. Աղամածին, մահկանացու, հողածին, երկրածին, անձն, այբ:
ՄԱՐԴԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ:
ՄԱՐԴԱԲԱԿ, ա. Ժողովրդաբանակ, մարդաշէն:
ՄԱՐԴԱԳՈՂ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԴԱԻ:
ՄԱՐԴԱԴԱԻ, ա. Մարդաղոց, աւազակ, սպանող:
ՄԱՐԴԱԴԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւազակութիւն:
ՄԱՐԴԱԴԷՄ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԿԵՐՊ:

ՄԱՐԴԱԶԷՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԶՈՂ
ԼԻՆԵԼ:
ՄԱՐԴԱԶՈՂ ԼԻՆԵԼ. Մարդազէն լինել
(մարդ զոհել):
ՄԱՐԴԱԹԱՓ, ա. Անմարդ, անբնակ:
ՄԱՐԴԱԹԻԻ, գ. Ըստ մարդաթուի:
- ԸՍՏ ՄԱՐԴԱԹՈՒԻ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ԹԻԻ:
ՄԱՐԴԱԽԱՆԶ, ա. Մարդածախ, մար-
դակեր:
ՄԱՐԴԱԽԻՏ, ա. Մարդաշատ, բազմա-
մարդ:
ՄԱՐԴԱԽՈՂԽՈՂ, ՄԱՐԴԱԽՈՇՈՇ, ա.
Մարդասպան, արիւնահեղ, արեանար-
բու, խոշոշ:
ՄԱՐԴԱԾԱԽ, ա. Մարդախանձ, մարդա-
վար, մահաբեր:
ՄԱՐԴԱԿ, տե՛ս ՀԵԾԱՆ (1):
ՄԱՐԴԱԿԵՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԽԱՆԶ:
ՄԱՐԴԱԿԵՐՊ, ա. Մարդադէմ, մարդա-
տեսիլ, մարդակերպարան, մարդասպա-
կեր:
ՄԱՐԴԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ԿԵՐՊ:
ՄԱՐԴԱԿՆՏՈՐ, ա. 1. Մարդասպան: 2.
Մարդածախ:
ՄԱՐԴԱՀԱՃԵԼ, չբ. Մարդահաճոյանալ,
չողոքորթել, կեղծաւորել:
ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅ, ա. Մարդեկոյդ, չողո-
քորթ:
ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ՀԱՃԵԼ:
ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅՈՒԹԻԻՆ, ՄԱՐԴԱՀԱ-
ՃՈՒԹԻԻՆ, գ. Ակնառուիքիւն, մարդե-
լուզուիքիւն, չողոքորթուիքիւն, կեղծա-
ւորուիքիւն:
ՄԱՐԴԱՄԱՀ, գ. Ժանտամահ:
ՄԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. (կրօն.) էանալ, ներ-
մարդանալ, մարմնանալ:
ՄԱՐԴԱՆՄԱՆ, ա. Մարդավայելուչ:
ՄԱՐԴԱՇԱՀ, ա. Մարդաշնորհ:
ՄԱՐԴԱՇԱՏ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԽԻՏ:

ՄԱՐԴԱՇԱՏՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ-
ՄԱՐԴՈՒԹԻԻՆ:
ՄԱՐԴԱՇԷՆ, ա. Մարդաշատ, մարդա-
բնակ:
ՄԱՐԴԱՇԵՆՈՐՀ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՇԱՀ:
ՄԱՐԴԱՊԱՏԿԵՐ, ա. 1. Մարդադէմ,
մարդակերպ: 2. գ. տե՛ս ԱՌԵԱՊԱՏԿԵՐ:
ՄԱՐԴԱՊԵՏ, տե՛ս ՄԱՐԴՊԵՏ:
ՄԱՐԴԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ:
ՄԱՐԴԱՊՈՒՐ, տե՛ս ՄԱԶԱՊՈՒՐ:
ՄԱՐԴԱՍԵՐ, տե՛ս ԲԵՂՆԱՒՈՐ:
ՄԱՐԴԱՍԷՐ, ա. 1. Բարեսէր, բարերար,
հիւրասէր, գլխած: 2. Մարդասիրական:
ՄԱՐԴԱՍԻՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՍԷՐ
(2):
ՄԱՐԴԱՍԻՐԱՊԷՍ, մ. Մարդասիրու-
թեամբ, գլխասիրաբար:
ՄԱՐԴԱՍԻՐԵԼ, չբ. և նբ. Գթալ, խնայել,
արդասատել:
ՄԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Գուրթ, գլխու-
թիւն, ներողութիւն:
ՄԱՐԴԱՍՊԱՆ, ա. Մարդախոշոշ, մար-
դաղաւ, արիւնահեղ, սպանիչ, սպանող:
ՄԱՐԴԱՍՊԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՍՊԱՆՈՒ-
ԹԻԻՆ:
ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼՈՒԶ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ՆՄԱՆ:
ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼԶԱԲԱՐ, մ. Մարդավա-
յելչապէս:
ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼԶԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ՎԱՅԵԼԶԱԲԱՐ:
ՄԱՐԴԱՎԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԾԱԽ:
ՄԱՐԴԱՏԵԱՅ, ա. Մարդատեցիկ:
ՄԱՐԴԱՏԵՍԱԿ, ՄԱՐԴԱՏԵՍԻԼ, ա. մ.
Մարդակերպ, մարդադէմ:
ՄԱՐԴԱՏԵՅԻԿ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՏԵԱՅ:
ՄԱՐԴԱՏԵՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Տմարդուիքիւն:
ՄԱՐԴԵԼՈՅ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅ:
ՄԱՐԴԵԼՈՅԱԿԱՆ, ա. Հրապուրիչ:
ՄԱՐԴԵԼՈՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ՀԱՃՈՅՈՒԹԻԻՆ:
ՄԱՐԴԵՂՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. (կրօն.) ներ-

մարդու թիւն, մարմնազգեցութիւն, մարմնաւորութիւն, մերակերպութիւն: 2. Ստեղծումն, ծագումն, սերունդ, ազգաբանութիւն:

ՄԱՐԴԵՐԵԻՈՅԹ, ա. Մարդատեսիլ (մարդու երևոյթ՝ տեսք ունեցող):

ՄԱՐԴԸՆԴԵԼ, ա. Ընդել, ընտանի (մարդուն ընտելացած՝ սովորած):

ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ, մ. 1. Մարդաբար, մարդապէս, մարդկապէս, մարդկապիսաբար, մարդկայնաբար, մարդկօրէն, մարդկօրինակաբար: 2. ա. Մարդկային:

ՄԱՐԴԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ:

ՄԱՐԴԿԱԿԵՐՊ, ՄԱՐԴԿԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, ՄԱՐԴԿԱԿԵՐՊԵԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԿԵՐՊ:

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ, ա. Մարդկական, մարդկեղէն:

ՄԱՐԴԿԱՅՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ:

ՄԱՐԴԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՆԱԼ:

ՄԱՐԴԿԱՊԷՍ, ՄԱՐԴԿԱՊԻՍԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ:

ՄԱՐԴԿԵՂԷՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ:

ՄԱՐԴԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդիկ, ժողովուրդ:

ՄԱՐԴԿՕՐԷՆ, մ. 1. Մարդկաբար: 2. ա. Մարդկային:

ՄԱՐԴԿՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, ՄԱՐԴԿՕՐԻՆԱԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԿՕՐԷՆ (1):

ՄԱՐԴՊԵՏ, գ. Ներքինապետ:

ՄԱՐԶ, գ. Կողմն, սահման (երկրի մի որոշ մասը):

ՄԱՐԶԱՐԱՆ, գ. Մըցարան, վարժարան, Հանդիսարան:

ՄԱՐԶԵԼ, նբ. Վարժել, կրթել, մըցել:

ՄԱՐԶԻԿ, գ. Մարտիկ:

ՄԱՐԶԻԶ, ա. գ. Կրթակ, Հրահանգիչ:

ՄԱՐԶՊԱՆ, գ. Կողմնապահ, կողմնակալ, կողմնապետ, կուսակալ:

ՄԱՐԶՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կողմնապահութիւն, կողմնակալութիւն:

ՄԱՐԶՊԵՏ, գ. Կողմնապետ, գործակալ:

ՄԱՐԹ, ա. Մարթելի, կարելի, Հնարաւոր, մարթ ու պատշաճ:

ՄԱՐԹ Է, մբ. Մարթի, Հնար է, լինի, ի դէպ է, օրէն է, արժան է:

ՄԱՐԹԱԿԱՆ, ա. Հարկաւոր, Հանճարաւոր, ճարտար:

ՄԱՐԹԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԹԵԼ:

ՄԱՐԹԱՆՔ, գ. Հնարք, Հայթայթանք, ճար, ճարտարութիւն, արուեստ:

ՄԱՐԹԵԼ¹, չբ. Կարել, զօրել, ատակել, բաւել, ձեռնհաս լինել:

ՄԱՐԹԵԼ², նբ. Հնարել, Հայթայթել, ի գործ արկանել, մարթեցուցանել:

ՄԱՐԹԵԼԻ, ա՛ս ՄԱՐԹ:

ՄԱՐԹԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՐԹԵԼ²:

ՄԱՐԹԻ, տե՛ս ՄԱՐԹ Է:

ՄԱՐԹՈՒՆ, ա. Հնարագիւտ, ճարտար, Հանճարեղ, մարթուչ:

ՄԱՐԹՈՒՅՆ, տե՛ս ՄԱՐԹՈՒՆ:

ՄԱՐԹ ՈՒ ՊԱՏԵԱՃ, տե՛ս ՄԱՐԹ:

ՄԱՐԹՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարագիւտութիւն, ճարտարութիւն:

ՄԱՐԻ, տե՛ս ՀԱԻ¹ (2):

ՄԱՐԿԵՂ, տե՛ս ԲՐԻԶ:

ՄԱՐՄԱՆԴ, ա. Բարեխառն (տեղեր):

ՄԱՐՄԱՋԵԼ կամ ՄԱՐՄԱՆՋԵԼ, չբ.

Մորմոքել, եռալ, կսկծել:

ՄԱՐՄԱՋԵՑՈՒՅԱՆԵԼ կամ ՄԱՐՄԱՆՋԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մորմոքեցուցանել, կսկծեցուցանել:

ՄԱՐՄԱՋՈՒԹԻՒՆ կամ ՄԱՐՄԱՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Մորմոքանք, կսկիծ:

ՄԱՐՄԱՌՈՏ, տե՛ս ՈՐՔԻՆՈՏ:

ՄԱՐՄԱՐԱԿՈՒԹ, ա. Մարմարաչէն:

ՄԱՐՄԱՐԱՇԷՆ, տե՛ս ՄԱՐՄԱՐԱԿՈՒԹ:

ՄԱՐՄԱՐԵԱՅ, ա. Մարմարեղէն, մարմարիոնեայ, կճեայ:

ՄԱՐՄԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՄԱՐՄԱՐԵԱՅ:

ՄԱՐՄԱՐԻՈՆ, գ. 1. Կիճ, կուճ: 2. ա.

Մարմարեայ, մարմարեղէն:

ՄԱՐՄԱՐԻՈՆԵԱՅ, տե՛ս ՄԱՐՄԱՐԵԱՅ:

ՄԱՐՄԻՆ, գ. 1. Գոյացութիւն, էակ,

նիւթակայ, տարր: 2. Միս (արեան և ոսկորի հակադրութեամբ): 3. Մարդ, անձն: 4. Դի:
ՄԱՐՄՆԱԲԱՐ, մ. Մարմնապէս, մարմնականապէս, մարմնաւորապէս:
ՄԱՐՄՆԱԶԳԱԾ, ՄԱՐՄՆԱԶԳԵԱՅ, ՄԱՐՄՆԱԶԳԵՍՏ, ՄԱՐՄՆԱԶԳԵՅԻԿ, ա. Մարմնաւոր:
ՄԱՐՄՆԱԶԳԵՑՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԵՂՈՒԹԻԻՆ:
ՄԱՐՄՆԱԶԵՂՄ, ա. 1. Արատաւոր: 2. Ախտաւոր:
ՄԱՐՄՆԱԽՈՐԺ, ա. Հեշտալի:
ՄԱՐՄՆԱԽՈՐԺՈՒԹԻԻՆ, գ. Հեշտութիւն:
ՄԱՐՄՆԱԿԱՆ, ա. 1. Մարմնային, մարմնաւոր: 2. Մարմնասէր:
ՄԱՐՄՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Նիւթական:
ՄԱՐՄՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱԲԱՐ:
ՄԱՐՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Մարմին (մարմնաւոր լինելը):
ՄԱՐՄՆԱԿԵՐ, ա. Մսակեր, շաղղակեր, գիշակեր:
ՄԱՐՄՆԱԿԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Մսակերութիւն, շաղղակերութիւն:
ՄԱՐՄՆԱԿԵՐՊ, ա. 1. Մարմնացեալ, մարդացեալ: 2. Մարմնական, մարմնաւոր:
ՄԱՐՄՆԱԿՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Ճգնաւորութիւն:
ՄԱՐՄՆԱՀԱՐ, ա. Ցաւազար, խիտաժէտ, խեղ:
ՄԱՐՄՆԱՁԵԻ, ա. Մարմնատեսակ, մարմնակերպ, մարմնաւոր:
ՄԱՐՄՆԱՃԱՇԱԿ, ա. Ուտելի:
ՄԱՐՄՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱԻՈՐ:
ՄԱՐՄՆԱՆԱԼ, չբ. 1. (եկեղց.) Մարդանալ: 2. Թանճրանալ (նիւթական ձև՝ մարմին ստանալ):
ՄԱՐՄՆԱՊԱՀ, ա. գ. Անձնապահ, թիկնապահ, արբանեակ:

ՄԱՐՄՆԱՊԱՏ, ա. Մսապատ:
ՄԱՐՄՆԱՊԱՐԱՐ, ա. Գիրացուցիչ:
ՄԱՐՄՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱԲԱՐ:
ՄԱՐՄՆԱՌԻԿ, ա. Մարմնազգեցիկ:
ՄԱՐՄՆԱՍԷՐ, ա. Փափկասէր, բարեկեաց, աշխարհասէր:
ՄԱՐՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Փափկասիրութիւն:
ՄԱՐՄՆԱՍՊԱՆ, ա. Անձնասպան, ինքնասպան:
ՄԱՐՄՆԱՎԱՃԱՌ, ա. Մսավաճառ:
ՄԱՐՄՆԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Մարմնաւոր, մարդկային:
ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Մարմնաձև, մարմնակերպ, մարմնաւոր:
ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Նիւթականութիւն:
ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԻԼ, ՄԱՐՄՆԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԱԿ:
ՄԱՐՄՆԱՍՐԱՆ, գ. (եկեղց.) Խառնարան, միարան:
ՄԱՐՄՆԱԻՈՐ, ա. 1. Մարմնազգեաց, մարմնազգեցիկ: 2. Մարմնաձև, մարմնակերպ: 3. Մարմնային, մարմնական: 4. Նիւթական:
ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱՊԷՍ:
ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Մարմնաւորականագոյն:
ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Մարմնական, մարմնային, մարմնաւոր:
ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱԳՈՅՆ:
ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. Մարմնաւորաբար, մարմնաբար, մարմնապէս:
ՄԱՐՄՆԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. (եկեղց.) Մարդեղութիւն: 2. Մարմին, նիւթականութիւն:
ՄԱՐՄՆԱՓԱՅԼ, ա. Երևելի, զգալի:
ՄԱՐՄՆԱՓԵՂ, ա. Գէր, պարարտ, մարմնեղէն:
ՄԱՐՄՆԵՂԷՆ, ա. 1. Մարմնային,

մարմնական, մարմնաւոր: 2. Մսեղէն:
3. Մարմնեղ, հարստի:
ՄԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՐՏ, գ. 1. Ռազմ, պատերազմ, ճակատամարտ: 2. Կազ, կռիւ: 3. Ազոն:
ՄԱՐՏԱԴԻՐ, ա. գ. Հանդիսադիր, նահատակադիր, մարտայարգար:
ՄԱՐՏԱԾՆՈՅՑ, ա. Խոռվայոյգ:
ՄԱՐՏԱԿԻՑ, ա. գ. 1. Պատերազմակից, նիզակակից, նահատակակից: 2. Ընդդիմամարտ, դիմամարտ, հակառակորդ, թշնամի, ոտխա:
ՄԱՐՏԱԿՈՒԻ, ա. 1. Մարտող: 2. Մարտ, կռիւ, կազ, մաքառումն, պայքար:
ՄԱՐՏԱԿՈՒԵԼ (իմ), չբ. Մարտնչել, կազել, վիճել:
ՄԱՐՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օգնականուլթիւն: 2. Դիմամարտուլթիւն:
ՄԱՐՏԱՅԱՐԴԱՐ, տե՛ս ՄԱՐՏԱԴԻՐ:
ՄԱՐՏԱՆ, տե՛ս ԵՐԱՆՆՐ ԹԷ:
ՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. 1. Մարտող, գիւնուոր:
2. Նահատակ, ըմբիշ:
- ՄԱՐՏԻԿՔ, գ. Մըցարան (մըցութեան ասպարէզ):
ՄԱՐՏԻՐՈՍ, գ. (եկեղց.) Վկայ, նահատակ:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԲԵՐ, ա. Մարտիրոսաբոյս:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԲՈՅՍ, տե՛ս ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԲԵՐ:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԿԱՆ, ա. Վկայական:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՆԱԼ, չբ. Վկայել, նահատակել:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՍԷՐ, ա. Վկայասէր:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՐԱՆ, տե՛ս ՎԿԱՅՈՒՀԻ:
ՄԱՐՏԻՐՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Վկայութիւն, նահատակութիւն:
ՄԱՐՏԻՐՈՍՈՒՀԻ, տե՛ս ՎԿԱՅՈՒՀԻ:
ՄԱՐՏԻՐՈՍ, տե՛ս ՄԱՐՏԻՐՈՍ:
ՄԱՐՏԿՈՅ, գ. Բերդամարտուլթիւն:
ՄԱՐՏՆՁԵԼ (իմ), չբ. Պատերազմել, կռուել, մըցել, կազել, հակառակել, մաքառել:

ՄԱՐՏՈՂ, տե՛ս ՄԱՐՏԻԿ (1):
ՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐՏ:
ՄԱՐՏՈՒՆ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՆ:
ՄԱՐՏՈՒՍՈՅՑ, ա. Մարտադիր:
ՄԱՅԱՌԱԽԻՏ, ա. Մացառուտ:
ՄԱՅԱՌԱՄԻՏ, ա. Վայրենամիտ, վայրենի:
ՄԱՅԱՌՈՒՏ, տե՛ս ՄԱՅԱՌԱԽԻՏ:
ՄԱՔԱՌ, գ. Մաքառումն, պայքար, վէճ, հակառակութիւն:
ՄԱՔԱՌԵԼ (իմ), չբ. Մարտնչել, պայքարել, կռուել:
ՄԱՔԱՌՈՂ, ա. Հակառակաբան, ընդդիմաբան, ոտխա:
ՄԱՔԱՌՈՒՄՆ, գ. Պայքար, վէճ, վիճաբանութիւն:
ՄԱՔԻ, գ. Ոչխար (էդ):
ՄԱՔՄԱՆ, գ. Սաւան, պաստառ, դաստառակ:
ՄԱՔՈՒՐ, ա. Յստակ, ջիւնջ, պարզ, անաղտ, զուտ, սուրբ, անբիծ, անարատ:
ՄԱՔՍ, գ. Սակ, սուրբ, հարկ, բաժ:
ՄԱՔՍԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ՄԱՔՍԱՒՈՐ:
ՄԱՔՍԱՒՈՐ, ա. գ. Մաքսաժողով:
ՄԱՔՍԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Մաքսաւորապէս:
ՄԱՔՍԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՔՍԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՄԱՔՍԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԱՔՍԵԼ:
ՄԱՔՍԵԼ, նբ. Մաքսաւորել:
ՄԱՔՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՔՐԱՊԷՍ:
ՄԱՔՐԱԳՈՐԾ, ՄԱՔՐԱԳՈՐԾԱԿ, ա. Սըբարբ:
ՄԱՔՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Սըբաբործել, սըբբազանել:
ՄԱՔՐԱԶԱՐԴ, ա. Անարատ, մաքրափայլ:
ՄԱՔՐԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Մաքրագործել, մաքրագտել, սըբել:
ՄԱՔՐԱԶԳԵԱՅ, ա. Մաքրագգեստ, մաքրակրօն:
ՄԱՔՐԱԶԳԵԱՍ, տե՛ս ՄԱՔՐԱԶԳԵԱՅ:
ՄԱՔՐԱԶՏԵԼ, տե՛ս ՄԱՔՐԱԶԱՐԴԵԼ:

ՄԱՔՐԱԿԱՆ, ա. 1. Մաքուր, սուրբ, սրբական, նուիրական: 2. Մաքրողական: - ՄԱՔՐԱԿԱՆ ՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲՈՐԱԿ:
ՄԱՔՐԱԿԵՆՑԱՂ, ա. Մաքրակրօն, կուսակրօն, առաքի՛նի:
ՄԱՔՐԱԿՐՕՆ, ա. Սրբակեաց, կուսակրօն, բարեպաշտ:
ՄԱՔՐԱՄԱՏՈՅՅ, ա. (կրօն.) Աստուածահաճոյ:
ՄԱՔՐԱՆԱԼ, չբ. Յատականալ:
ՄԱՔՐԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Մաքրափայլ, լուսափայլ:
ՄԱՔՐԱՊՊԷՍ, մ. 1. Մաքրաբար, սրբապէս: 2. (յուճական ոճով) Պարզաբար, իսկապէս, տիրապէս:
ՄԱՔՐԱՐԱՐ, ա. Սրբարար:
ՄԱՔՐԱՓԱՅԼ, ա. Զիւնջ, յստակ, լուսափայլ, պայծառ, սրբափայլ:
ՄԱՔՐԱՓԱՌ, տե՛ս ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՌ:
ՄԱՔՐԵԼ, նբ. 1. Սրբել, յստակել: 2. (յուճական ոճով) Մեկնել, բացատրել, պարզել:
ՄԱՔՐԻՆԱՃԵՄ, ա. Մաքրազարդ, մաքրափայլ:
ՄԱՔՐԻՉ, ա. Մաքրողական:
ՄԱՔՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Մաքրիչ, քաւիչ, սրբիչ, սրբարար:
ՄԱՔՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Սրբութիւն, յստակութիւն, պարզութիւն: 2. Մաքրումն: 3. (յուճական ոճով) Մեկնութիւն:
ՄԱՔՐՈՒՄՆ, գ. Մաքրութիւն:
ՄԱՔՐՈՒՆԱԿ, ա. Մաքրական:
ՄԵԼԱՆ, տե՛ս ԹԱՆԱՔ:
ՄԵԾ, ա. Շատ, սաստիկ, աւազ, հզօր, ճոխ:
- ՄԵԾ, ՄԵԾ ԻՄՆ, ՄԵԾՍ, ՄԵԾԱԻ, ՄԵԾՈՒ, մ. Մեծապէս, մեծամեծս, յոյժ, կարի:
ՄԵԾԱՐԱՆ, ա. Մեծախօս, պոռոտախօս:
- ՄԵԾԱՐԱՆՍ ԽՕՍՍԵԼ ԿԱՄ ԲԱՐՔԱՌԵԼ, տե՛ս ՄԵԾԱՐԱՆԵԼ:
ՄԵԾԱՐԱՆԵԼ, չբ. Մեծաբանս խօսել՝ բարբառել, մեծամեծս բարբառել՝ խօսել՝

կոտորել, կոկոզաբանել:
ՄԵԾԱՐԱՐ, տե՛ս ՄԵԾԱՊԷՍ:
ՄԵԾԱՐԱՐԱՌ, ա. մ. Մեծաձայն, մեծաձայնապէս, մեծագոչ, մեծակոչ, բարձրաբարբառ, բարձրաձայն:
ՄԵԾԱՐԵՌՆ, ա. Ծանրաբեռն:
ՄԵԾԱՐԵՐՉ, ա. Բարձրաբերձ:
ՄԵԾԱՐՆԱՐԱՐ, մ. Վայելչապէս, գեղեցկապէս:
ՄԵԾԱՐՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Մեծաբուսութիւն, մեծանձնութիւն, ազնուականութիւն, լաւութիւն:
ՄԵԾԱՐՈՅՍ, ա. Մեծամեծ, գերապանծ, ազնիւ, երեւելի:
ՄԵԾԱՐՈՒՍԱԳՈՅՆ, ա. Մեծապանծ, գերագոյն:
ՄԵԾԱՐՈՒՍՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄԵԾԱՐՆՈՒԹԻՆ:
ՄԵԾԱԳԱՆՉ, ա. Բազմազանձ, ճոխ:
ՄԵԾԱԳԵՂ, ա. Չքնաղ:
ՄԵԾԱԳԻՆ, ա. Մեծագնի, ծանրագին, բազմազին, բազմազնի, պատուական, ազնիւ:
ՄԵԾԱԳՆԻ, տե՛ս ՄԵԾԱԳԻՆ:
ՄԵԾԱԳՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԹԱՆԿՈՒԹԻԻՆ:
ՄԵԾԱԳՈՅՆ, ա. Երիցագոյն, գերագոյն:
ՄԵԾԱԳՈՉ, տե՛ս ՄԵԾԱՐԱՐԱՌ:
ՄԵԾԱԳՈՐԾ, ա. 1. Երեւելի, հոյակապ: 2. Մեծամեծարար:
ՄԵԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Հրաշակերտութիւն:
ՄԵԾԱԳՈՒԹ, ա. Բազմազուլթ:
ՄԵԾԱԳՐԵԼ, նբ. Յարգել:
ՄԵԾԱԴԷՉ, ա. Մեծակոյտ:
ՄԵԾԱԴԻՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Եղեռնութիւն:
ՄԵԾԱԶԱՐԴ, ա. Մեծաշուք, մեծավայելուչ, փառաւոր:
ՄԵԾԱԶՕՐ, ա. Հզօր, հզօրեղ, ամենազօր, քաջայաղթ:
ՄԵԾԱԹԻԻ, ա. Բազմաթիւ, յոգնահամար:

ՄեծԱԱԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդարձակու-
թիւն, համատարածութիւն:
ՄեծԱ.ԽՈՂ, ա. Մեծախորհուրդ, խոհա-
կան, խոհուն:
ՄեծԱ.ԽՈՂՆԵՄՈՒԹԻՒՆ, ՄեծԱ.ԽՈՂՆՈՒ-
ԹԻՒՆ, գ. Մեծահոգութիւն, մեծանձնու-
թիւն, մեծախորհրդութիւն:
ՄեծԱ.ԽՈՂՆՈՒՐԳ, ա. 1. Մեծախոհ,
մեծիմաստ, հանճարեղ: 2. (յունական
ոճով) Մեծահոգի, մեծանձն:
ՄեծԱ.ԽՈՂՆՐԴՊԻԹԻՒՆ, տե՛ս ՄեծԱ-
ԽՈՂՆԵՄՈՒԹԻՒՆ:
ՄեծԱ.ԽՈՒՄԲ, ա. Բազմադուժար, բազ-
մախոժար, յոգնախոժար:
ՄեծԱ.ԽՕՍ, տե՛ս ՄեծԱ.ԲԱՆ:
ՄեծԱԾԱԳ, ա. Մեծապայծառ, արփա-
փալլ:
ՄեծԱԾԱԽ, ա. Բազմածախ:
ՄեծԱԿՈՅՏ, տե՛ս ՄեծԱԴԷՉ:
ՄեծԱԿՈՉ, տե՛ս ՄեծԱ.ԲԱՐՐԱՌ:
ՄեծԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Հանճարեղ, մեծա-
խոհ, իմաստուն:
ՄեծԱՀԱՍԱԿ, ա. Բարձրահասակ:
ՄեծԱՀԱՐԿԻ, ա. Մեծարգի, պատկա-
ռելի, պատուաւոր, մեծապատիւ:
ՄեծԱՀԱՅ, գ. Կոչունք:
ՄեծԱՀԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՐԱԳԷՏ:
ՄեծԱՀՈԳԻ, տե՛ս ՄեծԱ.ԽՈՂՆՈՒՐԳ (2):
ՄեծԱՀՈԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՄեծԱՀՈԳՈՒ-
ԹԻՒՆ, գ. Մեծանձնութիւն, մեծախոր-
հրդութիւն, մեծախոհեմութիւն:
ՄեծԱՀՈՍԱՆ, տե՛ս ՅՈՐԴԱՀՈՍԱՆ:
ՄեծԱՀՐԱՇ, ա. Գերահրաշ, հրաշափառ,
մեծաաքանչ:
ՄեծԱԶԱՅՆ, տե՛ս ՄեծԱ.ԲԱՐՐԱՌ:
ՄեծԱԶԱՅՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱ-
ԲԱՐՐԱՌԱԳՈՅՆ:
ՄեծԱԶԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄեծԱ.ԲԱՐ-
ՐԱՌ:
ՄեծԱԶԱՅՆԵԼ, նբ. չբ. Բարձրաձայնել:
ՄեծԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱ-
ԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄեծԱԶԻԳ, ա. Երկայնատարած, լայնա-
ծաւալ, մեծատարած:
ՄեծԱԶԻՐ, ա. Առատաճիր, մեծապարգև,
առատաբաշխ:
ՄեծԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մեծ, մեծատարր,
չատամարմին, շաղկալեղջ:
ՄեծԱՄԱՐՏ, ա. Քաջալղթ, երևելի:
ՄեծԱՄԵԾ, ա. Մեծամեծար, երևելի,
նշանաւոր, սկանաւոր:
– ՄեծԱՄԵԾՍ, մ. Մեծապէս, յոյժ, կարի:
– ՄեծԱՄԵԾՍ ԲԱՐՐԱՌԵԼ՝ ԽՕՍԵԼ՝ ԿՈ-
ՏՈՐԵԼ, տե՛ս ՄեծԱ.ԲԱՆԵԼ:
– ՄեծԱՄԵԾՔ, գ. Աւագանի, աւագո-
րեար, մեծարոյք, ճոխք, իշխանք, մեծա-
տունք:
ՄեծԱՄԵԾԱՐ, ա. Մեծապատիւ, պա-
տուաւոր, պատուական, մեծամեծ, մեծ:
ՄեծԱՄԵԾԱՐԱՐ, ա. 1. Մեծադործ: 2. մ.
Մեծապէս:
ՄեծԱՄԵՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԵՂ:
ՄեծԱՄԻՏ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԻՏ:
ՄեծԱՄՏԵԼ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄՏԵԼ:
ՄեծԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԸ-
ՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄեծԱՅԱՂԹ, ա. 1. Քաջալղթ: 2. Մե-
ծամարմին, յաղթամարմին:
ՄեծԱՅԱՄ, ա. Յերկար:
ՄեծԱՅՈՅՍ, ա. Քաջայոյս, բարեյոյս:
ՄեծԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Քաջայորդոր, ինք-
նայորդոր:
ՄեծԱՆԱԼ, չբ. 1. Զարգանալ, առաւե-
լուլ: 2. Հարտանալ, փարթամանալ:
ՄեծԱՆԴԱՄ, ա. Յաղթանդամ, մեծա-
մարմին:
ՄեծԱՆԻՍՏ, ա. Լայնանիւտ, ընդարձակ:
ՄեծԱՆՁՆ, ա. 1. Յաղթահասակ, մեծա-
մարմին: 2. Մեծահոգի:
ՄեծԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծահոգու-
թիւն, մեծախորհրդութիւն, ազնուու-
թիւն:
ՄեծԱՆՈՒՆ, ա. Անուանի, հռչակաւոր,
երևելի:

ՄԵԾԱՇԱՀ, ա. Շահաւէտ, բազմաշահ, օգտակար:
ՄԵԾԱՇԱՀԱԳՈՅՆ, ա. Օգտակարագոյն:
ՄԵԾԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհազարդ:
ՄԵԾԱՇՈՒՔ, ա. Շքեղ, մեծապատիւ, փառացի, մեծափառ:
ՄԵԾԱՊԱՂԱՏ, ա. Պաղատախառն:
ՄԵԾԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Լուսափայլ, շքեղ, երևելի:
ՄԵԾԱՊԱՆԾ, տե՛ս ՄԵԾԱՊԱՐԾ:
ՄԵԾԱՊԱՏԻՒ, ա. Մեծաշուք, մեծարգի, մեծամեծար, շքեղ, փառաւոր:
ՄԵԾԱՊԱՏՈՒԵԱԼ, ա. Մեծարեալ:
ՄԵԾԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Առատապարգև, առատաձիր, մեծաձիր, առատաձեռն:
ՄԵԾԱՊԱՐԳԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաձեռնութիւն:
ՄԵԾԱՊԱՐԾ, ՄԵԾԱՊԱՐԾՈՒՆ, ա. Գերապանծ:
ՄԵԾԱՊԷՍ, մ. Մեծ իմն, մեծաբար, առաւել, յոյժ, կարի, ևս քան զևս:
ՄԵԾԱՋԱՆ, ա. 1. Փռլթակամ, մեծազաստակ: 2. մ. Մեծաջանապէս:
ՄԵԾԱՍԱՍՏ, ա. Սաստիկ:
ՄԵԾԱՍՔԱՆՁ, ա. Մեծահրաշ, հրաշալի:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Փառացի, վեհ, վսամ, պանծալի:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մ. Մեծազայելչապէս, փառաւորապէս:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵԾԱՎԱՍԱԿ, ա. 1. Մեծաջան, արդիւնական: 2. Տաժանելի:
ՄԵԾԱՏԱՐԱԾ, ա. Մեծաձիգ:
ՄԵԾԱՏԱՐՐ, ա. Մեծամարմին:
ՄԵԾԱՏԵՍԻԼ, ա. Ընդարձակ:
ՄԵԾԱՏՆԱԳՈՅՆ, ա. Փարթամագոյն:
ՄԵԾԱՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Փարթամութիւն (մեծատուն լինելը):
ՄԵԾԱՏՈՒՆ, ա. Ընչաւէտ, ընչաւոր,

ընչեղ, փարթամ, ճոխ, հարուստ:
ՄԵԾԱՏՈՒՐ, ա. Առատ, առատաձեռնեալ:
ՄԵԾԱՐԱՆՔ, գ. Յարգանք, պատիւ, ակնածութիւն, պատկառանք:
ՄԵԾԱՐԳԻ, ՄԵԾԱՐԳՈՅ, ա. Մեծապատիւ, պատկառելի, մեծազին:
ՄԵԾԱՐԵԼ, նք. Մեծացուցանել, յարգել, պատուել, պատուասիրել, նախապատուել, գոզել, փառաւորել:
ՄԵԾԱՐՈՅ, ՄԵԾԱՐՈՒ, ա. Յարգի, յարգոյ, մեծարգոյ, պատկառելի, պատուական, մեծ:
- ՄԵԾԱՐՈՅՔ, գ. Մեծամեծք:
ՄԵԾԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. 1. Աճեցուցանել: 2. Ճոխացուցանել: 3. Բարձրացուցանել, մեծարել:
ՄԵԾԱՓԱՌ, ա. Փառաւոր, մեծաշուք:
ՄԵԾԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորութիւն, շքեղութիւն, մեծերևելութիւն, մեծվայելչութիւն:
ՄԵԾԱՓԱՓԱԳ, ա. Ջերմեռանդն:
ՄԵԾԱՓՈՅԹ, ա. Փռլթակամ, մեծաջան, ամենայրդոր:
ՄԵԾԱՔԱՂԱՔ, տե՛ս ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔ:
ՄԵԾԱՔԱՂԱՔԱՅԻ, տե՛ս ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԱՅԻ (1):
ՄԵԾԳԻՏԱԿԱԿԱՆ, ա. Խելամուտ, քաջածանօթ:
ՄԵԾԵՐԵՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵԾԻՄԱՍՏ, ա. Քաջիմաց, հանճարեղ, մտացի:
ՄԵԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաւելութիւն, բարձրութիւն, ճոխութիւն, փառաւորութիւն, իշխանութիւն: 2. Մեծատնութիւն, փարթամութիւն: 3. Ինչք, գոյք: 4. Մեծամտութիւն:
ՄԵԾՈՒՅԼ, ա. գ. Տիկին:
ՄԵԾՎԱՅԵԼՈՒՉ, տե՛ս ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ:

ՄեծՎԱՅԵԼԶԱԲԱՐ, տե՛ս ՄեծՍԱՎԱ-
ՅԵԼԶԱԲԱՐ:
ՄեծՎԱՅԵԼԶՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄեծՍԱ-
ՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵԿԻՆ կամ ՄԷԿԻՆ, ա. մ. 1. Միակ, մի,
մեկնակ, մասնաւոր: 2. Պարզ, յայտնի,
դիւրին: 3. Անշուք, անզարդ: 4. Պար-
զաբար, սոսկ, լոկ, միայն, Էեթ, առան-
ձին: 5. Յայտնապէս:
ՄԵԿՆ, ա. Յայտնի, յայտական:
ՄԵԿՆԱԳՈՅՆՍ, մ. Պարզագոյնս, պար-
զապէս, յայտնապէս:
ՄԵԿՆԱԶԷՆ, տե՛ս ՄԵԿՆԱԿԱԶԷՆ:
ՄԵԿՆԱԿ, տե՛ս ՄԵԿԻՆ:
ՄԵԿՆԱԿԱԶԷՆ, ա. դ. Մեկնազէն, մե-
նազինեալ:
ՄԵԿՆԱԿԱԶԻ, ա. դ. Եղածի, միածի:
ՄԵԿՆԱԿԱՏԵՍԻԼ, ա. Միատեսակ, մի-
օրինակ, անխառն:
ՄԵԿՆԱԿԻ, մ. Առանձնաբար, առանձ-
նակի:
ՄԵԿՆԱՆԱԼ, չբ. Մեկնել, մեկուսանալ,
միայնանալ, հեռանալ, առանձնանալ:
ՄԵԿՆԱՊԷՍ, մ. Յայտնապէս:
ՄԵԿՆԱՒՈՐ, ա. 1. Մեկին, մեկնակ, միակ,
միայնակ: 2. Յայտնի, պարզ:
ՄԵԿՆԵԼ¹, նբ. 1. Մեկուսացուցանել,
մեկուսել, անջրպետել, անջատել, հեռա-
ցուցանել, զատուցանել, որոշել: 2. Պար-
զաբանել, յայտնաբանել, բացայայտել,
վերլուծանել: 3. Տարածել, սփռել:
ՄԵԿՆԵԼ² (իմ), չբ. Մեկնանալ, մեկու-
սանալ, ուրոյնանալ, հրաժարել, զատա-
նել, ի բաց դնալ, հեռանալ, առանձնա-
նալ:
- ՄԵԿՆԵԼ ՅԱՇԽԱՐԷՆԷ. Մեռանել, վախ-
ճանել:
ՄԵԿՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հեռացուցանել,
զատուցանել:
ՄԵԿՆԻՉ, ա. դ. Յայտնաբանիչ:
ՄԵԿՆՈՅ, գ. Թիկնանոց, աղաբողոն,
արկանիլի:

ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացատրութիւն,
վերլուծութիւն, լուծումն, թարգմանու-
թիւն: 2. Պարզութիւն, անխառնութիւն:
3. Մեկուսութիւն, անջատումն, հրաժա-
րումն:
ՄԵԿՆՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն:
ՄԵԿՈՂՄԱՆԻ, ա. Մեկուսի, հեռի:
ՄԵԿՈՒՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱՓԱՆԱԲԱՐ:
ՄԵԿՈՒՍԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԵՌԱԳՈՅՆ:
ՄԵԿՈՒՍԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵԿՆԵԼ² (իմ):
ՄԵԿՈՒՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵԿՆԵԼ¹
(1):
ՄԵԿՈՒՍԵԼ, տե՛ս 1. ՄԵԿՆԵԼ¹: 2. ՄԵԿ-
ՆԵԼ² (իմ):
ՄԵԿՈՒՍԻ, ա. 1. Մեկողմանի, բացական,
հեռաւոր: 2. մ. Հեռի, ի բացէ: 3. Նխդ.
Չատ, ուրոյն, առանց, արտաքոյ:
ՄԵԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն,
տարբերութիւն, որոշումն, ուրոյնութիւն,
անջատումն, անջրպետ, միջոց, խտիր:
ՄԵՀԵԱՆ, գ. 1. Տաճար, մեհեմատաճար,
բախտանոց, պղծանոց: 2. Բազին, զո-
հարան:
ՄԵՀԵՆԱԶԵՐԾ, տե՛ս ՄԵՀԵՆԱԿԱՊՈՒՏ:
ՄԵՀԵՆԱԶԵՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեղանակո-
ղոպտութիւն:
ՄԵՀԵՆԱԿԱԼ, գ. Մեհեմապետ:
ՄԵՀԵՆԱԿԱՆ, ա. Մեհեմային, փխբ.
սրբազան, նուիրական:
ՄԵՀԵՆԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Մեհեմագերծ, տա-
ճարակապուտ, սեղանակապուտ:
ՄԵՀԵՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԵՀԵՆԱԿԱՆ:
ՄԵՀԵՆԱՊԵՏ, տե՛ս ՄԵՀԵՆԱԿԱԼ:
ՄԵՀԵՆԱՏԱՃԱՐ, տե՛ս ՄԵՀԵԱՆ:
ՄԵՀԵՒԱՆ Դ, տե՛ս ՃԻՏԱԿ:
ՄԵՂ (Մեղք-ի եղակին), գ. Յանցանք,
վնաս:
- ՄԵՂ ԴՆԵԼ. Մեղադիր լինել, մեղա-
դրել, դատապարտել, ըստգտանել, բամ-
բասել, ամբաստանել, յանդիմանել:
ՄԵՂԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՂ ԴՆԵԼ:
ՄԵՂԱԴԻՐԱՆՔ, գ. Մեղադրութիւն, յան-

զիմանութիւն, ըստգտանք, բամբասանք:
Մեղ ԱԴԻՐԵԼ, տե՛ս Մեղ ԴԵՆԵԼ:
Մեղ ԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Մեղ ԱԴԻՐԱՆՔ:
Մեղ ԱԿԱՆ, ա. Մեղանչական, մեղաւոր, յանցաւոր:
Մեղ ԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեղանչակահնութիւն, յանցաւորութիւն, վնաս:
Մեղ ԱՆԱԼ, չբ. Մեղանչիկ:
Մեղ ԱՆՁԱԿԱՆ, ա. 1. Մեղաւոր, յանցաւոր, մեղապարտ, վնասապարտ, անիրաւ, չար: 2. Վնասակար:
Մեղ ԱՆՁԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարութիւն, անիրաւութիւն, յանցաւորութիւն, յանցանք, վնաս:
Մեղ ԱՆՁԱՆՔ, գ. Յանցանք, մեղանք, վնաս:
Մեղ ԱՆՁԵԼ, չբ. 1. Յանցանիկ, անիրաւի, սխալիկ: 2. Վնասիկ:
Մեղ ԱՆՁՈՒՄԵՆ, գ. Յանցաւորութիւն:
Մեղ ԱՆՔ, գ. Մեղանչանք, մեղք, յանցանք:
Մեղ ԱՊԱՐՏ, ա. Յանցաւոր, վնասապարտ, պատժապարտ:
Մեղ ԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Մեղադրել, ըստգրտանել, բամբասել:
Մեղ ԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցաւորութիւն, պատժապարտութիւն:
Մեղ ԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս Մեղ ՈՒՑԱՆԵԼ:
Մեղ ԱԻՈՐ, ա. Մեղանչական, մեղապարտ, յանցաւոր, անիրաւ, չար:
Մեղ ԵՍԻԿ, գ. (չնք.) Ամբթով:
Մեղ Կ, ա. 1. Թույլ, լոյծ, կակուղ, փափուկ, գիրգ: 2. Թուլամորթ, կնատ, կնամարդիկ:
Մեղ ԿԱԳՈՅՆ, ա. Խենչագոյն:
Մեղ ԿԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Թուլամիտ:
Մեղ ԿԱՆԱԼ, չբ. Մեղիկիկ, թուլանալ, լուծանել, յաղադարձիկ:
Մեղ ԿԱՍԷՐ, ա. Թուլամորթ:
Մեղ ԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեղիկիկ, թուլացուցանել, լուծանել, իգացուցանել:

Մեղ ԿԵԼ¹, տե՛ս Մեղ ԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
Մեղ ԿԵԼ² (իմ), տե՛ս Մեղ ԿԱՆԱԼ:
Մեղ ԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, թուլամորթութիւն:
Մեղ Մ, ա. Նուազ, հեղիկ, հանդարտ, ախորժ, դաշն, ցած:
Մեղ ՄԱԳՆԱՅ, տե՛ս ՀԱՆԴԱՐՏԱՔԱՅԼ:
Մեղ ՄԱԳՈՅՆ, ա. 1. Թուլագոյն, թեթեւ:
2. մ. Մեղմիկ:
Մեղ ՄԱԽԱՌՆ, ա. Բարեխառն, միջաստան:
Մեղ ՄԱԿԱՆ, տե՛ս Մեղ Մ:
Մեղ ՄԱՆԱԼ, չբ. Հանդարտել, զիջանել, ցածնուլ, նուազիկ, յետնել:
Մեղ ՄԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանդարտեցուցանել:
Մեղ ՄԵՆ, ա. Նենգաւոր, կեղծաւոր, երկիւցու, երկխօս, չարահանար, չարաբուստ, ժանտ, դժնեայ:
Մեղ ՄԵՆԱՆՔ, գ. Կեղծաւորութիւն, նենգ, դաւ, չողոքորթութիւն, հրապոյրք:
Մեղ ՄԵՆԵԼ կամ Մեղ ՄԵՂԵԼ, չբ. Կեղծաւորել, չողոքորթիկ:
Մեղ ՄԵՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Մեղ ՄԵՆԻՔ:
Մեղ ՄԻԿ, մ. Մեղմագոյն, մեղմով:
Մեղ ՄՈՎ, մ. Հանդարտիկ, տակաւ տակաւ, գամ քան զգամ:
Մեղ ՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն (մեղմ լինելը):
Մեղ ՈՒԲՈՅՆ, տե՛ս Մեղ ՈՒԱՆՈՅ:
Մեղ ՈՒԱԿՆ, ա. Քաղցրահայեաց:
Մեղ ՈՒԱՆՈՅ, գ. Մեղուարոյն, մեղուոց, փեթակ:
Մեղ ՈՒՈՅ, տե՛ս Մեղ ՈՒԱՆՈՅ:
Մեղ ՈՒՑԱՆԵԼ, չբ. Մեղացուցանել, յանցուցանել:
Մեղ ՍԱԹԱԹԱԻ, ա. Մեղսամակարդ, մեղսամակարդ:
Մեղ ՍԱԹԱԹԱԼ, տե՛ս Մեղ ՍԱԹԱԹԱԻ:
Մեղ ՍԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Չարախոս:

ՄեղՍԱՄԱԿԱՐԴ, տե՛ս ՄեղՍԱԹԱ-
ԹԱԻ:
ՄեղՍԱՅԻՆ, ա. Մեղանչական:
ՄեղՍԱՔԱԻԻԶ, ա. Քառութիւնաբեր:
ՄեղՔ, գ. Մեղ, մեղանք, մեղանչանք,
յանցանք, անիրաւութիւն, ապիրատու-
թիւն:
- ՄեղՍ Դնել, տե՛ս Մեղ Դնել:
ՄեՆԱԶԻՆԵԱԼ, տե՛ս ՄեհնԱԿԱԶԷՆ:
ՄեՆԱԾԻՆ, տե՛ս ՄԻԱԾԻՆ:
ՄեՆԱԿԵԱՅ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ:
ՄեՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնակա-
նութիւն (առանձին՝ մենակ ապրելը):
ՄեՆԱԿՈՒԻ, ա. գ. Ըմբիշ:
ՄեՆԱՄԱՐՏ, տե՛ս ՄեՆԱՄԱՐՏԻԿ (1):
ՄեՆԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐ-
ՏԵԼ (իմ):
ՄեՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. 1. Մենամարտ (մե-
նամարտութեամբ կատարուող): 2. մ.
Մենամարտութեամբ:
- ՄեՆԱՄԱՐՏԻԿ ԼԻՆԵԼ կամ ԵԼԱՆԵԼ,
տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐՏԵԼ (իմ):
ՄեՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐ-
ՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄեՆԱՆԱԼ, չք. Միայնանալ, առանձ-
նանալ:
ՄեՆԱՆՈՅ, տե՛ս ՄեՆԱՍԱՆ:
ՄեՆԱՍԱՆ, գ. Մենարան, միայնանոց,
միանձնանոց, մենանոց, վանք:
ՄեՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿ:
ՄեՆԱՐԱՆ, տե՛ս ՄեՆԱՍԱՆ:
ՄեՆԱԻՈՐ, ա. 1. Միայնակ, միակ, մե-
նատեսակ: 2. Միայնակեաց:
ՄեՆԹԱՆ, գ. Զգեստ, Հանդերձ:
ՄեՆԵՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՊԵ-
ՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄեՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միայնութիւն, առանձ-
նութիւն, առանձնականութիւն:
ՄեՌԱՆԵԼ (իմ), չք. 1. Մահանալ,
անչնչանալ, վախճանել, Հանգչել,
փոխել: 2. Սատակել: 3. Յապակա-
նութիւն դառնալ: 4. փխբ. Վերանալ: 5.

փխբ. Մտանել (արևի մասին):
ՄեՌԵԱԼ, ա. գ. 1. Վախճանեալ, դի,
դիակն: 2. Մեռելոտի, գէշ:
ՄեՌԵԼԱԶԳԵՍ, ա. Դիակիր:
ՄեՌԵԼԱԿԵՐ, տե՛ս ԳԻՇԱԿԵՐ:
ՄեՌԵԼԱՇՈՒՆՉ, ա. Մահանացու, մե-
ռոտ:
ՄեՌԵԼՈՏԻ, գ. 1. Դի, գէշ, շաղիղ,
դիակն: 2. Դիբ: 3. ա. Մահանացու,
մեռոտ:
ՄեՌԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Մահ, մեռումն (մե-
ռած լինելը, մահանալը, մեռնելը):
ՄեՌՈՆ, գ. Իւլ, իւլ անոյշ:
ՄեՌՈՏ, տե՛ս ՄԱՀԿԱՆԱՅՈՒ:
ՄեՌՈՒՄԵՆ, տե՛ս ՄեՌԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ՄեՌՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՄԱՀԱՅՈՒՑԻՉ:
ՄեՌՈՐԻՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՀԱՀԱՆԳՈՅՆ:
ՄԵՏ, ա. մ. Յաւէտ, շատ:
ՄԵՏԱՂՔ, գ. 1. տե՛ս ԱՔՍՈՐՔ: 2.
Բանտ, արգելան:
ՄԵՏԱՔՍ, Կ. Կերպաս, ապրիշում:
ՄԵՏԱՔՍԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՍԱ-
ԳՈՐԾ:
ՄԵՏԱՔՍԱՀԻՒՍ, տե՛ս ՄԵՏԱՔՍԱՌԷՉ:
ՄԵՏԱՔՍԱՌԷՉ, ա. Մետաքսահիւս:
ՄԵՏԱՔՍԵԱՅ, ա. Կերպասեայ, ապրի-
շիմի:
ՄԵՏՐԱՊՕԼԻՏ, գ. Մայրաքաղաքացի
(մայրաքաղաքի արքեպիսկոպոս):
ՄԵՐԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ՄԵՐԱԶՆԵԱՅ:
ՄԵՐԱԶՆԵԱՅ, ա. Մերազգեայ:
ՄԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԵՐԱՅԻՆ:
ՄԵՐԱԿԵՐՊ, ՄԵՐԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, ՄԵՐԱ-
ԿԵՐՊԱՅԵԱԼ, ա. Մերակերպունակ, մե-
րատիպ, մարդակերպ, մարդկային:
ՄԵՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԵ-
ՂՈՒԹԻՒՆ (1):
ՄԵՐԱԿԵՐՊՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՄԵՐԱԿԵՐՊ:
ՄԵՐԱՅԻՆ, ա. Մերական, մերոյին:
ՄԵՐԱՆԻԹ, ա. Հողանիւթեայ, մերա-
ստեղծակ, մարդկային:
ՄԵՐԱՍԵՌ, ՄԵՐԱՍԵՐ, ա. 1. Մերազ-

նեայ: 2. Մարդկային:
ՄԵՐԱՍՏԵՂԾԱԿ, տե՛ս ՄԵՐԱՆԻԻԹ:
ՄԵՐԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԵՐԱԿԵՐՊ:
ՄԵՐԱՏՈՂՄԱԿ, ա. Մերասեռ:
ՄԵՐԹ, մ. Երբեմն, երբէք, է զի:
ՄԵՐԺԵԼ¹, նբ. Հերքել, վանել, արտաք-
սել, տարագրել, խոտել, անարգել, ան-
գոսնել, ժխտել:
ՄԵՐԺԵԼ² (իմ), չբ. Ի բաց կալ, հեռանալ,
խորչել:
ՄԵՐԺԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՐԺԵԼ¹:
ՄԵՐԺՈՒՄՆ, գ. Վանուժն, տարագրու-
թիւն, հեռացումն:
ՄԵՐԿ, ա. մ. 1. Անվերարկու, անհան-
դերձ: 2. Պարզ, յայտնի, մերկապարանոց:
3. Պարզապէս, սոսկ, լոկ: 4. Անշուք:
5. գ. Մերկութիւն (մարմնի մերկ մասը):
ՄԵՐԿԱԲԱՐ, մ. Յայտնապէս, մերկապէս:
ՄԵՐԿԱԳԼՈՒԽ, ա. մ. Համարձակ:
ՄԵՐԿԱԿԻԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերկակրու-
թիւն:
ՄԵՐԿԱԿԻԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՐԿԱԿԼՐ-
ԹՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵՐԿԱՂԱԲԱՂՔ, տե՛ս ՄԵՐԿԻՄԱՍ-
ՏԱԿՔ:
ՄԵՐԿԱՄԱՐՄԻՆ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՏԱՐՐ:
ՄԵՐԿԱՄԱՐՏ, ա. գ. Ըմբիչ, մերկամար-
տիկ, մերկամրցանակ, բռնամարտիկ: 2.
Ըմբչական:
- ՄԵՐԿԱՄԱՐՏՔ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՄԱՐ-
ՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵՐԿԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՄԱՐՏ:
ՄԵՐԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերկա-
մարտք, ըմբչամարտ, ըմբչամրցութիւն:
ՄԵՐԿԱՄԱՐՏՈՒՅԵԱԼ, տե՛ս ՄԵՐԿԱ-
ՄԱՐՏ:
ՄԵՐԿԱՄՐՅԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՄԱՐՏ:
ՄԵՐԿԱՆԱԼ, նբ. չբ. հբ. Մերկել, մեր-
կացուցանել, կողոպտել, յերևան հանել:
- ՄԵՐԿԱՆԱԼ ԱՌԱՒՕՏՈՒ. Լուսանալ:
- ՄԵՐԿԱՆԱԼ ԶԲԱՆ. Յայտնել:
ՄԵՐԿԱՆԴԱՄ, ա. մ. 1. Մերկամարմին,

անծածկոյթ: 2. Անզէն:
ՄԵՐԿԱՊԱՐԱՆՈՅ, ա. մ. Մերկ, ան-
թաքչելի:
ՄԵՐԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵՐԿԱԲԱՐ:
ՄԵՐԿԱՌԱԿ, տե՛ս ԾԱՆԱԿ:
ՄԵՐԿԱՎԵՐԱՐԿՈՒՔ, տե՛ս ՄԵՐԿԻ-
ՄԱՍՏԱԿՔ:
ՄԵՐԿԱՏԱՐՐ, ա. մ. Մերկանդամ, մեր-
կամարմին (լոկ՝ բնական մարմնով):
ՄԵՐԿԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԵՐԿՈՒՄՆ:
ՄԵՐԿԱՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մերկել, կապ-
տել, հանել, զերծուլ, բանալ:
ՄԵՐԿԵԼ, նբ. Մերկացուցանել, մերկա-
նալ:
ՄԵՐԿԻՄԱՍՏԱԿՔ, ՄԵՐԿԻՄԱՍՏԱ-
ՍԷՐՔ, ա. գ. Մերկադաբաղք, մերկա-
վերարկուք:
ՄԵՐԿՈՒՅՆ, տե՛ս ԲՈՎՈՏՆ:
ՄԵՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերկ (մերկ լինելը):
ՄԵՐԿՈՒՄՆ, գ. Մերկացումն:
ՄԵՐՁ, նիւ. մ. ա. Մօտ, հուպ, առըն-
թեր, մերձաւոր:
- ՄԵՐՁ ԸՆԴ ՄԵՐՁ, մ. Հուպ ընդ հուպ:
- ՄԵՐՁ ԼԻՆԵԼ. Հուպ լինել, մօտենալ:
ՄԵՐՁԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարազրութիւն,
առընթերազրութիւն:
ՄԵՐՁԱԶԱԽԱԿ, ա. Մերձաւոր, ազգա-
կից, տոհմակից, համազարմ:
ՄԵՐՁԱԿԱՅ, ա. Առընթերակայ, ներկայ,
մօտաւոր, առաջիկայ:
ՄԵՐՁԱԿԱՅ, տե՛ս ՄԵՐՁԱԿԱՅ:
ՄԵՐՁԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՐՁԵՆԱԼ:
ՄԵՐՁԱՌՈՐ, ա. գ. 1. Մօտաւոր, հպաւոր,
առաջիկայ: 2. Ազգակից, արիւնա-
կից: 3. Մտերիմ, բարեկամ, ծանօթ,
ընկեր:
ՄԵՐՁԱՌՈՐԱԲԱՐ, մ. Մերձաւորապէս,
ի մօտուտ, անմիջաբար:
ՄԵՐՁԱՌՈՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հարազատա-
գոյն, մերձաւորաբար:
ՄԵՐՁԱՌՈՐԱԿԱՆ, ա. Մերձաւոր, ըն-
տանեկան, մտերմական:

ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԱՔԱՐ:

ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԻԶ:
ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԵԼ¹, տե՛ս ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԵԼ² (իմ), չբ. 1. Մերձեկ, մերձ լինեկ, հուկ լինեկ, հպեկ, մօտենալ, մատչել, շօշափել, յարել: 2. Զուգաւորել: ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մերձաւորել, մերձեցուցանել, մօտաւորել, մօտեցուցանել:

ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԻԶ, ա. գ. Մերձաւորարար: ՄԵՐԶԱԿՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մօտաւորութիւն, ընտանութիւն, կենսակցութիւն: 2. Ազգակցութիւն, խնամութիւն: 3. Զուգաւորութիւն:

ՄԵՐԶԵԼ (իմ), ՄԵՐԶԵՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԵԼ² (իմ):

ՄԵՐԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՐԶԱԿՆՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՄԵՐԶԵՑՈՒՄՆ, գ. Հպումն, մերձումն:

ՄԵՐԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԵՐԶԵՑՈՒՄՆ:

ՄԵՐՈՅԻՆ, տե՛ս ՄԵՐԱՅԻՆ:

ՄԵՐՈՒՆԱԿ, ա. Մերունի, մերունական, մերակերպ, մերային, մերոյին:

ՄԵՐՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԵՐՈՒՆԱԿ:

ՄԵՐՈՒՆԱԿԵՐՊԱԽԱՌԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Մարդեղութիւն (Քրիստոսի):

ՄԵՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Մարդկութիւն (մերունակ՝ մերակերպ լինելը):

ՄԵՐՈՒՆԻ, տե՛ս ՄԵՐՈՒՆԱԿ:

ՄԵՐՕՐԷՆ, մ. ա. Մերակերպ, մեօքակերպ:

ՄԵՅ կամ ՄԷՅ, գ. 1. Փտութիւն, նեխութիւն: 2. Ցեց, ուտիճ:

ՄԵՅԱՄԷՍ, ՄԵՅԱՄԷՅ, ա. Ցեցակերպ, ցեցակերեալ, փուտ:

ՄԵՅՈՏԵԼ (իմ), չբ. Փտել, մաշել, ապականել (մէջը ցեց ընկնել):

ՄԵՔԵՆԱՅ, ՄԵՆՔԵՆԱՅ, գ. 1. Մանգրղիոն, մանգրղոն: 2. փխբ. Խորամանկութիւն, խարդախանք, նենգ, դաւա-

ճանութիւն, դարանակալութիւն, որոգայթ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Արուեստական, ճարտար, խորամանկ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱԿՆՈՐ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱԿՆՈՐ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱԿՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱԿՆՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ, ՄԵՆՔԵՆԱՅԵԼ, նբ. և չբ. Մեքենայանալ, մեքենանալ, մեքենաւորել, արուեստակել, արուեստագործել, հնարել, հայթայթել, ջանալ, ճարտարել:

ՄԵՔԵՆԱՅՈՑ, ա. Չարահնար, չարարուեստ:

ՄԵՔԵՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱԿՆՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵՔԵՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ:

ՄԵՔԵՆԱԿՆՈՐ կամ ՄԵՔԵՆԱԿՆՈՐ, ա. 1. Մեքենայաւոր, արուեստաւոր, ճարտար:

2. Չարիւրեստ, հնարիմաց, չարահնար, պատիր, խորամանկ:

ՄԵՔԵՆԱԿՆՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ:

ՄԵՔԵՆԱԿՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեքենայութիւն, մեքենայաւորութիւն, ճարտարութիւն, արուեստ, հնարք, պատրանք:

ՄԵՔԵՆՈՎԹ, գ. Խարխախ, մոյթ, պատուանդան, նեցուկ:

ՄԵՕՔԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՄԵՐՕՐԷՆ:

ՄՁԱՆՔ, տե՛ս 1. ԹԱՂԱՆԹ (1): 2. ԱՂՏ (6):

ՄՁԵԼ, նբ. Քամել, զտել, պարզել:

ՄՁԵՂԱՉԵԻ, ա. Մղնատեսակ:

ՄՁԵՂԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄՁԵՂԱՉԵԻ:

ՄԷԳ, գ. Մառախուղ, բալ, շամանդակ:

ՄԷՁ, գ. Գումէզ:

ՄԷԿ, տե՛ս ՄԻ:

ՄԷՆ, ա. 1. Իւրաքանչիւր, մի մի, մէն մի: 2. մ. Միայն, միայնակ, միայնիկ:

- ՄԷՆ ՄԻ, տե՛ս ՄԷՆ (1):

ՄԷՁ, գ. 1. Միջավայր, միջակ: 2. Մէջը:

3. Արգանդ: 4. ա. Միջին, միջակայ, հասարակ, կէս:

- Ընդ Մէջ, նիւր. մ. Ի մէջ, Ի միջոյ, Ի միջի:

- Ի Միջի, Ի Միջոց, տե՛ս Ընդ Մէջ:

- Մէջ Գիշերոց, տե՛ս Միջնակ Գիշեր:

Մէջնակ Փոռոց, տե՛ս Փոռոցն Մէջ:

Մէջնակէ՛ճ, գ. Կենդրոպն, կէտ:

ՄէջՕրեւոյձ, գ. 1. Օր Հասարակ, միջօր, ճաշատամ: 2. ա. Միջօրեայ:

Մէ՛Տ, գ. 1. տե՛ս ԿէՏ² (5): 2. Միտումն:

3. Միտեալ, Հակեալ, դիւրամէտ, յօժար:

Մէ՛Ց, տե՛ս Մե՛Ց:

ՄԹԱԳԻՆ, ա. Մթագոյն, մթապատ, խաւարին, նսեմ:

ՄԹԱԳՆԵԼ (Իմ), չբ. Մթանալ, նսեմանալ:

ՄԹԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄԹԱԳԻՆ:

ՄԹԱԶԳԱԾ, ա. Խաւարազգած, խաւարամած, մթապատ:

ՄԹԱԶԳԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթուլիւն:

ՄԹԱՆԱԿ, չբ. Մթազնեկ, մթնեկ, մթապատեկ, նսեմանալ, խաւարեկ, թխանալ, ալլազուցեկ:

ՄԹԱՊԱՏ, ա. Մթազգած, մթազին:

ՄԹԱՊԱՏԵԼ (Իմ), տե՛ս ՄԹԱՆԱԿ:

ՄԹԱՐ, ա. Մթազին, աղտեղի:

- ՄԹԱՐՔ, գ. յոգն. Աղտ, կեղտ:

ՄԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթուլիւն, մթարք:

ՄԹԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաւարեցուցանեկ, նսեմացուցանեկ:

ՄԹԱՏՈՒՑԻՉ, ա. Խաւարեցուցիչ:

ՄԹԱՆՈՐԱԿԱՆ, ա. Մթացուցիչ, խաւարային:

ՄԹԵՐ, գ. Ամբար, Համբար, պահեստ:

ՄԹԵՐԱՆՈՅ, գ. Ամբարանոց, Համբարանոց:

ՄԹԵՐԵԼ, նբ. Ամբարեկ, Համբարեկ, շտեմարանեկ, գանձեկ, դիզեկ, կուտեկ, յաւելուլ, պահել:

ՄԹԻՒՆ, ա. Մուլթ, խաւարային, խաւարին, աղջամղջին, միգապատ, նսեմ, խրթնի:

ՄԹԻՆԱԿ, տե՛ս ՄԹԻՆ:

ՄԹՆԱԳՈՅՆ, ա. Մթագոյն, նսեմագոյն, անշուք:

ՄԹՆԱԿԵՐՊ, ա. Մթագոյն, մուլթ:

ՄԹՆԱՆԱԿ, ՄԹՆԵԼ (Իմ), տե՛ս ՄԹԱՆԱԿ:

ՄԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Մուլթ, խաւար:

ՄԺԵՆ, ՄԺԻՆ, ՄԺԻԿ, ՄԺԻՂ, ՄԸԺՂՈՒԿ, գ. (Կենդբ.) Կառածուլ:

ՄԻ, թ. Մէկ, մին, մու:

- ՄԻ ՄԻ. 1. Մէն մի, իւրաքանչիւր: 2. Մի ըստ միոջէ:

ՄԻԱԲԱՆ, ա. 1. Համաձայն, միախոհ, Համեմատ: 2. գ. Վանական, կրօնաւոր:

3. մ. Միաբանաբար, միաբանակի, միաբանապէս: 4. նիւր. Հանգոյն, զօրէն:

- ՄԻԱԲԱՆ ԼԻՆԵԼ. Միաբանեկ, միաձայնեկ, գՀետ երթալ:

ՄԻԱԲԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (3):

ՄԻԱԲԱՆԱԿ, ա. Բանակակից:

ՄԻԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Միաբան, միաձայն, Համաձայն: 2. Կրօնաւորական, միակրօն:

ՄԻԱԲԱՆԱԿԵԱՅ, ա. գ. Խառնակեաց, միաբան:

ՄԻԱԲԱՆԱԿԻ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (3):

ՄԻԱԲԱՆԱԿԻՑ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (1, 3):

ՄԻԱԲԱՆԱՄԲՈՆ, ա. Խոռոպարար:

ՄԻԱԲԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (3):

ՄԻԱԲԱՆԵԼ, նբ. 1. Միացուցանեկ, Հաշտեցուցանեկ, Համախմբեկ: 2. չբ. Միաբան լինեկ, միաձայնեկ, ձայնակից լինեկ, Հաւան լինեկ, միանալ, յարեկ:

ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համաձայնութիւն, ձայնակցութիւն, Համախոհութիւն, միութիւն, յարմարութիւն: 2. Զուգաւորութիւն:

- ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Միաբան, միաբանաբար:

ՄԻԱԲԱՆԱՍ, ա. մ. Միաձայն, միաբարբառ:

ՄԻԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԻԱՊԷՍ:

ՄԻԱԲԱՐԱՌ, ա. 1. Միակեղու: 2. մ.

Միաձայն, միաբերան:
ՄԻԱԲԱՐՈՅ, տե՛ս ՀԱՄԱԲԱՐՈՅ:
ՄԻԱԲԵՐԱՆ, մ. Ի մի՛ ընդ մի բերան,
միաձայն, միահասուս:
ՄԻԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաձայնու-
թիւն, միաբանութիւն:
ՄԻԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Համագոյու-
թիւն:
ՄԻԱԲՈՂՈՐ, ա. Համագուժար:
ՄԻԱԲՈՅՍ, ա. Համածին, երկուորեակ:
ՄԻԱԲՈՒՆ, ա. 1. Բուն, իսկական, միակ:
2. Համաբուն, բնութեանկից, համագոյ:
ՄԻԱԳՈՅ, ա. 1. Միաձոյլ, միատարր,
միակ: 2. Միակերպ, միօրինակ, անայ-
լալիելի:
ՄԻԱԳՈՅՆ, ա. 1. Միատեսակ, միակերպ,
միօրինակ: 2. (կրօն.) Միազոյ, համագոյ:
ՄԻԱԳՈՐԾ, ա. մ. Համագործ, գործակից,
միաբան:
ՄԻԱԳՈՒՆԴ, ա. մ. 1. Համագունդ, հա-
մախումբ, միահամուռ, միաբան: 2. Դա-
սակից:
ՄԻԱԴԷՏ, ա. Հարթ, տափարակ:
ՄԻԱԴԻՄԻ, ա. Միատեսակ, միակերպ,
միօրինակ, անփոփոխ:
ՄԻԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն:
ՄԻԱԶԳԻ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԳԻ:
ՄԻԱԶՈՅԳ, ա. մ. Միակցորդ, համահա-
ւասար, զուգապէս, միապէս:
ՄԻԱԶՕՐ, ա. Համագոր:
ՄԻԱԹԻՒ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹԻՒ:
ՄԻԱԺԱՄԱՆԱԿ, ա. Միամանակ:
ՄԻԱԺՈՂՈՎ, ա. մ. Համախումբ, հա-
մագունդ, միաբան:
ՄԻԱԼԵԶՈՒ, ա. Միաբարբառ, միա-
շուրթն:
ՄԻԱԽԱՌՆ, ա. Բարեխառն, զուգահա-
ւասար, բարեկարգ:
ՄԻԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառնու-
թիւն:
ՄԻԱԽՄԲԵԼ, նբ. Համախմբել:
ՄԻԱԽՈՂ, ՄԻԱԽՈՐՂ, ՄԻԱԽՈՐՂՆՈՒՐԴ,

ա. Համախոհ, համաշունչ, համամիտ,
միակամ, միաբան:
ՄԻԱԽՈՒՌՈՒՆ, ա. մ. Խիտ, խառնիխուռն,
միաբան, միահամուռ, յախուռն:
ՄԻԱԿ, ա. Մէն, մեկին, միական:
ՄԻԱԿԱՄ, ա. մ. Համակամ, կամակից,
միախոհ, համամիտ:
ՄԻԱԿԱՄԻԼ, եալլ, չբ. Միաբանել, դաշ-
նաւորել:
ՄԻԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Համակամութիւն,
համաձայնութիւն, միաբանութիւն:
ՄԻԱԿԱՆ, ա. Միակ, միաւոր, միայնակ,
եզական:
- ՄԻԱԿԱՆՆ, գ. Միութիւն (մէկ՝ միակ՝
եզակի լինելը):
ՄԻԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱԿՕՐԷՆ:
ՄԻԱԿԱՆԻ, ա. Միակն:
ՄԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միասնականու-
թիւն, միաւորութիւն:
ՄԻԱԿԵԱՅ, ա. 1. տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ:
2. Միակենցաղ, կենակից, համակցորդ:
ՄԻԱԿԵՆՅԱՂ, տե՛ս ՄԻԱԿԵԱՅ (2):
ՄԻԱԿԵՐՊ, ա. մ. Միօրինակ, միատե-
սակ, միաձև:
ՄԻԱԿԵՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵ-
ՅՈՒԹԻՒՆ:
ՄԻԱԿԻՆ, մ. Միայնակ:
ՄԻԱԿՆ, տե՛ս ՄԻԱԿԱՆԻ:
ՄԻԱԿՇԻՌ, ա. Զուգակշիռ, հաւասար,
միաչափ, անվրէպ, անփոփոխ:
ՄԻԱԿՈՂՄԱՆԻ, ա. 1. Կողմնազազ, խեղ:
2. Թերի, պակաս, անկատար, միադիմի:
ՄԻԱԿՈՒՍԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵԿՈՒ-
ՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՄԻԱԿՐՕՆ, ա. 1. Համակրօն, կրօնակից:
2. Համաշունչ, միաբան: 3. Միօրինակ,
համանման:
ՄԻԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Կցորդ լինել, միա-
բանել:
ՄԻԱԿՅՈՐԴ, ա. Զուգակցորդ, միազոյգ,
հաւասարակից, անբաժան:
ՄԻԱԿՕՐԷՆ, մ. Միականապէս, եզակի,

առանձինն, տիրապէս:

ՄԻԱՀԱՂ, տե՛ս ՄԻԱՀԱՂՈՅՆ:

ՄԻԱՀԱՂՈՅՆ, մ. 1. Միանգամայն: 2. Միահամուռ: 3. Անընդհատ: 4. Նոյն-ժամայն, զոյգ ընդ:

ՄԻԱՀԱՄ, ա. Համակցորդ, միակցորդ, անբաժան:

ՄԻԱՀԱՄՈՒՌ, մ. ա. Համանգամայն, ընդ ամենայն, առ հասարակ, միաբան, համագումար, միախուռն:

ՄԻԱՀԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՀԱՅՐ:

ՄԻԱՀԱՆԳՈՅՆ, մ. Միօրինակ, միատեսակ, միակերպ:

ՄԻԱՀԱՆԴԵՐՁ, ա. մ. Միաձորձ, միապարեզօտ:

ՄԻԱՀԱՆԷՔ, գ. Պատրուակ, պատճառանք:

ՄԻԱՀԱՌԱՁ, տե՛ս ՄԻԱՐՔԵՐԱՆ:

ՄԻԱՀԱՍԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱԿԱԿԻՑ:

ՄԻԱՀԱՐԹ, ա. մ. 1. Զուգահաւասար, միաչափ, միօրինակ, նոյն և նման: 2. Համապատիւ:

ՄԻԱՀԱԻԱՆ, ա. մ. Միաբան, միակամ:

ՄԻԱՀԱԻԱՍԱՐ, ա. 1. Համահաւասար, զուգահաւասար: 2. մ. Հաւասարապէս:

ՄԻԱՀԱԻԱՏ, ա. Հաւատակից, միակրօն:

ՄԻԱՀԵԾԱՆ, ա. 1. Ինքնակալ: 2. Միապետական:

ՄԻԱՀԵՏ, ՄԻԱՀԵՏԻ, ԸՆԴ ՄԻԱՀԵՏ, մ. Միահաղոյն, միանգամայն, նոյնհետայն:

ՄԻԱՀՈՄԵԼ, նբ. Հաւաքել, ժողովել, յարակցել, միացուցանել:

ՄԻԱՀՈՅԼ, ա. մ. Համախումբ, միաբան:

ՄԻԱԶԱՅՆ, ա. մ. Համաձայն, ձայնակից, միաբարբառ, միաբան:

ՄԻԱԶԱՅՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՅՆԱԿՅԵԼ:

ՄԻԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զայնակցութիւն, միաբանութիւն, միակամութիւն:

ՄԻԱԶԵՌԱՆԻ, ա. մ. Փեցի:

ՄԻԱԶԵՒ, ա. Միատեսակ, միակերպ:

ՄԻԱԶԻ, ա. մ. Եղածի, մեկնակաձի:

ՄԻԱԶՈՅԼ, ա. Միապաղաղ:

ՄԻԱԶՈՐՁ, տե՛ս ՄԻԱՀԱՆԴԵՐՁ:

ՄԻԱՄԱՅՐ, տե՛ս ՄԻԱՄՕՐ:

ՄԻԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԻԱԺԱՄԱՆԱԿ:

ՄԻԱՄԱՍԵՆԱՅ, ա. Պարզ, միօրինակ:

ՄԻԱՄԱՐՏ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏ:

ՄԻԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԵԼ (իմ):

ՄԻԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ:

- ՄԻԱՄԱՐՏԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ ԼԻՆԵԼ:

ՄԻԱՄԵԱՅ, ա. Տարևոր:

ՄԻԱՄԻՏ, ա. 1. Պարզամիտ, անմեղ, աննենգ, անխարդախ: 2. Մտերիմ, հաւատարիմ: 3. Աներկմիտ: 4. Մանծաղամիտ, ախմար, տխմար, տգէտ:

ՄԻԱՄՏԱԳՈՅՆ, ա. Տգիտագոյն:

ՄԻԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարզամտութիւն, անկեղծութիւն, ողջմտութիւն, աներկբայութիւն: 2. Մտերմութիւն, հաւատարմութիւն: 3. Տխմարութիւն:

ՄԻԱՄՕՐ, ա. Միամայր:

ՄԻԱՅԱՐ, ա. մ. Միաշար:

ՄԻԱՅԱՐԵԼ, նբ. Շարակարգել, շարադրել:

ՄԻԱՅՆ, ա. մ. 1. Մէն, մեկին, միակ, միական: 2. Սոսկապէս, սոսկ, լոկ: 3. Միայնակ, առանձինն, ուրոյն: 4. շ. Միայն թէ, բայց միայն:

- ՄԻԱՅՆ ԶԻ, ՄԻԱՅՆ ԹԷ, շ. Բայց եթէ, բայց միայն:

- ՄԻԱՅՆ ԸՆԴ ՄԻԱՅՆ, մ. Առանձինն, առանձնաբար:

ՄԻԱՅՆԱՐԱՐ, մ. 1. Միայնակ, առանձնաբար: 2. Միայնապէս, պարզաբար, եզակի:

ՄԻԱՅՆԱԿ, ա. մ. 1. Միակ, եզական, անհամեմատ: 2. Առանձնական, առանձինն:

ՄԻԱՅՆԱԿԱՆ, տե՛ս 1. ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ: 2. ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱԿԱՆ:

ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ, գ. ա. 1. Անապատաւոր, ճգնաւոր, միայնաւոր, միայնացեալ, մի-

անձն, կրօնաւոր, վանական: 2. Միայնակեցական:

ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱԿԱՆ, ա. Միայնական, միանձնական, կրօնաւորական, մոնոթեոնական:

ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱՆՈՅ, գ. Մենաստան, վանք:

ՄԻԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Մենակեցութիւն, միայնաւորութիւն, կրօնաւորութիւն, մոնոթեոնութիւն:

ՄԻԱՅՆԱԿՌՈՒՄԻՏԻՒՆ, գ. Մենամարտութիւն:

ՄԻԱՅՆԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ:

ՄԻԱՅՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ՄԻԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. Մենանալ, մեկուսանալ, միանձնանալ, առանձնանալ, անապատանալ, հեռանալ, հրաժարել:

- ՄԻԱՅՆԱՅԵԱԼ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ (1):

ՄԻԱՅՆԱՆՈՅ, գ. 1. տե՛ս ՄԵՆԱՍԱՆ: 2. ա. Առանձնական, անչէն, ամալի:

ՄԻԱՅՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:

ՄԻԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱՐԱՐ:

ՄԻԱՅՆԱՍԱՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱՆՈՅ:

ՄԻԱՅՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿ:

ՄԻԱՅՆԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԵՆԱՍԱՆ:

ՄԻԱՅՆԱՒՈՐ, գ. ա. 1. տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ (1): 2. Առանձնական, մեկուսի:

ՄԻԱՅՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Միայնակ, միակ, անբաժանելի:

ՄԻԱՅՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Միայնանալ, կրօնաւորել:

ՄԻԱՅՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տ՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ: 2. Միայնութիւն, մենութիւն:

ՄԻԱՅՆԵԱԿ, գ. Միակ, միութիւն:

ՄԻԱՅՆԻԿ, մ. Միայնուկ, միայն, առանձինն:

ՄԻԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մենութիւն,

միայնաւորութիւն: 2. Միայնակեցութիւն:

ՄԻԱՅՆՈՒԿ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԻԿ:

ՄԻԱՅՆՈՒՀԻ, ա. գ. Հաւատաւոր:

ՄԻԱՆԱԼ, չբ. 1. Միաւորել, խառնել, գոգել, շողկապել, գուգել: 2. Միաբանել, յարել, յարակցել:

ՄԻԱՆԳԱՄԱՅՆ, մ. Համայն, Համանգամայն, միահաղոյն, միահամուռ, ընդամենայն, նոյն ընդ նոյն:

ՄԻԱՆՁՆ, գ. ա. 1. տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ (1): 2. (յունաբանութեամբ) Միայնակ, եզական, բացարձակ, ազատ, ուրոյն, առանձնական:

ՄԻԱՆՁՆԱԿԱՆ, ա. Միայնակեցական, առանձնական:

ՄԻԱՆՁՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱՆԱԼ:

ՄԻԱՆՁՆԱՆՈՅ, տե՛ս ՄԵՆԱՍԱՆ:

ՄԻԱՆՁՆԱՊԷՍ, մ. Համաշնչապէս:

ՄԻԱՆՁՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ (2):

ՄԻԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Միայնակեցութիւն, առանձնականութիւն: 2. Միանձնաւորութիւն: 3. Համաշնչութիւն, միաձայնութիւն: 4. Միայնութիւն: 5. Բացարձակութիւն:

ՄԻԱՆՄԱՆ, ա. մ. Համանման, յարանման, միօրինակ:

ՄԻԱՆՇԱՆ, ա. Միակերպ, միատեսակ:

ՄԻԱՆՈՒՆ, ա. Համանուն, անուանակից:

ՄԻԱՆՈՒՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆԱՐԱՐ:

ՄԻԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄԻԱՇԱՐԱԹ, ՄԻԱՇԱՐԱԹԻ, գ. Կիրակէ, կիրակի:

ՄԻԱՇԱՐ, ա. մ. Միայար, անընդհատ, շարունակ:

ՄԻԱՇՈՒՆՁ, ա. Համաշունչ, միասիրտ:

ՄԻԱՇՈՒՐԹՆ, տե՛ս ՄԻԱԼԵՁՈՒ:

ՄԻԱՉԱՓ, ա. Համաչափ, հաւասարաչափ, հաւասար:

ՄԻԱՊԱՂԱՂ, ա. 1. Միաձոյլ: 2. Շարունակ, անընդհատ: 3. Պարզ, անշուք:
ՄԻԱՊԱՏԻԻ, ա. Համապատիւ, համափառ:
ՄԻԱՊԱՐ, ա. Միաբան:
ՄԻԱՊԱՐԵԳՕՏ, տե՛ս ՄԻԱՀԱՆԴԵՐԶ:
ՄԻԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. 1. Միահեծան, մի-
իշխանական: 2. (կրօն.) Աստուածպե-
տական:
ՄԻԱՊԵՏԵԼ, չբ. նբ. Տիրել, տիրապետել:
ՄԻԱՊԵՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Ինքնակալութիւն, մի-
իշխանութիւն, մենիշխանութիւն, տիեզերակալութիւն:
ՄԻԱՊԷՍ, մ. Միօրինակ, միաբար, նմա-
նապէս, հաւասարապէս, անխտր:
ՄԻԱՍԱՅՐԻ, ա. գ. Միողնի:
ՄԻԱՍԻՐՏ, ա. Միաշունչ, համաշունչ:
ՄԻԱՍՆԱՐԱՐ, տե՛ս Ի ՄԻԱՍԻՆ:
ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ, ա. 1. (կրօն.) Համազոյ, հա-
մազոյական, էակից, նոյնազոյ, հա-
մաբուն: 2. Միաբան, միաբանական, միախորհ, համօրէն, միահամուն: 3. Ընտանի, յարակից:
ՄԻԱՍՆԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. (կրօն.) Հա-
մազոյութիւն:
ՄԻԱՍՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Յարակցութիւն, հա-
մանմանութիւն:
ՄԻԱՍՆՈՒՆԴ, ա. 1. Համասնունդ, հա-
մասուն, սննդակից: 2. Միասնական, միաբան:
ՄԻԱՏԱՐՐ, ա. Նմանամասն, պարզ, մի-
օրինակ, անփոփոխ:
ՄԻԱՏԱՐՐԵԼ, նբ. Յարել, զօղել:
ՄԻԱՏԱՐՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Խառնուած, բաղ-
կացութիւն:
ՄԻԱՏԵՍ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿ:
ՄԻԱՏԵՍԱԿ, ա. մ. Միակերպ, միաձև, հա-
մաձև, միազոյն, պարզ, միօրինակ:
ՄԻԱՏԵՍԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿԱ-
ՊԷՍ:
ՄԻԱՏԵՍԱԿԱՊԷՍ, մ. Միատեսակ, միա-
տեսակաբար:

ՄԻԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՐԱՆ:
ՄԻԱՐԱՐ, ՄԻԱՐԱՐՈՂ, ա. Միաւորիչ,
միացուցիչ:
ՄԻ՛ ԱՐԴԵՕՔ, եղբ. ՄԻ՛ դուցէ, ո՞չ ա-
պաքէն:
ՄԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Միաւորել, միա-
ւորեցուցանել, զօղել, խառնել:
ՄԻԱՅՈՒՅԻԶ, տե՛ս ՄԻԱՐԱՐ:
ՄԻԱԻՈՐ, ա. 1. Միակ, եզական, պարզ,
միեղէն: 2. Միասնական, համազոյ: 3. Մի-
նաւոր, միայնակ, միայնակեաց: 4. Մի-
օրինակ, միաբան, միակերպ, միա-
պաղաղ:
ՄԻԱԻՈՐԱՐԱՐ, մ. Եզակի, միաւորա-
պէս, միեղինաբար:
ՄԻԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Միաւոր, եզական:
2. Միասնական, անբաժանելի: 3. Բաղ-
կացական: 4. Միաւորիչ, միացուցիչ:
ՄԻԱԻՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Միու-
թիւն, միասնականութիւն: 2. Միաւո-
րութիւն:
ՄԻԱԻՈՐԱԿԻՅ, ա. Յարակից:
ՄԻԱԻՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱԻՈՐԱՐԱՐ:
ՄԻԱԻՈՐԵԼ¹, տե՛ս ՄԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՄԻԱԻՈՐԵԼ² (իմ), տե՛ս ՄԻԱՆԱԼ:
ՄԻԱԻՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԻԱՅՈՒ-
ՅԱՆԵԼ:
ՄԻԱԻՈՐԻԶ, տե՛ս ՄԻԱՐԱՐ:
ՄԻԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Միութիւն, միա-
նականութիւն:
ՄԻԱՓԱՌ, ա. 1. Համափառ, փառակից,
փառաւորակից: 2. (յունական ոճով) Հա-
մամիտ, համաշունչ:
ՄԻԱՓԵՐԹ, ա. Միաձոյլ, միապաղաղ:
ՄԻԳԱԶԳԱԾ, տե՛ս ՄԻԳԱՊԱՏ:
ՄԻԳԱԽԱՌՆ, ա. Միզական, միզային,
մուկ:
ՄԻԳԱԿԱՆ, ՄԻԳԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԻԳԱ-
ԽԱՌՆ:
ՄԻԳԱՆԱԼ, չբ. Մթազնել, պղտորել:
ՄԻԳԱՊԱՏ, ա. 1. Միզազգած, մառախ-
լապատ, մառախլուտ: 2. Կիսբ. Մթին,

խաւար, մթազգած:

ՄիեՂէն, ա. 1. Միաւոր, միակ, միական, եզական: 2. Միաձոյլ, պարզ, աննիւթ: 3. Միայնաւոր, միայնակեաց: 4. Կրօնաւորական, առանձնական: 5. Միաբան, միասիրտ:

ՄիեՂիւնԱՌԱՐ, մ. Միեղիւնապէս, միայն միօրինակ, միանգամայն, միահաղոյն, ի միասին:

ՄիեՂիւնԱԿ, ՄիեՂիւնԱԿԱՆ, ՄիեՂիւնեԱԼ, տե՛ս ՄիեՂէն:

ՄիեՂիւնԱՊէՍ, տե՛ս ՄիեՂիւնԱՌԱՐ:

ՄիեՂիւնՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Միուլթիւն, միասնականուլթիւն, միաբանուլթիւն: 2. Յարակայուլթիւն:

ՄիեՂՁԵՐԻ, ՄիեՂՁԵՐՈՒ, ՄիեՂՁԵՐՈՒԻ, ՄիեՂՁԻԹԻՐ, ՄիեՂՁՈՒՐԻ, գ. (կենդբ.) Ըռընգեղջիւր, ոնգեղջիւր:

ՄիՁԱԳՐԱԿ, գ. (բժշկ.) Միզազրաւուլթիւն:

ՄիՁԱԳՐԱԿՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄիՁԱԳՐԱԿ:

ՄիՁՆ, գ. (կզմխ.) Մզանք, պարուտակ, խելապատակ:

ՄիԸՍՍՄԻՈՋէԲ, գ. յոգն. Ըստմիողէք:

ՄիԹէ, եղբ. 1. Արդեօք: 2. Թերևս, գուցէ, իցէ, թէ:

ՄիԹՐ, գ. Խոյր, թագ:

ՄիԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄիԱՊեՏԱԿԱՆ:

ՄիԻՇԽԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄիԱՊեՏՈՒԹԻԻՆ:

ՄիԼՈՆ, տե՛ս ՄՂՈՆ:

ՄիԾ, գ. Գայռ, տիղմ, ցիխ, խոհեր:

ՄիՄԵԱՆՍԱՆԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Գժտուլթիւն, զէճ, կազ, կոխ:

ՄիՄԵԱՆՅ, գ. Իրերաց, իրեար:

ՄիՄՈՍ, տե՛ս ԽեՂԿԱՏԱԿ:

ՄիՆ, տե՛ս Մի:

ՄիՆԱՌԱՐ, տե՛ս ՄիԱՅՆԱՌԱՐ (1):

ՄիՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄիԱՅՆՈՒԹԻԻՆ:

ՄիՆՁ, 1. նխ. Մինչև: 2. մ. Մինչդեռ, յորժամ, երբ: 3. շ. Մինչ զի:

- ՄիՆՁ ՁԻ, տե՛ս ՄիՆՁ (3):

ՄիՆՁԳԵՆԻ, տե՛ս ՄիՆՁ (2):

ՄիՆՁԵԻ, տե՛ս ՄիՆՁ:

ՄիՆՁ ՁԵԻ, մ. Ձև, չև ևս:

ՄիՇՏ, մ. 1. Հանսպաղ, յաւէտ, յաւէժ,

յար, անդադար, անընդհատ, ցանկ: 2.

ա. Մշանջեանաւոր, յաւիտեանական:

ՄիՈՂԻ, տե՛ս ՄիԱՍԱՅՐԻ:

ՄիՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Միաւորուլթիւն: 2.

Միաբանուլթիւն:

ՄիՋԱԳԻՇԵՐ, գ. Մէջ գիշերոյ:

ՄիՋԱԿ, ա. 1. Միջին, միջասահման, չափաւոր: 2. գ. Մէջ, միջավայր:

ՄիՋԱԿԱՌԱՐ, մ. Միջակապէս, չափաւորապէս:

ՄիՋԱԿԱՅ, ա. 1. Միջին: 2. Երկայ,

առաջիկայ:

ՄիՋԱԿԱՅԻՆ, ա. Միջակ, միջին:

ՄիՋԱԿԱՊէՍ, տե՛ս ՄիՋԱԿԱՌԱՐ:

ՄիՋԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Միջասահմանուլթիւն,

չափաւորուլթիւն:

ՄիՋԱՄՈՒԽ, ա. 1. Մասնակից: 2. Խելամուտ:

- ՄիՋԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ. 1. Միջամուտ

լինել: 2. Ձեռնամուխ լինել:

ՄիՋԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄիՋԱՄՈՒԽ

ԼԻՆԵԼ:

ՄիՋԱՇԱԿԻՂ, գ. 1. Ընդմիջաւիղ: 2.

Տրամագիծ:

ՄիՋԱՊԱՏ, գ. Սիածանելի:

ՄիՋԱՍԱՀՄԱՆ, ա. 1. Միջակային,

սահմանակից: 2. գ. Միջավայր:

ՄիՋԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄիՋԱԿՈՒԹԻԻՆ:

ՄիՋԱՎԱՅՐ, գ. Մէջ, միջասահման:

ՄիՋԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Ընդհատուլթիւն,

անըրպետուլթիւն:

ՄիՋԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Ընդմիջուլթիւն,

միջակուլթիւն, միջասահմանուլթիւն, չափաւորուլթիւն:

ՄիՋԻՆ, ա. Միջակ, միջոյ:

ՄիՋՆԱՌԵՐԻ, գ. Դղեակ, ամուր,

ամբոց, բերդ, ակառն:
ՄԻՋՆԱԹԻԿՈՒՆՔԻ, տե՛ս ԹԻԿՆԱՄԷՋ:
ՄԻՋՆԱԼՈՒՍԻՆ, տե՛ս ԼՈՒՍԻՆ:
ՄԻՋՆԱԿ, ա. Միջին, միջակ:
ՄԻՋՆԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդմիջութիւն,
անջրպետութիւն:
ՄԻՋՆԱՅԱՐԿ, տե՛ս ՄԻՋՆԱՏՈՒՆ:
ՄԻՋՆԱՊԱՐԻՍՊ, գ. Յանկ, միջնորմ,
խորոց, անջրպետ:
ՄԻՋՆԱՏՈՒՆ, գ. Միջնայարկ:
ՄԻՋՆՈՂՆ, տե՛ս ԹԻԿՆԱՄԷՋ:
ՄԻՋՆՈՐԴ, գ. 1. Հաշտարար, բարեխօս:
2. փխբ. Գործի:
- ՄԻՋՆՈՐԴԱԻ, ՄԻՋՆՈՐԴԻԻ, տե՛ս Ի
ՁեՌՆ:
ՄԻՋՆՈՐԴԵԼ, չբ. նբ. Ի մէջ անցանել,
առթել, սատարել:
ՄԻՋՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Սատար, ձեռքն-
ուռութիւն:
ՄԻՋՆՈՐՄ, տե՛ս ՄԻՋՆԱՊԱՐԻՍՊ:
ՄԻՋՈՅ, տե՛ս ՄԻՋԻՆ:
ՄԻՋՈՅ, գ. 1. Մէջ, միջավայր, բացատ:
2. Պարապ (ժամանակամիջոց): 3. Մի-
ջասահմանութիւն: 4. Խորք: 5. Խտիբ,
տարբերութիւն:
ՄԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Մէջ (միջին դրութիւն):
ՄԻՋՕՐ, գ. Օր հասարակ, ճաշածամ:
ՄԻՋՕՐԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԻՋՕՐԷԱԿԱՆ:
ՄԻՋՕՐԵԱՅ, ՄԻՋՕՐԷ, ա. 1. Միջօրէս-
կան: 2. Հարաւային: 3. գ. Միջօր, օր
հասարակ, ճաշածամ: 4. Հարաւ:
ՄԻՋՕՐԷԱԿԱՆ, ա. Միջօրային, միջօ-
րեայ:
ՄԻՍ, գ. Մարմին, շաղիղ:
ՄԻՏ, գ. Հոգի, խորհուրդ, սիրտ, կամք,
խելք, հանճար, ուշ, իմաստ, դիտաւո-
րութիւն, հաճոյք, կարծիք:
- ՄԻՏ ԱՌՆԵԼ. Ուշ առնել, միտ դնել:
- ՄԻՏ ԴՆԵԼ. Ուշ ունել, դիտել:
- ՄԻՏՍ ԴՆԵԼ. Խրատել, ազդել:
- ՋՄՏԱԻ ԱԾԵԼ կամ ԱԾԵԼ ՋՄՏԱԻ.
1. Խորհել, խոկալ, որոճել, իմանալ: 2.

Կարծել, համարել:
- ԸՆԴ ՄԻՏ ՄՏԱՆԵԼ, ԸՍՏ ՄՏԻ ԱՅ-
ԼՈՅ ԼԻՆԵԼ. Հաճոյանալ, մարդահանել:
- Ի ՄԻՏ ԱՌՆՈՒԼ. Իմանալ, ըմբռնել,
մտառել, միտ դնել, ուսանել, իմաստա-
սիրել, խելամուտ լինել:
- Ի ՄԻՏՍ ԳԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ. 1. Յինքն գալ,
զգաստանալ, զգալ անձին, սթափել,
խորհել: 2. Ջօրանալ:
- Ի ՄՏԱՅ ԱՆԿԱՆԵԼ (Իմ), Ի ՄՏԱՅ
ԵԼԱՆԵԼ. Ցնորել:
- Ի ՄՏԻ ԴՆԵԼ. 1. Յառաջադրել, դատել,
խելամտել, յիշել: 2. Միտ դնել:
ՄԻՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. 1. Դիւրամէտ: 2.
Մտադիւր:
ՄԻՏԵԼ, նբ. և չբ. Հակել, թիւրել, խո-
նարհել, թեքել, հակամիտել, յօժարել,
խոտորել:
ՄԻՏՈՒԹԻՒՆ, ՄԻՏՈՒՄՆ, գ. Հակամի-
տութիւն, յօժարութիւն, բերումն:
ՄԻՏՔ, տե՛ս ՄԻՏ:
ՄԻՐԳ, գ. Պտուղ:
ՄԻԻՍ, գ. 1. Այլ: 2. Ոք, ոմն:
- ՄԻԻՍ ԱՆԳԱՄ, մ. Միւս հաղ:
- ՄԻԻՍ ՀԱՂ, տե՛ս ՄԻԻՍ ԱՆԳԱՄ:
ՄԻԻՍԻՈՆ, տե՛ս ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ (2):
ՄԻԻՐԻԿԷ, տե՛ս ՄՈՇԱ ՎԱՅՐԻ:
ՄԻՕՐԵԱՅ, տե՛ս ԱՌՕՐԵԱՅ:
ՄԻՕՐԻՆԱԿ, ա. մ. Միակերպ, միատե-
սակ, նման, նմանապէս:
ՄԼՄԼԵԼ, նբ. Շփել, քերել (երեսը):
ՄԽԱԽԱՌՆ, ա. Ծխախառն:
ՄԽԵԼ, նբ. 1. Ընխոթել, խրել, թաթաւել:
2. Ձեռն արկանել, ձեռնարկել, բուռն
հարկանել:
ՄԽԻԹԱՐ, ա. Մխիթարիչ, յորդորիչ, քա-
ջալերիչ: 2. Մխիթարական: 3. գ. Մխի-
թարութիւն, սփոփութիւն, սփոփանք,
յուսադրութիւն, քաջալերութիւն, ար-
գահաստանք, կարեկցութիւն:
- ՄԽԻԹԱՐ ՏԱԼ կամ ՄԱՏՈՒՅԱՆԵԼ.
Մխիթարել, յորդորել, քաջալերել:

Մեծ ԹԱՐԱՐԱՆԻ, ա. Քաջալեռական, յորդորական:
Մեծ ԹԱՐԱՐԱՆԻ, նբ. Մխիթար տալ՝ մատուցանել, սփռվել, քաջալերել, յորդորել, արգահատել:
Մեծ ԹԱՐԱՐԱՆԻ, ա. գ. 1. տե՛ս Մեծ ԹԱՐԱՐ (1):
2. (յուճական ոճով) Բարեխոս:
Մեծ ԹԱՐԱՐԱՆԻ, տե՛ս Մեծ ԹԱՐ (3):
Մեծ ԹՃ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Մխել, մխրճել, մխլճել:
Մեծ ԹՃԵԼ (իմ), տե՛ս Մեծ ԹՃ ՀԱՐԿԱՆԵԼ:
Մեծ ԹՃԵԼ (իմ), տե՛ս Մեծ ԹՃ ՀԱՐԿԱՆԵԼ:
ՄԾՂՆԵԱՑ, ա. Պիղծ, պղծագործ, զագորագործ:
ՄԾՂՆԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զագորագործութիւն, պղծագործութիւն:
ՄԿԱՆ, գ. Մասն:
ՄԿԱՆՈՒՆՔ, գ. (ՄԿԱՆ-ի յոգնակիւն) Թիկուճք, մէջք, ողն, միջնողն, թիկնամէջ:
ՄԿԹԱԼ, չբ. Ունչս առնել, ծաղրել, այլն առնել:
ՄԿՆԴԱԿ, տե՛ս ՄԿՈՒՆԴ:
ՄԿՆԴԱԿԱԶԳԵՍ, տե՛ս ՄԿՆԴԱՌՈՐ:
ՄԿՆԴԱՌՈՐ, ա. Մկնդակազգեստ:
ՄԿՈՒՆԴ, գ. Գեղարդն, նիզակ, աշտէ, արդն, սուիւն:
ՄԿՈՒՆՔ, տե՛ս ՄՈՒԿ:
ՄԿՐՍԱՏՈՒՆ, ՄԿՐՍԱՐԱՆ, գ. (եկեղց-) Լուսարան:
ՄԿՐՏԵԼ, նբ. 1. (եկեղց-) Կնքել: 2. Թանալ, թաթաւել: 3. Մարտիրոսանալ:
ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լուսացումն: 2. Լուսաւորութիւն, կնիք: 3. Մարտիրոսութիւն:
ՄՂԵԼ, նբ. Դրքել, վանել, մերժել, ձգել:
- ՄՂԵԼ ԶՊԱՏԵՐԱԶՄ՝ ԶՄԱՐՏ. Պատերազմել:
ՄՂԵՂ, գ. Փոշի, սճիւն, մոխիր:
ՄՂԶԿԵԼ¹, նբ. Հեղձուցանել, ի նեղ արկանել, նեղել:
ՄՂԶԿԵԼ² (իմ), չբ. Հեղձնուլ:

ՄՂՂԱԿ, գ. Նպատակ, նշանակ:
ՄՂՈՆ, գ. Մլին (տարածութեան չափ):
ՄՂՏԱԶԵՒ, ա. Մթադոյն, մութ:
ՄՂՏԱՆԱԼ, չբ. Մթնանալ, մթազնել:
ՄՄԿԻԼ, չբ. Խառնակել, շաղաշարել:
ՄՆԱԼ, չբ. 1. Կալ մնալ, զկայ առնուլ, դեգերել, դադարել, հանդարտել, յետնել:
2. Սպասել, համբերել, ակնունել: 3. Պահել, ապրել, տեղել:
- ՉՄՆԱԼԻ. Անկայուն, անցաւոր:
ՄՆԱՍ, գ. Ման (կշռի չափ):
ՄՆԱՑ, գ. 1. Կայք, դաբարումն: 2. ա. Մնացական:
ՄՆԱՑԱԿԱՆ, ա. Կայուն, հաստատուն, տեղական, տեղական, մշտնջենաւոր, անանց, անապական:
ՄՆԱՑԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Յաւերթական, հաստատագոյն, մշտնջենաւորագոյն:
ՄՆԱՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղութիւն, յապահովութիւն, մշտնջենաւորութիւն:
ՄՆԱՑՈՐԴ, ա. գ. 1. Մնացումն, աւելորդ, յաւելումն, նխար: 2. Յաջորդ:
ՄՆԱՑՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, ՄՆԱՑՈՒԾ, ՄՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՆԱՑՈՐԴ:
ՄՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թողուլ, պահել, դադարեցուցանել:
ՄՆՉԵԼ, չբ. Մրմնջել:
ՄՆՉԻՒՆ, գ. Մռնջիւն, հեծութիւն:
ՄՆՋԻԿ, մ. Լոբիկ, լուռ մուռ, անխոս, անշշունջ:
ՄՇԱԿ, գ. Երկրագործ, ճողագործ, այգեգործ, արդիւնարար:
ՄՇԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՇԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՄՇԱԿԱԿԱՆ, ա. Երկրագործական:
- ՄՇԱԿԱԿԱՆԵՆ, գ. Մշակութիւն, երկրագործութիւն:
ՄՇԱԿԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակրութիւն:
ՄՇԱԿԵԼ, նբ. 1. Գործել, արդիւնաւորել, արդիւնացուցանել: 2. Մատակարարել, սնտեսել:
ՄՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրագործութիւն,

արդիւնաբարութիւն, ծառայութիւն,
վաստակ:
ՄՇԱԲԱՑԻԿ, Կ. Անփակ:
ՄՇԱԲՈՐԲՈՒՔ, Կ. Մշտավառ, անշէջ:
ՄՇԱԲՈՒՂԽ, Կ. Հանապազարուղի,
յարաբուղի, մշտնջենաբուղի, մշտահոս,
յաւէժական, անսպառ:
ՄՇԱԳԵԱՅ, Կ. Հանապազագնաց, մըլ-
տախաղաց:
ՄՇԱԳՈՅ, Կ. Յարադոյ, մշտնջենաւոր:
ՄՇԱԶՈՒԱՐՃ, Կ. Մշտնջենագուարճ,
յարագուարճ, մշտափթիթ, անթառամ:
ՄՇԱԼՈՅ, Կ. Մշտնջենալոյս:
ՄՇԱԽԱՂԱՅ, Կ. Մշտագնաց, յարա-
խաղաց, յարընթաց, մշտաշարժ:
ՄՇԱԾԱՆ, Կ. Քաջածանօթ:
ՄՇԱԾԱԻԱԼ, Կ. Համաափիւռ:
ՄՇԱԿԱԹ, տե՛ս ՍԵՐՄԱԿԱԹ:
ՄՇԱԿԱՅ, Կ. Մշտակայուն, յարակայ,
մշտնջենակայ, մշտնջենաւոր, անշարժ,
անփոփոխ:
ՄՇԱԿԱՅԻԼ, Կ. Յարակայել:
ՄՇԱԿԱՅԼԱԿ, Կ. Մշտահոս, մշտա-
բուղի:
ՄՇԱԿԱՅՈՒԹԻԻՆ, Կ. Յարակայութիւն,
անփոփոխութիւն, մշտնջենաւորութիւն:
ՄՇԱԿԱՅՈՒՆ, տե՛ս ՄՇԱԿԱՅ:
ՄՇԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐ:
ՄՇԱԿԱՌՈՅՅ, Կ. Անդրդուելի, ան-
շարժ:
ՄՇԱԿԱՏԱՐ, Կ. Սովորական, տարւոր:
ՄՇԱԿԻՐ, Կ. Յարակայ, մշտական,
Հանապազորդեան:
ՄՇԱԿՈՅՍ, Կ. Մշտնջենաւորակոյս,
յաւէժակոյս, յաւէտակոյս, յարակոյս:
ՄՇԱԼՅԵՂ, Կ. Մշտահոս, մշտաբուղի:
ՄՇԱՀԻԻՍ, Կ. Մշտնջենահիւս:
ՄՇԱՀՈՍ, ՄՇԱՀՈՍԱՆ, Կ. Հանապա-
զահոս, մշտնջենահոս, անհատահոս,
մշտաբուղի:
ՄՇԱՀՈՍՈՒԹԻԻՆ, Կ. Մշտնջենահո-
սութիւն:

ՄՇԱՄԱՏՈՅՅ, Կ. Մշտանուէր:
ՄՇԱՄՈՒՆՁ, Կ. Մշտնջենամուռնչ:
ՄՇԱՅԱՐ, Կ. Յարածամ, շարունակա-
բար:
ՄՇԱՆՈՒԷՐ, տե՛ս ՄՇԱՄԱՏՈՅՅ:
ՄՇԱՇԱՐԺ, Կ. Յարաշարժ:
ՄՇԱՊԱՅԾԱՌ, Կ. Մշտափայլ, անա-
ղօտ:
ՄՇԱՋԱՆ, Կ. Յարաջան, անճանճիր,
անխոնջ:
ՄՇԱՎԱՌ, Կ. Մշտնջենավառ, մշտա-
բորբօր, անշէջ, անաղօտ:
ՄՇԱՏԱՏԱՆ, Կ. Յարածուփ:
ՄՇԱՏԱՐԱՄ, Կ. Համատարած:
ՄՇԱՏԻԻ, Կ. Յարատիւ, մշտալոյս,
աներկ:
ՄՇԱՓԱՅԼ, տե՛ս ՄՇԱՊԱՅԾԱՌ:
ՄՇԱՓԹԻԹ, Կ. Յարափթիթ, յաւէտա-
փթիթ:
ՄՇՏԻԿ, Կ. 1. Շրջացանութիւն: 2.
Սպունգ:
ՄՇՏՆՋԵԱՆ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՆ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐ-
ԱՐԱՐ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՐՈՒՂԽ, տե՛ս ՄՇԱԲՈՒՂԽ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԶՈՒԱՐՃ, տե՛ս ՄՇԱ-
ԶՈՒԱՐՃ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԼՈՅՍ, տե՛ս ՄՇԱԼՈՅՍ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՅ, տե՛ս ՄՇԱԿԱՅ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՆ, Կ. Մշտնջենաւոր,
յաւիտենական, յաւէրժական, անմահ,
Հանապազորդեան:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԵԱՅ, Կ. Անվախճան:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԻՅ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐ-
ԱԿԻՅ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՀԻԻՍ, տե՛ս ՄՇԱՀԻԻՍ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՀՈՍ, տե՛ս ՄՇԱՀՈՍ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՀՈՍՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄՇԱ-
ՀՈՍՈՒԹԻԻՆ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՄՈՒՆՁ, տե՛ս ՄՇԱՄ-
ՈՒՆՁ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՆԱԼ, Կ. Մշտնջենաւորա-

նալ, հանապազորդել, յաւէժանալ, կալ մնալ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱԲԱՐ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՎԱՌ, տե՛ս ՄՇՏԱՎԱՌ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐ, ա. 1. Մշտնջենական, յախտենական, յաւէրժական, անվախսճան, անփոփոխ: 2. Մնացական, տեղական, հաստատուն: 3. Շարունակ, անընդհատ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱԲԱՐ, մ. Մշտնջենաւորապէս, մշտնջենաբար, մշտնջենապէս, յաւէժաբար, յաւիտեան, անընդհատ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ՄՇՏԱԲՈՒՂԽ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Մնացականագոյն, տեղագոյն:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱԿ, ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՆ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱԿԻՅ, ա. Մշտնջենակից, յաւէտակից:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱԿՈՅՍ, տե՛ս ՄՇՏԱԿՈՅՍ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Մշտնջենանալ, յաւէժանալ, յարատեկլ, յերկարել, տեկլ, կալ մնալ: 2. Դեղերել, պարապել:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱԲԱՐ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԵԼ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱՆԱԼ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մնացականութիւն, հանապազորդութիւն:
ՄՇՏՕՐԵԱՅ, ա. մ. Հանապազորեայ, հանապազորդ:
ՄՈԳ, գ. ա. 1. Քաղղեայ, գէտ, աստեղագէտ, քուրմ, կրակապաշտ: 2. Դիւթ, կախարդ:
ՄՈԳԱԿԱՆ, ա. Կախարդական, դիւթական:
ՄՈԳԱԿԱՆՆ, գ. Մոգութիւն, կախարդութիւն, դիւթութիւն:

ՄՈԳԱԿՐՕՆ, ա. Մոգակրօնիկ, կրակապաշտ, մոգական:
ՄՈԳԱԿՐՕՆԻԿ, տե՛ս ՄՈԳԱԿՐՕՆ:
ՄՈԳԵԱՆ, գ. յոգն. Մոգք:
ՄՈԳԵԼ, չբ. և նբ. Կախարդել:
ՄՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հմայք: 2. Կրակապաշտութիւն: 3. Դիւթութիւն, կախարդութիւն:
ՄՈԳՊԵՏ, գ. Մովպետ, քրմապետ:
ՄՈԶԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, առաւելուլ, զօրանալ:
ՄՈԹՈՒԹԵԼ, նբ. Յորդորել:
ՄՈՒԱԹՋԵՆԻ, գ. (բւբ.) Ժանտաթղենի, կատաղի թղենի, թթենի, կատաղենի:
ՄՈՒԱԹՈՒՋ, գ. 1. տե՛ս ՄՈՒԱԹՋԵՆԻ: 2. Ժանտաթուգ:
ՄՈՒԱԽԻՆ Դ, ՄՈՒԵԽԻՆ Դ, գ. (բւբ.) Խընդամոլի, խնդամոլ, խնդակոթ, կոնիոն:
ՄՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՈՒԼԵԿԱՆ:
ՄՈՒԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ՄՈՒՈՐԱՊԱՏԻՐ:
ՄՈՒԱՐ, ա. 1. Մոլորեցուցիչ, խաբեբայ, պատրիչ: 2. Սխալ, թիւր:
ՄՈՒԱՐԱԿԱՆ, ա. Մոլորական, թափառական:
ՄՈՒԱՐԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱՆՈՒՆ:
ՄՈՒԵԲԱՐ, տե՛ս ՄՈՒԵԳՆԱԲԱՐ:
ՄՈՒԵԳԻՆ, ա. 1. Մոլեզնոտ, կատաղի, վայրենամիտ, այսահար: 2. Ցնորական, մոլեկան: 3. մ. Մոլեզնաբար:
ՄՈՒԵԳՆԱԲԱՐ, մ. Մոլեզնոտաբար, մոլեկանաբար:
ՄՈՒԵԳՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՈՒԵԳԻՆ:
ՄՈՒԵԳՆԱԿԻՅ, տե՛ս ԿԱՏԱՂԱԿԻՅ:
ՄՈՒԵԳՆԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական:
ՄՈՒԵԳՆԵԼ, չբ. Մոլել, կատաղել, մոլեզնոտել, ցնորել:
ՄՈՒԵԳՆՏ, տե՛ս ՄՈՒԵԳԻՆ:
ՄՈՒԵԳՆՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՄՈՒԵԳՆԱԲԱՐ:
ՄՈՒԵԳՆՏՏԵԼ (իմ) տե՛ս ՄՈՒԵԳՆԵԼ:
ՄՈՒԵԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցնորումն, մոլութիւն, կատաղութիւն, մոլորութիւն:
ՄՈՒԵԳՆՈՒՅՔ, գ. Մոլուցք, մոլեզնու-

թիւն, կտղանք, կտղուցք:

ՄՈՒԵԼ¹, նբ. Մոլեցուցանել, ցնորեցուցանել:

ՄՈՒԵԼ² (իմ), չբ. 1. Մոլեգնել, ցնորել, կատաղել, յիմարել, այսահարել, զայրազնել: 2. Զակատել, անկղիտանալ, տուփել, տարփալ:

ՄՈՒԵԿԱՆ, ա. 1. Մոլի, մոլեգին, մոլեգնոտ, վայրենի, կատաղի, խելագար, այսահար, ցնորեալ: 2. Խելագարական, ցնորական:

ՄՈՒԵԿԱՆԱՔԱՐ, տե՛ս ՄՈՒԵԳՆԱՔԱՐ:

ՄՈՒԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մոլեգնութիւն: 2. Տափումն, տարփումն:

ՄՈՒԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՒԵԼ¹:

ՄՈՒԻ, ա. 1. Մոլեգին, մոլեգնոտ, մոլեկան, կատաղի, խելացնոր, յիմար, այսահար: 2. Բուռն, աստիկ:

ՄՈՒՈՇ, տե՛ս ԿՈՒՏԱՏԿԵԱՅ:

ՄՈՒՈՐ, ա. Մոլար, սխալ, թիւր, ծուռ:

ՄՈՒՈՐԱԿ, գ. Մոլորական, աստղ պատրանաց, մոլորական աստղ:

ՄՈՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Մոլոր, մոլար, խոտորնակ, սխալական, պատիր, պատրիչ:

2. Թափառական, մոլորեալ, տարտամ:

3. Մոլեկան: 4. գ. Նեռն: 5. տե՛ս ՄՈՒՈՐԱԿ:

- ՄՈՒՈՐԱԿԱՆ ԱՍՏՂ, տե՛ս ՄՈՒՈՐԱԿ:

ՄՈՒՈՐԱՆՔ, գ. Թափառումն, մոլորութիւն:

ՄՈՒՈՐԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական (մոլոր և պատիր):

ՄՈՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Խոտորել, շեղել, թիւրել, ստերիւրել, սխալել, խաբել, պատրել: 2. Թափառել, տատանել, դանդաշել: 3. Մոլել, մոլեգնել:

ՄՈՒՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խոտորեցուցանել, թիւրել, պատրել, խաբել:

ՄՈՒՈՐԵՅՈՒՅՈՒՅԻՉ, տե՛ս ՄՈՒՈՐ (1):

ՄՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոտորումն, թիւրութիւն, խաբութիւն, պատրանք: 2. Թափառումն: 3. Մոլութիւն, մոլեգնութիւն,

ցնորումն, բանդագուշանք, խելագարութիւն, յիմարութիւն:

ՄՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մոլեգնութիւն, կատաղութիւն: 2. Խելագարութիւն, յիմարութիւն: 3. Տարփումն, տափումն:

ՄՈՒՈՒՅՔ, տե՛ս ՄՈՒԵԳՆՈՒՅՔ:

ՄՈՒՍԻՐ, գ. Աճիւն, դազալ, շլան:

ՄՈՒՍՐԱԳՈՅՆ, ա. Թխագոյն, թուխ:

ՄՈՒՍՐԱՆՈՅ, գ. Մոխրոց, մոխրատուն, կրակատուն, ատրուշան:

ՄՈՒՍՐԱՊԱՇՏ, ա. Կրակապաշտ, հրապաշտ, մոխրասէր:

ՄՈՒՍՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրակապաշտութիւն, հրապաշտութիւն:

ՄՈՒՍՐԱՍԷՐ, տե՛ս ՄՈՒՍՐԱՊԱՇՏ:

ՄՈՒՍՐԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՄՈՒՍՐԱՆՈՅ:

ՄՈՒՍՐՈՅ, տե՛ս ՄՈՒՍՐԱՆՈՅ:

ՄՈՂԷՁ, ՄՈՂԻՁ, ՄՈՂՈՁ, գ. (կենդբ.) Կովագիւոց:

ՄՈՒՄԱԿԵՐՏ, ա. Մոմեայ, մոմեղէն:

ՄՈՒՄԱՁԵՒ, ա. Մոմատեսակ:

ՄՈՒՄԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄՈՒՄԱՁԵՒ:

ՄՈՒՄԵԱՅ, ա. Մոմեղէն, մոմատեսակ, մոմակերտ:

ՄՈՒՄԵՂԷՆ, տե՛ս ՄՈՒՄԵԱՅ:

ՄՈՒՄԵՂԻՆԱԿԱԼ, տե՛ս ԱՇՏԱՆԱԿ:

ՄՈՒՄՈՍ, տե՛ս ՄԻՄՈՍ:

ՄՈՅԹ, գ. Նեցուկ, հաստարան:

ՄՈՅԿ, տե՛ս ԿՕՇԻԿ (1):

ՄՈՅՆ, ՄՈՅՆՔ, գ. Բարեձևութիւն, վայելչութիւն:

ՄՈՅՐ, գ. 1. Մուրողութիւն: 2. Ողորմութիւն (մուրացկանին տրուած):

- Ի ՄՈՅՐ ԵԼԱՆԵԼ. Մուրալ, մուրանալ: ՄՈՆԱՁՆ, ՄՈՆՈՁՈՆ, գ. Մենակեաց,

միայնակեաց, կրօնաւոր, արեղայ: ՄՈՆՈՁՈՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՅՆԱԿԱՆ:

ՄՈՆՈՁՈՆՈՒԹԻՒՆ կամ ՄՈՆԱՁՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՅՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՇԱ ՎԱՅՐԻ, գ. (բարբ.) Միւրիկէ:

ՄՈՌԱՆԱԼ, նբ. և հբ. Մոռացումն առ-

նել, ի մոռացումն տալ, մոռացօնս առնել, ի մոռացօնս դարձուցանել, զանխլանալ:

ՄՈՌԱՅ, տե՛ս ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ:

- Ի ՄՈՌԱՅ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս Ի ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):

ՄՈՌԱՅԱԲԱՐ, մ. Լուկիայն, զանխուլ:

ՄՈՌԱՅԱԿԱՆ, ա. Մոռացկոտ:

ՄՈՌԱՅԿՈՏ, ա. Դիւրամոռաց, մոռացական, անհոգ:

ՄՈՌԱՅԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՌԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՌԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մոռացումն: 2. Մոռացկոտութիւն:

ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ, գ. Մոռացութիւն, մոռացօնք:

- ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ԱՌՆԵԼ. 1. Մոռանալ:

2. Մոռացուցանել:

- Ի ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ) կամ ԳԱԼ. Ի մոռաց անկանել, մոռացօնք՝ ի մոռացօնս լինել:

- Ի ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ՏԱԼ, տե՛ս ՄՈՌԱՆԱԼ:

ՄՈՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ԱՌՆԵԼ (2):

ՄՈՌԱՅՅՈՒՔ, տե՛ս ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ:

- ՄՈՌԱՅՅՈՒՔ կամ Ի ՄՈՌԱՅՅՈՒՄ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս Ի ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):

- ՄՈՌԱՅՅՈՒՆ ԱՌՆԵԼ, Ի ՄՈՌԱՅՅՈՒՆ ԴԱՐՁՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՌԱՆԱԼ:

ՄՈՎՊԵՏ, տե՛ս ՄՈՎՊԵՏ:

ՄՈՐ, տե՛ս ՄՈՐԵՆԻ:

ՄՈՐԵԽ, տե՛ս ՄԱՐԱԽ:

ՄՈՐԵՆԻ, գ. (բար.) Մոր:

ՄՈՐԹ, գ. Մաշկ, կաշի, մորթի:

ՄՈՐԹԱԳՈՐԾ, ա. գ. Խաղախորդ:

ՄՈՐԹԵԱՆ, գ. յոգն. Մորթք:

ՄՈՐԹԵԼ, նբ. Խողխողի, զենուլ:

ՄՈՐԹԵՂԷՆ, տե՛ս ԿԱՇԵԱՅ:

ՄՈՐԹԻ, տե՛ս ՄՈՐԹ:

ՄՈՐԻ, գ. Որջ, կաղաղ, մայրի, զաւարք:

ՄՈՐԾ, գ. Ոստ, շառաւիղ:

ՄՈՐՄՈՔԵԼ¹, տե՛ս ՄՈՐՄՈՔԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՄՈՐՄՈՔԵԼ² (իմ), չբ. Կսկծել, ցաւազնել, ճմլել:

ՄՈՐՄՈՔԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մարմաջեցուցանել, կսկծեցուցանել, զկծեցուցանել:

ՄՈՐՈՍ, ա. 1. Յիմար, անմիտ, խելագար, տխմար, ուկայ: 2. Մորոսական, յիմարական:

ՄՈՐՈՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մորոսախօսութիւն, մորոսախօսութիւն:

ՄՈՐՈՍԱԳՈՅՆ, մ. Անմտաբար:

ՄՈՐՈՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՐՈՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՐՈՍԱԿԱՆ, ա. Յիմարական:

ՄՈՐՈՍԱՄԻՏ, ա. Յիմարամիտ, անմիտ:

ՄՈՐՈՍԱՆԱԼ, չբ. Յիմարանալ, անմըտանալ:

ՄՈՐՈՍԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՐՈՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՐՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիմարութիւն, անմըտութիւն:

ՄՈՒ, տե՛ս ՄԻ:

ՄՈՒԹ, ՄՈՒԹՆ, գ. 1. Խաւար, աղջամուղջ, մէգ, մթութիւն: 2. ա. Խաւարին, մթին, աղջամղջին, միգապատ, մթագոյն, թխագոյն, նսեմ:

ՄՈՒԽ, գ. Ծուխ:

ՄՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. Մտուցանել, մխել:

ՄՈՒԿՆ, սովորաբար յոգն. ձեռով՝ ՄԼԿՈՒՆՔ, գ. (կղմիս.) Դնդեքք, խաղճմունք:

ՄՈՒՂ, տե՛ս ԷՇ (1):

ՄՈՒՃԱԿ, գ. Կօշիկ (կանացի):

ՄՈՒՋ, տե՛ս ՀԱՄՐ:

ՄՈՒՌՏ, գ. Աղմուկ, շփոթ, խառնակութիւն:

ՄՈՒՐԱԼ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՆԱԼ:

ՄՈՒՐԱԿԱՆ, ա. գ. Մուրող, մուրացիկ:

ՄՈՒՐԱՆԱԼ, նբ. Մուրալ, ի մոյր ելանել:

ՄՈՒՐԱՑԱԾ, ՄՈՒՐԱՑԱԾԻ, ՄՈՒՐԱ-
ՑԱԾՈՅ, ա. 1. Մուրացիկ (փոխառուած):
2. Կցկտուր, կարկատուն:
ՄՈՒՐԱՑԻԿ, գ. ա. 1. Մուրացկան, մու-
րող, մուրիկ: 2. տե՛ս ՄՈՒՐԱՑԱԾ (1):
3. մ. Մուրկան (մուրացկանի պէս):
ՄՈՒՐԱՑԿԱՆ, ՄՈՒՐԻԿ, տե՛ս ՄՈՒՐԱ-
ՑԻԿ:
ՄՈՒՐԿ, գ. Հատ (ցորենի):
ՄՈՒՐԿԱՆ, ա. մ. Մուրացիկ:
ՄՈՒՐՉԱԿ, գ. Տոմս, յետկար:
ՄՈՒՐՃ, գ. Կռան, ուռն:
ՄՈՒՐՈՂ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՑԻԿ (1):
ՄՈՒՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՅՐ (1):
ՄՈՒՐՏ, գ. (բար.) Մրտեների:
ՄՈՒՐՑԱՑԻ, մ. Բունցի:
ՄՌԱՅԼ, գ. 1. Մառախուղ, մէգ, շաման-
դաղ, մուկ: 2. ա. Նսեմ, մթին, միզապատ:
ՄՌԱՅԼ ԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նսեմացու-
ցանիկ:
ՄՌԶԳԱՅԼԵԼ (իմ), չբ. Զեղիսիկ:
ՄՌՄՌԱԼ, ՄՌՄՌԵԼ, չբ. Մռնչալ, մը-
ռքնչիկ, մրմուռիկ:
ՄՌՄՌՈՒՄՆ, գ. Մրմուռմն, մռնչիւն:
ՄՌԵՉԱԼ, տե՛ս ՄՌԵՉԵԼ:
ՄՌԵՉԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՌԵՉՈՂԱԿԱՆ:
ՄՌԵՉԵԼ, չբ. Կօշիկ, գոչիկ, աղաղակիկ,
շառաչիկ:
ՄՌԵՉԻՒՆ, գ. Մռնչումն, մնչիւն:
ՄՌԵՉՈՂԱԿԱՆ, ա. Մռնչական:
ՄՌԵՉՈՒՄՆ, տե՛ս ՄՌԵՉԻՒՆ:
ՄՍԱԶԱՆԳՈՒԹՅՈՒՆ, ա. Մարմնեղէն, հո-
ղեղէն:
ՄՍԱՀԱՆ, գ. Պատառաքաղ:
ՄՍԱՆ, գ. Մկան:
ՄՍԱՊԱՏ, ա. Մարմնապատ, մարմնեղէն,
մարմնագրեաց:
ՄՍԱՎԱՃԱՌ, գ. 1. Մարմնալաճառ:
2. Մապլաճառանոց:
ՄՍԱՎԱՃԱՌԱՆՈՅ, գ. Մակեղոն:
ՄՍԵԼ (իմ), չբ. Պաղիկ, ցրտանալ:
ՄՍԵՂԷՆ, ա. Մարմնեղէն, մարմնաւոր:

ՄՍԵՂԻ, ա. 1. Մսեղէն, մարմնեղէն,
մարմնաւոր, հողեղէն: 2. գ. Մահկանա-
ցու, մարդ:
ՄՍԼԻՄԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆ:
ՄՍՈՒՐ, գ. լայնաբար՝ Ախոռ, դոմ:
ՄՏԱԲԱՆ, ա. գ. 1. Բախած, խելացնոր,
խելագար: 2. Խելագարութիւն:
ՄՏԱԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Արթնութիւն:
ՄՏԱԲԵՐԵԼ, չբ. նբ. 1. Խորհիկ: 2. Կամել,
յօժարիկ, անկղիտանալ, ցանկալ, թեւակո-
խել, ձգտել, ձեռնամուխ լինել: 3. Հա-
մարձակել, իշխել: 4. Զմտաւ ածել, յիշել:
ՄՏԱԲԵՐԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յօժարեցու-
ցանիկ, ձգտեցուցանիկ:
ՄՏԱԲԵՐԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄՏԱԲԵՐԵԼ:
ՄՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն, հա-
մաձայնութիւն:
ՄՏԱ ԴԻՐ, ա. Ուշակալ, զգաստ, փոյթ:
ՄՏԱ ԴԻՐԻ, ա. 1. Անդորր, քաղցր: 2.
Դիւրալուր, յօժարմիտ: 3. մ. Յօժարու-
թեամբ, սիրով, կամաւ, սրտի մտօք,
սերտիւ, հեշտեաւ, լաւ, քաջ:
ՄՏԱ ԴԻՐԻՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄՏԱ ԴԻՐԻ:
ՄՏԱ ԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն:
- ՄՏԱ ԴԻՐՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՄՏԱ ԴԻՐԻ
(3):
ՄՏԱ ԴՐԵԼ, չբ. Միտ դնել, ուշ ունել,
ուռկն դնել:
ՄՏԱ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուշադրութիւն,
զգուշութիւն, հոգողութիւն, փոյթ:
ՄՏԱԽԱՐ, ա. Խաբեբայ, պատիբ, մտա-
մոլար:
ՄՏԱԽՈՂ, ա. մ. 1. Խելամուտ, զգաստ:
2. Որոճելով, քննելով:
- ՄՏԱԽՈՂ ԼԻՆԵԼ. Մտախոհիկ, զմտաւ
ածել, ի միտ առնուլ, որոճել, հոգալ:
ՄՏԱԽՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ՄՏԱԽՈՂ ԼԻՆԵԼ:
ՄՏԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտածութիւն,
խորհուրդ, խելամտութիւն:
ՄՏԱԽՈՐՉ, տե՛ս ՄՏԱԽՈՂ:
- ՄՏԱԽՈՐՉ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄՏԱԽՈՂ
ԼԻՆԵԼ:

ՄՏԱԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՏԱԽՈՂՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. Քննողական, դատո-
ղական:
ՄՏԱԾԵԼ, նբ. Ածել զմտաւ, խորհել, խո-
կալ, Հնարել, մտաբերել, նիւթել:
ՄՏԱԾԻՆ, տե՛ս ՄՏԱՅԱԾԻՆ:
ՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտախոհութիւն,
խոկումն, խորհուրդ, քննութիւն, հոգ,
որոճումն, տրամախոհութիւն, կարծիք,
իմաստ, խոհականութիւն, Հաւաքաբա-
նութիւն, Հանճար, Հնարք, ճարտարու-
թիւն:
ՄՏԱԾՈՒՄԵՆ, գ. Մտածութիւն (մտա-
ծելը):
ՄՏԱԾՕՐԷՆ, մ. Մտաւորաբար:
ՄՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՏԱՒՈՐ:
ՄՏԱԿՈՐՈՅՍ, ա. 1. Խելացնոր, խելա-
գար, խորհրդակորոյս: 2. Յիմարական,
ցնորական:
ՄՏԱՀԱԾ, ա. Ինքնահաճ:
ՄՏԱՀԱԾՈՅ, ա. Հաճեցուցիչ, ախորժելի,
Հաճոյական, կամակատար, Հլու:
ՄՏԱՀԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնահաճութիւն:
ՄՏԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Կորովամիտ, մտացի,
Հանճարեղ, իմաստուն:
ՄՏԱՀՈՍԱՆ, ա. Դիւրափոփոխ, փոփո-
խական:
ՄՏԱՄՈՂԱՐ, տե՛ս ՄՏԱԽԱՐ:
ՄՏԱՄՈՂՈՐԵԼ, նբ. Պատրել, խաբել:
ՄՏԱՅՈՅՁ, ա. Մտախոհ:
ՄՏԱՅՈՒՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Վարանք:
ՄՏԱՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարամտու-
թիւն:
ՄՏԱՆԵԼ, չբ. 1. Միջամուխ լինել, մխել,
մտել: 2. Յանդիման լինել, տեսաւորել,
իջապանել, մատչել:
- ՄՏԱՆԵԼ ԱՌ ԿԻՆ. Մերձենալ, ննջել:
- ՄՏԱՆԵԼ ԸՆ Դ ԱՂԵՂՆ, տե՛ս ԼՆՈՒԼ
ՋԱՂԵՂՆ:
ՄՏԱՌ, տե՛ս ՄՏԱՌՈՒ:
ՄՏԱՌԵԼ, նբ. Ի միտ աւնուլ:

ՄՏԱՌՈՒ, ա. Ուշիմ, մտաւարժ, մտացի:
ՄՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Խելամտութիւն, Հան-
ճար:
ՄՏԱՎԱՐԺ, ա. Մտառու, ուշեղ, ուշիմ,
ուսումնասէր, մտացի:
ՄՏԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուշեղութիւն,
խելամտութիւն, մտառութիւն:
ՄՏԱՏԵՍ, ա. Մտացի, Հանճարաւոր:
ՄՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուշարարութիւն
(միտքը գցելը):
ՄՏԱՅԱԾԻՆ, ա. Մտածին, մտացծնոյց:
ՄՏԱՅԻ, ա. Մտաւարժ, Հանճարեղ, բա-
նիբուն, ուշեղ, ուշիմ:
ՄՏԱՅԾՆՈՅՑ, տե՛ս ՄՏԱՅԱԾԻՆ:
ՄՏԱՒՈՐ, ա. 1. Բանաւոր, իմացական:
2. Մտացի, խոհեմ, Հանճարեղ: 3. Մտա-
ւորական, իմանալի, Հոգևոր:
ՄՏԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Մտաւորապէս, մտա-
ծօրէն:
ՄՏԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Մտաւոր, տեսական,
իմանալի:
ՄՏԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՏԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՄՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իմաստութիւն,
խոհականութիւն: 2. Մտաղբութիւն,
մտաւարժութիւն:
ՄՏԵԼ, տե՛ս ՄՏԱՆԵԼ:
ՄՏԵՐԻՄ, ա. 1. Հաւատարիմ, Հարազատ,
ընտանի, սիրելի, բարեկամ: 2. Մտեր-
մական, միամիտ:
ՄՏԵՐՄԱԲԱՐ, մ. Հարազատաբար, սեր-
տիւ, մտաղիւր:
ՄՏԵՐՄԱԿԱՆ, ա. Մտերիմ, Հաւատա-
րիմ:
ՄՏԵՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւատարմութիւն,
Հարազատութիւն, անկեղծութիւն, ողջ-
մբտութիւն:
ՄՏՂԵԼ, նբ. Մղել, բախել, շարժել:
ՄՏՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՒԾԱՆԵԼ:
ՄՏՐԱԿ, գ. Վարոց, վարիչ, խարազան:
ՄՏՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Վարել (մտրակով Հա-
րուածել): 2. Չաղկիլ, խարազանել:
ՄՏՐՈՒԱԿ, տե՛ս ՄՏՐԱԿ:

ՄՏՐՈՒԿ, գ. Յաւանակ, իշամտրուկ, իշ-
որդի:
ՄՐԱԶԱՐԴ, ա. Մրակերպ:
ՄՐԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՄՐԱԶԱՐԴ:
ՄՐԱՆԱԼ, չբ. Մրոտել, մրճոտել:
ՄՐԳԱԲԵՐ, ա. Մրգամատոյց, պողաբեր:
ՄՐԳԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ՄՐԳԱԲԵՐ:
ՄՐԳԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Բերրի, բազմաբե-
ղուն:
ՄՐԳԱԻՏ, ա. Պողաւէտ, բերրի:
ՄՐԳԱՔԱՂՆԵԼ, նբ. Պողաքաղել:
ՄՐԳՈՒՋ, ա. Փանաքի, անարգ, անաւագ,
յետին, աննշան, սինլքոր, նուաստ, ըն-
կեցիկ, երկրաքար:
ՄՐՃՈՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԾԽՈՏԵԼ (իմ):
ՄՐՄՆՋԵԼ, չբ. 1. Շշնջիկ, Հծծել, մըն-
չել, Հեծել, Հեծեծել, ողբալ: 2. Բրթմնջիկ,
տրտնջիկ:
ՄՐՄՈՒՆՋ, գ. Շշնջիւն, Հծծանք, Հեծու-
թիւն:
ՄՐՄՌԵԼ, տե՛ս ՄՌՄՌԱԼ:
ՄՐՄՌՈՒՄՆ, տե՛ս ՄՌՄՌՈՒՄՆ:
ՄՐՈՏԻԼ, տե՛ս ԾԽՈՏԵԼ (իմ):
ՄՐՈՒՐ, գ. Սիկ, տիղմ, մըրուկ:
- ՄՐՈՒՐ ՏԱԼ. Նախատել, թշնամանել,
անարգել:
ՄՐՋԻՄՆ, տե՛ս ՄՐՋԻԻ:
ՄՐՋԻԻՆ, գ. (Կենդբ.) Մըջիմն:
ՄՐՋԻԻԱՌԻԻԾ, ՄՐՋՄՆԱՌԻԻԾ, գ.
(Կենդբ.) Հնդիկ մըջիւն:
ՄՐՋՄՆՈՅ, գ. (բժշկ.) Ոըբիւն:
ՄՐՏԵՆԻ, տե՛ս ՄՈՒՐՏ:
ՄՐՐԵԼ (իմ), չբ. Սեւանալ (մըուրի նման
լինելի):
ՄՐՐԻԿ, գ. 1. Ծուխ կամ գոլորշի: 2.
Փոթորիկ: 3. Ալէկոծութիւն:
ՄՐՐԿԱԽԱՌՆ, ա. Միգախառն, մութ,
սեաւ (ամպ):
ՄՐՐԿԱՅՈՅ, ա. Յուզակոյտ:
ՄՐՐԿԵԼ¹, նբ. Խոռովել:
ՄՐՐԿԵԼ² (իմ), չբ. Յուզել, խոռովել, փո-
թորիկ:

ՄՐՐԿՈՒՄՆ, գ. Ծփումն, ծփանք:
ՄՐՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Պողտրութիւն:
ՄՐՐՈՒԿ, տե՛ս ՄՐՈՒՐ:
ՄՐՅԱԿԱՆՆ, ՄՐՅԱԿԱՆՈՒԹԻՆ, գ.
Մըցութիւն:
ՄՐՅԱԿԻՅ, ա. Դիմամարտ, ընդդիմ-
ամարտ, Հակառակորդ, ախոյեան:
ՄՐՅԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Դիմամարտել (մըր-
ցակից լինելի):
ՄՐՅԱՄԱՐՏՔ, գ. Մենամարտութիւն,
գօտեմարտութիւն:
ՄՐՅԱՆԱԿ, գ. 1. տե՛ս ԲՐԱԲԻՈՆ: 2. գ.
Մըցութիւն, մըցումն, մըցամարտք, նա-
Հատակութիւն:
ՄՐՅԱՆՔ, տե՛ս ՄՐՅՈՒՄՆ:
ՄՐՅԱՐԱՆ, գ. Կոռւանոց, Հոլարան,
մարգարան:
ՄՐՅԵԼ¹, նբ. Կրթել, մարգել, Հրահանգել:
ՄՐՅԵԼ² (իմ), չբ. 1. Գօտեմարտել: 2.
Մարտնչել, պատերազմել:
ՄՐՅՈՂՈՒԹԻՆ, ՄՐՅՈՒԹԻՆ, ՄԸՐ-
ՅՈՒՄՆ, գ. Մըցանք, մըցականութիւն,
ճգնութիւն, մենամարտութիւն, ըմբշա-
մըցութիւն, մարտ, մաքառումն, պայքար:
ՄՕՏ, նխք. մ. 1. Մերձ, Հուպ, աղբիւր:
2. ա. Մօտաւոր:
ՄՕՍԱԲՆԱԿ, ա. Մօտակայ, մերձակայ:
ՄՕՍԱԳՈՅՆ, ա. մ. Մօտաւորագոյն:
ՄՕՍԱՈՒՏ, ա. մ. 1. Մօտակայ: 2. Դիւ-
րապատրաստ, պատրաստական, անյա-
պաղ:
ՄՕՍԱՈՒՐ, ա. Դիւրալուր:
ՄՕՍԱԿԱՅ, ՄՕՍԱԿԱՆ, ՄՕՍԱԿԱՅ, ա.
1. Մերձակայ, մօտաւոր, ներկայ: 2. Ըն-
տել, ընտանի:
ՄՕՍԱՆԱԼ, տե՛ս ՄՕՏԵՆԱԼ:
ՄՕՍԱՍԵՐ, ա. Ազգական:
ՄՕՍԱՌՐ, ա. 1. Մերձակայ: 2. Մեր-
ձաւոր: 3. Առաջիկայ, առժամանակեայ:
ՄՕՍԱՌՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄՕՍԱԳՈՅՆ:
ՄՕՍԱՌՐԵԼ¹, նբ. Մերձեցուցանել, մօ-
տեցուցանել:

ՄՕՏԱԻՈՐԵԼ² (իմ), չբ. Մերձենայ, մօտենայ, մօտել:

ՄՕՏԵԼ¹, չբ. Մօտեցուցանել, մերձեցուցանել, մօտաւորել:

ՄՕՏԵԼ² (իմ), չբ. Մերձենայ, մօտաւորել, մերձել, մատչել, յարել:

ՄՕՏԵՆԱԼ, տե՛ս ՄՕՏԱԻՈՐԵԼ² (իմ):

ՄՕՏԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՕՏԵԼ¹:

ՄՕՏԵԻՈՐ, տե՛ս ՄՕՏԱԻՈՐ:

ՄՕՐ, գ. 1. Տիղմ, ցեխ, գայռ, սիկ: 2. Ճաշիճք, եղտիւր:

ՄՕՐԱԿԱՆ, ա. Մօրին:

ՄՕՐԱՆԱԼ, չբ. Մօրտանալ:

ՄՕՐԱՍԷՐ, ա. Տղմասէր:

ՄՕՐԻՆ, տե՛ս ՄՕՐԱԿԱՆ:

ՄՕՐՈՒԱՐՁԱԿՔ, գ. Ծնօտ, կղակ:

ՄՕՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՄՕՐԱՆԱԼ:

Յ

ՅԱԳ, գ. 1. Յագուրդ, յագումն, լիւսթիւն: 2. ա. Հացալից:

ՅԱԳԵԼ (իմ), չբ. Յագենայ, լիանայ, յափրանայ, զմայլել:

ՅԱԳԵՆԱԼ, տե՛ս ՅԱԳԵԼ (իմ):

ՅԱԳԵՅՈՒԹԻՒՆ, ՅԱԳԵՅՈՒՄՆ, գ. 1. Յագ, յագումն, յագուրդ: 2. Յափրութիւն:

ՅԱԳԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Կերակրել, լիացուցանել:

ՅԱԳՈՒԹԻՒՆ, ՅԱԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱԳԵՅՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱԳՈՒՐԴ, գ. 1. Յագ, յագեցումն, յագումն, յագեցութիւն, յագութիւն: 2. Լիւսթիւն, յափրութիւն:

ՅԱԳՁԵԼ¹ (իմ), չբ. Յանդչել, յարել, կցել:

ՅԱԳՁԵԼ² (իմ), տե՛ս ՅԱԳԵԼ (իմ):

ՅԱԴԳԴԵԼ, նբ. Խթել:

ՅԱՁԵԼ, նբ. 1. Ձոչել: 2. Յօշատել, յօշել:

ՅԱԽՃԱՊԱԿ, գ. Մանրամասն:

ՅԱԽՈՐՏ, ա. 1. Յոխորտ, խորխտ, յաչուր, անաչ, անվիչեր: 2. գ. Յոխորտանք, խորխտումն, յանդգնութիւն:

– ՅԱԽՈՐՏԻ ԿԱԼ. Յոխորտալ, յանդգնել, յամառել:

ՅԱԽՈՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՅՈՒՆՈՐՏԱՆԱԼ:

ՅԱԽՈՒՌՆ, ա. 1. Յաչուր, համարձակ, անխորհուրդ, յանդուգն: 2. մ. Յախրապէս, յանդգնաբար, խառնիխուռն, անխորհրդաբար, վարկպարազի, վայրապար, վեր ի վերոյ:

ՅԱԽՈՒՐՆ, ՅԱԽՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱԽՈՒՌՆ (2):

ՅԱԾԱՆՔ, տե՛ս ՅԱԾՈՒՄՆ:

ՅԱԾԵԼ¹, տե՛ս ՅԱԾԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՅԱԾԵԼ² (իմ), չբ. Տարաբերել, շրջել, թափառել, տատանել, ծփել, դեզերել, մոլորել:

ՅԱԾԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յածել, տարաբերել, շուրջ ածել, տատանել, յուզել:

ՅԱԾՈՂ, ա. Յածողական, յածուն:

ՅԱԾՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱԾՈՂ:

ՅԱԾՈՒՆ, տե՛ս ՅԱԾՈՂ:

ՅԱԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱԿԱՆԵԼ:

ՅԱԿԻՆԹ, գ. (չնք.) Կապուտակ:

ՅԱԿԻԹԱԿԱՊ, ա. Յակնթեայ, յակունթեայ:

ՅԱԿԻԹԵԱՅ կամ ՅԱԿՈՒՆԹԵԱՅ, տե՛ս ՅԱԿԻԹԱԿԱՊ:

ՅԱՀՈՒՐ, ՅԱՀՈՒՐԴ, տե՛ս ՅԱԽՈՒՌՆ, ՅԱԽՈՐՏ:

ՅԱՀՈՒՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱԽՈՒՌՆ (2):

ՅԱՀՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանդգնութիւն:

ՅԱՂԱԳՍ, նխբ. Աղադաւ, վասն, սակս, ի պատճառս, ի պէտս:

ՅԱՂԱԴԱՐՁԵԼ (իմ), չբ. Մեղկանայ, խենեշանայ, անառակել:

ՅԱՂԱԿԱՐԾ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:

ՅԱՂԵԼ, նբ. Աղել (աղով համեմել):

ՅԱՂԹ, ա. 1. Բազում, բազմաւոր, յորդ, ահաբին, ընդարձակ: 2. Մեծ, զօրաւոր, վիթխարի, բարձրահասակ, քաջ, վասմ:

ՅԱՂԹԱՐԵՐԶ, ա. Բարձրաբերձ, վսամ:
ՅԱՂԹԱԳՈՅՆ, ա. Զորագոյն, բարձրագոյն, վերագոյն, գերագանց:
ՅԱՂԹԱԶԳԱԾ, ՅԱՂԹԱԶԳԵԱՑ, ա. Յաղթակիր, յաղթական, վեհագոյն:
ՅԱՂԹԱԿԱՆ, ա. Յաղթող, զօրագոյն, վերագոյն, յաղթազգեաց:
– ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԼԻՆԵԼ. Յաղթել:
ՅԱՂԹԱԿԻՐ, տե՛ս ՅԱՂԹԱԶԳԵԱՑ:
ՅԱՂԹԱՀԱՍԱԿ, ա. Բարձրահասակ, երկայնահասակ:
ՅԱՂԹԱՀԱՐԱՆՔ, տե՛ս ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՂԹԱՀԱՐԵԼ, նբ. Յաղթել, պարտել, նուսճել, ընկճել, ի նեղ արկանել, նկուն առնել, Հարստահարել, բռնադատել, իշխել, տիրել:
ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաղթահարանք, պարտութիւն:
ՅԱՂԹԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մեծամարմին, բազմամարմին, ստուար:
ՅԱՂԹԱՆԱԿ, գ. 1. Մրցանակ, բրաբէոն:
2. Յաղթութիւն: 3. ա. Յաղթական, յաղթողական:
ՅԱՂԹԱՆ ԴԱՄ, ա. երկայնահասակ, մեծամարմին, վիթխարի, հսկայ:
ՅԱՂԹԱՆ ԴԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ (2):
ՅԱՂԹԱՆՔ, գ. Յաղթութիւն:
ՅԱՂԹԱՍԻՐԵԼ, տե՛ս ՅԱՄԱՌԵԼ:
ՅԱՂԹԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՄԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՂԹԱՏՈՒՐ, ա. գ. Հանդիսադիր:
ՅԱՂԹԵԼ, տե՛ս ՅԱՂԹԱՀԱՐԵԼ:
ՅԱՂԹԿՈՒ ԼԻՆԵԼ. Յաղթել, յաղթահարել, տիրել:
ՅԱՂԹՈՂԱԿԱՆ, ա. Յաղթական, յաղթող:
ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յաղթումն: 2. Յաղթանդամութիւն, մեծութիւն:
ՅԱՂԹՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ (1):
ՅԱՃԱԽ, ա. 1. Բազում, յոլով, խիտ, հոծ,

Հանապազորդեան, անընդհատ: 2. մ. Յաճախակի, յաճախաբար, յաճախապէս, ստէպ, բազում անգամ, Հանապազորդ, անդադար, յերկար: 3. գ. Յաճախութիւն, Հանապազորդութիւն:
ՅԱՃԱԽԱՐԱՆ, ա. Յաճախապատում:
ՅԱՃԱԽԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱՃԱԽ (2):
ՅԱՃԱԽԱԳԻՆ, ա. Բազմագիւն, մեծագիւն:
ՅԱՃԱԽԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յոլովագոյն, ճոխագոյն, առաւելագոյն: 2. մ. Ստէպ, առաւելապէս, ևս քան զևս:
ՅԱՃԱԽԱԳՈՒԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳՈՒԹ:
ՅԱՃԱԽԱԳՈՒՆ Դ, ա. Բազմագունդ, բազմախումբ, բազում:
ՅԱՃԱԽԱԿԱՆ, ա. Յաճախ, ճոխ, բազում:
ՅԱՃԱԽԱԿԻ, տե՛ս ՅԱՃԱԽ (2):
ՅԱՃԱԽԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ՅԱՃԱԽԱՐԱՆ:
ՅԱՃԱԽԱՊէՍ, տե՛ս ՅԱՃԱԽ (2):
ՅԱՃԱԽԵԼ¹, նբ. 1. Յաճախեցուցանել, բազմացուցանել, աճեցուցանել, յաւելուլ, Հանապազորդել, յերկարել: 2. չբ. Բազմանալ, աճել, առաւելուլ, տեկլ, կալ մնալ:
ՅԱՃԱԽԵԼ² (իմ), տե՛ս ՅԱՃԱԽԵԼ¹ (2):
ՅԱՃԱԽԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՃԱԽԵԼ¹ (1):
ՅԱՃԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանապազորդութիւն: 2. Առաւելութիւն, աճումն, շատութիւն, բազմութիւն, բազմապատկութիւն, յերկարածգութիւն:
ՅԱՃԱԽՈՒՄՆ, գ. Յաճախութիւն:
ՅԱՄ, մ. Անազան, յամով:
– ՅԱՄՈՎ, տե՛ս ՅԱՄ:
ՅԱՄԱՌ, ա. 1. Խստապարանոց, յահուր, յանդուր: 2. մ. Համարձակ, յանդանաբար:
ՅԱՄԱՌԵԼ, չբ. Յաղթասիրել, պնդել:
ՅԱՄԱՌԿՈՏ, ՅԱՄԱՌՈՏ, ա. Յամառ, խստասիրտ, հակառակասէր:
ՅԱՄԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստարտութիւն, յաղթասիրութիւն, յարատեւութիւն:
ՅԱՄԲԱՅՐ, ա. մ. 1. Յախուռն, անխնայ,

խաղառ, բոլորովին: 2. Համարձակ:
ՅԱՄԲՈՅՐ, մ. Խոտորնակի, տարազէպ,
վայրապար:
ՅԱՄԵԼ, չբ. 1. Յամենալ, անազանել,
յապաղել, դեզերել, տեկ: 2. Յարատեկ,
Հանապազորդել: 3. Իբ. Յամեցուցանել:
ՅԱՄԵՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՄԵԼ:
ՅԱՄԵՆՈՒՍՏ, մ. Ամենայն ուստեք:
ՅԱՄԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յապաղեցուցա-
նել:
ՅԱՄՈՎ, տե՛ս ՅԱՄ:
ՅԱՄՈՒՐԴ, գ. Յապաղումն, անազանու-
թիւն, ընդերկարութիւն:
ՅԱՄՐ, ա. մ. 1. Դանդաղ, տարտամ: 2.
Անազան, յամով: 3. Մանր, դժուար:
ՅԱՄՐԱ ԳՆԱՅ, ա. Յամրաչարժ, յամրա-
չարժուկ, յուշախաղաց:
ՅԱՄՐԱԼԵԶՈՒԹ, ա. Մանրալեզու, ծան-
րախօս:
ՅԱՄՐԱՅԻՆ, ա. Յամր, դանդաղ:
ՅԱՄՐԱՆԱԼ, չբ. Դանդաղել, յամել, յա-
մենալ, յուլանալ, ծուլանալ:
ՅԱՄՐԱՇԱՐԺ, ՅԱՄՐԱՇԱՐԺՈՒԿ, տե՛ս
ՅԱՄՐԱ ԳՆԱՅ:
ՅԱՄՐԵՂ, ա. Յամրային, դանդաղկոտ,
անարի:
ՅԱՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդաղութիւն, ա-
նազանութիւն, յերկարութիւն:
ՅԱՅԼԱԿԱՐԾՈՒՅ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:
ՅԱՅԼՈՒՍ, տե՛ս ԱՅԼՈՒՍ:
ՅԱՅՆԺԱՄ, մ. Ի ժամուսն:
ՅԱՅՊԱՆԱՍ, տե՛ս ՅԱՊԱՆԱՍ:
ՅԱՅՍԿՈՅ ՅԱՅՆԿՈՅՍ, մ. Այսր անդր,
աստի և անտի:
ՅԱՅՏ, ա. 1. տե՛ս ՅԱՅՏԻ: 2. մ. տե՛ս
ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:
- ՅԱՅՏ ԱԾԵԼ, տե՛ս ՅԱՅՏԱԲԵՐԵԼ:
- ՅԱՅՏ ԱՌՆԵԼ. Յայտնի առնել, յայտ-
նել, ծանուցանել, ցուցանել:
- ՅԱՅՏ կամ Ի ՅԱՅՏ ԳԱԼ. Յերևան
գալ, հրեկել, յայտնի լինել:
- ՅԱՅՏ Է ԹՅ, ՅԱՅՏ ԻՍԿ Է, շ. Այն է,

այսինքն, ուրեմն:
ՅԱՅՏՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:
ՅԱՅՏՆԱԲԵՐԵԼ, Իբ. Յայտ ածել:
ՅԱՅՏԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՅԱՅՏՆԱԳՈՅՆ:
ՅԱՅՏԱԿԱՆ, ա. 1. Յայտնի, պարզ, մեկն:
2. Երևեցուցիչ, նշանակիչ, յայտերևե-
ցուցիչ:
ՅԱՅՏԱՆԱԽԱՏ, ա. մ. Յայտնանախատ,
Հրապարակագոյժ, իսյտառակ:
ՅԱՅՏԱՆԿԱՏ, ա. Բացերև:
ՅԱՅՏԱՆՇԱՆ, ա. Քաջայայտ:
ՅԱՅՏԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱՅՏԱՐԱՐԱԿԱՆ:
ՅԱՅՏԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Յայտարար, յայ-
տական:
ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնութիւն,
յայտարկութիւն, ծանուցումն:
ՅԱՅՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՅՏԱՐԱ-
ՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՅՏԵՐԵԻԱԿ, ՅԱՅՏԵՐԵԻԱԿԻ, ա. Բա-
ցերև, քաջայայտ:
ՅԱՅՏԵՐԵՅՈՒՅԻՉ, տե՛ս ՅԱՅՏԱԿԱՆ
(2):
ՅԱՅՏ ՅԱՆ ԴԻՄԱՆ, մ. Իխդ. ա. Ակներև,
Հրապարակաւ, դէմ յանդիման, յայտ-
նագոյն:
ՅԱՅՏ ՅԱՆ ԴԻՄԱՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Յայտ-
նապէս, յայտ յանդիման:
ՅԱՅՏՆԱՐԱՆԱՐԱՐ, մ. Յայտնաբանա-
պէս, յայտնապէս:
ՅԱՅՏՆԱՐԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱՅՏՆԱՐԱ-
ՆԱՐԱՐ:
ՅԱՅՏՆԱՐԱՆԵԼ, Իբ. Մեկնել, պարզա-
բանել, յայտնել:
ՅԱՅՏՆԱՐԱՆԻՉ, ա. Մեկնիչ, թարգման:
ՅԱՅՏՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեկնութիւն,
բացատրութիւն, ապացոյց:
ՅԱՅՏՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:
ՅԱՅՏՆԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հաւաստագոյն,
յայտնապէս:
ՅԱՅՏՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՅՏԱԿԱՆ:
ՅԱՅՏՆԱՆԱԽԱՏ, տե՛ս ՅԱՅՏԱՆԱԽԱՏ:
ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ, մ. Յայտնաբար, Հրապար-

րակաւ, աներկբայ, անշուշտ:
ՅԱՅՏՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Ակներև, բացերև:
ՅԱՅՏՆԱՒՈՐ, ա. Յայտնի, յայտնական,
երևելի:
ՅԱՅՏՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնութիւն,
բացերևութիւն, պարզութիւն:
ՅԱՅՏՆԵԼ, նբ. Յայտնի՝ յայտ առնել,
բանալ, ծանուցանել, յայտնաբանել:
ՅԱՅՏՆԻ, ա. 1. Ծանօթ, երևելի, նշանա-
ւոր, բացերև, ակներև, պարզ, հաւաստի,
համարձակ: 2. մ. տե՛ս ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:
ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեսիլ, բացումն,
բացերևութիւն, բացայայտումն, պար-
զութիւն, պայծառութիւն:
ՅԱՅՏՆՈՒՄՆ, գ. Յայտնութիւն:
ՅԱՅՐԱՏ կամ ՅԱՐԱՏ, ա. Անառակ, լիբբ,
անամօթ, անպատկառ, պազշոտ, խենչչ,
անժուժկալ, անկարգ:
ՅԱՅՐԱՏԱԲԱՅ, ա. Պազշոտ, վաւաշոտ:
ՅԱՅՐԱՏԱՆԱԼ, չբ. Յայրատել, անառա-
կել, անամօթել:
ՅԱՅՐԱՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՅԱՅՐԱՏԱՆԱԼ:
ՅԱՅՐԱՏՈՒԹԻՒՆ կամ ՅԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ,
գ. Պազշոտութիւն, անտակութիւն, լրբու-
թիւն, անժուժկալութիւն, խենչչութիւն:
ՅԱՆ Գ կամ ՅԱՆԿՂ, գ. Աւարտ, վերջք,
կատարած, սահման, եզր:
- ՅԱՆ Գ կամ ՅԱՆԿ ԵԼԱՆԵԼ՝ ՀԱՍԱ-
ՆԵԼ. Կատարել, ի գլուխ ելանել, գլխա-
ւորել, դադարել, սպառել:
- ՅԱՆ Գ կամ ՅԱՆԿ ՀԱՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ.
Ի գլուխ հանել՝ տանել, կատարել, աւար-
տել, գլխաւորել, վճարել:
ՅԱՆ Գ կամ ՅԱՆԿՂ, ա. 1. Յանդաւոր,
պատշաճ, վայելուչ, դիպող, յարմար: 2.
Ընտանի, մերձաւոր: 3. Ուշիմ:
ՅԱՆ ԳԱ ԳՈՅՆ կամ ՅԱՆԿԱ ԳՈՅՆ, ա. մ.
Մերձաւորագոյն, յարմարագոյն, վայել-
չական, վայելչապէս:
ՅԱՆ ԳԱԿԻՅ կամ ՅԱՆԿԱԿԻՅ, ա. Մեր-
ձաւոր, յարակից, ազգակից, կցորդ, ըն-
տանի:

ՅԱՆ ԳԱՒՈՐ, ա. Պատկանաւոր, յարմար,
ըմբոն:
ՅԱՆ ԳԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՅԱՆ ԳԵԼՂ:
ՅԱՆ ԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆ ԳՈՒՄՆ:
ՅԱՆ ԳԵԼՂ, նբ. 1. Յանգ հանել, յանգե-
ցուցանել, կատարել, աւարտել, բովան-
դակել, հանգուցանել, դադարեցուցանել:
2. չբ. տե՛ս ՅԱՆ ԳԵԼՂ² (իմ):
ՅԱՆ ԳԵԼՂ (իմ), չբ. Յանգ ելանել, աւար-
տել, կատարել, վերջանալ, դադարել:
ՅԱՆ ԳԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆ ԳԵԼՂ:
ՅԱՆ ԳՈՒԹԻՒՆ կամ ՅԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ.
Յարակցութիւն, ազգակցութիւն, դիպո-
ղութիւն, յարմարութիւն, կապակցու-
թիւն, մերձաւորութիւն:
ՅԱՆ ԳՈՒՄՆ, գ. Յանգ, աւարտ, եզր,
վախճան, սահման, հանգիստ, դադար-
ումն, լրումն, կատարումն:
ՅԱՆ ԳՈՒՅԱՆԵԼ կամ ՅԱՆԿՈՒՅԱՆԵԼ,
պբ. 1. Յարեցուցանել, գրաւել, հրապու-
րել, սեպակցանել: 2. Ընտանեցուցանել:
ՅԱՆ ԳՉԵԼ (իմ) կամ ՅԱՆԿՉԵԼ (իմ), չբ.
1. Հանգչել, հանդարտել: 2. Յարել, յե-
նուլ: 3. Ընդելուլ, ընդելանել:
ՅԱՆ ԴԳՆԱԲԱՐ, մ. Յոխորտաբար, յա-
խուռն, յահուր, համարձակ, անխորհրդ-
աբար:
ՅԱՆ ԴԳՆԱԳՈՐԾ, ՅԱՆ ԴԳՆԱՐԱՐ, ա.
Խռովարար:
ՅԱՆ ԴԳՆԵԼ (իմ), չբ. Համարձակել,
ժպրհել, ժտել, իշխել:
ՅԱՆ ԴԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համարձակու-
թիւն, անամօթութիւն, ժպրհութիւն,
յահուրութիւն, յաւակնութիւն:
ՅԱՆ ԴԻՄԱՆ, նխդ. մ. Հանդէպ, առաջի,
ընդդէմ, դէմ յանդիման:
- ՅԱՆ ԴԻՄԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ.
1. Առաջի առնել, ընծայեցուցանել, ցու-
ցանել: 2. Ի դէմս բերել, յայտնի առնել:
3. Յանդիմանել, խրատել:
- ՅԱՆ ԴԻՄԱՆ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. 1. Կալ ա-
ռաջի: 2. Երևել, տեսաւորել:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Յանդիմանապէս, յայտ յանդիման, դէմ յանդիման, յայտնապէս:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԿԱՅ, տե՛ս ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԿԱՅ:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յուցումն, ցուցակութիւն, ապացոյց, հաւաստիք: 2. Յանդիմանութիւն:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Կշտամբողական: 2. Բացերև, ակներև:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԿԱՅ, ա. Յանդիմանակայ, ներկայ:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԲԱՐ:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Յայտնի: 2. Կշտամբողական:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԵՆԷ, նբ. 1. Յանդիման առնել, կշտամբել, խրատել, մեղադրել, հրապարակել, դատ առնել: 2. Նշանակել, յայտնել, ցուցանել: 3. Յանդիման կացուցանել, ներկայացուցանել, ընծայեցուցանել: 4. Բացատրել:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԻՉ, ա. Կշտամբիչ:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կշտամբութիւն, խրատ, սաստ: 2. Յուցակութիւն, երևումն, ապացոյց: 3. Քննութիւն, յատնութիւն:

ՅԱՆ ԴՆՈՒԳՆ, ա. 1. Խրոխտ, յոխորտ, յախուռն, անխորհուրդ, ժպիրհ: 2. Անվհէր, արի, վստահ, յանձնապաստան, ամեհի: 3. մ. Յանդիմանաբար, ուժգին:

ՅԱՆԿԱՐԾ, մ. 1. Յանկարծակի, յանկարծօրէն, յանկարծուտ, իսկոյն, իսկ և իսկ, յանպատրաստից: 2. ձ. Իցէ՛ թէ, երանի՛ թէ:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԳՈՐԾ, ա. Նորանշան, անակնունելի:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԴԵՅՊ, մ. Յանպատրաստից:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԴԵՅՊ, ա. մ. Յանկարծադրօժ, յանկարծահաս, անակնկալ:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԹԱՓ, մ. Անխորհրդաբար:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԿԱՆ, ա. Անակնունելի, նորահրաշ:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԿԻ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ (1):

ՅԱՆԿԱՐԾԱՀԱՍ, ա. մ. Յանկարծադէպ: ՅԱՆԿԱՐԾԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Հրամանաբեկ լինել:

ՅԱՆԿԱՐԾԵՐԵԻՒՅՑ, ա. Յանկարծադէպ:

ՅԱՆԿԱՐԾՈՒՍՏ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ (1):

ՅԱՆԿԱՐԾՕՐԷՆ, մ. 1. տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ (1): 2. ա. Յանկարծական:

ՅԱՆՁԱՆՁԱԲԱՐ, մ. Խնամով:

ՅԱՆՁԱՆՁԱՆՔ, գ. Խնամակալութիւն, դարման:

ՅԱՆՁԱՆՁԵԼ, նբ. Խնամարկել, հոգալ, դարմանել, այց առնել, հանդուցանել:

ՅԱՆՁԱՆՁԻՉ, ա. Խնամակալ, դարմանիչ, այցելու, հոգաբարձու, վերակացու:

ՅԱՆՁՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆՁՆԵԼ:

ՅԱՆՁՆ ԱՌՆՈՒԼ. Ըստանձնել, ընդունել, գիջանել, հաւանել, հաճել, տանել:

ՅԱՆՁՆԱՊԱՍԱՆ, ա. մ. Աներկիրդ, վստահ, անձնահաճ, յանդուգն:

ՅԱՆՁՆԱՌԱԿԱՆ, ա. Ընդունելի, հաւանական, ստորասական:

ՅԱՆՁՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանձնակալութիւն, ընդունելութիւն, հաճութիւն, հաւանութիւն:

ՅԱՆՁՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընծայութիւն:

ՅԱՆՁՆԵԼ, նբ. Յանձն առնել, աւանդել, ապսպարիլ. ընծայեցուցանել:

ՅԱՆՁՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆՁՆԵԼ:

ՅԱՆՁՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆՁՆԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՆՏՈՒՍՏ, մ. Ընտուտ, ի բնէ, յանձնէ:

ՅԱՆՅ, գ. 1. Յանցումն, յանցանք, յանցաւորութիւն, զանցումն, մեղք: 2. ա. Առանցեալ, զառանցեալ:

ՅԱՆՅԱԿԱՆ, ա. Յանցաւոր, մեղանշական:

ՅԱՆՅԱՆԵԼ, չբ. Յանցել, մեղանշել, անիրաւել, սխալել:

ՅԱՆՅԱՆՔ, գ. Յանցուած, յանցումն,
օրինազանցութիւն, պատուիրանազան-
ցութիւն, մեղք, անիրաւութիւն, վնաս,
սխալանք, վրիպակ:

ՅԱՆՅԱՒՈՐ, ա. Մեղապարտ, մեղաւոր,
վնասապարտ, վնասակար, օրինազանց:
ՅԱՆՅԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցանք, պա-
տուիրանազանցութիւն:

ՅԱՆՅԵԼ, տե՛ս ՅԱՆՅԱՆԵԼ:
ՅԱՆՅԵՑՈՒՅԻՉ, տե՛ս ՅԱՆՅՈՒՅԻՉ:
ՅԱՆՅՈՒԱԾ, տե՛ս ՅԱՆՅԱՆՔ:

ՅԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆՅՈՒՄՆ:
ՅԱՆՅՈՒՄՆ, գ. Յանցութիւն, յանցանք,
պատուիրանազանցութիւն, վնասապար-
տութիւն:

ՅԱՆՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Մեղուցանել:

ՅԱՆՅՈՒՅԻՉ, ա. Յանցեցուցիչ:

ՅԱՇՏ, գ. Զոհ:

- ՅԱՇՏ ԱՌՆԵԼ. Զոհել:

ՅԱԶԱՂ, տե՛ս ՅԱԶԱՂԱՆՔ:

ՅԱԶԱՂԱՆՔ, գ. Յաջող, յաջողումն,
յաջողութիւն, չարակնութիւն, մախանք:
ՅԱԶԱՂԵԼ, նբ. չբ. Զարակնել, մախալ,
նախանձել:

ՅԱԶԱՂԿՈՏ, ա. Զարակն, մախող:

ՅԱԶԱՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱԶԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս
ՅԱԶԱՂԱՆՔ:

ՅԱՊԱ, տե՛ս ԱՊԱ:

ՅԱՊԱՀՈՎ, ա. մ. Ապահով, խաղաղ,
անքոյթ, անկասկած, աներկիւղ, անհոգ,
հեռաւոր:

- ՅԱՊԱՀՈՎԱ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈ-
ՎԱՑՈՒՅԱՆԵԼ:

ՅԱՊԱՀՈՎԱ ԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յապահո-
վութիւն, անհոգութիւն:

ՅԱՊԱՀՈՎԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎ:

ՅԱՊԱՀՈՎԱՆԱԼ, չբ. Յապահովել, հան-
դարտել, կասել, ի բաց փարատել:

ՅԱՊԱՀՈՎԱՆՔ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՅԱՊԱՀՈՎԱՑՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Յապահով
առնել:

ՅԱՊԱՀՈՎԵԼ, չբ. Դադարել, ցածնուլ,
հանդարտել:

ՅԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՊԱՀՈՎՈՒՄՆ,
գ. Յապահովանք, անդորրութիւն, խա-
ղաղութիւն, հանդարտութիւն:

ՅԱՊԱՂ, ա. Երկայնամիտ:

ՅԱՊԱՂԱՆՔ, գ. Դանդաղանք, դան-
դաղութիւն, յապաղութիւն, դեգերանք,
յամբութիւն:

ՅԱՊԱՂԵԼ, նբ. 1. Յամեցուցանել, յեր-
կարածգել, ապախտ առնել: 2. չբ. Յա-
մենալ, յամել, դանդաղել, յուլանալ,
յետնել:

ՅԱՊԱՂԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պր. 1. տե՛ս ՅԱ-
ՊԱՂԵԼ (1): 2. Խափանել:

ՅԱՊԱՂԵՑՈՒՅԻՉ, ա. Յապաղիչ, խա-
փանիչ:

ՅԱՊԱՂԻՉ, տե՛ս ՅԱՊԱՂԵՑՈՒՅԻՉ:

ՅԱՊԱՂԿՈՏ, ա. Դանդաղկոտ, յամբա-
չարժ, յոյլ, տարտամ:

ՅԱՊԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՊԱՂԱՆՔ:

ՅԱՊԱՂՈՒՄՆ, գ. Յապաղանք, դան-
դաղումն, յերկարածգութիւն, յամբուրդ,
անազանութիւն:

ՅԱՊԱՆԱՍ, գ. Յայպանաս, արհամար-
հանք, թշնամութիւն:

ՅԱՊԱԻԱՆՔ, գ. Յապաւումն:

ՅԱՊԱԻԵԼ, նբ. Յատանել, թլփատել,
հարթել, սրբել, փոքրել, սափրել, խուզել:

ՅԱՊԱԻՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՊԱԻԱՆՔ:

ՅԱԶՈՂ, տե՛ս ԱԶՈՂ:

- ՅԱԶՈՂ Է, մբ. Ի դէպ է, ժամ է:

ՅԱԶՈՂԱԲԱԽՏ, ա. Բարեբախտ:

ՅԱԶՈՂԱԿ, ա. 1. տե՛ս ԱԶՈՂԱԿ: 2. Բա-
րեշունչ (քամի):

ՅԱԶՈՂԱԿԱԲԱՐ, մ. Յաջողապէս:

ՅԱԶՈՂԱԿԱ ԳՈՅՆ, ա. Լաւ, քաջ, առա-
քիչի:

ՅԱԶՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶՈՂԱԿՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՅԱԶՈՂԱՊԷՍ, մ. Յաջողակաբար, ան-
խափան, դիւրաւ, ի դէպ:

ՅԱԶՈՂԵԼ¹, նբ. 1. Դիւրեկ, յարմարեկ, օգնեկ: 2. Ներգործեկ, ազդեկ:
ՅԱԶՈՂԵԼ² (իմ), չբ. Աջողեկ, ի դէպ
գալ, յարմարեկ:
ՅԱԶՈՂԻԶ, ա. Ուղղիչ, առաջնորդ, ձե-
ռքնտու:
ՅԱԶՈՂՈՒԱՄ, գ. 1. Աջողուած, յաջո-
ղութիւն, յաջողումն: 2. Յաջողակու-
թիւն:
ՅԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱԶՈՂՈՒՄՆ, գ. 1.
Աջողութիւն, բարեբախտութիւն, յար-
մարութիւն, դիպողութիւն, դիւրութիւն:
2. Ձեռնտուութիւն: 3. Ազդեցութիւն,
ներգործութիւն:
ՅԱԶՈՐԴ, ա. 1. Հետագայ, առաջիկայ:
2. գ. Պայագատ, ժառանգ, փոխանակ,
փոխանորդ, գաւաղ:
ՅԱԶՈՐԴԵԼ, նբ. 1. Փոխանակեկ, փոխա-
նորդեկ: 2. Պայագատեկ, ժառանգեկ: 3.
չբ. Հետեկ:
ՅԱԶՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխանակութիւն,
պայագատութիւն, կարգ:
ՅԱՌԱՋ, գ. 1. Առաջ, առաջք: 2. ա.
Առաջին, սկզբնական, հին, վաղ: 3. մ.
Նախ գառաջինն, յառաջագոյն, յա-
ռաջնմէ:
- ԵՒ ՅԱՌԱՋ, մ. Այնուհետեւ, յետոյ,
ապա:
- ՅԱՌԱՋ ՔԱՆ, նխգ. Նախ քան, յա-
ռաջագոյն քան:
ՅԱՌԱՋԱԲԱԺԻՆ, գ. Յառաջամասն,
յառաջամասնութիւն, նախամասնու-
թիւն, նախապատուութիւն, նախաբաշ-
խութիւն, յառաջահաս պատիւ, յառաջա-
հասութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ, գ. Յառաջաբանութիւն,
նախերգան, նախադիր, նախադրութիւն,
կանխաբանութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԲԱՆԵԼ, նբ. Նախաբանեկ:
ՅԱՌԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ՅԱՌ-
ԱՋԱԲԱՆ: 2. Յառաջածայնութիւն,
նախասացութիւն:

ՅԱՌԱՋԱԲԵՐԵԼ, նբ. Մատուցանեկ, նա-
խաբերեկ:
ՅԱՌԱՋԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մատու-
ցումն: 2. Արտաբերութիւն: 3. Ըն-
թացք:
ՅԱՌԱՋԱԳԱՀ, ա. 1. Նախագահ, գահա-
գլուխ, նախաթոռ: 2. Նախապատիւ:
ՅԱՌԱՋԱԳԱՅԵԼ (իմ), չբ. Յառաջ գալ,
յառաջանալ, ծագել, բղխել:
ՅԱՌԱՋԱԳԷՏ, ՅԱՌԱՋԱԳԻՏԱԿ, ա.
Նախագէտ, կանխագէտ:
ՅԱՌԱՋԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋ-
ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋԱԳԻՐ, ա. Նախադրեալ:
ՅԱՌԱՋԱԳՆԱՅ, ՅԱՌԱՋԱԳՆԱՅԵԱԼ,
ա. 1. Նախընթաց, յառաջընթաց, յառա-
ջախաղ, յառաջախաղաց: 2. Վախճա-
նեալ:
ՅԱՌԱՋԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջա-
դիմութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ, ա. 1. Առաջին, հնա-
գոյն, կանխագոյն, նախընթաց, վաղեմի:
2. մ. Կանխաւ, վաղագոյն, նախ, գառա-
ջինն, յառաջնմէ:
- ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ ՔԱՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋ
ՔԱՆ:
ՅԱՌԱՋԱԳՈՒՇԱԿ, ա. գ. 1. Նախա-
գուշակ: 2. Նախագուշակութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԳՐԵԼ, նբ. Նախագրել:
ՅԱՌԱՋԱԴԱՍ, ա. Յառաջադնաց, նա-
խապատիւ, նախադաս:
ՅԱՌԱՋԱԴԱՍԵԼ, նբ. Նախադասել:
ՅԱՌԱՋԱԴԻՄԱՆԱԼ, չբ. Ջարգանալ,
աճել:
ՅԱՌԱՋԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջարգա-
ցումն, յառաջատուութիւն, աճումն, առա-
ւելութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԴՐԵԼ, նբ. Առաջի դնել:
ՅԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտադրու-
թիւն, դիտաւորութիւն:
ՅԱՌԱՋԱՋԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաւելու-
թիւն:

ՅԱՌԱՋԱԶԳԴՈՂ, ա. Կանխագեկոյց, նախագուշակ:
ՅԱՌԱՋԱԽԱՂ, ՅԱՌԱՋԱԽԱՂԱՅ, ա. Յառաջագնաց, շարժական:
ՅԱՌԱՋԱԽՆԱՄ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄԱԿԱՆ:
ՅԱՌԱՋԱԽՆԱՄԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄԵԼ:
ՅԱՌԱՋԱԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋԱԽՈՂ, ա. Նախատես, ինամածու:
ՅԱՌԱՋԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանխասացութիւն, կանխաձայնութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԾԱՆՕԹ, ա. Կանխածանօթ, նախածանօթ:
ՅԱՌԱՋԱԿԱՄ, ա. Նախալոծար:
ՅԱՌԱՋԱԿԱՅ, տե՛ս ԱՌԱՋԻԿԱՅ:
ՅԱՌԱՋԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախակարգութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԿԱՅ, ա. Առաջակաց, գլխաւոր, պարագլուխ:
ՅԱՌԱՋԱԿՐԹԱԿ, ա. Նախակրթակ:
ՅԱՌԱՋԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋԱՅԱՅԱՅ, տե՛ս ՆԱԽԱՀԱՅԱՅ:
ՅԱՌԱՋԱՀԱՍ ՊԱՏԻՒ, ՅԱՌԱՋԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԱԺԻՆ:
ՅԱՌԱՋԱՀԱՏԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՏԵԼ:
ՅԱՌԱՋԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՏՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋԱՀԵՏԵՒՈՂ, ա. Յառաջընթաց:
ՅԱՌԱՋԱՀՈԳԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱՀՈԳԱԿ:
ՅԱՌԱՋԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋԱՀՐԱԻԷՐ, տե՛ս ՆԱԽԱՀՐԱԻԷՐ:
ՅԱՌԱՋԱԶԱՅՆ, ա. գ. 1. Կանխասաց: 2. Կանխասացութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԶԱՅՆԵԼ, նբ. Նախաձայնել, գուշակել:
ՅԱՌԱՋԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանխածայնութիւն, մարգարէութիւն:

ՅԱՌԱՋԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջադիմութիւն, յառաջատուութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԶԵՌԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱԶԵՌԵԼ:
ՅԱՌԱՋԱՃԱՌԵԱԼ, ա. Նախաճառ, նախասացեալ:
ՅԱՌԱՋԱՄԱՍՆ, ՅԱՌԱՋԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԱԺԻՆ:
ՅԱՌԱՋԱՄԱՐՏԻԿ, ՅԱՌԱՋԱՄԱՐՏԻԶ, ա. գ. Նախամարտիկ:
ՅԱՌԱՋԱՄՐՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՍԱՆԱԼ (2):
ՅԱՌԱՋԱՄՈՒԽ, ա. ճ. Միջամուխ:
ՅԱՌԱՋԱՄՈՒՏ, ա. Յառաջընթաց:
ՅԱՌԱՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախալոծարութիւն, յոծարամտութիւն:
ՅԱՌԱՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Յառաջել, աճապարել, կանխել, անցանել: 2. Զարգանալ, զօրանալ, առաւելուլ, յառաջատել: 3. Յառաջագայել, ծագել:
ՅԱՌԱՋԱՆՅԱԿ, ՅԱՌԱՋԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց-) Անց, անցարան (հրէական զատիկ կ'զատկի գառը):
ՅԱՌԱՋԱՇԱԻԻՂ, տե՛ս ՆԱԽԱՇԱԻԻՂ:
ՅԱՌԱՋԱՊԱՀ, ՅԱՌԱՋԱՊԱՀԵՍ, ա. գ. 1. Պահապան, գիշերապահ, դէտ, պահանորդ, պարեկապահ: 2. Պահպանութիւն, պահ:
ՅԱՌԱՋԱՊԱՏՄԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՏՄԵԼ:
ՅԱՌԱՋԱՊԱՏՈՒԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՏՈՒԵԼ:
ՅԱՌԱՋԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՏՈՒՄ:
ՅԱՌԱՋԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՐԳԵՒ:
ՅԱՌԱՋԱՍԱՅ, ՅԱՌԱՋԱՍԱՅԵԱԼ, ա. Նախասաց, կանխասաց:
ՅԱՌԱՋԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՌԱՋԱՍԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՌԱՋԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ :
ՅԱՌԱՋԱՎԱՍՏԱԿ, ա. ՆախաՎաստակ :
ՅԱՌԱՋԱՏԵԼ, նբ. չբ. Յառաջահասակ,
անցանել, զանցանել, զարգանալ, յառա-
ջել, յառաջանալ :
ՅԱՌԱՋԱՏԵՍ, ՅԱՌԱՋԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս
ՆԱԽԱՍՏԵՍ :
ՅԱՌԱՋԱՏԵՍԵԼ, նբ. Նախատեսել :
ՅԱՌԱՋԱՏԵՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախա-
գուշակութիւն, մարգարէութիւն :
ՅԱՌԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ :
ՅԱՌԱՋԱՏԻՊ, տե՛ս ՆԱԽԱՏԻՊ :
ՅԱՌԱՋԱՏՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՌԱՋԱՏՈՒՈՒ-
ԹԻՒՆ, գ. Յառաջադիմութիւն, զարգա-
ցումն, յառաջխաղացութիւն :
ՅԱՌԱՋԱՏՕՆԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱՏՕՆԱԿ :
ՅԱՌԱՋ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐ-
ԿԵԼ :
ՅԱՌԱՋԱՐԿԵԼ, նբ. Յառաջ արկանել,
նախարկել :
ՅԱՌԱՋԱՐԿՈՒ, ա. գ. Դիմակալ, պաշտ-
պան :
ՅԱՌԱՋԱՅՈՅՅ, ա. Կանխասաց :
ՅԱՌԱՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԵ-
ՅՈՒՅԱՆԵԼ :
ՅԱՌԱՋԱՔԱՂԵՐԹ, ա. Քաղրթեղ (փորը
մեծ) :
ՅԱՌԱՋԲԵՐԱԿԱՆ, ա. Արտաբերական :
ՅԱՌԱՋԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱ-
ԲԵՐՈՒԹԻՒՆ :
ՅԱՌԱՋ ԳԱԼՈՒՍ, տե՛ս ՅԱՌԱՋՃԱ-
ՆԱՊԱՐՀ :
ՅԱՌԱՋԳԻՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԳԻՏԱ-
ԿԱՆ :
ՅԱՌԱՋԳԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՌԱՋԳԻ-
ՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախագիտութիւն, նա-
խատեսութիւն : 2. Կանխաձայնութիւն,
մարգարէութիւն :
ՅԱՌԱՋԵԼ¹, նբ. 1. Կանխել : 2. Յառաջե-
ցուցանել : 3. չբ. տե՛ս ՅԱՌԱՋԵԼ² (իմ) :
ՅԱՌԱՋԵԼ² (իմ), չբ. 1. Յառաջանալ,

զառաջել, կանխել : 2. Առաջնորդել :
ՅԱՌԱՋԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Արքեպիսկոպոս,
եպիսկոպոսպետ :
ՅԱՌԱՋԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յառաջացու-
ցանել, յառաջ տանել, յառաջել :
ՅԱՌԱՋԸՆԹԱՅ, ա. Նախընթաց, նախա-
գնաց, կարապետ, յառաջագնաց :
ՅԱՌԱՋԸՆԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարապե-
տութիւն, նախընթացութիւն :
ՅԱՌԱՋԸՆԾԱՅ, ա. 1. Նախընծայ : 2.
Առաջնապարուզք, հրախայրիք :
ՅԱՌԱՋԸՆՏՐԵԱԼ, ա. Նախընտրեալ,
ընտիր :
ՅԱՌԱՋԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (յուճական
ոճով) Յօժարութիւն, կամք :
ՅԱՌԱՋԻԿԱՅ, տե՛ս ԱՌԱՋԻԿԱՅ :
ՅԱՌԱՋԻՄԱՅ, տե՛ս ՆԱԽԻՄԱՅ :
ՅԱՌԱՋԻՄԱՅԱԿԱՆ, ա. (յուճական
ոճով) Յառաջատես, նախախնամող :
ՅԱՌԱՋԻՆԱՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջա-
դիմութիւն, խաղացութիւն :
ՅԱՌԱՋԿԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԿԸՐ-
ԹՈՒԹԻՒՆ :
ՅԱՌԱՋԶԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱ-
ԶԳՈՒԹԻՒՆ :
ՅԱՌԱՋՃԱՆԱՊԱՐՀ, գ. (յուճական ոճով)
Յառաջ գալուստ, յառաջագլուցութիւն,
բղխումն, զեղումն :
ՅԱՌԱՋՄԷ, տե՛ս ՅԱՌԱՋՆՄԷ :
ՅԱՌԱՋՆԱՊԷՍ, մ. Նախկնաբար, սկզբը-
նաբար, առաւելապէս :
ՅԱՌԱՋՆՄԷ, ՅԱՌԱՋՆՈՒՄՆ, մ. Յա-
ռաջմէ, կանխաւ, յառաջագոյն, անըըս-
տին, ի սկզբանէ :
ՅԱՌԱՋՈՒՄՆ, գ. Յառաջադիմութիւն :
ՅԱՌԱՋՈՒՍ, տե՛ս ԱՌԱՋՈՒՍ :
ՅԱՌԱՋՍԱՐԿԱԿԱԳ, տե՛ս ՆԱԽԱՍԱՐ-
ԿԱԿԱԳ :
ՅԱՌԱՋՍԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱ-
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ :
ՅԱՌԵԼ, նբ. 1. Զգել, ձգտել, կցել, եր-
կայնել, ուղղել : 2. չբ. Յառուլ, կարկա-

ուել, դիտել, նկատել:

- ՅԱՌԵԼ ԶԱԶՍ կամ ԶԱԿՆ. Ակնակա-
ռոյց լինել:

ՅԱՌՆԵԼ, չբ. 1. Ելանել, կանգնել, յոտն
կայ: 2. Զարթնուլ, արթնանալ:

- ՅԱՌՆԵԼ Ի ՎԵՐԱՅ. Յարձակել:

ՅԱՌՆՈՒՄՆ, գ. Յարձակումն (մէկի
վրայ):

ՅԱՌՈՒԼ, տե՛ս ՅԱՌԵԼ (2):

ՅԱՍՄԻԿ, գ. (բար.) Յասմին:

ՅԱՍՄԻՆ, տե՛ս ՅԱՍՄԻԿ:

ՅԱՍՊԻ, տե՛ս ՅԱՍՊԻՍ:

ՅԱՍՊԻՍ, գ. (հնք.) Յասպի:

ՅԱՍՏՈՒԱԾՈՒՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՍ:

ՅԱՏԱԿ, գ. 1. Գետին: 2. Տակ: 3. Խորք:

4. փխբ. Երկիր:

ՅԱՏԱԿԵԼ, նբ. 1. Տապալել, հիմնայտակ
առնել: 2. Բնաջինջ առնել: 3. Հարթել:

ՅԱՏԱԿԻԶ, ա. Տապալիչ:

ՅԱՏԱՆԵԼ, ՅԱՏԵԼ, նբ. Հատանել, յա-
պաւել, յօտել, կտուել, կտաւել:

ՅԱՏԿԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱՏԿԱՊԷՍ:

ՅԱՏԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՅԱՏԿԵՂ:

ՅԱՏԿԱԿԱՆ, ա. 1. Յատուկ, սեպհական,
առանձնական, իւրական, մասնաւոր: 2.
Սոսկական, ռամկական, նուաստ:

ՅԱՏԿԱՊԷՍ, մ. Յատկաբար, տիրապէս,
մասնաւորապէս, որոշաբար:

ՅԱՏԿԵՂ, ա. Յատկադոյն:

ՅԱՏԿԼԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՏԿԼԵԼ (իմ):

ՅԱՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնաւորութիւն,
սեպհականութիւն:

ՅԱՏԿՕՐԷՆ, մ. ա. Յատկապէս, յատուկ:

ՅԱՏՈՒԿ, ա. 1. Սեպհական, իւրական,
բնիկ, առանձնական, մասնաւոր: 2. ա.
նխգ. մ. Անկցորդ, անմասն, որիչ, գատ,
լոկ, սոսկ, միայն, եեթ:

ՅԱՐ, ա. նխգ. մ. 1. Առընթեր, կից, կը-
ցորդ, յարեալ, դիպող, համաձայն, յան-
կաւոր, զոյգ: 2. մ. Միշտ, հանապազ,
անդադար, անընդհատ, ստէպ:

- ՅԱՐ ԵՒԵԹ, ՅԱՐ ԵՒ ՀԱՆԱՊԱԶ, մ.

Ստէպ ստէպ, անընդհատ:

- ՅԱՐ ՄԻԱՆ ԳԱՄԱՅՆ, մ. Իսկոյն:

ՅԱՐԱՐԱՐԴԵԼ, նբ. Կցկցել, բաղկացու-
ցանել:

ՅԱՐԱՐԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւելուած:

ՅԱՐԱՐՈՒՂԽ, ա. Մշտաբուլիս, մշտնջե-
նաբուլիս:

ՅԱՐԱԳԱՅ, ա. Յարազոյ, յարակայ:

ՅԱՐԱԳՈՅ, տե՛ս ՅԱՐԱԳԱՅ:

ՅԱՐԱԴՐԵԼ, նբ. Կցկցել, կցորդել, յարել,
յաւելուլ:

ՅԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերձադրութիւն:

ՅԱՐԱԶՈՒԱՐՃ, ա. 1. Մշտազուարճ,
անթառամ: 2. Զուարթագին, կայտառ,
առոյգ, անտրտուճ:

ՅԱՐԱԺԱՄ, մ. ա. Հանապազորդ, միշտ,
անդադար, անընդհատ:

ՅԱՐԱԼԷԶ, գ. Արալէզ, աուկզ:

ՅԱՐԱՆԱՂԱՅ, ա. Մշտաբուլիս, մշտա-
չարժ:

ՅԱՐԱՆՈՐԺԵԼԻ, ա. Ախորժական:

ՅԱՐԱԾՈՒՓ, ա. Մշտատատան:

ՅԱՐԱԿԱՅ, ա. 1. Մշտակայ, մնացական,
տեւական, տեղական, մշտնջենաւոր: 2.
(քեր.) Յարակայական: 3. մ. Յարակա-
յաբար, մշտնջենաւորապէս, միշտ, ստէպ,
անդադար:

ՅԱՐԱԿԱՅԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅ (3):

ՅԱՐԱԿԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅ (2):

ՅԱՐԱԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. 1. Հանապազոր-
դել, յարատեւել: 2. Ընդդէմ կալ:

ՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւո-
րութիւն, հանապազորութիւն, յարա-
տեւութիւն:

ՅԱՐԱԿԱՆ, ա. մ. Յարակայ, յաւերժա-
բար:

ՅԱՐԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Շարակարգել:

ՅԱՐԱԿԻՅ, ա. Կից, կցորդ, մերձաւոր:

ՅԱՐԱԿՈՅՍ, ա. Մշտակոյս:

ՅԱՐԱԿՅԱՐԱՐ, ՅԱՐԱԿՅԱՊԷՍ, մ. Հե-
տեւաբար, ընտանեբար:

ՅԱՐԱԿՅԵԼ, նբ. Զօղել, կցկցել, կապակ-

ցել, շարակցել, միաւորել, յարմարել:
ՅԱՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն,
կապակցութիւն:
ՅԱՐԱՀԵՏԵՒԵԼ (իմ), չք. Հետեւել:
ՅԱՐԱՀԻՍԵԼ, նք. Բաղհիւսել, շարկապել, զօղել:
ՅԱՐԱՀԻՒՍՈՒՄՆ, գ. Շարկապումն:
ՅԱՐԱԶԳԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԶԻԳ:
ՅԱՐԱԶԳԱԿԻՑ, ա. Մշտնջենաւորակից:
ՅԱՐԱԶԳԵԼ, նք. Յերկարածգել, շարունակել:
ՅԱՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յերկարածգութիւն, հանապազօրդութիւն, շարունակութիւն, տեղոլութիւն: 2. Զգտումն, դիմեցումն:
ՅԱՐԱԶԻԳ, ա. Յարածգական, յերկարածիգ, յերկարածգական, տեղական, շարունակ:
ՅԱՐԱՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՐԱՄԱՆԱԿԱՆ:
ՅԱՐԱՄԱՆԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱՄԱՆԵԼ:
ՅԱՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՐԱՄԻՇՏ, մ. Յաւիտեան, անդադար, յարացանգ:
ՅԱՐԱՄՆԱԼ, չք. Յարանալ, տեւել, հանապազօրդել, մշտնջենաւորել, յաւէժանալ:
ՅԱՐԱՄՆԱՅ, ա. Տեւական, հաստատուն, կայուն, մնացական, մշտնջենաւոր:
ՅԱՐԱՄՆԱՅԱԲԱՐ, մ. Մշտնջենաւորապէս:
ՅԱՐԱՄՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորութիւն, հաստատութիւն, հանապազօրդութիւն, յարատեւութիւն:
ՅԱՐԱՄՆԱՅ, ա. մ. Յարամնայ, յարամնայաբար:
ՅԱՐԱՄՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Յարամնայ, յարամնաց:
ՅԱՐԱՄՐԻ, մ. Մածուկ, ծածկաբար, ոտնխթի:
ՅԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՐԱՄՆԱԼ:

ՅԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Նմանակից, համանման, հանգունանման:
ՅԱՐԱՆՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՐԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, ՅԱՐԱՆՈՒՆԱԿԻ, ՅԱՐԱՆՈՒՆԱՊԷՄ, մ. Համանունաբար:
ՅԱՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարանունութիւն, համանունութիւն:
ՅԱՐԱՇԱՐԺ, ՅԱՐԱՇԱՐԺԱՅԻՆ, տե՛ս ՄՇՏԱՇԱՐԺ:
ՅԱՐԱԶԱՓԵԼ, նք. Զուգաչափել, զուգակշռել:
ՅԱՐԱԶԱՆ, ա. Անխոնջ, մշտաջան:
ՅԱՐԱՌՆՈՒԼ, նք. Յարառոցել:
ՅԱՐԱՌՈՅԵԼ, տե՛ս ՅԱՐԱՌՆՈՒԼ:
ՅԱՐԱՏԵՒ, ՅԱՐԱՏԵՒԱԿ, ՅԱՐԱՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Յարամնայ, յարատեղ, յարատեղական:
ՅԱՐԱՏԵՒԱՆԱԼ, ՅԱՐԱՏԵՒԵԼ, չք. Յարանալ, յարամնալ, յաւերժանալ, հանապազօրդել:
ՅԱՐԱՏԵՒՈՂ, ՅԱՐԱՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ, ՅԱՐԱՏԵՒՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒ:
ՅԱՐԱՏԵՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՐԱՏԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանապազօրդութիւն, մըշտնջենաւորութիւն, յարամնայութիւն: 2. Համբերութիւն:
ՅԱՐԱՏԻ, տե՛ս ՄՇՏԱՏԻ:
ՅԱՐԱՐԿԱՆԵԼ, նք. Համեմատել, բաղդատել:
ՅԱՐԱՅԱՆԳ, տե՛ս ՅԱՐԱՄԻՇՏ:
ՅԱՐԱՅՈՅՅ, գ. 1. Յուցակութիւն, նմանութիւն, օրինակ, տարացոյց: 2. (կրօն) Նախագաղափար:
ՅԱՐԱՓԹԻԹ, ա. Մշտափթիթ:
ՅԱՐԱՓՈՒՆ, ա. Փոփոխական:
ՅԱՐԳ, գ. Արժանք, գին:
ՅԱՐԳԱԳՈՅՆ, ա. Պատուականագոյն:
ՅԱՐԳԱՀԱՏԵԼ, տե՛ս ԱՐԳԱՀԱՏԵԼ:
ՅԱՐԳԱՆՔ, գ. Մեծարանք, պատուաւորութիւն, պատիւ, գովութիւն:
ՅԱՐԳԱՒՈՐ, ա. Արգոյ, յարգոյ, յարգի,

գովելի, պատուականն:
ՅԱՐԳԱՒՈՐԵԼ, նբ. Պատուասիրել, մեծարել:
ՅԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուասիրություն, մեծարանք:
ՅԱՐԳԵԼ, նբ. 1. Պատուել, պատուասիրել, մեծարել, դրուատել, ընծայեցուցանել: 2. Ի գործ արկանել, աճեցուցանել, վճարել: 3. Յարմարել:
ՅԱՐԳԻ, տե՛ս ՅԱՐԳԱՒՈՐ:
ՅԱՐԳՈՅ, տե՛ս ՅԱՐԳԱՒՈՐ:
ՅԱՐԳՈՒՆ, ա. Յարգաւոր, յարգի, մեծագին, պատուական, նախապատիւ, ընտիր: ՅԱՐԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՅԱՐԳՈՒՆ:
ՅԱՐԴԱՐ, ա. Վայելուչ, յարմար:
ՅԱՐԴԱՐԱՆՔ, գ. Յօրինուած, հանդերձանք:
ՅԱՐԴԱՐԵԼ, նբ. Զարդարել, յօրինել, յերկրել, յարմարել, կարգաւորել, դիւրել, հանդերձել, կազմել, պատրաստել, կարգել, առնել, կացուցանել:
ՅԱՐԴԱՐԻՉ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԿԱԿԱԼ:
ՅԱՐԴԱՐՈՒՆ, ա. Յարդար, զարդարուն, վայելուչ, արդարակ:
ՅԱՐԴԳՈՂ, գ. (աստղգ.) Ծիր կաթին, Կաթին ծիր:
ՅԱՐԵԼ¹, նբ. Յարեցուցանել, կցել, յարմարել, միաբանել, զօղել, յաւելուլ, յանկուցանել:
ՅԱՐԵԼ² (իմ), չբ. Յանկչել, միանալ, յօղել:
ՅԱՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՐԵԼ¹:
ՅԱՐԵՒԱՆԱԼ, չբ. Հետեւել, յաջորդել:
ՅԱՐԵՒՈՒՄՆ, գ. Հետեւանք, զհետերթանք:
ՅԱՐԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զեռնատուութիւն, գործակցութիւն, օգնութիւն:
ՅԱՐԸՆԹԱՅ, ա. Մշտախաղաց, մշտանոս:
ՅԱՐԿ¹, գ. 1. Բնակարան, տուն, խորան, ապարանք: 2. Զեղուն: 3. Դատիկոն:
- ՅԱՐԿԻ ՏԵՂԻ, տե՛ս ՊԱՏՄՊԱՐԱՆ:

ՅԱՐԿ², գ. Թակարդ, ծուղակ:
ՅԱՐԿԱԿԻՑ, տե՛ս ԲՆԱԿԱԿԻՑ (1):
ՅԱՐԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՐԿԱՆԵԼ, նբ. Յարկել, վերարկել, վերածածկել, պատել:
ՅԱՐԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՅԱՐԿԱՆԵԼ:
ՅԱՐՁԱԿԵԼ¹, տե՛ս ՅԱՐՁԱԿԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՅԱՐՁԱԿԵԼ² (իմ), չբ. Դիմել, խաղալ, խոյանալ, սրանալ, արշաւել:
- ԶԿՆԻ ԿՄ ԶՀՏՏ ՅԱՐՁԱԿԵԼ. Հալածել, վանել:
ՅԱՐՁԱԿԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յարձակել, արձակել, թողացուցանել, յարձակել:
ՅԱՐՁԱԿԵՅՈՒՅԻՉ, ա. Գրգռիչ:
ՅԱՐՁԱԿ ՅԱՐՁԱԿ, մ. Համարձակ, անարգել:
ՅԱՐՁԱԿՈՒՄՆ, գ. Դիմեցումն:
ՅԱՐՄԱՐ, ա. 1. Համեմատ, յանկաւոր, վայելուչ, պատշաճ: 2. գ. Յարմարութիւն: 3. մ. Յարմարակ:
ՅԱՐՄԱՐԱԳԻՐ, ա. Ծարտար (յարմար՝ պատշաճ գրող):
ՅԱՐՄԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Յանգագոյն, ճահագոյն:
ՅԱՐՄԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. Շարագրել, յօրինել:
ՅԱՐՄԱՐԱԹԻՉ, ա. Սրաթռիչ:
ՅԱՐՄԱՐԱԼԻՑ, ա. Բարեյարմար:
ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՅ, ա. Յարմարական:
ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յարմար, բարեյարմար, կարգաւոր, դիպող, համեմատ: 2. Երաժշտական:
- ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆՆ, գ. Երաժշտական, յարմարութիւն:
ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՐԳ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՐԳ:
ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՐՄԱՐԱԿԻՑ, ա. Համեմատ, պատշաճ,

սեպհական, քաջայարմար:
ՅԱՐՄԱՐԱԿՑԵԼ (իմ), չք. Յարմարել:
ՅԱՐՄԱՐԱՆՔ, գ. Յարմարութիւն, յարմարումն:
ՅԱՐՄԱՐԱՊԷՍ, մ. Յարմար, քստ կարգի, ի դէպ, հետեւաբար:
ՅԱՐՄԱՐԱՎԷՊ, ա. Ստուգապատում:
ՅԱՐՄԱՐԱՒՈՐ, ա. Յարմարական, պատկանաւոր, յանկաւոր:
ՅԱՐՄԱՐԵԼ¹, նք. Յարմարեցուցանել, յարել, յարգարել, յերիւրել, միաբանել, յօրինել, կարգաւորել, յօղել:
ՅԱՐՄԱՐԵԼ² (իմ), չք. Յարմարակցել, պատշաճել:
ՅԱՐՄԱՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՐՄԱՐԵԼ¹:
ՅԱՐՄԱՐԻԶ, ա. Յօրինիչ:
ՅԱՐՄԱՐՈՒԱԾ, ՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՐՄԱՐՈՒՄՆ, գ. Համեմատութիւն, կարգաւորութիւն, պատեհութիւն, ձայնակցութիւն, կապակցութիւն, հետեւողութիւն, յօրինում:
ՅԱՐՄՆԵԼ (իմ), չք. Արմատանալ, յարանալ, յարամնալ, տեկել:
ՅԱՐՆԶԵԼ (իմ), չք. Յարել, ի դէպ գայ:
ՅԱՐՈՅՅՔ, գ. Յարուցումն (գետերի):
ՅԱՐՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Կանգնել, զարթուցանել, վերացուցանել, կառուցանել, նորոգել, գրգռել: 2. Կենդանացուցանել:
ՅԱՐՈՒՅԻԶ, ա. Կենարար:
ՅԱՐՈՒՅՈՒՄՆ, գ. 1. Յոյգք, գրգիւք: 2. Յարոյցք:
ՅԱՐՏԱՔՈՒՍ, տե՛ս ԱՐՏԱՔՈՒՍ:
ՅԱՐՏԵՒԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒԱԿԱՆ:
ՅԱՐՏԵՒԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒԱՆԱԼ:
ՅԱՐՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ:
ՅԱՐՏԵՒՈՂԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՐՏԵՒԱՆԱԼ:
ՅԱՐՔՈՒՆՈՒՍ, տե՛ս ԱՐՔՈՒՆՈՒՍ:
ՅԱՒԱԿԱՋԵՂՑ, ՅԱՒԱԿԱՅԵՂՑ, ա. մ. Յանդուզն, յանդգնաբար:

ՅԱՒԱԿԵՆԵԼ (իմ), չք. Յանդգնել, ժպրհել, կքրել:
ՅԱՒԱԿԵՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆԴԳԵՆՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՒԱՆԱԿ, գ. 1. Յովանակ, մտրուկ, իշամտրուկ, իշորդի: 2. Ձազ (ընտանի կենդանիների), փխբ. նորահարսն:
ՅԱՒԱՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Յովանակական:
ՅԱԵԼԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՌԱԵԼԱԳՈՅՆ (2):
ՅԱԵԼԱԴԴԻՐ, տե՛ս ՅԱԵԼԱԴԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱԵԼԱԴԴԻՐԵԼ, նք. Յաւելուլ, աճեցուցանել:
ՅԱԵԼԱԴԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յաւելադիր, յաւելութիւն, յաւելումն, յաւելումած, աճումն, վերադիր: 2. (քեր.) Յօղ, արթր:
ՅԱԵԼԵԼ, տե՛ս ՅԱԵԼԼՈՒԼ:
ՅԱԵԼԼՈՒԱԾ, գ. Յաւելումն, յաւելումածութիւն, յաւելադրութիւն, վերադիր, աճումն, առաւելութիւն:
- ՅԱԵԼԼՈՒԱԾՔ ՈՐՈՎԱՅՆԻ, տե՛ս ԿՂԿՂԱՆՔ:
ՅԱԵԼԼՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱԵԼԼՈՒԱԾ:
ՅԱԵԼԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ՅԱԵԼԼՈՒԼ, նք. Առաւելուլ, աճեցուցանել, առատացուցանել, բարդել, ժողովել, ամփոփել, կրկնել, երկրորդել:
ՅԱԵԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱԵԼԼՈՒԱԾ:
ՅԱԵԼԺ, ա. 1. Յաւէթական, յաւիտենական, մշտնջենաւոր, անանց, անսպառ, անեզրական, անշարժ, անփոփոխ: 2. մ. Յաւէտ, միշտ, յաւէժաբար, յաւէժապէս:
ՅԱԵԺԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱԵԺԺ (2):
ՅԱԵԺԺԱԳԵԱՅ, ա. Մշտախաղաց, մըշտահոս:
ՅԱԵԺԺԱԼՈՅՍ, ա. Անաղօտ, անշէջ:
ՅԱԵԺԺԱԿԱՅ, ա. Յարակայ, կայուն, հաստատուն, յաւիտենական, անանց:
ՅԱԵԺԺԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱԵԺԺ (1):

ՅԱԻԷԺԱԿՈՅՍ, տե՛ս ՄՇՏԱԿՈՅՍ:
ՅԱԻԷԺԱՄՆԱԼ, տե՛ս ՅԱԻԷԺԱՆԱԼ:
ՅԱԻԷԺԱՆԱԼ, չբ. Մշտնջենաւորել, յա-
ւէտանալ, յարանալ, յարամնալ, յարա-
տեել, Հանապազորդել:
ՅԱԻԷԺԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱԻԷԺ (2):
ՅԱԻԷԺԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, նբ. Յաւէտացու-
ցանել, Հանապազորդել:
ՅԱԻԷԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորու-
թիւն, յարակայութիւն, Հանապազոր-
դութիւն:
ՅԱԻԷՏ, ա. մ. 1. Առաւել, յոյժ, կարի:
2. Յաւէժ, միշտ, Հանապազ:
ՅԱԻԷՏԱԲԱՐ, մ. Յաւէտ, յաւէտապէս,
յաւէժ, յաւէժաբար:
ՅԱԻԷՏԱԳՈՅՆ, մ. ա. Առաւել, առաւե-
լագոյն:
ՅԱԻԷՏԱԶՈՒԱՐԹ, ՅԱԻԷՏԱԶՈՒԱՐԾ,
ա. Յարագուարճ, մշտագուարճ:
ՅԱԻԷՏԱԽԱՂԱՅ, ա. Մշտախաղաց, յա-
ւէժագնաց, մշտնջենահոս, մշտաբուղիս,
մշտաշարժ, անապառ:
ՅԱԻԷՏԱԿԻՑ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱ-
ԿԻՑ:
ՅԱԻԷՏԱԿՈՅՍ, տե՛ս ՄՇՏԱԿՈՅՍ:
ՅԱԻԷՏԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշափառագոյն:
ՅԱԻԷՏԱԶԵՒ, ա. Բնաւորական, բնական,
ընտանի:
ՅԱԻԷՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱԻԷԺԱՆԱԼ:
ՅԱԻԷՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱԻԷՏԱԲԱՐ:
ՅԱԻԷՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱԻԷԺԱ-
ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՅԱԻԷՏԱՓԹԻԹ, տե՛ս ՄՇՏԱՓԹԻԹ:
ՅԱԻԷՐԺ, տե՛ս ՅԱԻԷԺ:
ՅԱԻԷՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱԻԷԺԱԿԱՆ:
- ՅԱԻԷՐԺԱԿԱՆ ՀԱՐՍՈՒՆՔ, տե՛ս ՅԱ-
ԻԷՐԺԱՀԱՐՍՈՒՆՔ:
ՅԱԻԷՐԺԱՀԱՐՍՈՒՆՔ, գ. յոգն. (դից.)
Հարսուներ:
ՅԱԻԷՏԵԱՆ, գ. 1. Մշտնջենաւորութիւն:
2. մ. Յաւիտեանս:
- ՅԱԻԷՏԵԱՆՍ, տե՛ս ՅԱԻԷՏԵԱՆ (2):

ՅԱԻԷՏԵՆԱԿԱՆ, ա. Մշտնջենաւոր, յա-
րակայ:
ՅԱՓՇՏԱԿԵԼ, նբ. Կապտել, կողոպտել,
կորզել, շորթել, աւազակել, Հափափել,
առեանգել:
ՅԱՓՇՏԱԿԻԶ, տե՛ս ՅԱՓՇՏԱԿՈՂ:
ՅԱՓՇՏԱԿՈՂ, ա. Յափշտակիչ, կողոպ-
տիչ:
ՅԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յափշտակումն,
առեանդութիւն, կողոպուտ:
ՅԱՓՇՏԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՓՇՏԱԿՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՅԱՓՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խափուցանել:
ՅԱՓՐԱՆԱԼ, չբ. Տաղտկալ, տաղտկա-
նալ, նողկալ, ճանճրանալ:
ՅԱՓՐԱՆՔ, գ. Յափրութիւն, տաղտուկ,
ճանճրոյթ, Հեղճումն, Հեղճութիւն:
ՅԱՓՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՓՐԱՆՔ:
ՅԵԶԵՐ, գ. Պսակ, թագ:
ՅԵԼՈՒԶԱԿ կամ ՅԵԼՈՒԶԱԿ, գ. Ելու-
զակ, աւազակ, հուղիահար, ասպատա-
կաւոր, մեկնակազէն:
ՅԵԼՈՒԶԱԿԱԲԱՐ, մ. Աւազակաբար,
կլուզակորէն:
ՅԵՂԱԴԱՐՁԱԿԱՆ, ա. Յանդիմանական:
ՅԵՂԱԴԱՐՁԵԼ, նբ. Փոխադարձել, յե-
ղաշրջել, յեղափոխել:
ՅԵՂԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Յեղափոխու-
թիւն, փոփոխութիւն, խոտորումն:
ՅԵՂԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Յեղանակագոյն,
յեղանակաբար, ալլաբանաբար:
ՅԵՂԱԿԱՆ, ա. Փոփոխական, ալլալակ:
ՅԵՂԱԿԱՐԾ, ՅԵՂԱԿԱՐԾՈՒՄ, ՅԵՂԱ-
ԿԱՐԾՈՒՄՆ, մ. ա. Յանկարծ, յանկար-
ծակի, յալլակարծուց, յանկարծական:
ՅԵՂԱՆԱԿ, գ. 1. Եղանակ, կերպ, տա-
րազ, օրինակ, ձև: 2. Ժամանակ (տա-
րուայ եղանակ): 3. Գլուխ (զբքի): 4.
Բարք, բնութիւն:
ՅԵՂԱՆԱԿԱԲԱՐ, ՅԵՂԱՆԱԿԱԳՈՅՆ,
տե՛ս ՅԵՂԱԿԱԳՈՅՆ:
ՅԵՂԱՆԱԿԱԻՈՐ, ա. Յեղեղուկ, ալլալ-

լիւի, փոփոխական:

ՅեՂԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Յեղուլ, յեղափոխել, դարձուցանել: 2. Յեղյեղել, երկրորդել: 3. Եղանակել, նուագել, երգել, գեղգեղել:

ՅԵՂԱՆԱԿՈՒԹԻԻՆ, ՅԵՂԱՆԱԿՈՒՄՆ, գ. Այլափոխութիւն (յեղանակելը):

ՅԵՂԱՇԱՐԺԵԼ, ՅԵՂԱՇՐՋԵԼ, տե՛ս ՅԵՂԱՓՈՒՆԵԼ:

ՅԵՂԱՇՐՋՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԵՂԱՓՈՒՆՈՒԹԻԻՆ:

ՅԵՂԱՓՈՒՆ, ա. Փոփոխական, յեղյեղուկ, յեղափոխուկ:

ՅԵՂԱՓՈՒՆԵԼ, նբ. 1. Յեղաշրջել, յեղաշարժել, փոփոխել, յեղանակել, այլափոխել, դարձուցանել: 2. Թարգմանել, յեղուլ:

ՅԵՂԱՓՈՒՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Փոփոխութիւն, յեղաշրջում, յեղափոխում:

ՅԵՂԱՓՈՒՆՈՒԿ, տե՛ս ՅԵՂԱՓՈՒՆ:

ՅԵՂԱՓՈՒՆՈՒՄՆ, գ. Յեղաշրջում, փոփոխում:

ՅԵՂԵԼ (իմ), չբ. Յեղուլ, շեղել:

ՅԵՂՅԵԼԵԼ, նբ. 1. Յեղյեղուլ, յեղանակել, երկրորդել, շրջշրջել: 2. Յեղափոխել, յեղաշրջել, յեղուլ, փոխել: 3. Ծօծել:

ՅԵՂՅԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Փոփոխութիւն, դարձ (մեղքից):

ՅԵՂՅԵԼՈՒԼ, տե՛ս ՅԵՂՅԵԼ (1):

ՅԵՂՅԵԼՈՒԿ, ա. Փոփոխական, յեղափոխ, յեղափոխուկ, դիւրափոփոխ, այլայլակ:

- ՅԵՂՅԵԼՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. 1. Յեղյեղել, յեղանակել: 2. Թեքել, ծեքել, բեկբեկել:

ՅԵՂՅԵԼՈՒՄՆ, գ. 1. Յեղափոխութիւն, փոփոխում, այլափոխութիւն, այլափոխութիւն: 2. Բազմաշրջում: 3. տե՛ս ՅԵՂՈՒՄՆ (2):

- ՈՏՅՑ ՅԵՂՅԵԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԱՅԼԱՓՈՒՆ:

ՅԵՂՈՒԼ, նբ. 1. Յեղյեղել, փոխել, փոփո-

խել, յեղափոխել, յեղանակել, շրջշրջել, շրջել, դարձուցանել: 2. Թարգմանել:

ՅԵՂՈՒՄՆ, գ. 1. Այլափոխութիւն, փոփոխում, յեղափոխութիւն, շրջշրջում: 2. Յեղյեղում:

ՅԵՂՅԵԱԼ, ա. Լի, լիապատար:

ՅԵՆՈՒԼ, չբ. Հաստատել, փխբ. ապաւինել, ապաստանել:

ՅԵՌԱՆԴ, տե՛ս ԵՌԱՆԴ:

ՅԵՌԱՆԴԵԱՆ, տե՛ս ԵՌԱՆԴԵԱՆ:

ՅԵՌՈՒԼ, նբ. Շարայարել, յարմարել, յարազրել, ընդելուզանել, աղխաղել, զօղել:

ՅԵՌՈՒՄՆ, գ. Ընդելուզում:

ՅԵՍԱՆ, գ. Լեսան:

ՅԵՍԱՆԱՍՈՒՐ, ա. Սայրասուր:

ՅԵՍԱՆԵԼ, նբ. Սրել:

ՅԵՏ, նխդ. 1. Զհետ, զկնի, հետի: 2. մ. Յետս:

ՅԵՏԱՄՏԱԿԱՆ, ա. Ներքսածողական:

ՅԵՏԻ, տե՛ս ՅԵՏԻՆ (1):

ՅԵՏԻՆ, ա. 1. Յետի, վերջին, հուսկ: 2. Ծայրագոյն: 3. Ստորագոյն, անաւագ, տրուպ, կրտսեր, փոքր: 4. գ. Վերջն, ծայրն: 5. Յետորդ:

ՅԵՏԿԱՐ, գ. Ձեռագիր, մուրհակ:

ՅԵՏԿՈՅՍ, տե՛ս ՅԵՏՍ:

ՅԵՏՆԱԾԵՐ, գ. Ալևոր:

ՅԵՏՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԵՏՆԵԼ (իմ):

ՅԵՏՆԵԼ (իմ), չբ. Անագանել, վերջանալ, կասել, պակասել, նուագել, կարօտել, զրկել:

ՅԵՏՆՈՐԴ, տե՛ս ՅԵՏԻՆ (5):

ՅԵՏՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Նուաստութիւն:

ՅԵՏՈՅ, նխդ. մ. Զկնի, յետուստ, ապա, այնուհետև:

- ՅԵՏՈՅ ԿՈՂՄՆ, ՅԵՏՈՅ ԿՈՅՍ, տե՛ս ՅԵՏՈՅՔ:

- ՅԵՏՈՅՔ, գ. Յետոյ կողմն, յետոյ կոյս: ՅԵՏՈՒՍ, նխդ. մ. 1. Յետոյ, յետուստ կողմանէ, ապա: 2. գ. Յետոյք:

- ՅԵՏՈՒՍ ԿՈՂՄԱՆԷ, տե՛ս ՅԵՏՈՒՍ (1):

ՅԵՏՍ, մ. Յետևոյս, յետ, յետս յետս, յետսերևակի:
- ՅԵՏՍ ԴԱՌՆԱԼ. Դառնալ ընդ կրուկ:
- ՅԵՏՍ ԿԱԼ, տե՛ս ԿԱՍԵԼ¹ (1):
- ՅԵՏՍ ՅԵՏՍ, տե՛ս ՅԵՏՍ:
- ՅԵՏՍ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԿԱՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅԵՏՍԱՄԻՏ, ս. Նկնախոհ, պակասամիտ:
ՅԵՏՍԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեստուեթիւն, ասպտամբուեթիւն:
ՅԵՏՍԵՐԵՒԱԿԻ, տե՛ս ՅԵՏՍ:
ՅԵՏՍ ԸՆԴԻՄ, մ. Կէմ ընդդէմ, հակառակ:
ՅԵՐԱԶԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԱԶԱՆԱԼ:
ՅԵՐԱԶԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԱԶԵԼ (իմ):
ՅԵՐԻԻՐԵԼ, նբ. Յարմարել, յորինել, կարգաւորել, բարեկարգել, ուղղել:
ՅԵՐԿԱՐ, մ. 1. Ընդ երկար: 2. Կ. Երկարածիգ:
ՅԵՐԿԱՐԱԳՈՅՆ, Կ. մ. Երկայնագոյն:
ՅԵՐԿԱՐԱՀԱՄԲԵՐ, Կ. Համբերատար, երկայնամիտ:
ՅԵՐԿԱՐԱԶԳԱԿԱՆ, Կ. Յարածիգ, երկարածիգ, տևողական:
ՅԵՐԿԱՐԱԶԳԵԼ, նբ. Յերկարել, ճգճգել:
ՅԵՐԿԱՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յերկարուեթիւն, տևողուեթիւն: 2. Յապաղումն:
ՅԵՐԿԱՐԱԶԻԳ, Կ. Երկարայնածիգ, երկար, ճիգ:
ՅԵՐԿԱՐԱՆԱԼ, չբ. Յերկարել, յերկարածիգ, յամել, տևել:
ՅԵՐԿԱՐԱՆՈՐ, Կ. Երկար, յերկարածիգ:
ՅԵՐԿԱՐԵԼ¹, նբ. 1. Երկայնել, երկարացուցանել, յերկարածիգ: 2. չբ. տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱՄՏԵԼ:
ՅԵՐԿԱՐԵԼ² (իմ), տե՛ս ՅԵՐԿԱՐԱՆԱԼ:
ՅԵՐԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
ՅԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ, ՅԵՐԿԲԱՅՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ:
ՅԵՐԿՆՈՒՍ, տե՛ս ԵՐԿՆՈՒՍ:
ՅԵՐԿՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅ (1):
ՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ:

ՅԵՐԿՈՒԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ (1):
ՅԵՐԿՈՒՈՒՄՆ, գ. Երկբայուեթիւն, յերկուանք, տարակուսանք, տարակոյս:
ՅԵՑ, Կ. մ. 1. Յեցեալ: 2. փխբ. Ապաւիւնեալ:
ՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաստատել, ամրացուցանել:
ՅԻՄԱՐ, Կ. Անմիտ, շամբուշ, պակասամիտ, արմար, տիմար, մորոս, ուակայ:
ՅԻՄԱՐԱԲԱՐ, մ. Անմտաբար, անխորհրդաբար, անմտութեամբ:
ՅԻՄԱՐԱՄԻՏ, Կ. Անմիտ (մտքով յիմար):
ՅԻՄԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԻՄԱՐԵԼ (իմ):
ՅԻՄԱՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԻՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅԻՄԱՐԵԼ¹, տե՛ս ՅԻՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅԻՄԱՐԵԼ² (իմ), չբ. Յիմարանալ, անմբտանալ, շամբշել, ցնորել, ասլանալ, ասլել:
ՅԻՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յնորեցուցանել, ասլեցուցանել, յիմարել:
ՅԻՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, խելագարութիւն, շամբշութիւն, մղեգնութիւն, ասլութիւն:
ՅԻՄԱՐՈՒՄՆ, գ. Յիմարութիւն, անմբտութիւն:
ՅԻՇԱԶԱՐ, Կ. Չարայուշ, ռիսակալ:
ՅԻՇԱԶԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխակալութիւն:
ՅԻՇԱՏԱԿ, գ. 1. Յիշումն, յիշատակաւորութիւն, յիշելութիւն: 2. Յիշելիք, առ ի յիշատակէ: 3. Ուշ, յիշողութիւն:
- ԱՌ Ի ՅԻՇԱՏԱԿԷ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿ (2):
- ԴՊԻՐ ՅԻՇԱՏԱԿԱՅ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿԱԳԻՐ:
ՅԻՇԱՏԱԿԱԳԻՐ, գ. Դպիր յիշատակաց, յիշողութեան վերակացու:
ՅԻՇԱՏԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշատակարան:
ՅԻՇԱՏԱԿԱՆՈՅ, գ. (ըստ յունական ոճի) Գերեզման, շիրիմ:

ՅԻՇԱՏԱՍԿԱՐԱՆ, գ. 1. Յիշատակագրութիւն, արձանագրութիւն: 2. Յիշատակ: 3. (յունական ոճով) Յիշատականոց, շիրիմ: 4. Յիշողութիւն: ՅԻՇԱՏԱՍԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒԻՆ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱՍԿ (1): ՅԻՇԱՏԱԿԵԼ, նբ. Յիշել, յիշեցուցանել: ՅԻՇԵԼ, նբ. Յուշ բերել, յուշ ածել, յիշատակել: ՅԻՇԵԼԻՔ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿ (2): ՅԻՇԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշումն, յիշատակ: ՅԻՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յուշ առնել, յուշ արկանել, ազդ առնել, զեկուցանել, զգուշացուցանել: ՅԻՇԵՑՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ՅԻՇԵՑՈՒՑԻՉ: ՅԻՇԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Յիշեցուցանող, յուշարար, զգացուցիչ: ՅԻՇՈՂԱԿԱՆ, ՅԻՇՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշողութիւն: ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշելութիւն, յիշումն, յիշատակ: - ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Յիշեցուցանել: - ՅԻՇՈՂՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐԱԿԱՑՈՒ. Յիշատակագիր: ՅԻՇՈՅ, գ. ՀայՏոյանք, ՀայՏոյութիւն, պղծաբանութիւն, լուտանք, նախատինք: ՅԻՇՈՅԱՏՈՒ, ա. ՀայՏոյիչ, պղծագործաբոս: ՅԻՇՈՒՄՆ, գ. Յիշելութիւն, յիշողութիւն, յիշատակ: - ՅԻՇՈՒՄՆ ԱՌՆԵԼ. Յիշեցուցանել: ՅԻՄՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՅՈՐԵԼԵԱՆ: ՅԻՐԱԿԻ, մ. Իբաւամբբ, ստուգապէս, իրաւ, իրաւացի, արդարեւ, ի դէպ: ՅԻՐԵԼ, ՅԻՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, ՅԻՐԵԼ, նբ. պբ. 1. Յեռու: 2. Մխել: 3. Յարել: 4. Կարկառել, երկայնել: ՅՂԱՆԱԼ, չբ. Յղենալ, սերմն առնուլ, սերմնառել, սաղմնանալ: ՅՂԱՐԿԵԼ, նբ. Յուղարկել, յղել: ՅՂԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈՒՂԱՐԿՈՒՄՆ:

ՅՂԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՂՈՒԹԻՒՆ: ՅՂԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՂՈՒԹԻՒՆ: ՅՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սաղմնառել: ՅՂԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Սերմնարկու: ՅՂԵԼ, նբ. Յղարկել, յուղարկել, առաքել: ՅՂԵՆԱԼ, տե՛ս ՅՂԱՆԱԼ: ՅՂԿԵԼ, նբ. Ողորկել, Հարթել, կոկել, տաշել, քերել, յարդարել: ՅՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Յղացութիւն, յղացումն, սաղմնառութիւն, սերմնարկութիւն: ՅՂՓԱՆԱԼ, չբ. Յղփիլ, լիանալ, առաւելուլ, մեծանալ, բարձրանալ, յորանալ, յափրանալ: ՅՂՓԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լիացուցանել, ճոխացուցանել, պարարել: ՅՂՓԻԼ, տե՛ս ՅՂՓԱՆԱԼ: ՅՂՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, առատութիւն, զեղումն, զեղխութիւն, յագուրդ, պարպատումն, պարուրումն: ՅՈ՞, ՅՈ՞Վ, գ. Ո՞ւր: ՅՈՐԵԼԵԱՆ, գ. Յիսներեակ: ՅՈՐԵԼԻ, տե՛ս ՇԵՓՈՐ: ՅՈՐԵԼԻԿ, գ. Բուրգն, կոթող: ՅՈԳՆ, Բագում, յոյով, շատ: ՅՈԳՆԱԲԱՐ, ա. մ. Բագմապատիկ, բագմատեսակ, յոգնակի: ՅՈԳՆԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Բագմաձայն, մեծաձայն: ՅՈԳՆԱԲԵՂՈՒՆ, ա. 1. Բագմաբեղուն, բերրի, յուռթի: 2. Բագմապատիկ, բագմատեսակ: ՅՈԳՆԱԲԻՄ, ա. Բագմաբիծ, պիղծ: ՅՈԳՆԱԲՈՒՆ, ա. 1. Բագմադիմի, ազգի ազգի: 2. Յոյովակի: ՅՈԳՆԱԳԷՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԷՏ: ՅՈԳՆԱԳԼՈՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԼՈՒՆ: ՅՈԳՆԱԳՆԱԼԻ, ա. Բագմայեղանակ, բագմատեսակ: ՅՈԳՆԱԳՈՅՆ, ա. Բագմադոյն, բագմապատիկ, բագում: ՅՈԳՆԱԳՈՒՆԱԿ, ա. մ. Բագմադիմի, յոգնաբար:

ՅՈՒՆԱԶԱՆ, ա. Բազմազան, բազմա-
դիմի, բազմապատիկ, զանազան, ազգի
ազգի:

ՅՈՒՆԱԶԱՆԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Յոզնազան,
յոզնազունակ:

ՅՈՒՆԱԹԱԽԱՆՁ, տե՛ս ՅՈՒՆԱԹԱԽԻԾ:

ՅՈՒՆԱԹԱԽԻԾ, ա. Յոզնաթախանձ:

ՅՈՒՆԱԹԻԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԹԻԻ:

ՅՈՒՆԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԺՈՂՈՎ:

ՅՈՒՆԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՒՄԲ:

ՅՈՒՆԱԽՈՒՌ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՒՌ:

ՅՈՒՆԱԾԱՂԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԾԱՂԻԿ:

ՅՈՒՆԱԿԱՆ, ա. 1. Բազմաթիւ, յոլով,
բազում, բազմապատիկ: 2. Բազմաւո-

րական, յոզնակի:

ՅՈՒՆԱԿԻ, ա. 1. Յոզնական, բազմաթիւ,
բազում, յոլով, շատ: 2. մ. Յոզնաբար:

ՅՈՒՆԱԿՈՐՈՎ, տե՛ս ՔԱԶԱԿՈՐՈՎ:

ՅՈՒՆԱՀԱՄԱՐ, ա. Բազմաթիւ:

ՅՈՒՆԱՀԱՆՃԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՆ-

ՃԱՐ:

ՅՈՒՆԱՀԱՌԱՉ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՌԱՉ:

ՅՈՒՆԱՀԱՒԱՔ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՒԱՔ:

ՅՈՒՆԱՀԵՂ, ա. Բազմազեղ, յորդառատ:

ՅՈՒՆԱՀՈՅԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՈՅԼ:

ՅՈՒՆԱՀՈՍԱՆ, ա. Յորդահոս, յորդա-

ռատ:

ՅՈՒՆԱՀՌՉԱԿ, ա. Բազմահոչակ, մե-

ծահոչակ, մեծանուն:

ՅՈՒՆԱՀՌՉԱԿՈՒԹԻԻ, գ. Գերապան-

ծութիւն, շքեղութիւն:

ՅՈՒՆԱԶԱՅՆ, ա. 1. տե՛ս ԲԱԶՄԱԶԱՅՆ

(1): 2. գ. Մեծաձայնութիւն:

ՅՈՒՆԱԶՃԱՆՁ, ա. Բազմահաճանչ,
բազմափայլ:

ՅՈՒՆԱՄԱՆԱԿ, ՅՈՒՆԱՄԱՆԱԿԱ-

ԳՈՅՆ, ՅՈՒՆԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. 1. Բազ-

մաժամանակեայ, տոկուն: 2. Վաղե-

մի:

ՅՈՒՆԱՄԱՍԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՍ-

ՆԵԱՅ:

ՅՈՒՆԱՄԻՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԻՄԱՍ:

ՅՈՒՆԱՅԱԾՈՒԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՅԱ-

ԾԵԱՆ:

ՅՈՒՆԱՆՈՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՈՒՆ և

ԲԱԶՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻԻ:

ՅՈՒՆԱՇԱՀ, ա. Մեծաշահ, բազմա-

դիւն:

ՅՈՒՆԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՇՆՈՐՀ:

ՅՈՒՆԱՉԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՉԵԱՅ:

ՅՈՒՆԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՃՈՅՃ:

ՅՈՒՆԱՊԱԾԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ-

ՀՌՉԱԿ:

ՅՈՒՆԱՊԱՏ, ա. Բազմամանուած, շա-

ղապատ:

ՅՈՒՆԱՊԱՏԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ:

ՅՈՒՆԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻՐ:

ՅՈՒՆԱՊԱՏԻ, ա. Բազմապատիւ, մե-

ծաշուք, մեծալայելուչ:

ՅՈՒՆԱՊԱՏԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏ-

ԿԱԲԱՐ:

ՅՈՒՆԱՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՐ-

ԳԵԻ:

ՅՈՒՆԱՊԻՍԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԻՍԻ:

ՅՈՒՆԱՊՏՈՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊՏՈՂ:

ՅՈՒՆԱՋԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՋԱՆ:

ՅՈՒՆԱՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթազուարճ:

ՅՈՒՆԱՍԵՐԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԵՐԵԼ:

ՅՈՒՆԱՍՏՈՒԱԾ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍ-

ՏՈՒԱԾ:

ՅՈՒՆԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻԻ, տե՛ս ԲԱԶՄ-

ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻԻ:

ՅՈՒՆԱՎՐԴՈՎ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՎՐԴՈՎ:

ՅՈՒՆԱՏԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԱՐ:

ՅՈՒՆԱՏԱՐԱԾ, ա. Բազմատարած, լայ-

նածաւալ:

ՅՈՒՆԱՏԵՍԱԿ, ՅՈՒՆԱՏԵՍԱԿԱՊԷՍ,

տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿ:

ՅՈՒՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Բազմատեսիլ, բազ-

մադիմի, յոզնատեսակ:

ՅՈՒՆԱՏԽՈՒՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԽՈՒՐ:

ՅՈՒՆԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՓԱՅԼ:

ՅՈՒՆԵԼ (իմ), չք. Խոնջիլ, վաստակել,

աշխատել, պարտասել:

ՅՈՒՆԵՍԿՈՒՆԵՍԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐԱ-
ՆԵԱՆ:
ՅՈՒՆԵՐԶԱՆԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐԶԱՆԻԿ:
ՅՈՒՆՈՐԱԿԱԿԱՆ կամ ՅՈՒՆՈՐԱԿԱՆ,
ա. Բազմապիսի, բազմագունի, բազմե-
րանգ, պէսպէս:
ՅՈՒՆՈՒՍ, մ. Ի բազմաց հետէ, ան-
դրասին:
ՅՈՒՆՕՐԷՆ, մ. Յոգնօրինակաբար, բազ-
մօրինակաբար:
ՅՈՒՆՕՐԻՆԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ՅՈՒՆՕՐԷՆ:
ՅՈՒԳՆՈՅՉԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հառաչանք,
հեծուլթիւն:
ՅՈՒՈՎ, ա. 1. Բազում, շատ, յաճախ,
յոգն: 2. մ. Շատ, բազումս, յոյժ, առա-
ւել, ստէպ:
- ՅՈՒՈՎՔ, գ. Բազումք:
- ՅՈՒՈՎ ԱՆԳԱՄ, մ. Յոլովաբար, յոլո-
վակի, յաճախակի, յոլովիցս անգամ:
ՅՈՒՈՎԱՐԱՐ, մ. Յոլովակի, յոլով ան-
գամ:
ՅՈՒՈՎԱԳՈՅՆ, ա. մ. 1. Բազմագոյն,
առաւելագոյն, երկարագոյն: 2. Յոլո-
վակի, աւելի, առաւելապէս, մեծապէս,
մեծա մասամբ, յաճախ, յերկար, ստէպ:
ՅՈՒՈՎԱԳՈՒԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳՈՒԹ:
ՅՈՒՈՎԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՒՄԲ:
ՅՈՒՈՎԱԾԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԾԻՆ:
ՅՈՒՈՎԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՅ:
ՅՈՒՈՎԱԿԻ, մ. 1. Յոլով անգամ: 2. ա.
Յոլով, յոլովագոյն:
ՅՈՒՈՎԱԶՅՈՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԶՅՈՒՆ:
ՅՈՒՈՎԱՄԵՂԾ, ա. Աղտեղի, փիծ:
ՅՈՒՈՎԱՆԱԼ, չբ. Բազմանալ, առաւե-
լու, յորդել, յոլովել, յաճախել:
ՅՈՒՈՎԱՊԱՏԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ:
ՅՈՒՈՎԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՒՈՎԵԼ¹ (1):
ՅՈՒՈՎԵԼ¹, նբ. 1. Յոլովացուցանել,
բազմացուցանել, առաւելու, յաճախել,
յերկարել: 2. չբ. տե՛ս ՅՈՒՈՎԵԼ² (իմ):
ՅՈՒՈՎԵԼ² (իմ), չբ. Յաճախել, բազմա-
նալ, յաւելու:

ՅՈՒՈՎԻՅՍ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ՅՈՒՈՎ ԱՆ-
ԳԱՄ:
ՅՈՒՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատուլթիւն, բազ-
մուլթիւն, յաճախուլթիւն, առաւելուլթիւն,
յորդուլթիւն:
ՅՈՒՈՐՏ, ա. 1. տե՛ս ՅԱՆՈՐՏ: 2. մ. տե՛ս
ՅՈՒՈՐՏԱՐԱՐ:
ՅՈՒՈՐՏԱՐԱՐ, մ. Յոխորտօրէն, յան-
դրգնաբար, անխորհրդաբար, յախուռն:
ՅՈՒՈՐՏԱԼ, ՅՈՒՈՐՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Յան-
դրգնել, խրոխտալ, եղջիւր ածել: 2.
Սպառնալ:
ՅՈՒՈՐՏԱՆՔ, ՅՈՒՈՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խը-
րոխտումն, յահրուլթիւն, յանդրգնուլթիւն:
ՅՈՒՈՐՏՕՐԷՆ, տե՛ս ՅՈՒՈՐՏԱՐԱՐ:
ՅՈՂԱԼ, չբ. 1. Յուլանալ, յողնել, ըն-
դողնել, յառել: 2. Դիտել, հսկել, դարա-
նել, սպասել:
ՅՈՂԴՈՂ Դ, ա. Անհաստատ, անկայուն,
դողդոջուն, խախուտ, խարխուլ, դիւրա-
շարժ, զաղպաղփուն, տկար:
ՅՈՂԴՈՂԴԵԼ, նբ. Յողդղզեցուցանել,
խախտել, խարխալել, շարժել, տատա-
նել, յուզել, վրդովել:
ՅՈՂԴՈՂԴԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՂ-
ԴՈՂԴԵԼ:
ՅՈՂԴՈՂԴՈՒՄՆ, գ. Խախտումն, տա-
տանումն, ծփումն, յուզումն:
ՅՈՂԴՈՂԴՈՒՆ, ա. Յողդղզ, խախուտ:
ՅՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ՅՈՂԱԼ և ԸՆԴՈՂ-
ՆԵԼ (իմ):
ՅՈՅՑ, գ. 1. Խոյզ և խնդիր, քննուլթիւն:
2. Ծփումն, չփոթ, վրդով:
ՅՈՅԺ, մ. ա. Ուժգին, սաստկապէս, կարի,
խպտա մեծապէս, շատ:
- ՅՈՅԺ ՅՈՅԺ, ԱՌԱԿԵԼ ՔԱՆ ԶՅՈՅԺ,
մ. Կարի յոյժ, ևս քան զևս, առաւել քան
զառաւել:
ՅՈՅԼ, ա. Ծոյլ, դանդաղկոտ, հեղզ,
պղերգ:
ՅՈՅՆ, տե՛ս ԵԼԼԵՆԱՅԻ:
ՅՈՅՍ, գ. Ակնկալուլթիւն, վստահուլթիւն,

ապաւինուիլին, ապաւէն:
ՅՈՅՐ, ա. Գէր, պարարտ, թանձր, ստու-
ար, թաւ:
ՅՈՊՆԱԿ, գ. Սալլակ, սալլիկ:
ՅՈՌԱԳՈՅՆ, ա. Յոռեգոյն, վատթարա-
գոյն, յետին:
ՅՈՌԱԾԻՆ, ա. Վատթարագգի, վատա-
տոհմակ, վատատոհմիկ:
ՅՈՌԱՆԱԼ, չբ. Վատթարանալ:
ՅՈՌԱՊԷՍ, մ. Յոռի, չարաչար:
ՅՈՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յոռեցուցանել,
ընդ վայր հարկանել, անտեսել:
ՅՈՌԵԱԿ, ա. Արհամարհ, չնչին, անշուք:
ՅՈՌԵԳՈՅՆ, տե՛ս ՅՈՌԱԳՈՅՆ:
ՅՈՌԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՌԱՅՈՒՅԱ-
ՆԵԼ:
ՅՈՌԻ, ա. 1. Վատթար, չար, անպիտան,
անարգ, ստորին, նուաստ, խոտան, չըն-
չին, թերի, անտեղի, անարժան, դարչ:
2. մ. տե՛ս ՅՈՌԱՊԷՍ:
ՅՈՌԻՆ, տե՛ս ՅՈՌԻ (1):
ՅՈՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Վատթարութիւն, ան-
պիտանութիւն, անտեղութիւն:
ՅՈ՞Վ, տե՛ս ՅՈ՞:
ՅՈՎԱԶ, տե՛ս Ինժ, ԻնՁ:
ՅՈՎԱՆԱԿ, տե՛ս ՅԱԻԱՆԱԿ:
ՅՈՎԱՏԱԿ, տե՛ս Ձի:
ՅՈՏԱՆԱԻՈՐ, ա. մ. Ոտնաւոր:
ՅՈՏԱՆԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Ոտնակացու-
թիւն:
ՅՈՐԴ, ա. 1. Առատ, լիաբուլիս, բազմա-
հոսան: 2. գ. Յորդութիւն, լիութիւն:
ՅՈՐԴԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Ճոխաբանու-
թիւն, պերճաբանութիւն:
ՅՈՐԴԱԲՈՐԲ, ա. Տօթազին:
ՅՈՐԴԱԲՈՒ(Ղ)Ն, ա. 1. տե՛ս ԱՌԱՏԱ-
ԲՈՒՂՆ: 2. Լիապէս:
ՅՈՐԴԱԳՆԱՅ, տե՛ս ՅՈՐԴԱՆԱՂԱՅ:
ՅՈՐԴԱԳՈՅՆ, ա. մ. Առատագոյն, ճո-
խագոյն, առաւելապէս, մեծապէս:
ՅՈՐԴԱԳՈՒԹ, ա. Բազմագուլթ:
ՅՈՐԴԱԴԷՄ, ա. Յորդախաղաց:

ՅՈՐԴԱԼԻ, ա. Յորդառատ, երկար:
ՅՈՐԴԱԼՈՅՍ, ա. Լուսափայլ, պայծա-
ռաբորբոք:
ՅՈՐԴԱՆԱՂԱՅ, ա. Յորդագնաց, յորդէ-
գնաց, յորդահոս, յորդաբուլիս:
ՅՈՐԴԱՆՈՍ, ա. Ճոխաբան:
ՅՈՐԴԱՀԵՂԵՂ, ա. Յորդահոս:
ՅՈՐԴԱՀԵՂՈՒ, ա. Յորդահոս:
ՅՈՐԴԱՀՈՍ, ՅՈՐԴԱՀՈՍԱԿ, ՅՈՐԴԱ-
ՀՈՍԱՆ, ա. 1. Մեծահոսան, առատահոս,
յորձանախաղաց: 2. Յորդաբուլիս, առա-
տաբուլիս:
ՅՈՐԴԱՀՈՍԵԱՆ, տե՛ս ՅՈՐԴԱՀՈՍ:
ՅՈՐԴԱՋՈՒՐ, ա. Շատաջուր, ջրալից,
յորդահոս:
ՅՈՐԴԱՌԱՏ, ա. 1. Առատահոս, յորդա-
հոսան, բազմագեղ: 2. մ. Յորդագոյն:
ՅՈՐԴԱՍԱՀ, ա. Յորդախաղաց, յորդա-
հոս:
ՅՈՐԴԱՍԱՅ, ա. Ճոխաբան:
ՅՈՐԴԵԼ¹, նբ. 1. Առատացուցանել, հե-
ղուլ, բղիխել, հոսել, ծաւալել, յաճախել:
2. չբ. տե՛ս ՅՈՐԴԵԼ² (իմ):
ՅՈՐԴԵԼ² (իմ), չբ. Առատանալ, բազմա-
նալ, առաւելուլ, բղիխել, սորել, ծորել:
ՅՈՐԴԵՌԱՆ Դ, ՅՈՐԴԵՌԱՆ ԴՆ, ա. Ջեր-
մեռանդն, ջերմագուլթ, գորովալից:
ՅՈՐԴԷԳՆԱՅ, տե՛ս ՅՈՐԴԱԳՆԱՅ:
ՅՈՐԴՈՐ, ա. մ. Յօժար, յօժարամիտ,
փոյթ, մտադիր, կամակար, ինքնակամ,
զիւրին, զիւրապատրաստ:
ՅՈՐԴՈՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ինքնայորդոր,
ինքնայօժար, յօժարագոյն, մտադիրա-
գոյն: 2. Յորդեռանդն, յորդագոյն:
ՅՈՐԴՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յորդորիչ, մխի-
թարական: 2. Յորդորամիտ:
ՅՈՐԴՈՐԱՄԻՏ, ա. Յօժարամիտ:
ՅՈՐԴՈՐԵԼ, նբ. 1. Յորդորեցուցանել,
յօժարեցուցանել, թելադրել, խրատել,
սաղրել, զրգուել, հրապուրել, մխիթարել:
2. Քաջալիքի: 3. Յորդել, յաճախել, ծա-
ւալել, գեղուլ:

ՅՈՐԴՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՐԴՈՐԵԼ
(1):
ՅՈՐԴՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Յորդորիչ:
ՅՈՐԴՈՐԻՉ, տե՛ս ՅՈՐԴՈՐԵՑՈՒՑԻՉ:
ՅՈՐԴՈՐՈՒԹԻՒԻՆ, գ. 1. Յորդորումն:
2. Յորդումն, յորդութիւն:
ՅՈՐԴՈՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈՐԴՈՐՈՒԹԻՒԻՆ
(1):
ՅՈՐԴՈՒԹԻՒԻՆ, գ. Առատութիւն, յոր-
դումն:
ՅՈՐԴՈՒՄՆ, գ. Յորձան, ծաւալումն,
զեղումն:
ՅՈՐԺԱՄ, մ. 1. Երբ, իբրև: 2. Մինչ,
որովհետև:
- ՅՈՐԺԱՄ կամ ՅՈՐԺԱՄ, գ. Ե՞րբ:
ՅՈՐՉ, գ. Ոչխար (արու):
ՅՈՐՉԱՀՈՍ, ա. Յորձանահոս:
ՅՈՐՉԱՆ, գ. 1. Յորդումն, յորդութիւն:
2. Հեղեղ: 3. Սահանք: 4. Յորձանուտ:
5. Ալիք:
- ՅՈՐՉԱՆՍ ԱՌԵՆՈՒԼ, տե՛ս ԵՆԱԼ (1):
ՅՈՐՉԱՆԱԽԱՂԱՅ, ա. Յորզահոս:
ՅՈՐՉԱՆԱԽՈՐ, ա. Խորայորձան:
ՅՈՐՉԱՆԱՀՈՍ, տե՛ս ՅՈՐՉԱՀՈՍ:
ՅՈՐՉԱՆՈՒՏ, գ. 1. տե՛ս ՅՈՐՉԱՆ (4):
2. ա. Շրջանապտոյտ:
ՅՈՐՈՆՉԵԼ, տե՛ս ՅՈՐԱՆՉԵԼ:
ՅՈՐՋՈՐՋԱՆՔ, գ. Յորջորջումն, կո-
չումն, անուանակոչութիւն, մականուն:
- ՅՈՐՋՈՐՋԱՆՕՐ, մ. Պիտակարար, խառ-
նակարան:
ՅՈՐՋՈՐՋԵԼ, նբ. 1. Կոչել, անուանել:
2. Մականուանել:
ՅՈՐՋՈՐՋՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈՐՋՈՐՋԱՆՔ:
- ՅՈՐՋՈՐՋՈՒՄՆ ՓՈՓՈԽԵԱԼ՝ ՓՈՓՈ-
ԽԱԿԱՆ. Այլաբանութիւն, փոխաբերու-
թիւն:
ՅՈՐՍԱՅՍ, եղբ. Ընդէ՞ր, վասն է՞ր:
ՅՈՐՍԱՅՍ, մ. Յորսայսեայ, պորտ ի վեր:
- ՅՈՐՍԱՅՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՐՍԱՅՍԵԼ:
- ՅՈՐՍԱՅՍ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Յորսայսեայ
անկանել՝ կալ:

ՅՈՐՍԱՅՍԵԱԼ, տե՛ս ՅՈՐՍԱՅՍ:
- ՅՈՐՍԱՅՍԵԱԼ ԱՆԿԱՆԵԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս
ՅՈՐՍԱՅՍ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ:
ՅՈՐՍԱՅՍԵԼ, նբ. Յորսայս առնել, զգետ-
նել, տապաստ արկանել:
ՅՈՒՋԱԽՆ ԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Յուզել, խուզել:
ՅՈՒՋԱԿ, ա. 1. Խնդրակ: 2. Գրգռիչ,
չարժիչ: 3. Յուզական:
ՅՈՒՋԱԿԱՆ, ա. 1. Ծփական, ալէկոծ:
2. Յուզակ, խուզարկու:
ՅՈՒՋԱԿՅՈՅՏ, ա. Մրրկայոյզ, ալէկոծ:
ՅՈՒՋԱՐԿՈՒ, ա. Յելուզակ, աւարառու,
կողոպտիչ:
ՅՈՒՋԵԼ, նբ. 1. Ի խնդիր ելանել, խուզել,
քննել, հետազօտել: 2. Շարժել, յեղյեղել,
խռովել, վրդովել, շփոթել, խարբալել,
գրգռել, արձարծել:
ՅՈՒՋՈՒՄՆ, գ. 1. Յոյզ, խոյզ և խնդիր:
2. Շարժումն:
ՅՈՒԼԱՐԱՐ, մ. Դանդաղաբար:
ՅՈՒԼԱՆԱԼ, չբ. Յողալ, ծուլանալ, դան-
դաղել:
ՅՈՒԼԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՒԼԱՅՈՒ-
ՑԱՆԵԼ:
ՅՈՒԼԻԿ, տե՛ս ՈՒԼԻԿ:
ՅՈՒԼՈՒԹԻՒՆ կամ ՅՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ.
Դանդաղութիւն, դանդաղանք, ծուլու-
թիւն, պղերգութիւն, թուլամորթութիւն,
անհոգութիւն:
ՅՈՒԿԱՄ, եղբ. Յուպէտ:
ՅՈՒՂԱԼ, չբ. Յողալ, յուլանալ:
ՅՈՒՂԱՐԿ ԵՐԹԱԼ կամ ԼԻՆԵԼ. Յու-
ղարկել:
ՅՈՒՂԱՐԿԱԻՈՐ, ա. Յուղարկող, ուղար-
կաւոր:
ՅՈՒՂԱՐԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուղար-
կութիւն, յուղարկումն:
ՅՈՒՂԱՐԿԵԼ, նբ. Ուղևորել, ուղարկել:
ՅՈՒՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, ՅՈՒՂԱՐԿՈՒՄՆ,
տե՛ս ՅՈՒՂԱՐԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅՈՒՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յուլացուցանել,
թուլացուցանել, մեղկացուցանել:

ՅՈՒՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՈՒԼՈՒԹԻՒՆ:
ՅՈՒՆ, ՅՈՒՆՔ, տե՛ս ՅՕՆ, ՅՕՆՔ:
ՅՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԵԼԼԱԴԱԿԱՆ:
ՅՈՒՇԱԽԱՂԱՅ, ա. Յամբաշարժ, ծան-
րաշարժ:
ՅՈՒՇԱՐԱՐ, ա. Յիշեցուցիչ, զգուշա-
ցուցիչ:
ՅՈՒՇԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտարկութիւն,
ազդուճն, խրատ:
ՅՈՒՇԿԱՊԱՐԻԿ, գ. 1. Իշացուլ: 2. Համ-
բարու: 3. Զիացուլ:
ՅՈՒՊԷՏ, տե՛ս ՅՈՒԿԱՄ:
ՅՈՒՌԹԵԼ, նբ. Դիւթել, հմայել, թոյլել,
ուռթել:
ՅՈՒՌԹԻ, ա. Զրարբի, արգաւանդ, բերբի:
ՅՈՒՌԹԻՉ, ա. Դիւթ, կախարդ:
ՅՈՒՌԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն,
հմայք, մոգութիւն:
ՅՈՒՌՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, չբ. Քինախնդիր լինել:
ՅՈՒՌՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխակալութիւն,
քինախնդրութիւն:
ՅՈՒՌՈՒԹ, մանաւանդ՝ ՅՈՒՌՈՒԹՔ, գ.
Հմայք, բժժանք, կախարդութիւն, թոյլ-
չութիւն:
ՅՈՒՍԱԲԵՐ, ա. Յուսակիր:
ՅՈՒՍԱԴԻՐ, ա. Քաջալերիչ, միտթարիչ:
ՅՈՒՍԱԴՐԱՆՔ, տե՛ս ՅՈՒՍԱԴՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՅՈՒՍԱԴՐԵԼ, նբ. Քաջալերել, յուսա-
ցուցանել:
ՅՈՒՍԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուսադրանք,
քաջալերութիւն:
ՅՈՒՍԱԼ, չբ. 1. Ակն ունել: 2. Ապաւի-
նել, ապաստանել, հաւատալ, վստահել,
վստահանալ:
ՅՈՒՍԱԼԻՐ, տե՛ս ՅՈՒՍԱԼԻՑ:
ՅՈՒՍԱԼԻՑ, ա. Յուսալիր, յուսապատար:
ՅՈՒՍԱԿԻՐ, ա. Յուսաբեր:
ՅՈՒՍԱԿՈՐՈՅՍ, ա. մ. Անյոյս, յուսա-
հատ:
ՅՈՒՍԱԿՏՈՒՐ, ա. մ. Յուսակորոյս:
ՅՈՒՍԱՀԱՏ, ա. 1. Յուսակորոյս, անյոյս,

յուսակորոյս: 2. Անյուսալի:
– ՅՈՒՍԱՀԱՏ ԱՌՆԵԼ. Յուսահատել:
– ՅՈՒՍԱՀԱՏ ԼԻՆԵԼ՝ ԳՈԼ. Սրտաբեկել,
վարանել, վհատել, լքանել:
ՅՈՒՍԱՀԱՏԵԼ¹, նբ. տե՛ս ՅՈՒՍԱՀԱՏ
ԱՌՆԵԼ:
ՅՈՒՍԱՀԱՏԵԼ² (իմ), չբ. տե՛ս ՅՈՒՍԱՀԱՏ
ԼԻՆԵԼ:
ՅՈՒՍԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյուսութիւն,
լքութիւն, լքումն, վհատութիւն:
ՅՈՒՍԱՊԱՏԱՐ, տե՛ս ՅՈՒՍԱԼԻՑ:
ՅՈՒՍԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուսադրութիւն,
քաջալերութիւն:
ՅՈՒՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վստահացու-
ցանել:
ՅՈՒՐԱԼ, նբ. Արձակել, տեղալ (նետեր):
ՅՈՒՐԱՆ, գ. ՊոհՏՈՒԿ:
ՅՈՒՐԱՍ, տե՛ս ՈՒՐԱՍ:
ՅՍԱԿ, ա. 1. Զուտ, անխառն, անաղտ,
ջինջ, մաքուր, վճիտ, պայծառ, ականա-
կիտ: 2. Թափանցիկ: 3. Դիւրալուր: 4. մ.
Յատակաբար, յտակապէս:
ՅՍԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ՅՍԱԿ (4):
ՅՍԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Զինջ, պայծառ,
թափանցիկ:
ՅՍԱԿԱՄԻՏ, ա. Պարզամիտ, անխար-
դախ, անկեղծ:
ՅՍԱԿԱՄՏԱՐԱՐ, մ. Պարզամտաբար:
ՅՍԱԿԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարզամտու-
թիւն, միամտութիւն, անկեղծութիւն:
ՅՍԱԿԱՆԱԼ, չբ. Յտակել, մաքրանալ:
ՅՍԱԿԱՊԱՏՈՒՄ ԱՌՆԵԼ. Պարզաբա-
նել:
ՅՍԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՅՍԱԿ (4):
ՅՍԱԿԱՍՊԱՍ, ա. Ամենապայծառ, ան-
աղտ:
ՅՍԱԿԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսու-
թիւն:
ՅՍԱԿԵԼ, նբ. Մաքրել, սրբել, զտել,
պարզել, որոշել, պայծառացուցանել:
ՅՍԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՍԱԿԵԼ:
ՅՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն,

սրբութիւն, գտութիւն, պարզութիւն, պայծառութիւն: 2. Յստակամտութիւն, անկեղծութիւն:

ՅՕԴ, գ. 1. (կզմխս.) Կրկնուած: 2. Անդամ (մարմնի մասերից իւրաքանչիւրը): 3. Կապ, շաղկապ: 4. (քեր.) Արթր, յաւելադրութիւն:

- ՅՕԴ ՅՕԴ, մ. Անդամ անդամ:

ՅՕԴԱԲԱՆ, ա. Ստաբան, ստախօս:

ՅՕԴԱԼՈՅԾ, ա. Անդամալոյծ:

ՅՕԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօդաւորութիւն, բաղկացութիւն, բաղադրութիւն:

ՅՕԴԱԿԱՊ, գ. Յօդ, զօդ, կապ, շաղկապ:

ՅՕԴԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Կապակցել (յօդերով կցուել):

ՅՕԴԱՆԱԼ, չբ. Յարմարել, կազմել, ձեւանալ, տարրանալ:

ՅՕԴԱՊԱՏ, ա. Մարմնեղէն, տարրեղէն:

ՅՕԴԱՏԵԱԿ, ա. Յօդաւոր, տարրեղէն:

ՅՕԴԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յօդել:

ՅՕԴԱԻՈՐ, ա. 1. Տարրեղէն, մարմնեղէն, նիւթական: 2. Բարեյօզ, բարեյարմար, պատկանաւոր: 3. Նշանական, տարրոշ, որոշյալ:

ՅՕԴԱԻՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՅՕԴԱԻՈՐԱՊԷՍ:

ՅՕԴԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՅՕԴԱԻՈՐ:

ՅՕԴԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Յօդաւորաբար, մարմնապէս: 2. Բարեյարմար, յարմարապէս: 3. Զուգաձայնապէս:

ՅՕԴԱԻՈՐԵԼ, նբ. Յօդացուցանել, յօդել:

ՅՕԴԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափակցութիւն, Համաձայնութիւն, Համեմատութիւն, յարմարութիւն:

ՅՕԴԵԼ, նբ. 1. Զօդել, շաղկապել, բազադրել, յարմարել, յերիւրել, պատկանել:

2. Յարմարել, կցկցել, Հայթայթել, կարկատել, ձևացուցանել, խոխոտել:

ՅՕԴՈՒԱԾ, գ. 1. Բաղկացութիւն, բաղադրութիւն, կապակցութիւն, յօրինուած, կազմած: 2. Յօդ, կցուած, կարան:

ՅՕԴՈՒԱԾՈՅ, ա. Բաղադրեալ, յարմարեալ:

ՅՕԴՈՒՄՆ, գ. Շաղկապումն:

ՅՕԺԱՐ, ա. 1. Ինքնայրդոր, դիւրապատրաստ, կամակար: 2. մ. Յօժարաբար,

յօժարապէս, մտադիւր, յօժարութեամբ:

ՅՕԺԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՅՕԺԱՐ (2):

ՅՕԺԱՐԱԿԱՆ, ա. Ախորժական, դիւրապատրաստ, կամաւոր, ընտրողական:

- ՅՕԺԱՐԱԿԱՆՆ, գ. (յուճական ոճով)

Կամաւորութիւն, ինքնակամութիւն, յօժարամտութիւն, ընտրողականութիւն:

ՅՕԺԱՐԱՄԻՏ, ա. Ինքնայօժար, ինքնակամ, ինքնայրդոր:

ՅՕԺԱՐԱՄՏԱԲԱՐ, մ. Կամովին:

ՅՕԺԱՐԱՄՏԱԿԱՆ, ա. Յօժարական, ընտրողական, կամաւոր:

ՅՕԺԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախայօժարութիւն, յառաջամտութիւն, դիւրամըտութիւն:

ՅՕԺԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԵԼ² (իմ):

ՅՕԺԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՅՕԺԱՐ (2):

ՅՕԺԱՐԱՍԷՐ, ա. Կամակար:

ՅՕԺԱՐԱՍԻՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Սրտի մտօք:

ՅՕԺԱՐԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Յօժարամիտ, առատաձեռն:

ՅՕԺԱՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԵՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ՅՕԺԱՐԵԼ¹, նբ. 1. Յօժարեցուցանել, Հաւանեցուցանել, յորդորել: 2. չբ. տե՛ս ՅՕԺԱՐԵԼ² (իմ):

ՅՕԺԱՐԵԼ² (իմ), չբ. Յօժարանալ, Հաճել, ախորժել, ցանկալ, կամել, Հաւանել, յանձըն առնուլ:

ՅՕԺԱՐԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԵԼ¹:

ՅՕԺԱՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ:

ՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամք, Հաճութիւն, ցանկութիւն, կամեցողութիւն, բերումն, Հակամիտութիւն:

- ՅՕԺԱՐՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՅՕԺԱՐ (2):

ՅՕՆ, մանաւանդ՝ ՅՕՆՔ, գ. Յուն, յունք:

ՅՕՆԵՂ, ա. Թաւայօն:

ՅՕՇԱՏԵԼ, տե՛ս ՅՕՇԵԼ: